

Ut Lượm

Út Lượm

Hạ Cơ

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Tôi may mắn sinh ra ở một vùng quê thật trù phú. Làng tôi ở ven sông. Sau lưng nhà là ruộng lúa bát ngát và những vườn cây ăn trái đủ bốn mùa. Trước mặt là giòng sông nước ngọt đầy tôm cá quanh năm êm đềm chảy.

Chính bởi những điều kiện thiên nhiên ưu đãi như vậy nên con trai con gái làng tôi đẹp nước tiếng cả vùng. Con trai thì người nào cũng vạm vỡ, da xạm nắng, con gái thì cô nào cũng tóc đen huyền, da trắng như trứng gà bóc. Làm cho trai gái tới tuổi cặp kè khắp nơi thềm chảy nước miếng.

Gia đình tôi là một gia đình thuộc loại trung trung trong làng, nghĩa là không khá lắm và cũng không nghèo lắm. Cha mẹ tôi làm chủ được mấy công ruộng hương hỏa. Nhờ may mắn những công ruộng này nằm vào chỗ đất tốt nên năm nào cũng có dư chút đỉnh để cho cha tôi lên quận sắm sửa quần áo cho gia đình và mua ít chai rượu tây về để ba ngày tết ngày giỗ đem ra nhậu nhẹt với bà con xóm làng.

Tôi là con út trong nhà, trước tôi là ba chị gái. Mẹ tôi kể rằng khi sanh đến chị ba Ngọt của tôi rồi thì ông bà thất vọng lắm vì nghĩ rằng sẽ chẳng bao giờ có được một thằng con trai để nối dòng nối dõi. Thế nhưng không biết do một sự may mắn nào mà tới khi chị ba Ngọt tôi 7 tuổi thì má tôi lại có bầu và đẻ ra tôi. Mừng rỡ quá, sợ thằng con khó nuôi nên cha mẹ đã đặt tên tôi là thằng Lượm, út Lượm. Cái tên Lượm sau này đã làm tôi khổ khá nhiều vì chính ngay cái tên đã tố cáo sự quê mùa và thành phần già đình của tôi với mọi người.

Bởi là con út và lại là con trai duy nhất nên tôi được cưng nhiều nhất nhà... Tuổi thơ của tôi là một chuỗi ngày thật đẹp với những rong chơi phá phách, nghịch ngợm nổi tiếng khắp làng.

Năm tôi 10 tuổi, trong một lần cùng đám bạn phá làng của tôi nhảy vào vườn chôm chôm của ông Cả cuối xóm hái trộm, bị chó rượt tôi sợ quá nhảy đại qua hàng rào kẽm gai thế nào mà vướng vào ngay của quý rách cả quần, xước một đường dài thật sâu ngay con cu, máu chảy lênh láng. Người nhà ông Cả bắt được tôi đem về giao cho cha mẹ tôi.. Cha mẹ thấy tôi máu me đầy cả quần thì sợ lắm bèn dẫn tôi đến nhà ông y tá Ngụ ở ngoài chợ nhờ may lại chỗ bị rách. Sau khi may xong năm bảy mũi đau thấu trời xanh, ông y tá Ngụ còn giỡn:

- Nhớ nghe mây, đừng ăn tép, ăn thịt bò, chỗ may này nó u nần lên là chết mẹ con gái nhà người ta hết nghe mây.

Tôi không hiểu gì cả nhưng cha mẹ tôi có vẻ thích thú, hai ông bà nhìn nhau cười tùm tùm hoài.

Những ngày sau đó con cu tôi nó sưng lên và muốn làm mủ chỗ bị thương tôi nóng lạnh khó chịu vô cùng, cha mẹ tôi lo lắng nên đã dẫn tôi trở lại ông y tá Ngụ để nhờ khám. Khi mở con cu tôi ra ông Ngụ có vẻ hoảng sợ, bèn nói cha mẹ tôi hãy chở tôi đi bệnh viện quận ngay. Ông nói:

- Ông bà hãy chở thằng nhỏ đi ngay hôm nay, đừng để ngày mai nguy hiểm.

Rời nhà ông y tá Ngụ mẹ tôi về nhà cho nhà hay tin còn cha tôi thì dẫn tôi ra chợ bao xe lam chở tôi lên bệnh viện. Xe chạy rung rinh, nghiêng ngả đầu cả hai ba tiếng mới tới bệnh viện quận. Lập thủ tục nhập bệnh viện rồi ngồi chờ cả tiếng đồng hồ tôi mới được khám. Bác sĩ cho cha tôi hay tôi bị nhiễm trùng khá nặng phải nằm lại bệnh viện để chữa trị. Nằm ở bệnh viện 7, 8 ngày, ngày nào cũng mở băng tháo băng khâu khâu vá vá hoài làm tôi muốn khùng luôn. Cuối cùng khi tháo băng ra thì tôi có một con cu hình dạng thật kỳ quái ba bọc chung quanh thì xần xùi u nần theo vít tùm lum và có nhiều lỗ lủng như người ta xỏ lỗ tai vậy. Đặc biệt nhất là nó không còn ngay thẳng như trước nữa mà cong cong như cái móc thấy mà tức cười. Tuổi thơ của tôi cứ theo những nghịch ngợm phá phách như vậy mà trôi qua. Tới năm 13 tuổi thì tôi được cha mẹ cho lên quận học trung học vì ở dưới làng tôi chỉ có cấp tiểu học mà thôi.

Cùng đi lên quận với tôi năm đó cũng có vài ba đứa chòm xóm, trong đám duy nhất chỉ có một đứa con gái, đó là con Lài, con bà Tám Hợ. Tuy là cùng lên quận học nhưng tụi tôi ở mỗi đứa một nơi và chỉ gặp nhau trong trường. Nhà tôi trọ học là nhà ông Tư cảnh sát, hiện làm ở quận, chỗ quen biết của cha tôi. Căn nhà của ông Tư khá đẹp, có hàng rào xung quanh. Trong vườn trồng nhiều hoa và cây ăn trái. Từ nhà tới chợ quận, nơi bà Tư có cửa hàng xén cũng cách khoảng 2, 3 trăm thước. Vì nhà ở khá gần chợ nên rất vui.

Vợ chồng ông Tư chỉ sanh được hai cô con gái nên ông bà rất cưng chiều. Cô chị lớn tên là Hường, ở nhà gọi là hai Hường, lớn hơn tôi 3 tuổi. Năm đó 17. Chị hai Hường có một nhan sắc mặn mòi và một thân hình thật bốc lửa. Chỉ nội đôi chân dài, dẹt căng, hai vú tròn quay như hai trái bưởi đầy khiêu khích là đã làm cho bao người muốn ngắc ngư rồi, đừng nói chi đến nụ cười lẳng lơ mời gọi luôn nở trên môi chị. Chị thứ hai tên Huê, năm đó 15 tuổi. Chị ba Huê sắc sảo hơn chị hai Hường nhiều, nụ cười ánh mắt quyến rũ vô cùng làm bao nhiêu học trò trong quận mê mết. Chẳng có một cuộc thi hoa hậu nào được tổ chức trong quận cả thế mà mọi người đều mặc nhiên coi chị ba là hoa hậu quận. Vì tôi may mắn ở chung với chị nên đôi khi cũng được mấy gã si tình trong quận cho ăn kẹo, uống nước hoặc dúm vào túi mấy đồng bạc để nhờ đưa thư cho chị.

Học hết năm đệ thất, đệ lục thì tôi đã 15, 16 tuổi và chị hai Hường, chị ba Huê đã người mười bảy người mười chín, xinh đẹp như tiên, da dẻ hồng hào, vú dẹt ngồn ngộn thấy mà mê. Thời gian sau này thấy tôi đã lớn các chị không còn nựng nịu vuốt ve như những ngày trước nữa. Khoảng thời gian đó có thể nói là thời gian rạo rực nhất của tuổi mới lớn của tôi. Tôi đã đôi lần chiêm ngưỡng thân hình ngà ngọc của chị ba Huê trong những màn tắm hơi hên hênh và một hai lần mục kích cảnh chị hai Hường làm tình cùng thằng cha Chín Cang cảnh sát. Tên này là đệ tử của ông Tư. Những lần vô tình hoặc cố ý mục kích được những cảnh đó con cu của tôi nó cứng như khúc củi và u nần xần sưng lên như cái đầu con gà trống đang hung hăng xù lông cổ lên trước địch thủ. Không biết có phải là giồng không, chứ con cu tôi nó lớn lắm, cha tôi là người nổi tiếng trong làng vì có con cu bự. Người ta vẫn thường gọi ông là ông Ba Quá "chày vồ" (Chày Vồ là cây chày giã gạo ở vùng quê).

Buổi trưa hôm đó, sau khi học hai giờ Việt Văn, buồn ngủ quá tôi bèn lấy giấy ra se lại, dùng thun rình bắn vào dít con gái trong lớp thì bị ông giám thị hàng lang bắt được đuổi ra khỏi lớp không cho học tiếp những giờ sau nữa. Ra khỏi trường, túi không tiền nên chẳng biết đi đâu tôi bèn lủi thủi về nhà. Về tới cửa nhà thì đã thấy chiếc xe mobilet vàng của Chín Cang khóa ngay cây trứng cá trước ngõ. Đầu tôi bỗng nghĩ ngay đến cảnh hấp dẫn của chị hai Hường và Chín Cang nên nhẹ nhàng vòng ra cửa sau, nhảy qua hàng rào rào nhà thật êm. Như tên ăn trộm tôi mọp mình bò lại gần chiếc giường của chị hai Hường, vén màn chui vô núp sau chiếc lu lớn đựng gạo cách cái giường khoảng hai thước. Trên giường chị hai Hường và Chín Cang đang

trần truồng như nhộng. Chắc có lẽ là mới nhập cuộc nên Chín Cang còn đang vờn chị hai Hường như con mèo vờn mồi. Chín Cang nói nho nhỏ trong hơi thở:

- Em ơi hôm qua anh mới được thằng bạn trên tỉnh về cho mượn cuốn sách dạy cách bú lồn sướng lắm em ơi, hôm nay em nằm im anh thử coi ra sao nghe cưng.

Chị hai ú ụ ngúng nguẩy ra cái điều mắc cỡ:

- Thôi thôi kỳ lắm anh ơi, dơ thấy mò đi.

Chín Cang thấy coi mồi được bèn tấn công luôn. Vừa nói hấn vừa cúi xuống trên háng chị Hai:

- Anh thương em mà dơ cái gì, cưng cứ nằm yên đi.

Chị hai vùng vẫy nhẹ nhàng chống đối lấy lệ rồi trăn mình chịu Chín Cang lè lưỡi thật dài liếm nhẹ nhàng quanh háng và rún chị hai khá lâu, khi thấy chị hai có vẻ thấm thuốc hấn đưa tay banh rộng hai chân chị ra rồi dùng lưỡi ngoáy trong lồn chị liên hồi, ngoáy chán hấn dùng cái cầm chà chà trên mu lồn chị. Chị Hai cong người lên như con thú bị thương, miệng rên rỉ không ngớt:

- Anh ơi! Làm gì kỳ vậy, sướng quá chắc chết, anh ơi.

Chín Cang thấy chị hai đã tới chỗ, hấn kéo chị ra sát thành giường, cúi đầu xuống hấn ngoạm nguyên cái lồn của chị mút chùn chụt làm chị hai ré lên từng hồi, tay chân quờ quạng cào cấu trên tóc trên lưng hấn. Tới lúc đó Chín Cang chắc chịu cũng hết nổi rồi bèn lum khum ở thế nửa đứng nửa ngồi cầm con cặc dí vào mu lồn chị hai chà lên chà xuống. Chị Hai chịu đời không thấu miệng ú ớ rên rỉ:

- Để vô đi anh, chết em rồi anh ơi.. để vô đi anh...

Tiếng rên càng lúc càng thống thiết làm cho Chín Cang như điên lên hấn bèn đẩy mạnh con cặc vô lồn và đập lên đập xuống liên hồi, miệng luôn rít lên:

- Sướng quá em ơi! Sướng quá em ơi!

Nhịp đập càng lúc càng mạnh và nhanh hơn rồi từ từ? chậm lại ngưng luôn. Hấn nằm im trên bụng chị hai một hồi rồi lăn xuống, sải tay chân thờ ồ ồ. Chờ cho hai người ngủ say thờ thật đều tôi mới chui ra và leo lên gác nằm mặt mày nóng rần như say rượu, trong khi con cu tôi căng cứng như muốn chọc thủng quần.

Vì cứ quanh quẩn rình rập ba cái vụ tắm rửa và leo lên xuống của hai bà Hai Hường Ba Huê, người tôi lúc nào cũng như say rượu, bức rức khó chịu vô cùng. Cho tới một hôm cơ hội đã đến với tôi thật bất ngờ. Buổi trưa hôm đó được nghỉ hai giờ sau vì thầy bệnh, tôi bèn về nhà ngay để mong may mắn có thể gặp cảnh cụp lác như những lần trước. Vừa bước vào nhà đã thấy chị hai Hường đang đứng trong phòng khách mặc một bộ đồ ngủ mỏng trông thật hấp dẫn. Chị hai cười thật tươi hỏi tôi sao hôm nay về sớm vậy. Thất vọng vì thấy không có gì tôi ậm ừ trả lời qua loa rồi đi thẳng lên cầu thang chui vào căn gác xép của tôi. Vừa cởi quần dài ra máng trên móc, định bụng là sẽ kiểm cuốn sách coi rồi ngủ cho khỏe thì nghe tiếng chân người đi lên thang lầu. Tôi ngóng đầu về phía cửa phòng thì thấy chị hai xuất hiện. Dựa vai vào thành cửa, đầu nghiêng nghiêng chị hỏi tôi:

- Em làm gì đó sao không xuống nhà chơi với chị. Tôi nói:

- Hôm nay mệt quá em muốn ngủ.

Coi như chẳng để ý gì tới câu trả lời của tôi, chị hai bước lại gần và ngồi xuống thành giường của tôi. Thấy tôi có vẻ hơi lúng túng chị đứng dậy đi lại phía bàn học cầm một cuốn vở lên lật lật vài trang ra xem. Thấy không khí có vẻ ngột ngạt tôi kiểm chuyện hỏi chị:

- Sao mấy hôm nay em không thấy anh Chín Cang lại chơi ?

Nét mặt buồn buồn chị nói như khóc:

- Ba chị biết chuyện anh Chín thương chị nên thưa lên tỉnh đổi ảnh ra tuốt miền Trung rồi, chị bây giờ buồn lắm em ơi !

- Sao chị không nói anh Chín Cang cưới chị để chị theo ảnh ra Trung?

- Cười sao được, ảnh bỏ vợ con cho ai mà cười.

Nói tới đó như cầm lòng không được chị hai Hường rơm rớm nước mắt. Thấy chị muốn khóc tội quá tôi lại gần đẩy cái ghế ở bàn học nói chị ngồi xuống và tìm lời an ủi. Trong tư thế ngồi khum khum đầu chị cúi xuống hai tay chặm nước mắt, tôi đứng trước mặt nhìn thấy rõ hai gò ngực căng tròn của chị với làn da ửng hồng thật quyến rũ. Mắt tôi như bị thôi miên cứ nhìn chăm chăm vào đó. Bất chợt chị hai ngước lên bắt gặp đôi mắt như ngây dại của tôi thì chị có vẻ hơi lúng túng phản ứng tự nhiên hai tay đưa lên che ngực, mắt quay đi chỗ khác. Bị bắt quả tang tôi ngượng quá định vùng chạy xuống lầu thì chị hai nắm tay tôi lại. Chị nói vội vã trong hơi thở, trong khi mắt cứ nhìn vào cái quần xà lồn căng lên thù lù một đống phía trước của tôi.

- Không sao đâu em, cứ ở đây với chị.

Nói rồi chị kéo tôi lại gần chị hơn và vòng tay chị từ từ xiết lấy thân thể tôi. Mặt tôi áp vào ngực chị, mùi da thịt con gái làm tôi nóng rần lên, hai tay quờ quạng vuốt vuốt sau lưng chị. Lúc đó tôi như tên say rượu không còn biết gì nữa. Chị hai kéo tôi lại ngồi xuống giường hồi nào không biết nữa, chị mở áo để lộ hai vú căng tròn với hai núm vú đỏ như son, chị nói hãy hôn lên ngực chị. Thấy tôi cứ hủi hun hun trên ngực hoài mà chẳng biết làm gì cả chị bèn lim dim mắt nói:

- Em đừng hun nữa mà hãy bú vú chị đi, em bú nhẹ nhẹ, lấy lưỡi mà rà trên đầu vú chị đi em. Lẹ lên em..

Tôi chúi vào vú chị làm đúng như lời của chị khiến người chị cong rướn lên và rên nhẹ nhẹ.

- Đúng rồi đó em bú nữa đi, đá lưỡi mạnh lên đi em. Chị sướng quá em ời.

Rên la một hồi, chị bỗng ngồi nhồm dậy tuột quần xuống và bắt tôi bú lồn chị. Mục này có vẻ tôi khá hơn vì đã mục kích tận mắt cảnh Chín Cang bú chị cách đây ít lâu nên tôi làm nhien như khiến chị ngát ngư như muốn xỉu. Thấy chị hai đã quờ quạng tôi bèn tụt vội quần xà lồn của mình xuống và đè đầu con cu xăn xùi quá khổ của tôi vào ngay của lồn chị mà cà nhắp cà nhắp. Thấy tôi cứ cà nhắp cà nhắp hoài

mà không chịu đút vô chị hai bèn ngồi nhồm dậy cầm ngay thằng nhỏ của tôi mà nhấn mạnh vào lồn chị. Theo đà tay của chị tôi nhấn vào tuốt trong sâu và một cảm giác đê mê sướng khoái lạ lùng ngáy ngất tràn ngập trong tôi, con cu của tôi lúc đó như bị bóp thắt lại và đầu con cu như bị mút liên hồi làm tôi nhột nhạt muốn chết. Tôi đang đê mê tận hưởng thì chị hai rít lên:

- Nắc mạnh đi em, rắc mạnh đi em... ôi con cu của em lớn quá kỳ lạ quá... sướng quá em ơì.. rắc mạnh đi em..?

Tôi như con gà điên tiết rắc lia rắc lịa, rắc đến nỗi chị hai la khan cả cổ, mắt trắng dã ra như muốn xỉu tôi mới tuôn trào ra tràn ngập lên lách trong người chị. Cứ để nguyên con cu trong người chị tôi nằm một lát lại thấy nó cứng ngắc như hồi đầu và tôi lại nhồi xuống lia lịa làm chị hai quờ quạng quỳnh quáng như người mắc kinh phong. Thấy chị hai chịu hết nổi tôi tuột xuống và rúc vào nách chị ngủ vùi

Đó là lần đầu tiên biết mùi con gái của tôi.. quả thật đã đời.. Lúc đó tôi nghĩ nếu cho tôi được quyền thì tôi sẽ sửa lại tứ khoái của con người như sau: "Đụ, ăn, ngủ, ỉa" chứ không phải "Ăn, ngủ, đụ, ỉa". Vị thế của Đụ phải lên hàng đầu chứ không thể khiêm tốn ở hàng thứ ba như vậy đâu.

Sau lần mây mưa trời đổ chị hai lại như hoa hồng mướt rượt không còn buồn bã khóc lóc nữa. Chị hát ca tối ngày và chỉ chờ cơ hội là xúi tôi cúp cua về sớm để rồi lại tiếp tục diễn ra những màn cụp lạc nổ lửa trên căn gác xép của tôi mà thôi.

Thời gian đó đúng là thời kỳ đổi thay nhất trong cơ thể của tôi. Con cu, cái lưởi của tôi được dọt nhiều lần nên nó nhiên như ... Con cu thì muốn lên lúc nào là lên ngay, còn cái lưởi thì như cái lưởi con rắn thè ra thụt vào lẹ như chớp, ráy thật mạnh, thật sâu bất cứ chỗ nào mà tôi muốn. Chị hai Hường đã từng xác nhận với tôi nhiều lần là tôi ăn bút Chín Cang về mọi mặt.

Căn gác xép của tôi rung rinh muốn sập xuống khoảng độ hai ba tuần lễ thì ông bà Tư phong phang biết tin bèn kêu tên Tư Toại, cũng là cảnh sát thuộc quyền của ông Tư đến gả chị hai Hường. Chị khóc lóc năn nỉ cách mấy ông bà cũng không chịu. Đám cưới diễn ra vào những ngày mưa giáp Tết làm tôi buồn thúi ruột gan. Đêm trước khi về nhà chồng chị đã khóc trên vai tôi và hẹn sẽ tìm cách lén về với tôi.

Chị hai Hường theo chồng lên mãi trên tỉnh, cách quận cả hai ba chục cây số. Tên Tư Toại dường như nghi ngờ chị hai có tư tình gì ở quận này nên giữ rịt không cho chị về thăm nhà làm tôi nhớ muốn ngắc ngư. Tôi như kẻ thất tình, tối ngày thêm khát thân thể chị. Trong người cứ bút rút như những tên ghien thuốc phiện thêm thuốc.

Nỗi nhớ nhung rưng rục bốc khói trong tôi kếp dài khoảng hơn một tháng thì có vẻ nguôi ngoai và tôi bắt đầu để tâm tới địa bàn khác. Ngày đêm tôi rình rập chị ba Huê, trong khi chị ba Huê vẫn như hoa đào phơi phới trước gió chẳng để ý gì tới tôi cả. Chị ba Huê khác hẳn với chị hai Hường. Đẹp một nét đẹp thùy mị sang cả. Chiếc mũi thon thon trên một khuôn mặt trái soan đều đặn, điểm vào đó là một nụ cười thật tươi với chiếc răng khểnh thật duyên dáng. Thu hút nhất trên khuôn mặt chị là đôi mắt bồ câu ướt mọng. Theo một số lời bàn tán của mấy thằng cha hay theo đuổi chị thì sau này đời sống tình cảm của chị sẽ khổ nhiều vì đôi mắt quá buồn này.

Trong đám đông theo đuổi chị ba Huê, tôi thấy thầy giáo Chương dạy ở trường tiểu học quận là có vẻ được điểm nhất. Thịnh thoảng thầy Chương ghé nhà chơi và được chị bác cũng như ông bà Tư tiếp đãi

nồng hậu Đường như chị ba Huê cũng đã có hẹn hò riêng tư với thầy giáo Chương rồi nhưng tôi nghĩ chắc chưa có gì dữ dằn đâu, bởi lẽ thầy giáo Chương quá mô phạm, còn chị ba Huê thì quá hiền lành.

Cuộc tình của chị ba Huê và thầy giáo Chương tưởng sẽ kết thúc êm đẹp nào ngờ giữa chừng đứt gánh. Chuyện xui xẻo xảy đến cho chị ba Huê vào một buổi chiều khi chị cùng với tôi ra chợ phụ bà Tư dọn hàng về nhà. Con đường từ nhà tới chợ có một khoảng thật vắng, hai bên là ruộng bắp cao lấp đầu người. Khi chúng tôi chỉ còn cách chợ khoảng 100 thước thì đột nhiên có một đám chừng 3, 4 tên từ trong đám bắp ủa ra ôm chặt lấy tôi và dùng giày trói tay chân tôi lại rồi khiêng vào đám bắp. Trước sự thể bất ngờ chị ba Huê và tôi la làng quá trời nhưng bị tôi nó bịt miệng, tôi nó thoi vào bụng nên phải im tiếng. Khi đã vào sâu trong ruộng bắp, chúng quăng tôi nằm một đồng dưới đất không ngó ngàng gì tôi nữa, ba bốn thằng hè nhau rinh chị ba Huê ra một khu đất gần đó, đưa thì lột quần đưa thì lột áo, mặc cho chị ba van xin năn nỉ, la ó chúng vẫn như những con sói. Sau một hồi tấn công vô hiệu, vì chị ba chống đối quyết liệt quá một tên có vẻ xếp sòng ra lệnh cho mấy tên kia nắm tay nắm chân chị lại cho nó leo lên. Trong bóng tối của chiều nhá nhem và khoảng cách chừng 4, 5 thước tôi nhìn thấy rõ mồn một thân thể trắng phau ngà ngọc của chị ba quần quai khóc ré lên khi con cu thằng xếp sòng xấn vào lồn chị. Mặc cho chị la hét lên tên nọ cứ như con hổ đói dạp lên dạp xuống tôi bởi làm chị ba xỉu lên xỉu xuống, máu me tràn vấy ra cả hai bên háng. Sau khi đã đời tên xếp sòng tụt xuống thở hổn hển nói với mấy thằng đàn em:

- Đã quá tui bay ời, con nhỏ này còn trinh đó, chuyện này tao hên rồi.. Đứa nào làm tiếp thì tiếp lẹ lên rồi dọt...

Như cái máy một tên trong đám nhào ra và lẹ làng leo lên người chị ba, trong khi chị ba sợ quá người cong oằn lại như con tôm miệng khóc lóc rên rỉ:

- Thôi mấy anh ời em đau quá rồi.. tha cho em đi mấy anh... tha cho em đi

Như đã say máu tên đó chẳng còn nghe gì nữa cứ xấn ngựa chị ba ra và tìm đủ mọi cách để đẩy được con cu vào lồn chị. Khi con cu của hắn đã vào tuốt trong lồn chị ba rồi tôi thấy chị nằm yên không nhúc

nhích, chắc có lẽ là đau quá chịu hết nổi nên chị đã xịu Tên nọ như không cần biết chuyện gì cả cứ nắc nua rồi tuột xuống thỏ. Tên thứ ba, rồi tên thứ tư nhào lên người chị như nhào lên một xác chết không hơn không kém... Sau khi đã chia phần đầy đủ bốn tên hè nhau lên hai chiếc Honda rồi máy đông thẳng về hướng tỉnh, bỏ mặc chị ba Huê và tôi nằm chèo queo ở đó.

Tôi tìm đủ mọi cách lết lại gần chị ba và kêu chị liên hồi. Chị ba quá đau đớn nên miệng ú ớ mà chưa mở mắt nổi, tôi cứ tiếp tục kêu réo một hồi nữa thì chị có vẻ tỉnh mở mắt ra nhìn tôi rồi khóc ròng. Đợi cho chị tỉnh táo hơn, tôi chìa hai tay bị trói ra để chị mở nút thắt sợi giây cho tôi. Sau đó tôi tiếp tục mở giây trói dưới chân. Vì giây dũa quá cứng và bị xiết chặt nên những chỗ bị buộc trên tay trên chân của tôi rất rát rướm máu.

Lượm quần áo vung vãi quanh đó tôi đưa chị ba mặc vào và dìu chị ra lộ.

Trên đường về chị khóc hoài và đòi tự tử. Chị hỏi tôi có nhớ mặt tên nào không. Quả tình tôi vừa sợ vừa gặp cảm giác quá mạnh nên không nhớ rõ mặt tên nào cả. Chị ba nói chị nhớ mặt tên xếp sòng có một cái sẹo lớn ở ngay cằm. Chị có thể nhận diện được tên đó.

Về tới nhà thì thấy bà Tư đã đứng chờ trước cửa. Chị ba chạy lại ôm mẹ khóc ròng. Bà Tư không biết chuyện gì cứ cuống cuống lên hỏi chị ba chán rồi lại quay qua hỏi tôi. Bà như điên lên chửi rửa um sùm. Chửi một hồi xong bà quay qua chửi ông Tư:

- Tổ cha cái thằng cha của mày.. tối ngày cứ lo đi nhậu hoài, con gái bị hiếp gần chết đây rồi mà cũng không biết gì hết, thiệt là tức chết đi thôi !

Chửi rửa một hồi rồi bà quay qua tôi:

- Đâu thằng Lượm, mày thử chạy thẳng qua cha hội đồng Tường coi có ổng bền không. Chạy lẹ lên nghe Lượm.

Như cái máy tôi vùng chạy về hướng nhà ông hội đồng Tường ở cuối phố quận. Quả đúng như dự đoán của bà Tư, ông Tư đang cùng với năm bảy ông bạn nhậu nhẹt cười nói um sùm ở phòng khách nhà

ông hội đồng. Sau khi nghe tôi nói vắn tắt sự việc ông Tư vụt đứng dậy lên xe chở tôi về nhà ngay. Vừa bước vào nhà là ông Tư đã la lớn:

- Mẹ nó đâu? Con ba đâu, sao không thấy. Chuyện gì kỳ cục vậy nè...

Bà Tư ló đầu từ cửa phòng chị ba nói:

- Ông làm gì mà um sùm vậy! Nó gần chết rồi kìa! Tối ngày cứ lo nhậu nhẹt hoài!

Ông Tư chạy vào phòng chị ba một hồi khá lâu rồi bước ra mặt thật buồn. Thấy tôi còn đứng sớ rớ ở phòng khách ông hỏi tôi như nạt:

- Thằng Lượm sao mày đi với chị ba mà mày không lo cho chị để đến nỗi như vậy?

Tôi ú ớ:

- Dạ thưa chú Tư, tụi nó tới bốn thằng lận, thằng nào thằng nấy như con trâu cui làm sao con với chị ba làm lại

- Vậy mày có nhớ mặt thằng nào không?

- Dạ con không nhớ mặt nhưng chị ba nói chị thấy thằng đầu đẳng cái cằm có theo.

- Mày có thấy tụi nó chạy về hướng nào không?

- Tụi nó chạy về hướng tỉnh bằng hai chiếc Honda đàn ông?

Như đã tạm đủ, ông Tư nói vọng vào trong nhà:

- Bà ở nhà lo cho con ba nghe, tôi đi ra đồn xem có tin tức gì không?
br> Đợi cho tiếng xe của ông Tư mất hút, tôi lững thững đi lên cầu mà lòng buồn thật buồn.

Từ sau ngày tai nạn xảy ra chị ba có vẻ gần gũi với tôi nhiều hơn. Chị thường thường theo hỏi tôi nhiều câu liên can tới chuyện đau buồn

của chị. Đại loại những câu vớ vẩn như:

- Mấy hôm nay em có nghe người ta nói gì về chuyện của chị không?

Hoặc:

- Họ có khinh dễ, cười chê gì chị không?

Hay:

- Không biết chị bị như vậy anh Chương có còn theo chị nữa không?

Tội nghiệp chị ba quá nên trước những câu hỏi như vậy tôi trả lời phớt phớt qua rồi tìm cách an ủi chị.

Từ ngày chị ba gặp nạn tính đã gần nửa tháng mà thầy giáo Chương vẫn không thấy ghé thăm làm chị ba có vẻ thất vọng và tỏ ra chán đời. Có đôi lần chị đã có ý định tự tử.

Thấy tinh thần chị ba có vẻ sa sút quá, bà Tư lo lắng nên đã nhờ tôi theo sát chị để phòng chị làm bậy. Bởi để ý chị ba đã lâu, nên sẵn sự nhờ vả này tôi suốt ngày ngoài giờ ở trường ra là quần quít bên chị ba như hình với bóng. Dần dần mối cảm tình của chị đối với tôi theo đó mà cũng tăng lên.

Một hôm sau giờ học tôi về nhà thì thấy chị ba trùm mền kín mít rên hừ hự. Thấy tôi về chị nhờ tôi hái xả sau nhà nấu cho chị nôi xông. Lẹ như chớp tôi chạy ra bụi xả um sùm sau nhà búng một nhánh lớn rửa rồi bỏ vô nôi bắc lên bếp nấu. Khi tôi bưng nôi xông vào phòng thì đã thấy chị ba ngồi sẵn chờ. Tôi nói:

- Chị phải cởi áo ra xông mới mau hết bệnh.

Chị có vẻ mắc cỡ hỏi:

- Sao kỳ vậy? Nóng quá phỏng da sao em?

- Chị cứ mặc áo như thường nhưng sau khi đã bắt đầu đổ mồ hôi thì cởi áo ra cho nó thấm hơi nóng cùng người mới tốt. Mẹ em ở nhà nói vậy đó chị ạ

Nói rồi tôi hồi chị ngồi xuống gần nồi xông rồi lấy mền phủ kín lên người chị. Trong mền lưng bùng chị ba kêu nóng quá à như muốn mở mền chui ra Tôi vội nói:

- Ráng lên chị chịu khó chịu một chút ban đầu thôi chị bà à.

Vừa nói tay tôi vừa đề chỗ mền chị ba muốn mở ra. Ở trong chị ba lâu bầu:

- Nóng muốn chết à... chịu không nổi Lượm ời.

Cần nhảu nhỏng nhẻo thêm một hồi nữa rồi chị im luôn. Chắc chị đã quen được với hơi nóng. Tôi sợ nồi xông hết nóng nên hồi chị:

- Chị cởi áo ra chưa, phải cởi nghe chị, ráng một chút sẽ mau hết bệnh.

Tắm mền che chao động, tôi chắc chị ba đang cởi áo. Tưởng tượng cái lưng trắng ngần của chị mà người tôi nóng ran lên. Khoảng chừng năm mười phút sau chị Ba hé mền nói:

- Hết nóng rồi, em lấy cái khăn lông trên móc đó đưa cho chị

Mở hé một góc mền tôi dứt cái khăn lông vào Chị ba mở mền đứng lên tay ôm khăn che kín ngực, lưng để trần trắng bóc trông thật muốn chết. Thấy tôi sơ rỏ mắt thô lỗ nhìn chị hoài Chị đi lại gần tôi quay lưng lại nói:

- Em lau lưng cho chị đi, mồ hôi quá trời nè.

Như mở cờ trong bụng tôi vội nắm vạt khăn kéo ngược ra sau lưng lau lên lau xuống cho chị. Chị ba đứng im như trời trồng, còn tôi thì cứ như người say rượu, máu chảy rần rần trong người cứ thế mà lau lên lau xuống cái lưng trắng ngà hoài trong khi chẳng còn một giọt mồ hôi nào Lúc đó không biết trong người tôi thế nào nữa, cứ như cái máy tôi quàng tay ôm ngang người chị ba. Thấy chị không phản ứng gì tôi mạnh dạn hơn quay người chị lại, buông cái khăn cho rơi xuống đất, tôi cúi đầu vào hai cái vú tròn quay xinh xắn như hai quả cam, với hai cái núm vú hồng hồng của chị mà hôn nhẹ nhẹ. Mắt chị ba

nhắm lại hơi thở dồn dập, hai chân chị như muốn quy xuống. Đang tới phút mê ly hấp dẫn nhất thì bỗng có tiếng xa gần máy của ông Tư về. Cả hai đứa tôi chợt tỉnh như sáo, chị ba vội đẩy tôi ra chụp lấy áo mặc vào, còn tôi thì nhanh như chớp phóng ra ngoài phòng khách đứng sớ rớ.

Cả buổi chiều và suốt buổi tối hôm đó tôi như người mất của ngẩn ngẩn ngơ ngơ, con cu thật kỳ cục nó cứ cứng ngắc hoài không chịu xuống.

Ấm ức rạo rức đâu cũng cả tuần lễ sau tôi mới có cơ hội để thoải lòng mơ ước. Hôm đó là ngày Chủ Nhật, từng sáng sớm ông bà Tư đã thức dậy để sửa soạn lên tỉnh ăn cưới một người cháu gọi ông Tư bằng chú. Ông Tư hôm đó lên đồ lớn, bà Tư thì mặc áo dài bông đỏ, nhìn hai người thật sang khác hẳn thường ngày. Chị ba Huê và tôi cũng thức dậy sớm để tiễn chân ông bà. Khi bước chân ra cửa bà Tư còn dặn dò:

- Thăng Lượm mày ở nhà coi chừng chị ba giùm chú thím, chiều chú thím về...

Khi ông bà Tư đã đi rồi, nhà trống trơn chỉ còn lại hai đứa tôi thôi. Muốn quá chừng rồi mà chẳng biết làm cách nào để nhập trện. Nghĩ tới nghĩ lui chẳng tìm ra phương cách nào, trong khi chị ba thì vẫn tỉnh bơ nằm im lìm trong phòng hoài. Đang xà quàng xà quàng chưa biết tính sao thì thằng Tú bạn học của tôi tới rủ đi coi đá gà ở cuối xóm. Nghĩ trong bụng chắc chị ba không chịu nên mới êm re ở hoài trong phòng như vậy nên tôi sửa soạn theo thằng Tú ra đi. Khi tôi ló đầu vào cửa phòng chị ba, định nói cho chị biết tôi đi coi đá gà thì chị có vẻ giận hờn, chị nói:

- Nhà không còn ai mà em cũng bỏ chị đi, thôi ham đá gà thì đi đi, tui không cần đâu.

Nói rồi chị làm mặt giận quay mặt vô vách không thèm ngó tới tôi nữa. Sợng rên trong bụng tôi chạy ra phòng khách nói với thằng Tú là tôi kẹt không đi được và bảo nó về. Thằng Tú chẳng biết ắt giáp gì cả, tự nhiên thấy tôi từ chối không đi nữa, nó lẳng lặng ra về. Đợi cho thằng Tú đi xa xa rồi tôi mới vào phòng chị ba, thấy tôi bước vào chị có vẻ mừng nhưng vẫn giả bộ giận lẫy:

- Sao không đi chơi mà ở nhà làm chi vậy?

Tôi lại gần chị nói như dỗ dành:

- Tui đâu có đi nữa, tui đuổi nó về rồi.
Nhìn nét mặt chị đã có vẻ vui vui, tôi bèn bồi thêm:

- Ai biết đâu, hồi sáng giờ thấy chị ba êm re tui tưởng chị ngủ nên mới đi chơi chút đó mà..

Thấy chị không nói gì tôi tiến lại gần lấy hết can đảm đặt tay lên vai chị, chị run lên khi bàn tay tôi bóp nhẹ trên phần da thịt mỏng và êm của đôi vai cận kề với nách. Như một phản ứng tự nhiên chị dựa vào ngực tôi mắt lim dim mặt ngệt ra đầy vẻ hứng tình. Không để lỡ cơ hội tôi nhẹ nhàng quay người chị lại và từ từ mở những chiếc nút xinh xắn trên ngực áo chị để lộ nguyên bộ ngực tròn trĩnh vươn thẳng lên với hai nắm vú hồng hồng như son. Tới đó tôi như không còn bình tĩnh nữa nhào đại vào ngực chị hun hun liếm liếm từng bừng... Chị ba miệng ú ớ đôi chân như không còn đứng vững nữa, hơi thở hổn hển như muốn đứt đoạn.

Thật gượng nhẹ tôi dìu chị ba lại giường để chị ngồi xuống và tôi lại tiếp tục dùng lưỡi rà trên đầu nắm vú rồi chung quanh vú chị. Thấy chị đã có vẻ thấm thuốc quá rồi tôi lấy tay luồn ra sau lưng từ từ tụt quần chị xuống, phản ứng tự nhiên chị ba lấy tay giữ quần lại miệng ú ớ rên rỉ không thành tiếng:

- Đừng em, đừng Lợm ợi, chị sợ lắm..

Tôi như chẳng còn nghe thấy gì nữa cứ từ từ kéo cái quần xuống và dùng thân hình của mình đè lên chị để chị nằm xuống ở tư thế nửa trên nửa dưới của thành giường. Với tư thế này cái mu lồn của chị vươn lên cao, mum múp với lông tơ đen nhánh mọc sát rạt trông thật hấp dẫn. Tôi lấy lưỡi rà rà từ trên rún chị dần dần tuột xuống dưới. Ôi cái lồn thật đẹp hai bên mép căng mọng, ở giữa khe đỏ au như thoa son vậy, tôi vừa hôn xung quanh hai bên mép vừa liếm ngay khe giữa mà thấy sướng khoái tê mê. Thấy chị ba như đã chín mùi tôi dùng hai cùi chỏ nhẹ nhàng dang rộng chân chị ra và dùng lưỡi ngoáy sâu vào tận trong lồn chị. Khi lưỡi tôi chạm vào mòng đóc thì chị run

lên bần bật và tiết ra một thứ nước nhờn nhờn. Thấy chị đã tê mê sướng khoái quá chừng rồi tôi bèn dứt điểm luôn bằng cách cắn nhẹ, nhằn nhằn vào hột le làm chị cong oằn người lên tay chân quờ quạng nắm chặt lấy tóc tôi mà đè mạnh đầu tôi vào lồn chị rồi như chịu hết nổi chị rít lên:

- Em ơi, Lợm ơi chị sướng quá... chết em ơi.

Tới lúc đó người tôi cũng muốn nổ ra chẳng còn kềm chế được mình nữa, tôi vội tuột quần mình xuống cầm con cu cứng ngắc như khúc củi từ từ nhấn vào lồn chị. Nhấn tới đâu chị ba rên tới đó, mặt chị đỏ rần lên nóng rùng rục áp sát vào ngực tôi mà rên xiết... tôi như con hổ đói nhồi lên nhịp xuống tới bời, làm chị như muốn xỉu.. chị buông lỏng hai tay ra và mắt như muốn lạc thần. Thấy vậy tôi sợ quá từ từ ngưng lại xem sao thì thấy chị tỉnh lại hai mắt lim dim như đang thụ hưởng. Tôi lại hăng máu tiếp tục ào ạt tấn công chị cho tới khi tôi mệt nhoài tinh khí bắn ra như mưa bão mới chịu ngưng, rồi tuột xuống ôm chặt lấy chị nằm thở rồi ngủ thiếp đi hồi nào không hay.

Như vậy là tôi đã biết mùi người con gái thứ hai trong đời... Ôi những người con gái tuyệt vời với những thân hình ngà ngọc. Kể ra thì tôi cũng thuộc loại nhiều may mắn.

III

Quay qua quay lại thế mà chị hai Hường đã lấy chồng được hơn hai tháng. Kể từ ngày theo chồng lên tỉnh tới giờ, chị chưa về nhà lần nào. Bà Tư nhớ chỉ nhắc hoài, làm tôi cũng sốt ruột và thầm mong chị về để lại được hưởng những giây phút thần tiên.

Và buổi chiều hôm đó, chị hai Hường về thật. Bước chân vào nhà, chị chạy lại ôm bà Tư khóc mếu, chị nói chị nhớ nhà mà chồng chị không cho về, mai hôm nay nhờ má chồng nói quá chị mới được về. Chị nói:

- Má ơi con khổ quá, thằng chả kỳ cục quá!. Tối ngày cứ ghen bóng ghen gió, cấm cản con đủ điều... Thiệt con như người tù không hơn không kém. Má ơi con về nhà ở luôn nghe má.

Bà Tư ôm chị hai vuốt tóc chị mà chẳng nói lời nào, nét mặt bà buồn thật buồn.

Thật kệt cho tôi, chị Ba hồi này có vẻ chịu tôi quá rồi nên thấy chị Hai về chị canh sát nút khiến tôi không ngọ ngoại gì được cả. Chị Hai thấy vậy thì có vẻ bức lắm, nhưng không biết nói sao chỉ hậm hực mà chịu trận thôi.

Chị Hai sau hai tháng có chồng người mơn mớn ra và hình như có bầu hay sao ấy nên có vẻ hơi lú lú cái bụng dòm thấy mà thêm...

Chị Hai về hai hôm nay chắc có lẽ tôi là người khổ nhất vì chẳng rọ rạc gì được với chị ba mà cũng chẳng xờ múi gì được với chị Hai. Tôi như tên khùng xà quàng xà quàng thấy mà tức cười.

Nằm vắt tay lên trán tính hoài cuối cùng mới ra một kế, đợi tới chiều là áp dụng ngay.

Buổi chiều hôm đó tôi giả bộ nói với chị Hai là má chị nói chị ra phụ đón hàng cho bà. Nói xong tôi ba chân bốn cẳng chạy tuốt ra ruộng bắp, nơi chị Ba từng bị hiếp, núp sẵn trong bụi chờ sẵn, Chờ khoảng nửa tiếng thì chị Hai xuất hiện nhưng sau lưng chị lại có ba bốn người nữa. Tôi lúng túng quá không biết tính sao để đưa chị vào ruộng bắp. Một sáng kiến bỗng nảy ra trong đầu tôi, tôi phóng ngay ra

đường, đi ngược về phía chị. Tới gần chị, tôi nói lớn :

- Thôi về chị Hai, bà Tư dọn hàng xong rồi.

Nói xong tôi dẫn chị Hai trở lại, đi được một khoảng tôi nói nhỏ đủ để chị nghe:

- Thèm muốn chết mà mấy hôm nay không làm gì được.

Chị Hai nói có vẻ giận:

- Út Lượm ghê lắm do ghen, chắc đã dụ con Ba rồi nên nó mới ghen mà canh chị hoài... Có không thú thiệt đi...?

Tôi chống chế:

- Có gì đâu, chị Ba bị nạn nên mới kỳ cục vậy đó mà...

Đi thêm một đoạn nữa tôi nắm tay chị Hai quay trở lại hướng chợ. Chị Hai thấy vậy thắc mắc:

- Ủa, ra chợ làm gì nữa Lượm?

- Chị cứ đi theo em...

Đi tới ruộng bắp, nhìn xung quanh không có ai, tôi vội nắm tay kéo chị vào. Chị Hai thắc mắc hỏi:

- Vào trong này làm gì vậy Lượm, kỳ quá.

Tôi cứ kéo chị vào sâu trong ruộng bắp. Khi nhìn ra ngoài không còn thấy con đường nữa, tôi tìm một khoảng trống bằng phẳng, trải tấm vải dầu ra rồi kéo chị ngồi xuống. Tới lúc này, chị Hai như hiểu ý, chị mắc cỡ ngượng tôi :

- Đồ quỷ, ở đây ghê quá, lở người ta thấy thì sao...

- Không sao đâu, giờ này ai mà ra ruộng... Chớ ở nhà đâu có chỗ nào...

Tôi như con sói khát mồi, nhào tới ôm cứng lấy chị mà hôn túi bụi vào mắt mũi, hồi hả mở nút áo chị ra, chui vào ngực hun hít, liếm, mút núp vú tung bừng. Thấy tôi như vậy, chị Hai cười nói:

- Từ từ, bỏ thềm lắm rồi sao? Mấy hôm trước đụ con Ba chưa đã sao?.

Tôi giả bộ không nghe, tiếp tục rà rà cái lưỡi xuống sâu dưới rún rồi tiện tay tụt quần chị nhẹ nhàng... Chắc chị cũng đã nóng trong người rồi nên im luôn và cùng với tôi nhập cuộc. Chị ngồi dậy để tôi nằm ngửa ra và cuỗi xuống cầm con cu tôi mà nũng nịu. Chị nói như rên:

- Trời... con cu của em bự quá mà u nắn cong cong như vậy thì ai mà chịu cho nổi! Hèn chi mà em chơi chị sướng muốn chết...

Chị hôn con cu tôi say mê. Tôi nhắm nghiền mắt lại khi lưỡi của chị Hai rà trên đầu con cu của tôi rồi từ từ liếm xuống hai hòn dái, tôi đang ngây ngất trong những cảm giác mới mẻ thì chị lại làm thêm một màn mới nữa, chị ngậm luôn hòn dái của tôi vào miệng mà mút mút nhần nhần làm tôi muốn ré lên, tôi ngồi bật dậy ôm cứng lấy đầu chị Hai. Chị cũng đã quá nứng nên nằm ngửa ra và nói tôi hôn chị đi...

Bao nhiêu kinh nghiệm trong những lần đụ tôi đem ra thi thố hết. Tới khi chị Hai đã nứng quá, nước lồn chảy ra trơn ướt, tôi từ từ bỏ cu rà rà trên mu lồn chị, nhấp nhấp vào mòng đóc chị một hồi rồi mới đẩy mạnh thật mạnh vào, chị Hai sướng quá rên hừ hừ, hầy hầy lên lia lịa. Hầy một hồi chị ngưng lại nói như rên:

- Em để chị ngồi trên bụng em rồi em ở dưới mà nắc lên.

Chị Hai ngồi ở trên bụng, tôi ở dưới đưa con cu căng cứng đẩy ngược lên lồn chị, ôi sao mà sướng quá trời. Ở tư thế này con cu của tôi vào tuốt sâu trong lồn chị, đầu con cu đụng chạm sát rạt vào những bộ phận tận sâu trong cùng của chị làm tôi sướng muốn mờ cả mắt. Chị Hai ở trên nhip xuống, tôi ở dưới nắc lên liên tục, một hồi hai đưa mồ hôi ra như tắm... Tụi tôi cùng xuất tinh cùng một lượt... Chị Hai như muốn xỉu còn tôi ngắc ngư như con gà sau trận thư hùng...

Sau này khi chị Hai về trên tỉnh rồi tôi mới biết là khi chị về chị đã có bầu hơn hai tháng. Qua thật đúng như thằng cha Tư Búa vẫn hay nói với bạn nhậu của chả khi nhậu nhẹt: “ đụ với mấy bà “ úp mề “ (có bầu chừng 2,3 tháng) sướng hơn đụ với con gái nhiều “.

Thấm thoát thế mà tôi lên quận học được ba năm. Khác với hai mùa hè trước, khi sửa soạn về làng nghĩ ba tháng hè là tôi nôn nao vô cùng... Năm nay những ngày cuối niên học là những ngày buồn nhất, buồn như kẻ sắp bị đày đi xa. Trong khi đó thì chị Ba cứ theo hỏi hoài:

- Lượm có về làng nghĩ hè không? Lượm về làng ở đây tui buồn chắc chết!!!.

Trong bụng tôi chẳng muốn về chút nào hết nhưng không thể được khi đích thân cha tôi sẽ lên đón.

Và ngày đó đã đến thật... Trưa hôm đó cha tôi xách một tay xách giỏ trái cây, một tay xách con gà mái dầu bước vào nhà... Ông Tư tiếp đón cha tôi thật nồng hậu.

Sau bữa cơm trưa, cha con tôi dẫn nhau ra bến xe để về làng. Khi ra khỏi nhà thấy tôi cứ ngoái lại nhìn hoài, cha tôi thắc mắc hỏi:

- Lượm con làm gì nhìn lại hoài vậy? Coi bộ mê con nào rồi sao?.

Bị khêu trúng tim đen tôi ú ớ nói lảng:

- Dạ... đầu có gì đâu ba, con nhìn xem có thằng bạn nào tới đưa con về không do mà...

Cha tôi như hiểu ý, ông nói:

- Con gái ông Tư cũng đẹp quá chứ Lượm? Cờ con chắc nó không chịu đâu...

Tôi giật mình vì ông già nói trúng tim đen của mình nhưng cũng vui vui vì không phải như ông già nghĩ đâu mà ngược lại. Tôi lâng lâng sướng khoái trong lòng với ý nghĩ này trên suốt con đường về nhà.

IV

Mẹ và các chị tôi mừng rỡ làm khi thấy tôi về. Một bữa cơm thật ngon được dọn ra mà tôi nuốt không vô, thấy vậy mẹ tôi theo hỏi hoài:

- Con đi đường mệt lắm sao? Con có bệnh không để mẹ nấu nồi xông?.

Cha tôi cười thật tươi nhìn mẹ nói :

- Má nó tưởng thằng út nó còn nhỏ lắm sao? Nó nhớ gái quận đó bà...

Má và mấy chị tôi cười vang nhà, làm mặt tôi nóng rần lên vì mắc cỡ. Thấy tôi có vẻ lúng túng mẹ tôi nguyệt ba tôi.

- Ông này kỳ, con nó còn nhỏ mà biết gì, ông làm nó mắc cỡ tội nó.

Cha tôi nhìn mẹ tôi thật tình:

- Bộ hồi tui theo bà ở dưới Giồng trôm tui không bằng cỡ tuổi thằng út bây giờ sao?

Mẹ tôi mắc cỡ buông đứa đứng lên, mặt nguyệt cha tôi sắc như dao :

- Ông nói gì không à, mới uống có ba chén là đã nói bậy, không sợ tui con nó cười sao?

Khi mẹ tôi khuất vào sau bếp cha tôi trầm giọng xuống nhìn tôi nói :

- Út à, nói vậy chớ con ráng học nghe con, cái vụ trai gái thì từ từ học hết trung học rồi hãy tính. Ham sớm lắm là tiêu đời đó con.

Tôi ậm ừ qua chuyện rồi rút lui ra khỏi mâm cơm, nói là chạy sang nhà thằng bạn ở chòm xóm.

Sau chín tháng ở quận với những thú vui và văn minh ở chợ, bây giờ trở lại làng sao tôi thấy chán nản quá chừng. Chẳng có gì gọi là hấp dẫn. Chẳng còn gì là thích thú với tôi nữa. Mới qua bữa thứ hai là tôi đã muốn xin cha mẹ cho trở lên quận. Nhưng không cách gì mở

miệng. Trong hoàn cảnh lúc đó, dù nhớ chị ba Huệ quá đổi nhưng tôi phải tự thâm nhủ: “lấy bao tử an ủi trái tim”

Một tuần lễ trôi qua, tôi bắt đầu thả rong trong xóm tìm lũ bạn cũ. Gần cả năm không gặp mặt đám bạn cũng trang lứa với tôi trong làng, nay gặp lại tôi thấy đứa nào cũng lớn quá chừng. Con Mận, thằng Hòa, con Lành, con Lài, thằng Bảy, con Hiền... Đứa nào cũng khác trước xa, mấy đứa con gái xinh đẹp mơn mớn thấy mà ham. Trong đám tôi chú ý đến nhỏ Mận nhất. Mận không đẹp lắm nhưng không hiểu sao nó lại hấp dẫn tôi nhiều nhất. Mận có nụ cười ánh mắt thật tình tứ và nhất là thân hình thì khỏi nói : thật hấp dẫn... Thật căng tràn nhựa sống. Cặp vú trắng đứng đầy khiêu khích luôn tưng tưng trong cái áo bà ba. Đít thì săn cứng như vươn lên trong cái quần chạt căng.

Những ngày đầu Mận không chú ý gì tới tôi, những sau đó coi mọi chịu đèn, nên tôi đã tiến tới được những màn cầm tay, cầm chân, hôn má, hôn tóc. Và dịp may đã đến với tôi vào đêm đoàn chiếu bóng lưu động xuống làng chiếu phim ở sân đình. Tối hôm đó, hai đứa tôi tà tà ra bãi chiếu bóng khi nhạc ở chỗ chiếu phim phát lên.

Tôi dắt Mận vòng vòng kiếm chỗ, rồi lựa một bụi chuối già thật rậm trên một mô đất cao cách xa màn ảnh, kéo tay Mận ngồi xuống. Mận hỏi ngần ngừ. Thay vậy tôi dụ khi :” kẹ nó cứ ngồi ở đây một lát đã, khi nào đến phim thì tụi mình sẽ lại gần xem đâu có sao...

Mặc cho con Mận ngóng cổ nhìn về phía màn ảnh. Tôi cứ ngấm nhìn thân hình nó say mê, hai mắt tôi như dán vào cặp vú của nó miệng thì nuốt nước miếng hoài. Không kềm chế được, tôi đưa tay vòng qua vai Mận và kéo nó lại gần tôi hơn. Mận có vẻ ngượng nên cứ né né ra... mặc kệ tôi cứ kéo nó lại gần hơn và cuối xuống hôn trên cổ nó. Người Mận như co rút lại... Thấy được, tôi mạnh dạn để tay lên vú nó, con nhỏ như bị điện giật người mềm nhũn raa2 tôi luồn tay kia vào trong áo xoa nắn thật nhẹ trên cặp vú căng cứng mơn mớn. Tới giờ phút này thì tôi đã hoàn toàn không chế được đối thủ rồi, bàn tay tôi xục xạo lung tung, hết xoa nắn móm móm ở dưới lại vòng lên trên rà rà se se núm vú... Mận như chịu hết nổi cứ rên lên từng chập, mắt lim dim, mồ hôi trên trán đổ ra lấp xấp... Tới lúc đó thì tôi cũng chịu hết muốn nổi bèn ghé tai nói nhỏ:

- Mình đi đi em, anh chịu hết nổi rồi...

Mặn như người say không phản ứng gì, ngoan ngoãn đứng dậy dựa vào vai tôi đi về phía ruộng ở sau lưng đình. Men theo đường ruộng tôi đưa Mặn tới một chòi vẹt để trống. Hai đứa vừa vào trong chòi là tôi đè ngựa Mặn xuống và nhanh nhẹn lột áo tụt quần con nhỏ ra. Mặn có vẻ sợ, nó ú ớ không thành tiếng:

- Út Lượm làm gì thấy ghê vậy... Em sợ quá... cho em về đi...

Như không nghe, tôi chui đầu xuống liếm lên đầu vú thơm phức, rồi mút, nhằn cặp vú thật đam mê. Mặn ôm cứng lấy người tôi, hai chân duỗi ra, miệng rên hừ hừ. Tôi hôn dần dần xuống, lưỡi xoáy xoáy vào rún rồi tụt xuống chui dần vào cái lồn mũm mĩp những sợi lông tơ mà hôn nhẹ nhẹ trên đám lông mềm xăm xấp nước lồn. Mặn nắm cứng lấy tóc tôi khi lưỡi tôi liếm vào mòng đóc của nó... Được thể tôi dang hai chân nó rộng ra và thọc lưỡi vào sâu trong lồn mà ngoáy ngoáy rồi nhằn nhằn cắn nhẹ vào hột le của nó... con nhỏ cứ lặn lộn nhào lên hụp xuống liên tục theo với cái miệng bú mút thả ra ngọam vào của tôi... Một hồi thấy con nhỏ đã tới tột đỉnh, tôi tụt quần cầm con cu đẩy nhẹ nhẹ vào lồn nó... Thấy không trở ngại tôi nhấn con cu của tôi vào sâu hơn chút nữa thì con nhỏ la lên... thụt dít ra:

- Đau em anh ơi... anh làm gì mà đau quá vậy?. Không được anh ơi...

Tôi rút con cu ra, ôm cứng lấy Mặn và từ từ cúi xuống hôn liếm lồn nó trở lại. Con nhỏ lại rên rỉ cong người lên uốn người xuống theo với lưỡi và môi của tôi... Tôi tiếp tục hôn liếm đến khi thấy nước nhờn trong lồn của nó tiết ra ướt nhẹp cả miệng và mũi tôi thì tôi thấm ướt con cu của tôi bằng nước nhờn của nó rồi từ từ để nhẹp vào lồn trở lại. Tôi nói nhỏ vào tai nó:

- Em dang hai chân rộng ra một chút và nằm yên... kỳ này anh để vào không đau đâu...

Mặn còn sợ nhưng cũng dang chân ra. Khi lồn đã banh rộng ra, tôi cầm con cu ướt nhẹp của tôi đẩy vào từ từ rồi nhấp nhấp bên ngoài, khi thấy con nhỏ đã ngắc ngư quá độ rồi, tôi luồn hai tay xuống ôm chặt lấy dít nó và ở trên bất thần nhip xuống thật mạnh. Con nhỏ la lên một tiếng rồi dùng hai tay xô mạnh người tôi ra, ngồi nhồm dậy,

hai tay ôm lấy đầu gối vừa khóc vừa nói:

- Anh muốn giết em hả, chết mất anh ời... đau quá chừng nè... máu chảy tùm lum rồi kìa... giờ làm sao đây...?.

Thôi lữ rồi Mận... Tội mình về đi không thôi hết giờ chiếu bóng người ta qua đây thấy hai đứa mình thì chết.

Nghe hết chiếu bóng người ta sẽ đi ngang, con Mận vội vàng chụp lấy áo quần mặc vào rồi theo tôi ra khỏi chòi.

Chúng tôi về bãi chiếu bóng thì cuộn phim chỉ còn đoạn chót, rủ Mận ngồi xuống coi chút rồi về, nó lắc đầu.

- Thôi về đi anh, em mệt... em không muốn xem phim nữa.

Đưa Mận về rồi mà lòng tôi cứ ầm ức hoài. Con cu của tôi nó cứ căng cứng từng tức thật khó chịu. Trên đường về tôi cứ nghĩ và tưởng tượng tới chị ba Huệ hoài . Ước gì có chị ba Huệ ở đây chắc tôi dụ sập nhà sập cửa.

Tối hôm đó tôi trần trọc không ngủ được , cuối cùng đành phải tự lấy tay sục cặc một hồi cho bắn khí ra hết mới ngủ được. Không hiểu người ta nói sao chứ theo tôi thì dụ con gái còn trinh chẳng thích thú gì cả mà chỉ làm thêm tức ngược mà thôi.

Sau đêm coi chiếu bóng đó, con Mận tránh mặt tôi luôn. Tôi sang nhà nó kiếm năm lần bảy lượt mà không cách gì gặp được. Trong bụng tôi lúc đó nửa lo nửa buồn, lo không biết con nhỏ có mec cha mẹ không, buồn là nghĩ rằng con Mận không còn có cảm tình với tôi nữa, nếu nó không nhìn mặt tôi nữa thì tiếc biết mấy.

Qua tới ngày thứ mười, khi tôi hoàn toàn thất vọng thì thằng em trai Mận kiếm tôi đưa tờ giấy với dòng chữ của Mận: “anh Lượm ời, tối nay ra sân đình Mận có chuyện muốn nói với anh”.

Chỉ có mấy chữ thế thôi mà tôi sướng rên lên, tâm hồn tôi lâng lâng như người say rượu. Trời vừa nhá nhem tối là tôi đã có mặt ở sân đình, ngồi dưới gốc bàng mát hướng về con đường từ nhà Mận tới.

Trời đã tối hẳn mà vẫn chưa thấy Mận xuất hiện, trong lòng tôi nóng như hơi... chắc Mận phá mình rồi... chắc mấy thằng em Mận giả thư Mận để chọc quê mình... chắc nó gài mình ra đây để đánh mình...

Đang tới lúc chán nản nhất thì Mận xuất hiện, tim tôi đập loạn xạ... vẫn chiếc áo bà ba, cái quần mỳ a. Mận xuất hiện thật tươi mát trước mắt tôi, tôi sung sướng nắm lấy tay Mận hỏi như không kịp thở:

Sao mấy bữa rày đi đâu mà không cho anh gặp? Nhớ muốn chết đi được...

Mận nép đầu vào người tôi giọng nhõng nhẽo nói qua hơi thở:

Ghét Lượm quá à... anh làm em sợ muốn chết, đâu dám gặp anh nữa...

Tôi đưa tay vuốt tóc Mận dỗ dành:

Tại anh yêu Mận mà... thôi anh không dám nữa đâu...

Thấy Mận êm re có vẻ chấp nhận những lời năn nỉ của tôi, tôi tiếp:

Mận còn đau không... thấy trong người bây giờ ra sao?.

Nó mắc cỡ trước câu hỏi có vẻ quá vào đề của tôi Mận ậm ừ một lát rồi mới nói... giọng thật nhõng nhẽo:

Đau thấy bà, rất muốn chết, tới hôm nay mới bớt... mà sao bây giờ nó ngứa quá chùng đi... bắt đền Lượm đó.

Nói dứt câu Mận đưa tay ngắt thật mạnh vào bắp vế non tôi khiến tôi nhảy nhồm, Mận cười hăng hắc trước cử chỉ như con nít của tôi. Thấy có vẻ êm rồi, tôi bèn đưa tay luồn vào trong áo Mận mà xoa nắn nựng nịu hai cái vú căng tròn. Hồi đầu Mận còn rùn người lại như tỏ ý không chịu nhưng rồi chỉ vài giây sau là lặng yên, từ từ xoay người lại dựa lưng vào ngực tôi để mặc tình cho đôi tay của tôi tung hoành từ trên xuống dưới. Khi bàn tay tôi rà xuống tới mép lòn của Mận thì đã thấy ướt nhẹp từ hồi nào, tôi dùng ngón tay khều nhẹ vào mòng đóc rồi đè nhẹ lên đó miết lui miết tới, Mận chịu hết nổi nó ngồi xum xuống thở hổn hển nói như van xin:

Thôi đi Lượm... thôi đi Lượm... em sợ... em sợ...

Tôi như con cọp trước miếng mồi ngon nào chịu buông tha cũng vội ngồi xuống ôm chặt lấy Mận mà hôn lên cổ lên mắt mũi nó tôi bời . Thấy Mận có vẻ chịu hơi rồi không đòi về nữa tôi kề miệng vào lỗ tai Mận mà hôn hai trái tai nó rồi nói nhỏ:

Bữa nay Lượm không làm Mận đau nữa đâu... mình đi ra chòi vịt đi... Lượm sẽ bú thôi chứ không làm mạnh như hôm trước đâu...

Nói dứt câu không đợi Mận trả lời tôi dìu Mận đứng dậy đưa Mận ra phía chòi vịt hôm trước. Có chuẩn bị hơn lần trước, tôi có thủ theo một tấm vải dầu nên khi hai đứa chui vào trong chòi là tôi vội trải ra và kéo Mận ngồi xuống. Không vội vã lật đặt như kỳ trước tôi từ từ ôm Mận vào lòng rồi nhẹ nhàng đưa tay mở nút cởi áo nó ra và cuối xuống hôn, liếm, cắn, nhằn thật say mê. Thấy con nhỏ đã nóng lên rồi , tôi luồn hai tay tuột quần nó và cuối xuống liếm thật nồng nàn lên khe, lên mu lồn với những mớ lông tơ, rồi rà lưỡi tận sâu trong lồn mà ngoáy ngoáy liên hồi làm con nhỏ như muốn điên lên, tay chân quờ quạng nắm níu tùm lum. Tới lúc đó tôi cũng chịu hết nổi nên vội tụt quần xuống và nhẹ nhẹ banh rộng hai chân Mận ra rồi từ từ đẩy con cu của mình vào cái lồn ướt nhẹp nước nhờn mà cà nhấp cà nhấp. Thấy Mận không có phản ứng gì tôi tiếp tục đẩy cu mình vào sâu hơn nữa thì Mận rên đau nhưng không thụt dít lại, được thể tôi nhấn hết cặc mình vào thật lút cán và nhẹ nhàng , tôi nhấp lên nhấp xuống nhịp độ tăng lên dần dần... tôi nắc tới đâu Mận rên tới đó, hai tay Mận ôm cứng lấy lưng tôi , những móng tay nhọn làm lưng tôi rất rạt. Tới đây như đã hưng tình quá độ tôi không còn kiềm được nữa mà nắc lia lia đến nỗi Mận xỉu lên xỉu xuống tôi mới ào ào xuất tinh tràn ngập trong người Mận. Hai đứa tôi ngắc ngư không còn biết gì nữa lẫn quay ra ngũ một hồi lâu mới thức dậy mà mặc quần áo ra về.

Quả tình lần này tôi đã thật sự sung sướng, sau này mỗi lần nghĩ về Mận tôi đều nghĩ tới cái chòi chơ vợ giữa ruộng và đêm hôm đó, Mận cũng vậy, sau đêm hôm đó nó như không còn biết gì nữa cứ đi kiếm tôi hoài và cái chòi lại thêm nhiều đêm sóng gió bão bùng.

Ba tháng hè cứ thế trôi qua hồi nào không biết. Tuần lễ này là tuần lễ cuối cùng trước khi tôi trở lên quận nên Mận có vẻ buồn lắm, nó có vẻ buồn lắm, nó cứ quẩn quít lấy tôi hoài và hối thúc tôi nói cha mẹ qua nói chuyện cưới hỏi với gia đình nó. Thật sự thì tôi thấy mình còn nhỏ quá và cũng chưa nghĩ tới chuyện lấy vợ nên cứ ậm ừ tìm cách khoái thác dài... Thấy vậy Mận cứ theo khóc hoài và năn nỉ tôi hết nước làm cho tôi cũng muốn điên luôn. Cuối cùng tôi cũng trấn an được Mận bằng cách là hẹn sang năm khi tôi thi trung học xong rồi thì sẽ về cưới Mận, khi đó Mận mới tạm vui.

Tối hôm từ giã để sáng mai tôi đi. Mận đã bắt tôi thề độc là năm sau sẽ về cưới Mận. Túng thế tôi cũng đành thề liều mạng, thề bất kể trời trăng mây nước gì cả. Sau màn thề thốt là một màn mây mưa ngất trời với đầy đủ tất cả những kiểu ngược xuôi, bông bế, làm chó, làm ngựa lung tung...

Trời vừa bình sáng cha tôi đã đánh thức tôi dậy để sửa soạn đi. Khi bước chân ra nhà ngang tôi đã thấy đầy đủ cha mẹ tôi và các chị bên mâm cơm bốc khói. Mẹ tôi nói:

- Thôi ăn cơm đi rồi còn ra bến xe cho kịp giờ... Sáng nay mẹ chắc bến xe đông lắm vì đã hết hè.

Từ giã mẹ và các chị, cha con tôi trực chỉ bến xe. Khác với những năm trước năm nay cha tôi nói tôi đã lớn rồi nên ông không phải đưa tôi lên tận quận nữa mà chỉ đưa tới bến xe mà thôi. Trước khi xe chạy ông dúm cho tôi một mớ tiền và nói xài kỹ kẻo khi cần thì không có...

Xe rời bến chạy đã khá xa tôi còn thấy cha tôi đứng nhìn theo.

Ngồi trên xe lam suốt con đường, tôi hết nghĩ tới Mận lại nghĩ tới chị ba Huệ mà lòng thấy nôn nao buồn vui lẫn lộn.

Xe tới quận khoảng mười giờ sáng, lòng lâng lâng, tay xách giỏ trái cây tay ôm bọc quần áo tôi rảo bước về nhà ông Tư.

Chị ba mừng rỡ vô cùng khi thấy tôi trở lên quận, chị hỏi tôi ăn gì

chưa, có cần chị nấu cơm liền cho ăn không, lòng tôi như ảm lại trước những cử chỉ sẵn sóc đầy yêu thương của chị.

Sau ba tháng, nay gặp lại tôi thấy chị ba sao đẹp quá, đẹp hơn hết những đứa con gái mà tôi đã gặp. Nước da chị trắng bóc mịn màng, đôi môi đỏ mọng hình trái tim đầy quyến rũ và nhất là thân hình thì thật là vừa vặn, không thô như chị hai Hường, hay thấp quá như nhỏ Mận... thân hình chị ba Huệ đúng là thân hình lý tưởng, tôi nghĩ chắc chị mặc áo dài là hạng nhất chứ không thể ai hơn.

Sau những chuyện mây mưa trắng nước chị ba đã buồn buồn cho tôi hay tin là cảnh sát tỉnh đã bắt được nguyên đám đã làm hại chị mấy tháng trước và tháng tới này sẽ có phiên xử. Chị nói:

- Tại ba chị muốn xử rồi nhốt tù tội nó chứ chị chỉ muốn cho êm chuyện luôn, chứ ra toà rồi báo chí làm rùm lên càng thêm rắc rối... Chị nói hoài mà ba chị không nghe, ông nói phải cho chúng đền tội.

- Em không hiểu bọn đó người ở đâu, sao rành rẽ ở đây mà canh chị ở ruộng bắp?.

- Bây giờ mới biết ra là trong đám có thằng Kiệm dân ở quận mình ngày trước nó theo chị mà chị không chịu, sau này nó đi nghĩa quân trên tỉnh. Cả đám đó là nghĩa quân tỉnh hết đó. Thằng cầm có theo là trung đội trưởng nghĩa quân đó.

- Tại sao mà bắt được tội nó vậy?

- Chị cũng không rõ nữa, nhưng nghe nói đầu là một tên trong đám bị thằng trung đội trưởng cầm theo xử ép nhốt tù, sau đó nó đi tố cáo cho an ninh tỉnh nên cả đám mới bị bắt. Nói tới đây chị ba lại gần nắm tay tôi rồi với giọng thật buồn, chị nói:

- Tuần sau chị sẽ lên nhà chú chị ở Sài gòn, ở luôn để học may. Má chị nói ở quận này ai cũng biết chuyện nên chị sẽ khó lấy chồng, bà muốn chị lên trên đó học may rồi nếu gặp được người nào tốt thì má chị gả luôn.

Tôi bàng hoàng trước tin đó, mặt mày buồn so, chưa biết phải nói gì trong lúc này thì chị ba hỏi tiếp:

- Chị đi rồi Lượm có buồn không?.

Trước câu hỏi hơi đột ngột này tôi đã xúc động thật sự nên nhào đại vào ôm cứng lấy ba Huệ mà sụt sịt khóc như con nít:

- Chị ba đừng đi, chị ba đừng đi nghe chị.

Chị ba cảm động và bối rối trước những hành động kỳ lạ của tôi nên hai tay đã ôm cứng lấy tôi hồi nào không hay, mắt chị đỏ hoe như muốn khóc. Hai đứa tôi cứ mê mẩn ôm nhau như vậy một lúc khá lâu thì có tiếng người gọi ngoài cổng làm hai đứa bưng tỉnh. Buông chị ba ra tôi vội chạy ra ngoài thì thấy ông phát thư đang đứng chờ để phát bức điện tín. Chị ba vội vàng xé ra đọc thì đó là điện tín của chị hai nói chị đã bị xảy thai phải nằm bệnh viện. Tôi chạy như bay ra chợ cho bà Tư hay và phụ bà dọn hàng để bà kịp đi lên tỉnh. Khi ra khỏi chợ, bà Tư kêu tôi chạy ngang đồn báo cho ông Tư hay. Chừng nửa giờ sau ông Tư về tới và chở bà Tư ra bến xe, xong ông trở về dặn dò chị ba công chuyện rồi trở ra đồn. Khi ông đi rồi chị ba cho biết là sáng mai ông Tư sẽ lên tỉnh.

Bàng hoàng trước những sự việc nên hai đứa tôi quên mất những nóng bỏng buổi sáng. Chị ba lo dọn dẹp nhà cửa và sửa soạn những thứ cần thiết để ngày mai ông Tư mang đi. Còn tôi thì lo xếp những trái cây từ nhà mang lên để lên bàn rồi leo lên gác nằm nghỉ.

Sáng hôm sau tôi thức dậy sớm là đã thấy ông Tư và chị ba thức dậy từ hồi nào rồi, chị ba đang sửa soạn hàng lý để ông Tư mang đi, ông Tư thì đã mặc quần áo xong, đang mang giày. Thấy tôi bước xuống ông Tư nói:

- Lượm đi rửa mặt rồi xách phụ chú mấy túi này ra bến xe.

Tôi lật đật rửa mặt, thay đồ theo ông Tư đi ra bến xe. Về tới nhà thì đã thấy chị ba chờ sẵn ở phòng khách. Chị nhìn tôi cười thật tươi rồi nói:

Sáng thức dậy lo đưa ba chị đi chắc giờ đói bụng rồi phải không?. Có nồi cháo trắng trên bếp kìa ra ăn cho khỏe.

Tôi ghẹo chị ba:

- Ăn cháo mà sao khoẻ nổi. Chị ba hại không à...

Nói rồi tôi nhìn chị cười với ánh mắt nhiều hậu ý. Chị ba như hiểu ý nên có vẻ mắc cỡ ngượng tôi một cái thật dài. Thấy coi bộ thuận lợi, tôi lại gần cầm lấy bàn tay chị mà đưa lên môi hôn, chị ba mắc cỡ rút tay lại rồi quay lưng đi về buồng của chị. Không bỏ lỡ cơ hội, tôi cũng theo chị vào phòng và nhào đại vào ôm chị mà hôn lên mặt, lên tóc chị tung bừng. Chị ba nhẹ nhàng đẩy tôi ra rồi âu yếm nói:

- Làm gì mà vội dữ vậy, đi đóng cửa đã, lỡ có ai vô nhà thì chết cả hai đứa bây giờ...

Sửng rên với câu nói mở ngõ đó, tôi lật đật chạy ra đóng cửa ngoài, cửa phòng khách thật kỹ rồi nhào vô phòng chị ba ôm lấy thân hình ngà ngọc của chị mà tuột quần áo ra bú liếm hôn hít, xoa nắn rồi leo lên tụt xuống cả buổi trời khiến hai đứa muốn ngắc ngư... Nguyên cả ngày hôm đó tôi đã dụ chị ba tới bốn lần. Mất mồ, chân run mà vẫn còn muốn dụ nữa. Quả thật khó có một thân hình nào đẹp bằng chị và không thể có một cái lồn nào vừa vặn hấp dẫn bằng lồn của chị trên cõi đời này.

Cả tuần lễ trước ngày chị ba lên Sài gòn học, ngày nào tụi tôi cũng dụ nhau cả, dụ đến nổi hai đứa xanh mướt, chị ba như muốn đi hết nổi, còn tôi thì tay chân run rẩy như người thiếu ăn. Vậy mà cứ hể nhà vắng vẻ chỉ còn hai đứa là lại dụ với nhau tới bời. Kể ra thì hai đứa tụi tôi cũng thuộc loại dâm đảng có hạng chứ chẳng phải tay thường đâu.

Sáng hôm đưa tiễn chị ở bến xe, chị đã khóc thật nhiều. Tôi biết chị muốn nói với tôi những lời yêu thương nhất nhưng kẹt có bà Tư đi chung nên chỉ biết lấy mắt nhìn nhau mà thôi.

Xe chạy thật xa rồi , tôi vẫn còn đứng nhìn theo mà lòng đau nhói. Trên đường về nhà tôi nghĩ chắc mình khó có ngày được ôm ấp lại thân hình ngà ngọc nóng bỏng của chị ba nữa.

VI

Chị ba đi rồi, tôi buồn quá học hết muốn nổi. Phần thì nhớ chị nên trần trọc không ngủ được, phần thì trong người mỗi mệt vì cả tuần lễ hao tổn cạn lảng sinh khí nên tôi vào lớp cứ ngủ gà ngủ gật hoài, bị thầy cô phạt lia chia. Khoảng thời gian này tôi chán nản vô cùng, nghĩ trong bụng chắc mình học không nổi nữa nên có ý định về làng.

Thấy tôi lơ là việc học hành, cô Cúc, cô giáo chủ nhiệm của lớp tôi đã hết lòng khuyến khích, nâng đỡ tinh thần tôi nên chỉ một vài tuần sau là tôi bắt kịp bạn bè trong học hành. Cô Cúc khoảng 26, 27 tuổi, cô đã có gia đình rồi, nghe đâu chồng cô là sĩ quan đang phục vụ ở miền Trung.

Cô Cúc không đẹp nhưng nhìn hấp dẫn. Hấp dẫn nhất là thân hình tròn lẳn đầy sức sống của cô, làn da ngăm đen quyến rũ. Thấy tôi trở lại học hành bình thường, cô thường tìm gặp riêng tôi để hỏi han chuyện bài vở và giúp đỡ tôi nhiều vấn đề khác. Thấy cô Cúc hay có vẻ để ý săn sóc tới tôi, cả lớp ai cũng gọi tôi là đệ tử ruột của cô.

Khi tôi chuẩn bị thi đệ nhất lục cá nguyệt thì một chuyện động trời xảy ra, chuyện này tôi không bao giờ dám nghĩ tới và đối tượng thì thật là ngoài sức tưởng tượng của tôi.

Hôm đó là giờ của cô Cúc. Trước khi hết giờ cô kêu gom vở lại để cô mang về nhà chấm điểm. Cô bảo tôi theo cô mang hết vở cả lớp về nhà cô. Vừa bước chân khỏi trường thì trời rắc rắc đổ mưa nho nhỏ, và cứ thế mưa nặng dần thêm nữa. Vì nhà của cô cũng không xa trường mấy nên cô hỏi tôi chạy mau, đừng núp mưa làm chi cho mất công. Chạy về đến nhà thì hai người ướt nhẹp, chiếc áo dài lụa màu mỡ gà của cô như dán vào da thịt của cô làm lộ lên những đường nét thật khêu gợi... Tôi cố gắng hết sức nhưng mắt cứ nhìn mãi vào chiếc vú hồng hồng ẩn hiện sau lớp lụa ướt nhẹp nước. Thấy tôi cứ nhìn vào ngực cô nên cô có vẻ lúng túng vội vã ra móc áo lấy cho tôi cái khăn bảo lau đầu và hỏi tôi cởi áo ra phơi cho khô kẻo trúng nước. Lúc đó người tôi đã nóng ran lên, tôi không biết phải làm gì nên hết đứng lại ngồi thật không giống ai. Thấy vậy cô rót cho tôi một ly nước rồi cô vào nhà trong thay quần áo. Khoảng mười phút sau cô bước ra trong bộ đồ bằng vải sa tanh màu ngọc thật hấp dẫn. Thấy tôi đang cởi trần co ro ngồi đó, cô nói để cô nhúm bếp lên nấu nước uống rồi hong áo cho tôi. Mặc cho cô giáo muốn làm gì thì

làm tôi cứ nhìn cô trao tráo làm có vẻ hơi mắc cỡ, má đỏ hây hây thấy mà thèm.

Trời bên ngoài mưa mỗi lúc mỗi lớn, trong nhà thì vắng vẻ chẳng có ai ngoài cô giáo và tôi. Nghĩ tới nghĩ lui hoài, tính làm liều nhảy lại ôm đại cô rồi tới đâu thì tới, nhưng mỗi lần đứng dậy lại run và lại ngồi xuống, mặt cứ đực ra như con ngỗng. Đang trong tình trạng tiến thoái lưỡng nan đó thì cô giáo ở sau bếp cầm cái áo mới hong khô lên trao cho tôi. Đợi cho cô bước sát đến gần, tôi lấy hết can đảm ôm chặt lấy cô hôn túi bụi lên mặt mũi cô làm cô luống cuống tay chân quờ quạng như nửa muốn đẩy tôi ra nửa muốn ôm ghì tôi lại, miệng cô ú ớ nói không thành câu:

- Lợm... Lợm... em làm gì kỳ cục vậy... không được đâu Lợm ời...

Tôi như chẳng còn biết gì nữa, cứ hôn hít tưng bừng, tay chân sờ mó lung tung làm người cô giáo như mềm nhũn ra không còn phản ứng gì chống đối nữa. Tôi cúi xuống cởi những chiếc nút trên ngực áo của cô ra và nhẹ nhàng kê môi bú thật say mê cái vú căng tròn cứng ngắt vì hưng tình đó... Hôn liếm vú một hồi tôi thấy cô giáo như đã hưng lên rồi, tôi nâng cô lên dìu cô lại nằm trên cái đi văng bằng gỗ bên góc nhà mà tiếp tục hôn nhẹ nhàng từ trên rồi tuột xuống tới lồn thật điệu nghệ. Lưỡi tôi liếm tới đâu cô rên tới đó. Khi lưỡi tôi rà rà trên mông đóc của cô thì cô ôm cứng đầu tôi mà rên lên từng hồi, oằn người qua lại và hối thúc tôi:

- Lẹ lên đi Lợm, lẹ lên đi Lợm ời... sắp tới giờ những người ở chung nhà với cô đi làm về rồi...

Tôi vội vàng tụt quần mình xuống và đẩy nhẹ con cu vào cái lồn ướt nhẹp của cô. Cu tôi đẩy tới đâu cô rên lên tới đó, người cô oằn oại theo từng nhịp đập xuống kéo lên của con cặc tôi. Tôi phải công nhận không hiểu sao lồn cô thật đặc biệt khác hẳn những cái lồn mà tôi đã từng đụ, nó làm như có bộ phận bóp thắt lại hay sao ấy mà nó làm con cu tôi tê điếng bủn rủn chỉ muốn tuôn trào tinh khí ra ngay không cách gì cầm giữ được... Nên chỉ trong một thời gian rất ngắn khác hẳn với những lần đụ các cô gái trước tôi đã bắn khí leng lảng trong người cô và đổ ụp người trên mình cô. Đẩy tôi nhẹ nhàng nằm một bên, cô đi vào trong nhà tắm...

Còn lại một mình , tôi vội mặc quần áo vào rồi đi lại bàn ngồi xuống mà thở. Cô giáo trở ra mặt có vẻ mắc cỡ nên không dám nhìn thẳng ngay tôi , cô nói:

- Trời hết mưa rồi , thôi Lượm về đi không thôi ở nhà đợi.

Tôi lí nhí chào cô rồi vụt chạy ra cửa. Về tới nhà leo lên gác nằm dài ra rồi ngủ thiếp đi hồi nào không hay, nửa khuya thức dậy nghĩ tới chuyện hồi chiều tôi vẫn nghĩ đó là giấc mơ.

Sau buổi chiều mưa đầy hấp dẫn đó, đã hơn một tuần rồi tôi nhớ muồn điên lun. Cứ mỗi lần nghĩ tới cái lồn co thắt, bóp, nghiền của cô là tôi lại nóng rần trong người lên, phải tưởng tượng thân thể cô mà thủ dâm để tự thỏa mãn...

Khoảng thời gian sau này cô Cúc gặp tôi trong trường, cô có vẻ mất tự nhiên, tôi thật buồn và cảm thấy hối hận vì những hành động nông nổi của mình...

Nhưng rồi tuổi trẻ chóng quên và những rạo rức đòi hỏi của dục tình đã khiến cho lòng tôi không yên nên tôi đã lại để tâm tới mục tiêu khác: bà Tân Huê, chủ tiệm uốn tóc ở chợ quận, bạn hàng của bà Tư. Bà Tân Huê năm đó khoảng chừng ba mươi ngoài, bà có đứa con gái khoảng bảy tám tuổi , còn chồng thì không thấy, nghe đâu hai người đã ly dị và bà Tân Huê dọn về quận này mở tiệm hơn một năm nay. Bà Tân Huê không đẹp lắm, nhưng nhờ da dẻ hồng hào, thân hình đều đặn và lời ăn tiếng nói khéo léo, vui vẻ nên được lòng bạn hàng khắp chợ . Bà Tư là thân chủ hàng tuần của bà, hai người có vẻ hợp khẩu với nhau lắm nên hễ cứ khi nào tiệm vắng khách là thấy bà Tân Huê sang sạp tạp hoá của bà Tư ngồi nói chuyện. Tôi quen biết bà trong một lần ra dọn hàng cho bà Tư và bà Tân Huê đã nhờ tôi kèm học cho con gái bà.

Hôm đó như thường lệ , tôi đến nhà bà Tân Huê để kèm cho nhỏ Hồng thì thấy nhà vắng tanh, chẳng thấy nhỏ Hồng đâu cả , nghĩ bụng chắc con nhỏ đang ở nhà sau nên tôi ngồi chờ. Ngồi một hồi thì bà Tân Huê từ trên lầu đi xuống miệng cười thật tươi tay cầm một xấp giấy xanh đỏ. Thấy bà tôi vụt miệng hỏi :

- Em Hồng đâu rồi bà, sao không thấy nó ra học?

- Tôi quên nói với chú, nhỏ Hồng đi theo nội nó về trên Mỹ tho ăn đám giỗ vài bữa nó mới về.

Nói rồi bà lại bàn đưa cho tôi xấp giấy màu, nói:

- Bữa nay khỏi dạy thì Lượm viết dùm tôi mấy tấm giấy quảng cáo này để treo trong tiệm . Tết nhất tới nơi rồi.

Cũng may tôi là thằng viết chữ khá đẹp, nên tôi đã viết thật ngon lành làm bà Tân Huê khoái chí tử. Khi tôi trải tấm giấy lớn nhất lên bàn để sửa soạn viết chữ cung chúc tân xuân thật bự thì bà Tân Huê lại ngồi gần tôi cầm cái cọ lông vẽ vẽ trên những tấm giấy vụn tôi vừa loại ra, bà ghé mặt thật gần mặt tôi cười thật tình tứ rồi nói:

- Lượm bày chị viết chữ đi , Lượm viết chữ đẹp quá chừng à, chị muốn học viết để sang năm khi Lượm hết học ở quận này thì chị tự viết lấy.

Tôi thật tình :

- Không khó đâu bà, bà cứ dùm em viết đây này...

Tôi nói chưa hết câu bà đã nói :

- Lượm à chị đâu đã già đâu mà em gọi chị bằng bà nghe thấy ghê quá hà! Thôi em cứ gọi bằng chị đi cho tiện.

Tôi thấy hơi khó khăn một lát nhưng rồi cuối cùng tôi cũng quen miệng. Tôi vừa hướng dẫn vừa làm cho chị thấy, nhưng chị vẫn như chưa hiểu, chị nói:

- Chia ô thì chị làm được nhưng viết chữ thì làm sao mà viết đẹp được, Lượm cầm tay chị dạy cho chị vẽ vài chữ coi.

Nói rồi chị dựa sát vào vai tôi và đưa tay bắt tôi cầm mà chỉ cho chị viết. Đặt tay lên mu bàn tay mềm mại của chị đẩy tới đẩy lui một hồi tự nhiên người tôi nóng ran lên, mũi tôi ngay tóc chị nên ngậy ngát trước mùi thơm thật quyến rũ. Tới giờ phút đó tự nhiên tôi cảm thấy

mình hết chịu nổi nữa bèn đưa tay vuốt tóc chị thật say đắm, trước hành động hơi lạ của tôi chị ngược lên nhìn với ánh mắt ngạc nhiên nhưng không chống đối... Tôi mạnh dạn choàng tay ôm ngang vai chị và từ từ xoa nắn trên bộ ngực căng cứng của chị. Thấy chị không có phản ứng gì tôi mạnh dạn mở những cái nút trên ngực áo chị và nhẹ nhàng cuỗi xuống hôn lên hai bầu vú nóng hổi dục tình đó.

Với tất cả kinh nghiệm, tôi đem ra thi thố hết khiến chị ngắc ngư, chân như không còn đứng vững nữa. Chị nói thật nhẹ như trong hơi thở:

- Đừng Lợm ỏi, mình vào phòng chị đi em... ở dưới này lỡ có ai thấy thì chết...

Phòng của chị thật sang, giường nệm trải darp trắng toát. Chị kéo tôi lên giường và chúng tôi đã nhập cuộc thật mau chóng khác gì một cơn lốc. Tôi chưa từng gặp một người đàn bà nào rên la dữ dội như chị, lười tôi liếm tới đâu chị rên tới đó và khi con cặc xù xì cong vòng của tôi để vào lỗ thì chị đã ré lên rên xiết thật đã đời, chị rên to đến nỗi nhiều khi tôi phải lấy tay bịt miệng chị lại, sợ người ta nghe được. Chị không còn biết gì nữa cứ thế mà rên:

- Ôi Lợm ỏi sướng quá... mạnh nữa đi em... mạnh nữa đi em... ôi... ôi...

Cứ thế tôi vằn chị tả tơi, hết nằm lại ngồi, hết quỳ lại bò lê quanh cái giường làm mền darp gì đều tung toé ngổn ngang như một bãi chiến trường. Khi tôi sắp xuất tinh thì chị như muốn xỉu chẳng còn biết gì nữa, tôi nhíp xuống kéo lên ào ạt, con cu xẹo qua bề lại như cái máy khoan, chừng một phút thì xuất tinh lênh láng trong lỗ chị. Khi những giòng tinh khí của tôi phun mạnh ra tôi thấy chị như con thú bị đạn, run bắn lên từng hồi. Tới đó tôi chẳng còn biết gì nữa lăn quay ra ôm chị ngủ hồi nào không hay. Nửa khuya thức dậy tôi lại dày vò chị thêm một trận đã đời nữa... Sau trận này thì chị Tân Huệ đã hoàn toàn khuất phục trước sức trai và con cặc tuyệt vời của tôi nên chị đã để người trần truồng ngủ như chết không kịp mặc quần áo hay kéo mền lên che đậy gì cả.

... Khi tôi thức dậy thì trời đã sáng không thấy chị nằm bên cạnh, phòng vắng tanh nên tự nhiên hơi ớn ớn, tôi mặc quần áo và đi

xuống lầu. Nghe tiếng chân tôi đi xuống, chị từ trong bếp ló đầu ra nhìn tôi thật tình tứ:

- Sao thức dậy sớm dậy? Ngủ nữa cho khoẻ đi em...

Tôi đến bên chị, chị ôm lấy tôi thật chặt rồi kề tai tôi nói nhỏ thật say đắm:

- Lợm dữ quá đi thôi... Lợm làm chị muốn chết...

Tôi xiết mạnh thân thể nóng hổi của chị trong vòng tay khi con con cặc tôi ở trong quần đã trở lại cương cứng thật dữ dội. Chị thấy con cặc tôi cứng ngắc cọt lên đùi chị thì nhìn tôi đầy thán phục:

- Trời ơi Lợm dữ dội thật... mới vừa xong đó, bây giờ chị còn gần chết mà Lợm đã cứng ngắc rồi... Thôi để mai đi Lợm.

Nói xong chị đi xuống bếp rồi quay lên với một đĩa trứng ốp la nóng hổi, chị nói:

- Ăn đi Lợm, hôm qua tới nay chắc em đói rồi... ăn đỡ với chén cơm nóng này đi, bánh mì hết trơn rồi mà nhà đâu có ai để đi mua.

Tới bây giờ tôi mới thấy bụng mình đói, tôi nào có ăn gì từ chiều hôm qua. Thấy tôi ăn có vẻ ngấu nghiến chị đã vào bếp bưng ra một đĩa cơm đầy và cá kho. Hôm đó tôi đã ăn một bữa thật ngon vì chưa hôm nào tôi đói dữ dội như vậy.

Trước khi tôi về, chị đã ra cửa nhìn trước nhìn sau một hồi rồi ngoắc tay làm tín hiệu cho tôi bước ra. Bước đi khá xa, khi quay lại tôi vẫn thấy chị lấp ló đứng sau cửa nhìn theo.

Tiếp tục hai hôm liên tiếp, khoảng thời gian con Hồng vắng nhà tôi đã quần tơi tả chị Tân Huệ khiến chị phải đóng cửa tiệm khai bệnh nghỉ một hai ngày. Quả tình chị cũng thuộc loại dâm đảng có hạng... vừa mới ngắc ngư đó đó lại rần rần đòi nữa... chị đã đụ như chưa bao giờ được đụ và đụ như sợ ngày mai không còn được đụ nữa... Chị đã mê mẩn trước con cu quái đản của tôi. Chị nói:

- Sao em đụ được dữ dội vậy, con cu của em sao mà nó kỳ cục quá

trời, nó làm chị muốn điên luôn.

Đang say sưa mê mẩn với chị Tân Huệ thì một buổi chiều tan học trên đường về gần tới nhà bỗng thấy Mận , tay xách giỏ trái cây đứng bên đường. Thấy nó tội hết hồn chạy lại sảng giọng hỏi nó lên chi vậy. Thấy tôi không mừng, nó làm mặt giận.

- Biết mà, đâu có nhớ thương gì tới tui, giờ tui kiếm cũng muốn làm mặt lạ... thiệt là đồ vô tình bạc nghĩa.

Nói rồi Mận như muốn khóc, nó quay mặt đi chỗ khác lấy tay quệt nước mắt. Thấy tội nghiệp quá tôi lại gần nắm tay Mận an ủi:

- Không phải vậy đâu, anh nhớ Mận lắm mà, tại Mận lên không báo trước nên anh mới lụng khụng vậy đó... thôi đừng giận anh tội nghiệp.

Mận như đã bớt giận nó quay mặt lại nói với giọng lạnh tanh:

- Tui đâu có thèm thăm anh làm chi, má tui bị bệnh phải đưa lên nhà thương quận sẵn tôi ghé tìm anh chứ bộ... tưởng tui vì anh mà lên đây sao.

Thấy không khí đã có vẻ hoà hoãn tôi quàng tay ôm lấy vai Mận kéo sát lại gần và hôn tới tấp lên tóc lên cổ nó làm con bé thu người lại vùng vẫy cố thoát ra khỏi vòng tay tôi, đưa tay vuốt tóc ngay ngắn lại, Mận nói:

- Lợm ghê quá à... ngoài đường ngoài lộ mà hun hít, không sợ người ta cười cho sao?.

Tôi cười hề hề ghé sát lỗ tai Mận mà nói nho nhỏ:

- Thèm quá chừng đi thôi, gần hai tháng hơn rồi còn gì...

Mặt Mận bừng đỏ lên nhìn thấy mà thương:

- Lợm cứ vậy không... không gặp thì thôi hể gặp mặt là lại muốn rần rần rồi.

- Thương thấy mồ ai mà chịu nổi... chớ bộ Mận không thèm chắc?

Mận đưa tay ngắt vào vai của tôi một cái thật đau, mắt nguyền thật tình tứ:

- Ngoài đường mà nói tầm xàm không à... Thiệt đúng là cái mặt dê chúa...

Nói dứt câu Mận cúi xuống cầm giỏ trái cây lên đưa cho tôi:

- Trái cây mới hái buổi sớm ở ngoài vườn nhà đó, ăn đi, chắc ở trên này không có trái cây tươi như ở làng mình đâu hả Lượm?.

Tôi cầm giỏ trái cây , đưa tay bốc một trái mận thật đỏ lên cắn nhai ngon lành... Tôi nhìn Mận thật tình nói:

- Mận này ngon thật nhưng không bằng một góc trái Mận đang đứng trước mặt anh... Mận biết không, bây giờ anh chỉ muốn nuốt sống Mận thôi...

Mận như muốn kêu lên trước câu nói cà rồn của tôi , nó vội vã nói:

- Thôi Mận phải về nhà thương đây, không thôi má chờ.

Tôi nào chịu buông tha, liền nắm tay Mận lại nói:

- Khoan đã ghé nhà anh một chút rồi về...

Thấy Mận có vẻ ngần ngại tôi bồi thêm:

- Nhà ngay đằng kia kìa, cái mái ngói đỏ đó... Lại một cho biết thôi rồi về ngay mà...

Không đợi Mận phản ứng tôi nắm tay Mận kéo đi...

Giờ này nhà ông Tư đâu có ai, ông Tư thì ngoài đồn cảnh sát, còn bà Tư thì ở chợ. Vừa mở cửa vào nhà là tôi kéo tuốt Mận lên gác và ngấu nghiến tuốt quần tuốt áo Mận ra hôn liếm từng bừng, Mận vừa rên vừa hỏi:

- Chơi lệ đi anh để em còn phải về không thôi má chờ má la chết... lệ lên đi anh.

Tôi vội tụt hết quần áo mình ra, cầm con cu căng cứng mà chà lên chà xuống quanh mép lồn của Mận, đôi lúc tôi để con cu của tôi vào lồn làm như sắp sửa đẩy vào khiến con nhỏ ở dưới cứ cà hẩy cà hẩy lên hoài, miệng nó rên lên:

- Thôi mà Lượm ơi... để vô đại đi em chịu hết nổi rồi... để vô đại đi em còn về nữa mà...

Đợi con nhỏ ứa nước nhờn ra chèm nhẹp và tôi cũng đã hứng chịu hết nổi rồi tôi mới bất thần đẩy mạnh con cu tôi vào lút cán... con nhỏ như bị điện giật, hai tay ôm cứng lấy lưng tôi miệng rên rỉ... Bỗng Mận ngồi dậy, tôi để hai chân nó lên vai tôi, hai tay tôi quàng ra sau ôm cứng lấy vai nó và cứ như thế tôi ở dưới nấc lên lia lịa, nấc đến nổi con nhỏ la khản cả tiếng tôi mới xuất tinh vô lồn con nhỏ và lăn ra nằm dài xuống giường. Con nhỏ ráng bò dậy lay vai tôi hỏn hển nói:

- Anh dẫn em đi rửa đi anh, ướt nhẹp như vậy làm sao mà về.

Tôi mệt muốn đứt hơi nhưng cũng phải bò dậy dẫn Mận xuống nhà tắm để nó rửa ráy rồi đưa nó ra cửa để nó về nhà thương. Trước khi đi nó nói:

- Ngày mai nếu mẹ chưa về, em sẽ tới nữa nghe anh.

Tôi vừa thở vừa gật đầu. Mận đi rồi tôi trở lên lầu ngủ vui tới tối mới thức dậy.

Buổi chiều hôm sau trên đường đi học về tôi nghĩ rằng thế nào cũng thấy Mận ở dọc đường, nhưng về tới nhà mà chẳng thấy Mận đâu cả, nghĩ Mận đã về lại dưới làng rồi. Lòng tôi bỗng cảm thấy tiêng tiếc vì chỉ mới dụ Mận chỉ một lần mà thôi.

Buổi tối hôm đó tôi đang học bài thì nghe tiếng chó sủa ngoài ngõ, nhìn ra thì thấy Mận đang lấp ló ngoài ngõ. Tôi vội chạy ngay ra, thấy tôi Mận mừng rỡ nói:

- Tưởng anh ngủ rồi em định về... sáng mai má xuất viện, em đưa má về làng luôn.

Tôi nắm tay Mận kéo nó lại gần bóp bóp trên vai nó:

- Sao hồi chiều Mận không tới làm anh đi học về cứ chờ hoài... Giờ này ông bà Tư đang ở nhà mình đâu có vô nhà được...

Mận thấy tôi tiếc nuối, nó an ủi:

- Thôi ráng nhịn đi, mai mốt gì đó em kiếm chuyện xin má lên đây kiếm anh nữa lo gì...

Nói rồi Mận rút tay ra khỏi tay tôi từ giã:

- Thôi em về nghe anh, em sợ má kiếm không thấy em đâu bà la chết...

Nói dứt câu Mận quay lưng đi. Đứng nhìn theo Mận một hồi thấy lòng không yên tôi bỗng vùng chạy theo Mận, vừa chạy vừa nói:

- Mận ơi đợi anh đi với, anh đưa em về, giờ này em đi một mình thấy ghê lắm.

Mận có vẻ cảm động khi thấy tôi chạy theo, nó nép vào vai tôi mắt ngược nhìn tôi thật tình tứ.

Bước vào cửa nhà thương, Mận chỉ cái ghế đá ở góc sân bệnh viện nói tôi chờ một lát. Ngồi khá lâu mới thấy Mận trở ra, nó ngồi xuống gần tôi và nói:

- Má còn thức, má cần nhằn quá trời, bà nói bà bệnh mà cứ bỏ đi hoài...

- Bác ngủ chưa?

- Mẹ mới ngủ đó, chắc em ngồi với anh một chút rồi vô không thôi mẹ thức dậy không thấy em bà la chết.

Chỗ tụi tôi ngồi là góc tối nhất trong sân, lợi dụng bóng tối tôi luồn tay

vào trong áo mò vú xoa nắn tôi bời khiến Mận muốn ngắc ngư, được đà tôi đưa tay vào trong quần móc lồn đã đòi một hồi nữa... Sau một hồi xoa nắn khều móc, hai đứa tôi người đưa nào đưa nấy như muốn mọc gai chỉ muốn đè nhau đại xuống đó mà đụ thôi nhưng nhìn quanh thấy trống trải quá nên đành phải ráng nhịn. Xoa nắn thêm một hồi nữa tôi chịu hết nổi bèn kéo Mận đứng dậy đi vào trong bệnh viện, hy vọng tìm được một chỗ kín kín để xả những ản ức trong lòng. Đi một hồi mà chẳng thấy chỗ nào tạm được, tôi đã bắt đầu thất vọng thì thấy một phòng cuối hành lang cánh cửa phòng đóng không chặt. Để Mận đứng đó tôi bước tới hé cửa nhìn vào trong thì thấy phòng tối thui chẳng có bóng người. Khi biết chắc không có ai, tôi trở ra kéo tay Mận vào. Mận có vẻ hơi sợ nói nhỏ:

- Thôi đi anh ơi em sợ quá à... lỡ có ai vô thì chết... thôi đi anh ơi...

Vừa nói nó vừa kéo tôi trở lại, nhưng gặp sự cương quyết mãnh liệt của tôi nó đành phải bước vào theo. Lựa một góc phòng tôi kéo Mận ngồi xuống, hai đứa dựa lưng vào vách để chờ cho mắt quen với bóng tối.

Ngồi khoảng ba bốn phút tôi bắt đầu đưa tay mò ngực Mận và tuột quần tuột áo nó ra sờ mó, hun, liếm... Mận hưng lên, nó hưởng ứng nồng nhiệt không kém... hai đứa tôi chẳng biết gì xung quanh nữa, cứ leo lên tụt xuống, đưa quỳ đưa bò đủ kiểu...

Đang tới lúc đỉnh điểm, tôi sắp sửa bắn khí vô lồn Mận thì cánh cửa phòng xịch mở, và ánh đèn pin sáng giới soi thẳng vào hai thân thể trần truồng đang trong tư thế đụ kiểu chó... hai đứa tôi vội buông nhau ra hai tay ôm lấy đầu gối ngược nhìn về phía ánh đèn. Đó là một gã cao lớn, hấn gằn từng tiếng:

- Chết tui bây rồi... dám đem nhau vô đây mà làm bậy... đêm nay tao lấy hết quần áo, nhốt tụi bây ở đây, mai giao cho cảnh sát quận xử.

Nghe giao cho cảnh sát tôi sợ quá, trong khi con Mận thì khóc hu hu, nó níu lấy tôi mà rên rĩ:

- Lượm ơi! Giờ làm sao đây... chết em rồi anh ơi... má mà biết chắc bả giết em anh ơi! ! !

Thấy tụi tôi khiếp sợ, tên kia bước lại gần hơn lấy chân đá quần áo tụi tôi ra xa khỏi chỗ tụi tôi rồi hát hàm về phía Mận nói:

Con nhỏ kia đứng dậy, lại gần đây tao coi mày bao lớn mà quá trời vậy...

Thấy Mận chưa đứng dậy, mắt cứ nhìn hấn chăm chăm, hấn trợn mắt quát lớn:

- Đứng dậy mày, sao tao nói mày không nghe hả...

Mận giật bắn người lên, vội vàng đứng lên, hai tay che lấy ngực từ từ đi lại phía hấn... gã nhìn Mận từ trên xuống dưới một cách thèm thuồng rồi nói:

- Để tao đi lấy dây trói tụi bay lại dẫn ra giao cho đồn cảnh sát, để ở đây lỡ tụi bay trốn thì tức lắm.

Con Mận nghe như vậy thì khóc hu hu, nó cúi xuống lay gã như té sao... Mặc cho Mận khóc lóc, tôi năn nỉ, gã vẫn mặt lạnh tanh không nói lời nào. Một lúc sau hấn ôm lấy đồng quần áo của tụi tôi đi ra khóa cửa phòng lại.

Mận sợ quá, nó níu vai tôi mà lay lay hoài, vừa khóc vừa nói:

- Giờ sao đây Lượm... làm sao đây anh... chết mất anh ơi... tại anh hết trợn đó...

Tôi như người chết rồi, lòng rối bời chẳng biết tính sao, mặt cứ nghệt ra trước sự việc quá đổi bất ngờ này.

Đang lúng túng chẳng biết tính sao thì nghe tiếng lách cách mở cửa rồi tên đó ló đầu vào ra lệnh:

- Thằng kia mày ra đây, tao đem mày sang phòng bên kia nhốt riêng, không cho tụi bay ở chung đêm nay được.

Tôi ngàn ngừ không muốn đi, gã nạt lớn:

- Ra lẹ lên mày không thôi tao vô cột đầu bây giờ...

Tôi sợ quá không biết tính sao nữa nên riu ríu đi ra khỏi phòng, Mận sợ quá càng khóc lớn...

Ra ngoài gã dẫn tôi đi một đoạn thì đưa quần áo cho tôi và nói:

- Thôi tao tha cho mày đó, về đi, ngày mai tao tha cho con kia... Đi về liền nghe mày, sợ rớt ở đây tao còng đầu à...

Tôi như trên trời rớt xuống, mừng quá, cảm ơn gã rồi rít rồi vọt chạy ra khỏi cửa bệnh viện.

Chạy được một quãng khá xa tôi bỗng thấy tội nghiệp cho con Mận quá và tự nhiên tôi muốn quay trở lại kiếm cách giải vây cho Mận rồi tới đâu thì tới. Ý nghĩ vừa loé lên trong đầu là tôi thực hiện ngay, vài phút sau là tôi đã có mặt ở nhà thương.

Thật nhẹ nhàng tôi lần theo hành lang đi về phía phòng, ghé mắt qua lỗ khoá nhìn vào trong. Ban đầu mắt tôi chưa nhìn thấy gì cả chỉ nghe tiếng lao xao mà thôi rồi dần dần nhìn thấy rõ hơn và cũng nghe rõ hơn. Tôi thấy gã kia đang ở trên người Mận mà nấc lên nấc xuống thật mạnh trong khi Mận nằm ở dưới quần quai, hai tay bấu chặt lấy lưng gã mà rên xiết dữ dội. Nấc một hồi tự nhiên tôi thấy gã bỗng ngưng lại và bỗng con nhỏ lên bàn rồi hấn đứng dưới háng Mận đẩy mạnh con cặc vào lồn con nhỏ mà nấc, nấc một hồi cái bàn rung rinh muốn gãy, gã bèn ẵm luôn con Mận lên mà nấc thật dữ dội làm con nhỏ rên lên từng hồi, tóc tai rũ rượi. Gã nấc thật nhanh, thật mạnh thêm một hồi rồi lão đảo bụng con nhỏ xuống. Con Mận lúc đó người rũ rượi, mắt nhắm ngòl dựa mình vào tường...

Mục kích tới đó tôi chịu hết nổi nữa, bỏ về. Trên đường về tôi vừa buồn vừa giận, tại sao Mận lại có thể say mê thích thú với tên đó như vậy...

Sau đêm chứng kiến cảnh Mận rên xiết sướng khoái dưới bụng tên gác cửa nhà thương, tôi buồn và suy nghĩ mãi không hiểu tại sao Mận có thể chỉ sau vài chục phút mà đổi sự sợ hãi sang sự khoái lạc... cho tới khi chị Tân Huệ nhắn gọi qua nhà chị, tôi mới tạm quên đi.

Hôm đó tôi đang giặt đồ thì con Hương thợ phụ uốn tóc của chị Tân Huệ đến nhà gọi tôi bảo sang nhà, chị Tân Huệ có việc nhờ. Tôi lật đật chạy qua. Thấy tôi chị trách:

- Lượm mấy hôm nay làm gì mất tiêu vậy, bộ mê cô nào rồi hả?.
- Không có đâu chị, mấy hôm nay em ở nhà không à, em lo học thi mà chị.
- Phải học không đó, chị nghi Lượm lắm... Lượm không có vừa đâu...

Tôi đánh trống lảng:

- Con Hương nói chị muốn nhờ em làm việc gì sao không thấy chị nói gì hết vậy?.
- Lâu quá không thấy Lượm ghé thì nhắn Lượm qua chơi vậy thôi mà... bộ Lượm không muốn ghé thăm tui sao?...

Tôi biết chị muốn gì rồi nên tôi mạnh dạn cầm lấy tay chị bóp bóp rồi nhìn quanh nhà hỏi:

- Bé Hồng đâu rồi sao em không thấy ?
- Nó đi qua nhà ông Tư Hậu chơi rồi, chiều tối chị sẽ đón nó về.

Tôi vòng tay ôm chặt lấy chị cúi xuống hôn lên cổ, lên lỗ tai chị, tay tôi sờ soạng lung tung hết vú tới lồn làm cho chị run rẩy cả tay chân... Chị đẩy tôi ra và nói:

- Từ từ Lượm... để lên lầu rồi làm luôn...

Vừa bước chân vào phòng, khoá cửa lại là chị đã ôm chặt tôi và vật tôi xuống giường, ngấu nghiến hôn lên mặt mũi tôi. Chị vừa rên vừa nói:

- Mấy hôm nay Lượm đi đâu mất tiêu làm chị nhớ quá chừng, thèm muốn chết đi được...

Chị cầm lấy bàn tay tôi để vào đám lông lồn ẩm ướt trong quần lót

của chị. Chị bảo tôi kéo xilíp chị xuống, chị nằm ngả ngửa ra giường dang hai chân ra và co đầu gối lên. Tôi nghệt mặt ra, dán mắt vào giòng nước đang ứa ra từ khe lõn, lông chị đẹp quá, chị ra nước nhiều ghê, rõ ràng là chị nứng quá rồi. Mặt chị ửng đỏ, tiếng chị thật dâm dăng:

- Em liếm chị đi...

Tôi quỳ giữa hai đùi chị, đưa lưỡi hứng lấy giòng nước sướng khoái của chị, lưỡi rà lên hai cánh cửa âm ẩm đang thẹn thùng ẩn nấp trên thảm đồi thoải thoải lông lá rậm rì. Mặt tôi áp vào đám lông lõn mượt rượt đang toả ra một mùi nồng nồng đê mê. Lưỡi tôi lướt qua cái mòng đốc đỏ hồng nở to và cương cứng rồi phiêu lưu từ khe tới lạch. Giòng suối ẩm vẫn tuôn ra làm ướt đầm hai bên đùi non của chị. Chị ú ớ oằn người lên. Hai bàn tay tôi đưa lên cởi nút áo chị, rồi ôm trọn hai bầu vú vun cao. Tôi trườn lên người chị liếm vòng vòng lên đầu vú, xuống hai cái đồi trắng phau rồi trở lên đầu vú. Người chị run rẩy, oằn oại dưới đầu lưỡi của tôi. Cặc tôi trườn lên thụt xuống giữa khe lõn của chị. Chị trườn người xuống, hai bầu vú chị cọ sát vào ngực, vào bụng, vào háng gây một cảm giác êm dịu lâng lâng... khi chị ngưng lại thì con cặc của tôi ở ngay miệng chị. Hai tay ôm lấy mông đít, miệng chị ngậm rồi rà lưỡi chung quanh đầu khấc con cặc tôi. Tôi chống tay, quỳ gối hẩy con cặc vào đôi môi ướt đầm nước dục tình của tôi đang cố ngậm sâu tận gốc con cặc. Cứ mỗi lần tôi hẩy mạnh, hai hòn dái theo đà đập bành bạch vào chị. Cứ như thế chị lắc đầu qua, lắc đầu lại, rà lưỡi từ đầu khấc tới gốc con cặc của tôi không thiếu một phân vuông nào. Con cặc của tôi ướt đầm... mà chị cứ say mê liếm mãi như một họa sĩ say mê vẽ bằng lưỡi thay cọ, nước... thay sơn. Tôi chịu hết nổi, tai tôi nghe như có lựu đạn nổ ùng ùng, đít tôi thót lại. Một cảm giác phùng phùng mạnh mẽ phóng thẳng ra từ đầu khấc, nổ bùng như thuốc nổ:

- Chị ơi... em ra...a...a..a..a...

Tôi rên lên, con cặc của tôi vẫn nắc lia lịa vào cặp môi hồng của chị. Tay chị bầu chặt vào con cặc tròn mập như cổ tay chị, miệng mút miên man cố mút cạn hết những giọt tinh khí. Con cặc tôi được bao phủ bởi thứ nước đục nhờn như sữa pha loãng, mùi tinh khí đậm đà bốc lên từ miệng chị dù chị đã nuốt hết. Chị nói trong cổ họng:

- Em bú lồn chị đi...

Vẫn để con cu trong miệng chị, tôi xoay người lại, liếm mép và đưa miệng ngậm lấy mòng đóc của chị mút mạnh, lưỡi đâm đâm, rà rà mòng đóc. Chị rên dài một tiếng, hai chân dang rộng ra thêm, hẩy mu lồn vào mặt tôi...

- Lợm ời, sướng quá Lợm ời!... em liếm đã quá...a..a..a... liếm nữa đi em, chị đã quá...aa.. a.a.a...

Tiếng chị đứt quãng, hơi thở hỗn hển, chị như con chó cái trong cơn động tình cuồng dại. Lưỡi chị liếm thật ngọt, bú thật mạnh con cu trong khi lưỡi tôi như nhà thám hiểm, xúc xạo khắp nơi trong hang động tình yêu. Bằng răng, bằng lưỡi, bằng môi, tôi đưa chị lên tận cùng của lạc thú xác thịt... tay chân chị quít lại, dâm thủy tuôn ra đầm dề. Bỗng chị đẩy tôi ra, nhồm dậy ôm lấy cổ tôi hỗn hển:

- Em đụ cặc vào lồn chị đi... chị chịu hết nổi rồi...

Tôi lập tức cầm con cặc đã cương cứng trở lại thọc mạnh vào lồn chị như cầm ớn chị đã vuốt ve nó nãy giờ, tôi hưng hân leo núi, sẵn sàng san phẳng mọi chướng ngại trước mặt. Người chị như con thú cuồng nhiệt và đầy áp dục tình sẵn nghênh chiến với khả năng làm tình dữ dội của tôi. Tôi lật xấp chị lại, vòng tay dưới bụng nâng chị lên, chị nâng cao cặp mông cong lên khiêu khích làm mục tiêu cho tôi phóng cặc tới... Hai thân thể trần truồng nhào lên lộn xuống xầm xập... làm rung rinh cả giường. Cuộc làm tình hai đứa tôi thật lâu, cả hai mệt nhoài, mồ hôi ra như tắm, hơi thở chị đứt quãng nhưng cũng chiến đấu tới cùng... Khi tôi trần mình bắn tinh khí ào ạt vô lồn chị rồi lăn đùng ra thì chị cũng quên tên tuổi mình, lăn quay ra ngủ vùi chẳng còn hay biết gì nữa...

Tôi và chị làm tình bất kể giờ giấc, buổi chiều tan học thì ở gác trọ nhà tôi, buổi tối thì đợi cho con Hồng ngủ là tụi tôi nhào vô đụ với nhau, đụ đến nỗi chị Tân Huê không muốn mở tiêm nữa, tôi thì thi học kỳ dưới điểm trung bình khiến các thầy cô ngạc nhiên, vì tôi là học sinh khá trong lớp. Chỉ có cô Cúc là dường như biết chuyện nên một lần trong giờ ra chơi cô đã đi ngang tôi và dừng lại nói:

- Lợm chơi quá độ rồi đó... bớt lại đi, cuối năm thi rồi đó.

Nói xong cô rào bước đi về văn phòng. Nhìn theo tà áo dài lụa màu
mỡ gà quen thuộc của cô mà người tôi lại thấy nóng ran lên.

VII

Thời gian trôi qua thật mau, chỉ còn nửa tháng nữa là tới ngày thi. Dẹp hết chuyện đụ đéo qua một bên tôi quyết tâm đóng cửa đêm ngày học bài. Một buổi chiều tôi đang ngồi trên gác học bài thì nghe tiếng chó sủa ngoài ngõ, nhìn xuống thấy cha tôi xách hai cái giỏ đang đứng chờ. Tôi chạy ào ra đón, cha tôi hai tay xách hai giỏ đồ ăn nặng trĩu nhìn tôi với ánh mắt đầy thương yêu, ông nói:

- Mẹ gởi ít đồ ăn lên cho con ăn để lấy sức khỏe đi thi.

- Đỡ hai giỏ đồ ăn, tôi dẫn ông vào nhà.

- Nhà có ai không? Ông bà Tư hồi này có khỏe không?

- Dạ ông bà Tư vẫn khỏe, hôm nay chỉ có bà Tư ở nhà thôi, ông Tư mới lên tỉnh họp ngày hôm qua, nghe đâu ba bốn bữa mới về.

Nói chuyện với cha tôi một hồi, tôi bảo ông đi tắm cho khỏe còn tôi chạy ra chợ phụ bà Tư dọn hàng. Bà Tư nghe cha tôi lên thì vui lắm, bà bảo tôi dọn hàng rồi về trước, còn bà mua thức ăn rồi về sau.

Khi bà Tư về tới nhà thì trời đã nhá nhem. Hai người nói chuyện có vẻ tương đắc lắm. Họ nhắc nhau những kỷ niệm lúc nhỏ... Loáng thoáng trong câu chuyện tôi nhận thấy hai người có mối tình cảm khá đậm đà từ hồi còn thanh xuân. Hai người nói say mê quên cả chuyện ăn uống, tôi nhắc bà Tư mới vội đi làm cơm.

Làm một bụng no nóc, tôi rút lên gác tiếp tục học thi. Học miệt mài tới hơn mười hai giờ khuya, tôi khát nước nên xuống nhà kiếm nước uống. Khi đi ngang qua phòng cũ của chị ba tôi nghe tiếng rừ rừ bên trong, ngừng lại ghé tai vào cửa nghe cho kỹ, tôi nghe tiếng cha tôi và bà Tư thở hổn hển rên xiết... Tò mò tôi ghé mắt qua lỗ khoá nhìn vào trong thì... một cảnh hấp dẫn tôi không ngờ được... Cha tôi đang bồng bà Tư trước bụng mà đi vòng vòng trong phòng, con cu ông chĩa ngược từ dưới lên như cái cọc đâm vào lồn bà, trong khi bà Tư ở trên cứ cà hẩy cà hẩy lên xuống liên hồi, miệng rên rĩ không ngớt...

- Anh ơi... anh ơi... sướng quá anh ơi..i..i..i...

Được khoảng hai ba phút thì cha tôi bỗng bà Tư đi về phía góc phòng, nơi có cái bàn nhỏ. Để bà Tư đứng một bên, ông ngồi lên bàn, mông ông kê nửa trong nửa ngoài, đầu dựa vào vách, con cu ông chĩa ngược lên trời như họng súng pháo trong tư thế nhả đạn... Con cu của ông to lớn và dài một cách kinh khủng, nhìn nó chắc chắn những bà có máu dâm không thể nào cầm lòng cho được. Tới lúc đó tôi mới có dịp ngắm nhìn thân hình trần truồng của bà Tư, trời... bà có thân hình thật hấp dẫn, nước da trắng bóc, vú, mông, bụng... mọi thứ đều săn cứng, tràn trề sinh lực.. Kể ra bà Tư năm nay khoảng chừng 37, 38 tuổi là cùng.

Cha tôi kéo bà lại gần, cầm tay bà để vào con cu của ông rồi nói nhỏ cái gì tôi không nghe rõ... Bà Tư có vẻ e ngại ngập ngừng một lúc rồi từ từ quỳ xuống ngay háng của ông cầm con cu và đưa lưỡi liếm đầu khấc con cu của ông... bà liếm một hồi, tôi nghe ba tôi nói:

- Thôi được rồi em, bây giờ em ngậm nguyên con cu anh đi...

Bà Tư như chẳng biết gì nữa, riu riu làm theo lời của ba tôi, bà ngậm nguyên con cu của ba tôi vào miệng, con cu của ba tôi có vẻ lớn quá khổ nên bà ngậm vào chỉ hơn quá nửa còn dư một khúc. Trong khi bà Tư bú con cu thì hai tay của ông soa soa nắn nắn hai bầu vú căng cứng của bà, hai ngón tay cái và ngón trỏ của ông vờ vờ trên hai đầu núm vú của bà liên hồi... Một hồi cha tôi nâng bà Tư dậy rồi đặt bà ngồi trên bụng ông như tư thế của người cỡi ngựa, cầm con cu đút vào lồn và nói với bà:

- Em phi ngựa đi...

Bà Tư nhấp mông lên xuống như đang phi ngựa... miệng rên rỉ ưm... ưm... không ngừng, tóc bà rối bù lên, mồ hôi đổ ra như tắm, trong khi ba tôi vẫn điềm nhiên ở dưới nấc lên đều đặn như cái máy... phối hợp với bà Tư nhịp nhàng: bà nhấp mông xuống thì ông nấc lên... cho con cu đâm thật sâu vào tận cùng âm đạo... làm bà phải rên lên vì sướng... Tôi thán phục vô cùng phong cách một cao thủ võ lâm của ông... Cưỡi ngựa một hồi, bà Tư cúi đầu xuống ôm lấy mặt ba tôi mà rên rỉ:

- Thôi anh ơi... thôi anh ơi, em chịu hết nổi rồi... em ra nhiều rồi... thôi đi... thôi đi anh...

Cha tôi vẫn thản nhiên ở dưới nấc lên ào ạt một hồi khá lâu rồi mới bỗng bà Tư ngồi xuống cạnh giường, gác một chân bà lên vai ông và vòng hai tay ra sau cổ kéo mặt bà lại gần trong khi con cu cương cứng của ông thọc lút cán vào trong lồn... Cha tôi nấc lia lịa, nấc thật mạnh đầu cả trăm cái, mặc cho bà Tư rên rĩ cho tới lúc ông trần mình rút tay về, đè ngửa bà xuống giường rồi nằm lăn sang một bên thở... khi đó tôi thấy bà Tư trần truồng nằm bất động ở tư thế nửa trên nửa dưới cái giường hai mắt nhắm nghiền...

Trận chiến đã tàn lâu rồi mà tôi vẫn như trời trồng cứ nhìn vào lỗ khoá hoà, tới khi ba tôi ngồi dậy đỡ bà Tư lên giường tôi mới chợt tỉnh, chạy tót lên gác quên cả uống nước... Nửa đêm còn lại tôi chẳng cách nào học nổi nữa, phải tự thủ dâm để tìm giấc ngủ. Tôi thầm nghĩ lúc này mà có chị ba Huệ, Mận hay chị Tân Huệ chắc tôi đủ tới chết...

Đêm sau trước khi ông về, tôi cũng canh khoảng sau mười hai giờ là xuống nhìn qua lỗ khoá... Hôm nay bà Tư bạo dạn hơn, bà cầm con cu của ba tôi liếm bú tự nhiên và đứng gác một chân lên trên bàn để cha tôi đưa lưỡi liếm từ lỗ đít lên tới lỗ lồn đang banh ra xéo xéo đó... Nhìn một hồi tôi nóng ran người, con cu cương cứng lên như khúc củi, nứng quá tôi bèn mở cửa như tên trộm lách mình trong đêm chạy sang nhà chị Tân Huệ.

Tôi gọi chị một hồi lâu mà không thấy chị trả lời, trong khi chó hàng xóm sủa vang rân. Thất vọng định quay về thì có tiếng dép trong nhà và tiếng chị vọng ra:

- - Lượm hả... phải Lượm không?.

- Mở cửa lẹ đi chị, Út Lượm nè, chó sủa quá trời kìa...

Cửa xịch mở, chị kéo tôi vào thật lẹ, khép cửa lại chị hỏi:

- Có chuyện gì vậy, sao nửa đêm mà kêu cửa làm người ta sợ muốn chết...

Tôi gãi đầu tiến lại sát gần chị, dang hai tay ôm ghì lấy thân hình tròn lẳn của chị mà nói qua hơi thở:

- Núng quá, ngủ không được, chạy qua kiểm chớ có gì đâu.

- Ủa, nghe nói học thi mà...

Tôi dìu chị lên gác, vừa đi vừa nói:

- Chị cứ chọc quê hoài... nó cứ cương cứng như khúc củi hoài, chịu sao thấu... chữ nghĩa nào mà vô cho nổi...

Chị cười cười ghé sát tai tôi nói nhỏ:

- Nói nhỏ nhỏ thôi, con Hồng thức dậy thì kỳ lắm đó.

Vô đến phòng chị là tôi liền ôm chị đè ngửa xuống giường, chị đẩy tôi qua một bên:

- Từ từ để chị đi tắm cho thơm đã... Từ từ làm gì mà em nôn nóng vậy.

Nằm trên giường chờ... nghe tiếng nước xối trong buồng tắm. Trong đầu tôi nảy ra một ý nghĩ, tôi tuột vội quần áo, trần truồng với một con cặc ngạo nghễ cứng như thép, đẩy nhẹ cửa buồng tắm không khoá, tôi bước vào. Chị giật bắn người, luống cuống lấy hai tay che đậy thân thể trần truồng của mình. Tôi mỉm cười với tay lấy chai dầu tắm thoa vào hai bàn tay mình rồi xoay người chị lại, tôi xoa dầu tắm vào lưng, vào mông đít chị và luồn hai tay ra trước thoa vào hai vú chị, chị lộ vẻ thích thú, hai đầu vú săn cứng lại, chị ngã người dựa vào tôi, mông cạ cạ con cu đang chĩa ra cứng ngắc. Nước đọng trên người chị như những giọt sương trên cánh hoa. Tôi cầm cục xà bông lướt qua lướt lại khe lồn và khe mông của chị, tiện tay cầm luôn cục xà bông ấn nhẹ vào lỗ lồn làm chị rên khẽ lên. Máu trong người tôi nóng lên phùng phùng, không dẫn được nữa, tôi đẩy chị tựa vào vách, quỳ xuống nâng một chân chị qua vai rồi áp mặt vào lồn chị... Tôi bú lồn chị mê man, mùi xà phòng thơm trộn lẫn mùi đàn bà trong lồn chị tiết ra làm tôi ngây ngất... Chị oằn oại rên rĩ theo từng cái mút cái ngoáy lưỡi vô lồn của tôi...

Tôi đang chết chìm trong cái lồn của chị thì chị kéo tôi đứng dậy, chị ôm lấy cổ tôi:

- Chị nứng quá rồi Lượm ơi, mình vô giường đi!, chị muốn được đụ quá, chị chịu hết nổi rồi... Tôi dìu chị ra giường, hai đứa quần chặt lấy nhau, chị thì thâm bên tai tôi:

- Em biết không?... Chị nứng lồn hoài hà, chị thích đụ và chị thích bú cặc nữa. Em có thích không? Chị sẽ bú em thật nhiều, sẽ hút hết tinh khí của em...

Vừa nói chị vừa nắm con cu cứng ngắc của tôi tuốt lên tuốt xuống, ngón tay cái cứ xoa xoa vòng cái lỗ ở đầu khấc đang tiết ra chất nhờn. Người tôi như mê đi, thần kinh căng thẳng, từng tế bào run rẩy... tôi không thể nào kiềm được nữa, tinh khí phọt ra đầy cả bàn tay chị. Chị nhìn tôi trách móc: Sao em vội quá vậy...

Tôi định lấy khăn lau cho chị, chị lắc đầu mỉm cười nhìn tôi tinh quái rồi mút mấy ngón tay sạch trơn. Chị nói:

- Để chị liếm em cho thật sạch rồi hai đứa mình lại làm một màn vui vẻ nữa... Hay em mệt, em có muốn ngủ một chút không?.

Tôi hơi tự ái nên trả lời rất phách:

- Em đâu cần ngủ, em chỉ muốn đụ nhau với chị thôi và lần này chị sẽ thua sát ván.

Chị cười vang.

- Được rồi, chị đang muốn con cu của em đụ vô cái lồn của chị đây.. chị đang nứng quá trời nè... để xem ai thua.

Tôi vào buồng tắm rửa sạch con cu. Khi tôi trở ra đã thấy chị hoàn toàn trần truồng đứng giữa phòng tay cầm ly rượu mạnh... làm tôi ngẩn ngơ.

Thân hình trần truồng của chị thật đẹp, lưng thon hông nở, cặp đùi dài chắc nịch, hai núm hoa vươn cao nhọn cong lên. Tôi nghe người ta gọi vú này là vú sừng bò. Từ trước tới giờ tôi đã ôm trong tay nhiều người đàn bà kể cả chị nhưng chưa bao giờ nhìn rõ thân thể của họ ra làm sao, lần nào cũng lo bú vú, bú lồn rồi đụ lia lịa, xong

cuộc thì lăn ra ngủ. Bây giờ cả thân hình trần truồng hấp dẫn ngay trước mặt mình làm tôi ngẩn ngơ không nói được câu nào, chỉ thấy thằng nhỏ cương lên cứng ngắc thôi.

- Em thích ngó chị trần truồng không? .

- Chị trần truồng thật là hấp dẫn, mới nhìn là em đã nứng lên rồi, con cu cương cứng ngắc đòi chui vô lồn chị nè... Sao hôm nay lồn chị không có lông...?

- Chị mới cạo đó... Lâu lâu cũng phải cạo để thay lông.

Tôi ngạc nhiên thắc mắc:

- Chị cạo chi vậy...?

Chị cười ngất:

- Cạo cho lông mọc ra rậm thêm, khi lông mọc thì ngứa, ngứa thì phải gãi, gãi là lại nứng lồn... chị đang nứng lồn muốn được đụ đây. Chị uống hết ly rượu mạnh và đưa tay nắm lấy con cu của tôi.

- Chị bắt thằng tù binh này. Em coi chị bắt thằng tù binh nè...

Một tay chị nắm cu của tôi, một tay bóp nhẹ nhàng hai hòn dái, rồi chị xoa chị nắn. Thấy vậy tôi cũng đưa tay bóp vú bóp mông chị... Da thịt nóng ran, người chị săn cứng. Tay tôi vuốt đến đâu người chị nổi da gà đến đấy.

Đột nhiên chị ngã ngửa người ra giường, tôi mất thăng bằng nên ngã úp lên người chị, chị cầm cây gậy thần của tôi ấn sâu vào lồn của chị, hai chân chị quặp lấy hông tôi. Tôi cố ấn con cu thật sâu, sâu mãi trong lồn chị, chị rên lên sướng khoái và hẩy mạnh người lên ăn nhip với tôi ấn cặc xuống.

Chị hôn tôi cuồng loạn, hơi thở chị dồn dập, nóng bỏng phả vào cổ vào tai tôi, người chị quần lên vặn vẹo, mắt nhắm nghiền, hai tay bấu chặt vào mông tôi... Thấy chị bốc lửa như vậy, tôi cũng muốn nổ tung. Cơ lồn của chị cắn cắn, thắt thắt, bóp con cu của tôi làm tôi muốn điên lên vì sướng khoái. Khi chị ra, tôi có cảm giác có cái gì đó

đang mơn trớn con cu một cách đặc biệt làm con cu tôi nóng ran và bắn từng luồng tinh khí vào trong lồn của chị để hoà lẫn với tinh khí của chị. Chị run rẩy trong vòng tay tôi, miệng chị rên rỉ những tiếng vô nghĩa.

Tôi mệt muốn đứt hơi, cứ nằm úp trên người chị một hồi lâu. Thấy chị nằm im không nhúc nhích, tôi cứ tưởng chị ngủ nên rút nhẹ cu mình ra khỏi lồn chị, thì chị rên nhẹ một tiếng và hai chân quặp lấy người tôi:

- Đừng! Khoan đã em, em để con cu trong lồn chị, đừng rút ra vội.

Mắt chị nhắm nghiền, nét mặt thoả mãn. Người ta bảo giây phút đàn bà thụ hưởng lâu hơn đàn ông, không biết có đúng thế không, chứ chị thì phải có nửa tiếng hơn mới trở lại bình thường. Chị đẩy nhẹ tôi qua một bên rồi vào nhà tắm. Vài phút sau chị trở lại với nụ cười tươi rói trên môi...

Ngày thi trung học đã đến. Vì trường quận tôi quá nhỏ, chỉ có một lớp đệ tứ nên khi thi trung học học trò phải lên Mỹ tho thi. Ngay hai hôm trước, cha tôi đã lên quận để dẫn tôi đi. Cha con tôi lên Mỹ tho trước một ngày để cho quen chỗ và tìm địa điểm thi. Tới Mỹ tho, cha con tôi ở nhờ một người em bà con với cha tôi. Sau bữa cơm trưa thật thịnh soạn, chú dẫn cha con tôi tới trường để tìm phòng thi cho tôi.

VIII

Những ngày thi căng thẳng rồi cũng đi qua, tối hôm nay cha con tôi ăn bữa cơm cuối cùng ở nhà chú tôi để ngày mai về làng sớm. Cơm xong tôi xin phép đi lại nhà chị hai Hường đưa lá thư của bà Tư nhờ tôi gởi cho chị. Cha tôi hơi ngần ngại một chút nhưng rồi cũng cho phép. Bước chân ra khỏi nhà, tôi đón xích lô, đưa địa chỉ nhờ chở tới nhà của chị. Xe ngừng trước một căn nhà khá lớn có hàng rào bao xung quanh, tay cầm lá thư tôi đứng trước cổng rào cất tiếng gọi. Chị hai Hường chạy ra thấy tôi thì ngạc nhiên lắm, chị hỏi không kịp thở:

- Út Lượm... có chuyện gì không, sao mà em lên kiếm chị giờ này... gia đình chị có chuyện gì không?.

- Không có chuyện gì đâu chị, ở nhà vẫn bình thường... Em lên đây để đi thi trung học nên má chị nhờ đem lên cho chị lá thư đó mà... chẳng có chuyện gì đâu.

Chị hai Hường nhìn tôi thật vui, chị đưa tay nhận lá thư rồi nói:

- Em làm chị hết hồn, sao không ghé buổi sáng mà đợi tới tối mới ghé?.

- Cả ngày đi thi đâu có rảnh, ngày mai về, bây giờ mới ghé được thăm chị chút đây.

- Sao không ở lại chơi vài ngày rồi hãy về?.

- Em đi với ba em, ông bảo phải về liền.

Nhìn quanh không thấy ai, tôi nói nhỏ bên tai chị:

- - Nhớ chị quá chừng, mấy hôm nay muốn đi kiếm chị mà cha em không cho đi đâu... Thèm muốn chết, giờ phải làm sao đây chị?.

Chị hai Hường tỏ ra thật luống cuống trước những câu nói đầy vẻ tấn công của tôi, chị nói thật nhỏ đủ cho tôi nghe mà thôi:

- Lượm ra đầu đường chờ chị, chút nữa chị sẽ ra. Thôi bây giờ Lượm đi ra đi...

Tôi vội vã đi trở ra đường ngay, đi tà tà lại hướng ngã tư gần đó đứng chờ. Chừng mười lăm phút sau thì chị Hường xuất hiện, chị mặc bộ đồ vải bông nhìn thật dễ thương. Chị hồi này có vẻ ốm hơn thời còn ở quận, nhưng nhìn đẹp hơn xưa nhiều. Mái tóc chị bây giờ dài hơn lúc trước, buông thả xoã xuống vai nhìn thật quyến rũ. Vừa ra tới chỗ tôi đứng là chị đón một chiếc xích lô nhờ chở ra bến xe. Lên xe chị ngồi thụt ra sau, tôi ngồi che phía trước. Đến bến xe, sau khi trả tiền và đợi xích lô đi khuất chị dẫn tôi vào bến xe.

- Chị em mình vào nhà trọ kia kìa.

Sau khi vào phòng, khoá chặt cửa lại và... không bỏ lỡ một phút tại tôi nhào vào, quấn lại với nhau như sam. Chị Hường mạnh dạn hơn xưa nhiều, chị chủ động mọi chuyện. Chị bắt tôi nằm ngửa ra để chị liếm từ đầu gối lên tới hậu môn, vòng lên rún rồi lại vòng xuống hai hòn dái. Chị bú thật điệu nghệ, bú thật say mê làm tôi quá phê. Sau một vòng tấn công quanh quẩn mục tiêu, chị nắm con cu tôi đưa vô miệng bú thật nhẹ nhàng. Chị từ từ ngậm nguyên con cu của tôi vào trong miệng. Trong tư thế ngậm nguyên con cu, lưỡi chị cứ thế mà xoay tròn ngo ngoay liên hồi làm con cặc tôi chịu không nổi, giựt giựt chuẩn bị bắn khí. Thấy tôi đã tới chỉ rồi, chị liền nhả con cặc tôi ra, lấy tay xục lên xục xuống con cặc... Tôi trăn mình lên, con cu tôi bắn tinh khí ra tung toé đầy trên mặt trên ngực chị...

Chỉ vài phút sau con cu tôi lại cương cứng như cũ. Chị cúi xuống nựng nó và nói nhỏ vào tai tôi.

- Thăng nhỏ của em nó có những lỗ lủng thật kỳ cục ở hai bên thành, để chị thắt nơ cho nó rồi tội mình đụ nữa nhe...

Chị ngắt vài cọng tóc của chị rồi cúi xuống xỏ vào những lỗ lủng quanh con cu của tôi và cột thắt lại, mỗi lần thắt một lỗ là chị cúi xuống cắn tóc cho ngấn lại chĩa ra như những cọng râu mép. Làm xong chị nhìn tôi cười thật đậm đắng:

- Lợm nhìn xem thăng nhỏ có giống con sâu rọm không?

Tôi nhìn xuống thì quả thật tức cười, con cu tôi bây giờ nó y như con sâu với những lông mọc tua tủa ra thấy mà ghê. Tôi đưa tay sờ lên

những sợi tóc chìa ra đó thì thấy bàn tay mình ngứa ngứa nhột nhột thật là kỳ.

Chị hai nằm ngửa xuống giường rồi lấy tay ấn đầu tôi vào lồn chị. Tôi há miệng ngậm nguyên cái lồn chị bú thật hăng say, miệng vừa bú vừa thọc lưỡi vào trong lỗ lồn chị mà ngoáy nhẹ nhẹ khiến người chị oằn lên oằn xuống... Bú một hồi thì chị đẩy tôi dậy và nói nhỏ vào tai tôi:

- Đút cu vô lồn chị đi em, chị chịu hết nổi rồi... đụ chị đi em... chơi chị lệ đi để chị còn về.

Tôi sửa thế để chị nằm lại giữa giường rồi từ từ cầm con cu đầy lông của mình đẩy vô nhẹ nhẹ, con cu tôi đẩy vô lồn tới đâu chị suýt xoa tới đó, chị cắn chặt răng lại mà rên rỉ từng hồi trong họng...

Chị mím miệng lại nhưng vẫn còn nghe những tiếng rên theo với nhịp đập của con cặc tôi khi nó rút ra thọc vào cái lồn. Không hiểu những cọng tóc cột vào con cu của tôi nó chìa ra chọt vào trong lồn chị ra sao mà con cu tôi chạy tới đâu thì mông của chị cũng muốn chị chạy theo tới đó. Tôi chưa ra chút nào mà chị đã ra hai ba lượt. Chị nói như muốn hết hơi:

- Chết chị em ơi... ra đi em ơi... A..a..a.. sướng... ướng... quá..á..á... chị chịu hết nổi rồi... ra đi em... ra đi em...

Tôi nắc cái lồn chị hơi bời, mồ hôi đổ ra ướt đầm như tắm, nhưng tôi chưa thấy đã và cứ thế tôi nắc hùng hục tới lúc thấy tay chân chị quờ quạng, miệng phát ra những tiếng vô nghĩa thì tôi nắc thật nhanh và trớn mình bắn thật mạnh từng luồng tinh khí vào tận cùng trong âm đạo. Tôi phun khí tới đâu chị run người lên tới đó, miệng không ngớt rên rỉ. Tuột khỏi bụng chị, tôi nằm lăn ra thở, trong khi chị nằm im bất động một lúc thật lâu mới mở mắt. Hai đứa tôi kiểm quần áo mặc vào rồi ra về.

Ngồi trên xe, chị gục đầu vào lưng tôi tay quàng ra trước ôm chặt lấy tôi, hơi thở nóng hổi phả vào lỗ tai tôi. Chị nói nhỏ nhỏ:

- Lợm ơi... sướng quá... đã quá... không ai bằng em hết... em đụ chị sướng muốn khủng luôn.

- Chị hai à... sao chị biết cái vụ thất nơ bằng tóc lên con cu vậy, ai bày chị vậy?.

Nghe tôi nhắc tới chuyện thất nơ , chị bỗng ôm xiết tôi thật chặt.

- Em nhắc tới làm chị nghe sướng muốn tê người trở lại rồi nè, chị... ra ướt nhẹ nữa rồi nè... Tại vì thằng chồng chị nó chơi dở ẹt mà con cu của nó có chút xiu, nó đụ chị không tới đâu hết trơn nên nó mới nghe ai bày xỏ lố con cu rồi lấy lông đuôi ngựa cột thất nơ mà chơi đó... bởi vậy chị mới biết cái vụ này.

- Mà cột như vậy chị thấy có đã không?

- Khởi nói, sướng muốn chết... của thằng chả nhỏ xiu mà còn đã... còn con cu của em chưa cột đã muốn chết rồi huống chi cột thất chĩa ra lung tung ai mà chịu cho thấu...

Nói tới đây chị rên lên, hai tay ghì chặt lấy người tôi, miệng thở phì phì vào lỗ tai tôi làm tôi nóng ran cả người... muốn quay lại ôm lấy chị mà đụ nữa... lúc này tôi mới thấy chiếc xích lô quá nhỏ cho hai người.

Sáng sớm hôm sau cha con tôi đón xe đi về quận, khi gần tới quận, cha tôi nói:

- Gần về tới quận rồi, tối nay mình ngủ lại quận một đêm rồi ngày mai về làng.

Nghe vậy tôi sướng rơn trong lòng, như vậy là tối nay thế nào cũng phải kiếm chị Tân huê mà đụ một trận cho đã đời rồi mới về để chuẩn bị những ngày nhịn đụ sắp tới...

Cha con tôi về đến nhà ông Tư thì nhà vắng tanh chẳng còn ai ở nhà cả. Tôi bảo cha tôi đi tắm cho khỏe, còn tôi chạy ra chợ ghé lại tiệm chị Tân Huê hẹn chị tối nay tôi đến rồi chạy đến sạp của bà Tư báo cho bà Tư hay tối nay cha tôi ngủ lại... khoảng 20 phút tôi đã về đến nhà. Cha tôi thấy tôi về thì hỏi:

- Đi đâu vậy, mệt muốn chết sao con không tắm cho khỏe mà chạy đi

đâu vậy?.

Dạ, con ra chợ báo cho bà Tư hay tối nay cha ở lại...

Cha tôi nghe nhắc tới bà Tư thì mắt ông sáng lên, ông hỏi tới:

- Bà Tư có nói về liên không con hay là đợi tới chiều mới về?.

- Dạ, con cũng không biết nữa, không nghe bà nói gì hết.

Tối chiều bà Tư mới về. Cha tôi và bà Tư mừng rỡ, hai người nói chuyện với nhau một lúc thì bà Tư xuống bếp làm cơm chiều. Khoảng 7 giờ tối thì ông Tư về, cha tôi và ông Tư uống rượu tây với nhau, hai người uống đến khi mặt đỏ kè mới vào bàn ăn. Không biết tối hôm đó cha tôi và bà Tư có lợi dụng khi ông Tư say rượu ngủ để dụ với nhau không, chứ tôi ăn xong là chạy qua nhà chị Tân Huê ngay. Chị thấy tôi thì hờn hờ ra mặt, chị cho con Hồng đi ngủ sớm và đi tắm cho thơm để tối nay làm tình với tôi.

Buổi tối hôm đó, tôi đem cái chiếu cột tóc vô cu áp dụng để dụ chị Tân Huê làm chị như muốn tắc thở luôn vì sướng, chị rên to đến nỗi con Hồng thức dậy chạy sang gõ cửa phòng chị mà hỏi chị có chuyện gì không. Hai đứa nghe tiếng con Hồng thì tỉnh ngay, tôi tuột khỏi người chị núp xuống gầm giường còn chị ra mở cửa trấn an nó và dẫn nó về phòng ngủ. Khi con Hồng đã trở về ngủ chị quay về phòng kêu tôi ra và hỏi:

- Ai bày Lượm cái vụ cột tóc vậy.... làm chị sướng muốn chết luôn... muốn tắc thở luôn vậy đó... ai mà ác ôn vậy?.

- Em đi thi gặp một tay chơi ở Saigon xuống Mỹ Tho, hắn đã chỉ cho em...

Nói chuyện một hồi, vừa nói chị vừa vuốt ve con cu xù lông của tôi, chẳng bao lâu con cu của tôi dựng đứng lên, lông chĩa ra tua tủa như con gà chọi với cái đầu khác đồ au. Tôi đè ngựa chị ra, hai tay nắm chân chị dang rộng ra, phơi bày ra cái lỗ lồn hồng hồng ướt nhẹp dâm thủy, nó phập phồng chờ cái đầu khác đồ au mổ vào và chui nguyên cái thân cứng ngắc xù lông qua cái lỗ lồn nóng hổi đó...

Trận làm tình thứ hai này thì chị Tân Huê chẳng còn chống trả nổi nữa, chỉ biết trăn mình chịu trận cho tới khi tôi bắn khí trăn ngập cả lồn của chị...

Nửa đêm tôi mới về tới nhà. Trước khi lên gác tôi hé cửa phòng chị ba thấy cha tôi một mình nằm ngủ thật thoải mái. Tôi nghĩ bụng, chắc ông và bà Tư đã tranh thủ đụ nhau một trận rồi nên ông mới ngủ ngon như vậy...

Hôm sau cha con tôi về làng. Vừa về tới nhà là các chị và mẹ tôi hỏi tôi ríu rít về chuyện thi cử. Nghe tôi nói có hy vọng thì mọi người mừng lắm. Buổi chiều hôm đó cha tôi đã mời ba bốn người bạn chòm xóm tới nhậu để mừng tôi đi thi về. Trong bữa tiệc cha tôi cứ gọi tôi lên hoai để giới thiệu hết người này tới người khác làm tôi đâm lo lỡ kết quả không có tên mình thì quê lắm chứ chẳng phải chơi đâu.

Qua ngày hôm sau tôi đi kiếm thằng Bẩy để chơi cho đỡ buồn vì nó là thằng ở gần nhà tôi nhất. Chỉ băng qua vườn măng cụt của nhà ông Bẩy rồi nhảy qua một cái mương nữa là tới nhà nó rồi. Tôi tới nhà nó thì Bẩy đang ở sau vườn đặt lồng bẫy chim cu. Thấy tôi đến nó mừng lắm, nó hỏi tôi thi ra sao và bao nhiêu chuyện khác làm tôi cũng vui lây với nỗi mừng mọc mọt chân thành của nó. Dẹp lồng bẫy chim vào nhà, thằng Bẩy rủ tôi đi xuống xóm dưới thăm con Hiền. Dọc đường đi thằng Bẩy cho tôi hay Hiền bây giờ là cô thợ may của xóm. Bà con ở trong làng tới may đông lắm. Tôi thấy lổ nói chuyện say sưa của thằng Bẩy là tôi biết nó đang mê Hiền dữ lắm. Tôi giả bộ hỏi:

- Hiền giờ này đã có chồng hay có thằng nào trong làng nhào vô chưa?

Thằng Bẩy như phỏng lừa:

- Ày, nói tầm bậy mà, con nhà người ta mới 18 mà chồng con gì, thiếu gì thằng đang nhào vô nhưng tao thấy coi mò khó đó...

- Còn mà thì sao rồi, có hy vọng gì không, hay là trót he?

Thằng Bẩy lúng túng, mặt nó đỏ lên một hồi mới ập a ập ứng trả lời:

- Thì cũng vậy vậy thôi, tao có gởi thơ cho nó và cũng nhận được thơ trả lời, nhưng cũng không có rõ ràng gì lắm, để mai tao đưa thơ nó cho mày coi.

Hai thằng tôi tới tiệm may của con Hiền đúng lúc Hiền đang sửa soạn mở cửa. Thấy tôi Hiền cười thật tươi hỏi:

- Lượm mới về đó hả, thi cử ra sao?

Hiền trước mắt tôi bây giờ thật hấp dẫn, con nhỏ đẹp quá chừng, khuôn mặt và thân hình của Hiền đúng là một tuyệt tác của ông Trời. Tôi ngẩn ngơ trước nhan sắc của Hiền đến nỗi quên cả câu trả lời, thằng Bảy nhắc, tôi mới ờ ờ trả lời:

- Ừ.. ừ... chưa có kết quả... phải mười ngày nữa mới biết được... Hiền khỏe không, nghe Bảy nói tiệm Hiền đông khách lắm phải không?

Hiền nhìn Bảy cười hóm hỉnh:

- Bảy quảng cáo tui dữ vậy, bộ chắc muốn nhờ tui may áo không công hay sao đây?.

Mặt Bảy đỏ gay, hấn lúng túng một hồi rồi chống chế:

- Tui quảng cáo gì đâu... thì tiệm đông tui nói tiệm đông, còn vụ may không công thì tui đâu có dám... mà Hiền cũng đâu chịu may.

Hiền ngáy Bảy một cái rồi quay qua tôi vừa cười vừa nói:

- Còn Lượm, bao giờ thì cưới Mận đây, tui nghe Mận nó khoe khi nào Lượm thi đậu trung học là cưới mà.

Tôi lúng túng trước câu hỏi thật ác ôn của Hiền, đành phải trả lời đại cho qua chuyện:

- Đâu có gì đâu... Mận hỏi này có bạn mới rồi... nó đâu có thích tui nữa đâu.

Hiền ngạc nhiên.

- Tui đâu có thấy Mận có bạn mới gì đâu, nó nói nó vẫn còn thương Lượm mà. Lượm nói sao chứ mới cách đây ba bốn ngày, nó còn lại đây may đồ mà, nó có nói gì đâu?.

- Thôi Hiền đừng hỏi chuyện Mận nữa, để ít lâu nữa rồi Hiền sẽ thấy chuyện của tui và Mận ra sao...

Thấy không còn hy vọng tán tỉnh Hiền được nên tôi kéo thằng Bẩy đi. Thằng Bẩy miễn cưỡng đi theo tôi. Đi được một đoạn khá xa, thằng Bẩy thắc mắc:

- Bộ mày với con Mận giận nhau hả?

Tôi hơi bực mình khi thằng Bẩy nhắc lại chuyện Mận, nên tôi hơi sáng giọng:

- Sao mày với con Hiền cứ hỏi tao về vụ con Mận hoài vậy, tao bực lắm rồi, mày đừng có nhắc tới tên nó nữa.

Thằng Bẩy thấy tôi quạu nó êm re. Đi thêm một đôi nữa tôi cảm thấy mình vô lý khi quạu với nó nên xuống giọng:

- Không có gì đâu! Tao bực con Mận lắm, nó làm nhiều chuyện tao không chịu nổi nên tao muốn giang ra thôi. Tao với nó bây giờ không còn gì nữa hết, mày thấy tao về mà tao đâu có đi kiếm nó đâu.

Thấy tôi không vui, thằng Bẩy đề nghị dẫn tôi ra quán bà Chín ở bên xe ăn bánh khoọc và uống cà phê. Đến quán Tôi và Bẩy lựa một bàn gần cửa ra vào ngồi xuống và gọi hai đĩa bánh cùng hai ly cà phê đen. Hai thằng tôi đang ăn uống nói chuyện thật vui vẻ thì Mận ở đâu xuất hiện, mặt giận dữ tiến lại ngồi xuống bàn tại tôi. Thấy mặt Mận hầm hầm, tôi sợ nó làm rùm trong quán thì kỳ quá, tôi liền lên tiếng trước:

- Mận ăn bánh không để tui kêu.

- Không , tui không ăn uống gì hết.

Thấy không êm, tôi liền nháy mắt thằng Bẩy, nói nó trả tiền rồi ba đứa

kéo nhau đi ra. Vừa ra tới đường, Mận đã xùng xộ với tôi ngay:

- Bộ anh tính bỏ tui sao, anh nói với Hiền là anh bỏ tui hả, tui này không dễ đâu, tui làm lớn chuyện lên cho coi.

Thấy Mận làm dữ quá, tôi bèn xuống giọng:

- Có gì đâu mà Mận phải lớn tiếng như vậy, có chuyện gì thì tối nay tụi mình gặp nhau nói chuyện. Bây giờ tụi mình vui vẻ đi về, đừng để người ta thấy gây gổ ngoài đường người ta cười cho thúí đầu.

Mận nghe tôi nói vậy thì làm thinh không nói nữa cứ cúi đầu đi riết. Sau khi đưa Mận về nhà, hai đứa tôi ra mé sông ngồi nói chuyện tiếp. Thằng Bẩy hỏi tôi:

- Tụi mày sao vậy, có chuyện gì mà hai đứa giận hờn quá chừng vậy?

Tôi định nói chuyện Mận làm tình với gã gác cửa bệnh viện, nhưng nghĩ không hay cho Mận nên tôi im, chỉ nói qua loa cho qua chuyện. Thằng Bẩy có vẻ không bằng lòng:

- Tao không biết chuyện tụi mày ra sao chứ theo tao thì con Mận nó tội nghiệp lắm, nó đi đâu cũng nhắc tới mày hoài, gặp tao nó cũng nói và mong ngày mày về làng. Chắc bây giờ mày có đào ở trên quận đẹp hơn nó rồi chứ gì... phải không mày?.

- Tôi không thèm cãi nó mà lảng sang chuyện khác:

- Mày kể chuyện tình của mày với con Hiền cho tao nghe đi.

IX

Thằng Bảy ậm ừ một hồi rồi nói:

- Tao đã nỏ với mày rồi, tao thích con Hiền lắm mà nó cứ tỉnh như không, tao đã viết thơ tỏ tình với nó mà nó trả lời trớt re.

- Trả lời trớt re là trả lời làm sao?

Thì nó nói là nó còn nhỏ chưa nghĩ tới chuyện yêu thương gì ráo trọi, có thương nó thì hãy chờ đợi ba năm nữa rồi mới tính được. Đó vậy đó mày biểu không phải trớt re là cái gì.

Tôi an ủi thằng Bảy:

- Vậy mày đừng buồn, con gái nỏ vậy đó mày, muốn thấy bà rồi mà còn cứ ổng ẹo, tao gặp nó buổi sáng tao thấy nó coi bộ chiu mày rồi đó, ráng đi mày, theo nó hoài đi đừng để hờ thằng khác nó nhào vô là mệt đó mày.

Thằng Bảy có vẻ sung sướng trước lời bàn của tôi nỏ thật thà hỏi:

- Mày thấy tao có nên viết thơ tỏ tình với nó nữa hay không?

Thấy nét mặt thật ngô nghê đến tức cười của nó lúc đó, tôi bèn diều:

- Thơ với từ làm con mẹ gì, mày đợi hôm nào con nhỏ đi về một mình mày nhào vô ôm đại là được chứ có gì.

Thằng Bảy giãy nảy lên:

- Í mày xúi tầm bậy không à! Con nhỏ Hiền nỏ khở lắm, làm tầm bậy nó không nhln mặt tao nữa thì tiêu đời luôn... Thôi thôi mày ơi, xúi tầm bậy không à...

Tôi làm mặt nghiêm nói:

- Tao nói thiệt đó Bảy, mày cứ làm đại đi là được thôi à, tao thấy nó chiu mày rồi, mày đừng sợ gì hết.

Thằng Bảy rùn vai le lười tỏ vẻ sợ:

- Thôi tao không dám làm liều đâu, thấy ghê quá à

Thấy thằng Bảy có vẻ quá rụt rè tôi tổ nó:

- Tao nói thiệt mày, mày cứ nhút nhát vậy hoài thế nào cũng có ngày gặp thằng liều nó nhào vô đại là mày trót gia me đồ, mày không tin tao rồi để đó mày coi.

Nét mặt thằng Bảy thật buồn và tỏ ra lo lắng trước những lời tấn công của tôi. Nó đứng dậy vươn vai nói:

- Thôi tao đi về đây ngày mai mày qua nhà tao chơi.

Nói xong nó đi thật lẹ về hướng nhà nó bỏ lại một mình tôi ngồi nhìn giòng nước chảy.

Ngồi một mình cũng buồn nên tôi lữngthững đi về nhà. Vừa đến cửa thì má tôi đã lên tiếng hỏi:

- Lượm à, con đi đâu từ sáng tới giờ, đói bụng chưa để má nấu cơm cho ăn.

Thật cảm động trước sự săn sóc của má tôi, tôi nói:

- Con còn no má ơi, hồi nãy thằng Bảy nó dẫn con đi ăn bánh khoọc ngoài quán bà Chín.

Nói xong tôi đi vào trong nhà leo lên võng treo ở hàng ba nằm chơi. Gió hiu hiu tôi cảm thấy sảng khoái trong ngtrời, đầu óc nghĩ ngợi miên man tới chị hai Hường, ba Huê, cô giáo Cúc... Đang mãi mê với nhtrng hình ảnh hấp dẫn của những người trên thì mẹ tôi đi lại gần võng bà hỏi:

- Lượm à, con với con nhỏ Mận có gì không mà sao hồi sáng nó kiếm con má thấy nó khóc.

Trước câu nói của mẹ tôi, tôi lật đặt nhôm dĩa, nhìn mẹ tôi và nói:

- Má à... hơi đó con có cặp với con Mận nhưng kỳ rồi nó lên quận với mẹ nó nó làm chuyện kỳ cục quá nên con không muốn gặp mặt nó nữa. Khi nào nó kiếm con má nói con không có nhà nghe má.

Má tôi chép miệng giọng thật buồn:

- Chuyện của tụi bây má không biết ra sao hết nhưng sao má thấy con Mận nó buồn quá chừng, coi bộ con nhỏ nó thương con nhiều lắm đó con.

Tôi đình bụng không nói gì nữa nhưng nhìn nét mặt của má tôi lúc đó bỗng nhiên tôi vụt miệng:

- Má à, con Mận nó hư lắm, nó đã thương con mà nó còn thích người khác nữa, má thấy vậy mà con không tức sao được?

Má tôi có vẻ không tin những lời tôi nói:

- Con nói sao chtt má thấy nó hiền khô chứ có xí xon như những đứa con gái khác đâu mà con nói như vậy?

Thấy má tôi tỏ vẻ muốn bênh vực con Mận nên tôi hơi bực:

- Má không tin con thì con cũng không biết nói sao nữa... không lý con phải nói cả tên của người nó thích cho má biết rồi má mới tin sao?

Trước những lời có vẻ quyết liệt của tôi má tôi im lặng không nói gì nữa, tần ngần đứng đó một giây nữa rồi quay lưng đi vào nhà, vừa đi bà vừa ngoái lại:

- Thôi được rồi chuyện tụi con để con lo, má không xía vô nữa...

Còn lại một mình nằm trên võng tôi suy nghĩ miên man về những

hình ảnh của Mận nào là những khi gặp gỡ ngoài chòi vit, nào là những khi rần rộn trên căn gác trọ ngoài quận cửa tôi mà lòng thấy lâng lâng với những khoái cảm. Nhưng khi nghĩ tới cảnh con Mận rên xiết đầu tóc đã dượt trong vòng tay của tên gác cửa bệnh viện là tôi xùng lên và cảm thấy ghét Mận vô cùng.

Miên man với những hình ảnh tương phản đó tôi ngủ hời nào không hay. Khi tôi thức dậy thì trời đã ngả về chiều và cảm thấy bụng đói cồn cào thật khổ chiu tôi bèn đi vào nhà kiếm đồ ăn. Thấy tôi đi vào chi hai tôi đang ngồi may ngừng đầu lên nói:

- Ngủ đã quá hả út Lượm, quên cả ăn uống luôn há?

Tôi bước lại gần chị nói:

- Đói quá chừng rồi nè chi hai, nhà có gì ăn không?

Chi hai buông đồ may xuống, nhìn tôi nói:

- Có chứ má nấu sẵn nồi cơm nếp từ sáng tới giờ còn trên bếp kìa, ăn không để chị bới cho?

Thấy tôi không trả lời chi đứng dậy đi thẳng vào bếp bới cho tôi một dĩa xôi đậu xanh khá lớn. Đưa dĩa xôi cho tôi chi nói:

- Xôi hơi nguội rồi, má nấu từ sáng thôi ăn đỡ đi.

Nói xong chi lại tiếp tục ngồi xuống may, mắt không rời mũi kim chi nói:

- Tháng tới đám cưới chi Lượm còn ở nhà hay đã lên tỉnh học rồi.

Chưa đâu chi tới tháng chín em mới nhập khóa sư phạm mà chi.. mà để coi coi sao đã... nếu đậu thì mới đi chứ không đậu thì đi đâu mà chi sợ.

Chi hai nói với vẻ quả quyết:

- Em đậu mà, má nói má đi coi bói rồi, thế nào năm nay em cũng đậu.

Tôi vui thật vui trước những lời của chị hai:

- Má coi bói hồi nào vậy chị hai? Coi ông thầy nào vậy?

Chị hai nhìn tôi cười thật dễ thương:

- Út Lượm có tin mấy ông thầy bói không, ông ba Nhỏ này hết xảy đó em, ông nói đâu trúng đó đó em, ông nói năm nay chị lấy chồng là trúng y, má nói ông nói em sau này sẽ khá lắm nhưng lận đận về chuyện đàn bà.

Hai chị em tôi đang nói chuyện thì có tiếng chó sủa ngoài ngõ, chị hai ngược mắt lên nhìn và buông kim xuống chạy vội ra ngõ mở cửa rào cho anh sáu Quans vào nhà. Sáu Quang là thư ký hội đồng xã, bồ bịch với chị đã khá lâu rồi, hai người

này quen biết, cặp kc với nhau từ thời tôi còn học đệ thất đệ lục gì đó mà mãi tới bây giờ mới chịu cưới Năm nay chị hai tôi đâu cũng 25 hay 26 tuổi gì rồi chứ ít ỏi gì. Vừa thấy mặt tôi anh sáu Quang đã lên tiếng hỏi:

- Mới về hả út Lượm, chừng nào có kết quả thi?

- Cũng đâu chừng năm mươi ngày nữa...

- Khi có kết quả mình phải lên Mỹ Tho coi hay sao em?

- Dạ mình phải lên trên mà dò chứ có ai dò cho mình đâu... mà có nhờ ai dò thì cũng ngán lắm...tên mình không đọc được trúng tên người khác thì có môn chết luôn. Mà thế nào em cũng phải lên trên vì nếu đậu thì phải đợi lãnh bằng tạm ở trên ty giáo dục luôn.

- Đậu rồi Lượm tính theo học nghề gì?

- Cha nói em nên theo học sư phạm Vĩnh Long khóa hai năm.

- Ở cái đó được em, làm thầy giáo tà tà coi vậy mà ngon đó em.

Tôi nghĩ trong bụng ngon thì không biết có ngon không chứ tôi mà làm thầy giáo thì phiền lắm, tối ngày cứ đi kiếm gái không thì có ngày cũng bị sa thải, không thôi thì cũng bị chuyện này chuyện nọ.

Thấy mình đứng đó cũng thừa, tôi bèn kiếm chuyện rồi ra khỏi nhà. Đợi tối trời để gặp Mận cũng còn khá lâu tôi bèn tà tà thả bộ ra bờ sông xem mấy người trong xóm đặt lờ dõ tôm ở hai bên mé sông. Lăn qu)ìn mãi ở mé sông cho tới xẩm tối tôi mới bỏ về nhà kiếm cơm ăn.

Sau khi làm một bụng cơm no nóc với những món thật ngon do mẹ tôi làm, tôi đợi cho trời tối hẳn mới đi tới điểm hẹn với Mận. Tối hôm nay hình như là 13 hay 14 giờ đó nên trăng sáng quá chừng, sáng đến nỗi mắt tôi có thể nhìn thấy xa khoảng cả một hai trăm thước. Tôi tới sân đình thì đã thấy Mận đứng chờ sẵn. Chờ tôi đến thật gần Mận gần giọng:

- Làm gì mà ra trễ vậy làm người ta chờ cả buổi? Coi bộ không muốn gặp tui sao?

Thấy Mận có vẻ găng quá tôi nhỏ nhẹ:

- Trời mới tối mà, làm gì Mận ra sớm vậy?

Vẫn với giọng đàng cay:

Thì tui nóng ruột muốn gặp người ta nên tui ra sớm, người ta đâu có cần gì tới tui nên người ta mới tà tà vậy đó mà...

- Thôi mà Mận đàng cay chua chát làm chi vậy?

- Tui thử hỏi anh không đàng cay sao được, mình thương người ta,

mình vì người ta bao nhiêu tháng nay rồi bây giờ người ta thi cử rồi người ta sửa soạn thành ông này ông kia nên người ta tính chuyện lo mình làm sao mình không chua xót cho được.

Nói tới đó tôi thấy Mận như muốn khóc, nó lấy tay quệt nước mắt và quay mặt đi chỗ khác. Tôi thấy lòng mình chùng xuống. Khi từ nhà đi tôi định trong bụng sẽ đem vụ tên gác cửa bệnh viện ra nói nhiều với Mận nhưng sao giờ đó miệng tôi cứ ngọng lại. Thấy tôi không nói gì Mận ngừng đầu lên nói:

- Sao anh không nói gì đi, anh thấy tôi quê mùa không xứng đáng nói chuyện với anh sao?

Tôi chống đỡ:

- Mận đừng nói vậy, tui buồn Mận lắm Mận đâu có biết, bộ Mận tưởng tự nhiên tui làm mặt lạnh với Mận sao?

- Vậy chứ tại sao anh về làng anh không kiếm tui mà tại sao anh đi nói với con Hiền là anh với tui không còn gì.

Tôi túng quá, mà trong bụng cũng bắt đầu thấy hơi tức rồi nên vuột miệng nói luôn:

- Mận làm gì Mận biết đó, tui tức muốn điên lên đây nè, không lý gì tui phải nói huých tặc ra đây sao?

Con Mận thấy tôi có vẻ làm cứng và dường như nó cũng có vẻ nhột về vụ đó rồi nên nó thay đổi thái độ thấy rõ, nó đi lại gặm nắm lấy tay tôi mà nói với giọng sưng nước mắt:

- Lượm đừng bỏ em nghe Lượm, em thương Lượm, em nhớ Lượm mà sao Lượm kỳ cục vậy?

Em có làm gì lỗi với anh đâu?

Tôi thấy trong người nóng hừng hực lên khi nghe Mận nói nó không có lỗi gì với tôi cả, không dằn được nữa tôi nhìn thẳng vào mắt Mận mà nói:

- Cô nói cô không làm gì cả, vậy chứ hôm đó ở nhà thương cô làm gì với tên gác cửa bệnh viện?

Mặt Mận biến sắc trước câu hỏi của tôi nó òa khóc rồi vùng chạy về phía ruộng... Trước hành động thật đột ngột của Mận tôi cũng quỳnh lên chẳng biết tính sao nữa tôi cũng vùngchạy theo cố nắm lấy tay Mận kéo lại. Mận ôm chầm lấy tôi khóc nức nở:

- Tại anh hết đó, tại anh mà hôm đó em mới bị nó... thiệt em cũng không biết em ra sao nữa...

- Thôi giờ anh muốn tính sao thì tính em chán lắm rồi em chỉ muốn chết thôi.

Trước sự xúc động và xuống nước một cách thật bất ngờ của Mận, người tôi mềm lại như cọng bún. Tôi đưa tay vuốt tóc Mận, hôn lên trán Mận và đưa tay xoa lên ngực Mận một cách thật say đắm. Tôi ghé tai Mận nói nhỏ:

- Thôi đừng buồn nữa Mận ơi! .Bây giờ tụi mình đi ra chòi vit em chịu không?

Mận không nói một lời nào, hai tay nó xiết chặt lấy thân thể tôi một cách thật nồng nàn. Vừa chui lọt vào trong chòi vit là tôi đã đè ngửa Mận xuống và như một con thú khát mỗi tôi ngấu nghiến hôn lên ngực hôn lên rốn nó, hôn vào lỗ tai lung tung và tụi tôi đã như hai con cạp đói quần thảo cấu xé nhau klch liệt đến nỗi chẳng còn biết gì tới chung quanh nữa. Mận gào thét như người bị bóp cổ trong khi đó thì tôi mờ mắt mờ mũi vì khoái cảm tột cùng. Tụi tôi đã ngủ vùi ngoài chòi vit tới khuya thật khuya mới về. Trước khi chia tay ở đầu ngõ nhà Mận nó nắm tay tôi hẹn sẽ gặp nhau vào tối mai nữa.

Đợi Mận vào nhà khép clla lại đành hoàng tôi mới tà tà đi về. Trời càng khuya trăng càng sáng tỏ trăng sáng đến nỗi tôi có cảm tưởng như ban ngày. Trong người tôi lúc đó thấy khỏe khoắn lạ thường, tất cả những dấu vết của một trận thư hùng trước đó vùi tiếng như đã

tan biến đầu mắt, chắc có lẽ nhờ một giấc ngủ khá dài. Chân tôi bước đi trên đường ruộng mà lòng thấy lâng lâng như muốn bay bổng.

Con đường từ nhà Mận về nhà tôi phải đi ngang một cánh đồng khá rộng. Mùa này lúa đã gặt nên ruộng chỉ còn trơ những gốc rạ và những rơm rải rác khắp nơi. Tôi đang vừa đi vừa suy nghĩ miên man đến những hành động và những đột biến thay đổi của thế cờ giữa tôi và Mận thì tai tôi nghe tiếng rù rì phát ra từ một bụi rậm gần đó, nghe kỹ hơn thì là tiếng rên rỉ của một đôi trai gái. Phản ứng tự nhiên tôi đứng khựng lại và từ từ rón rén tiến đến sát bụi rậm. Lại càng gần tiếng rên rỉ phát ra càng rõ, càng thống thiết hơn. Tôi vội ngồi xuống ôm vào mình một bó rơm thật bự để che kín người rồi cứ thế bó rơm di chuyển nhẹ nhàng lại sát phía tiếng rên phát ra và nhìn rõ mồn một đôi trai gái đang quện vào nhau mà lẫn lộn. Như quá say mê với cuộc quần thảo đôi trai gái kia chẳng còn để ý gì tới chung quanh nữa, gã thanh niên đang nằm trên ngtrời con gái bỗng dừng lại đổi thế nằm xuống dtrới và đẩy cô gái ngồi dậy như tư thế

người cỡi ngựa, khi cô gái vừa ở trong tư thế đó đang ào ạt phi ngựa thì ngtrời tôi bỗng lạnh ngắt, bó rơm trên tay tôi như muốn rơi xuống đất...

Trời ơi đó là chi hai tôi. Lúc đó tôi thật như trời trồng, chạy thì chạy không được mà ngồi đó để xem thì làm sao mà xem, người tôi thật đúng như mọc gai, đúng là chết trân chịu trận. Trong tư thế đó chi hai tôi nhảy ngựa một hồi thì Sáu Quang lại lật chi tôi nằm xuống và hấn lại leo lên hùng hổ tấn công... Cứ như vậy người xuống người lên đầu cũng chừng hai ba lần nữa thì hai người ôm nhau nằm thõ như chẳng còn biết gì nữa. Đợi cho hai người ngủ rồi tôi mới nhẹ nhàng di chuyển xa bãi chiến trường và cắm đũa chạy thẳng về nhà. Vừa rửa chân cẳng leo vô mừng chưa kịp ngủ thì nghe tiếng kệt của chi hai về. Trăn qua trở lại một hồi thì tiếng gà đã gáy sáng và tôi đi vào giấc ngủ lúc bình minh.

Tôi đang ngủ say mê như chết thì bị chi ba tôi đánh thức, tôi đang còn thèm ngủ nữa nên ú ớ rồi quay mặt vào vách đình ngủ tiếp thì nghe tiếng chị nói:

- Lượm à dậy đi chín mười giờ sáng rồi, có con Lài con bà Tám Hợi lại kiểm em đó.

Nghe con Lài kiểm tôi thức mắc không biết chuyện gì nên ráng bò dậy lấy tay dụi mắt bước ra nhà ngoài. Thấy tôi Lài lên tiếng:

- Trời ơi ngủ gì ngủ dữ vậy, chín mười giờ mà không chịu thức, chắc hôm đi ăn trộm nhà người ta hả Lượm?

- Đâu có hôm đọc truyện Tam quốc chí nên thức khuya đó mà. Có chuyện gì không Lài?

- Đi rửa mặt mũi đi rồi ra đây tui hỏi Lượm vài chuyện?

Bỏ Lài đứng đó tôi đi ra sân nước sau nhà rửa mặt. Khi tôi trở lại thì Lài đã ngồi xuống ghế ở phòng khách, mắt đang nhìn những bức tranh treo trên tường. Thấy tôi Lài nói:

- Lượm à, Lài mới có người quen trên tỉnh về cho hay ba ngày nữa có kết quả thi rồi đó. Lượm đi coi kết quả không?

- Đi chứ, đâu có nhờ người ta coi được, mình phải đi để nếu đậu còn lãnh bằng tạm luôn... Lài tính sao, bộ không đi hả ?

- Tui cũng tính đi, nhưng đi một mình ớn quá, tính qua rủ Lượm đi chung đây.

- Ừ phải rồi tui mình đi hai đứa chắc vui hả Lài, vậy tính chừng nào đi?

- Nếu đi phải đi trước một ngày, vậy là ngày mốt mình lên đường.

- Lài có nhà quen ở trên Mỹ Tho không?

- Có nhưng nhà chật chội quá chừng, hôm trước lên đi thi ở trọ có

mấy bữa mà muốn chết luôn. Kỳ này lên má nói lại ở nhà dì của tui, nhà ở gần chợ Mỹ Tho. - - - Còn Lượm thì sao?

- Thì tui cũng lại ở trọ nhà chú tui như kỳ trước tui lên thi vậy. Nêu L~ài ở trọ nhà người quen gần chợ thì gần tui lắm đó, nhà chú tui ở kế rạp Vĩnh Lợi đó.

Lài đứng dậy chào tôi ra về. Tôi đưa Lài ra tới ngõ, trước khi chia tay Lài còn ngoái lại dặn dò:

- Ngày mốt mình đi sớm nghe Lượm, lên trên sớm mình muốn làm gì thì làm.

Nói dứt câu Lài quay gót thoăn thoắt bước đi. Nhìn theo dáng đi nhẹ nhàng thanh thoát của Lài tôi thấy lòng vui vui như vừa bắt gặp một vật gì quý Bông Lài đã khuất cuối ngõ rồi mà tôi cứ đứng tần ngần mãi. Tôi nghĩ sao lạ quá con Lài nó đẹp và dễ thương như vậy mà sao ba bốn năm nay mình chẳng một mảy may để ý gì tới nó trong khi hai đứa cùng học ở quận với nhau. Cả ngày hôm đó tôi cứ nghĩ tới Lài hoài, tôi mong sao cho ngày trôi qua thật mau để tới ngày tôi và Lài lên tỉnh.

Buổi tối hôm đó thay vì đợi tôi ở sân đình như thường lệ, Mận đi thẳng đến nhà tôi và sau đó hai đứa đi thẳng ra chòi vịt. Để sửa soạn cho buổi đựng trận này tôi đã có một con lông đuôi ngựa thủ sẵn trong túi và một tấm vải dầu. Vừa bước vào trong lều là tôi trải tấm vải dầu xuống đất và kéo Mận ngồi xuống hôn tới tấp lên mặt lên tai lên mắt Mận, Mận đã sung sướng trước những rung động cuồng nhiệt của tôi. Thấy Mận đã nóng lên rồi tôi đưa tay tháo nhẹ những hàng nút bóp trên ngực áo Mận và cúi xuống liếm say mê trên đầu vú, chung quanh vú căng tròn nóng hổi của nó. Tới đó tôi cũng đã bắt đầu thấy người mình nóng ran lên nên vội vã tụt quần mình xuống lấy con lông ngựa ra thắt hai ba cái nơ chung quanh con cặc của tôi. Thấy tôi loay hoay với con cặc có vẻ khá lâu nên Mận lên tiếng hỏi: Lượm làm gì mà lâu vậy sao không ôm em đi Lượm.

Tôi không trả lời Mận mà cứ tiếp tục cột thắt thêm vài cái nơ nữa mới quay trở lại tiếp tục soa nắn bú liếm thân thể Mận. Khi lưỡi tôi ráy ráy vào sâu trong lỗ Mận thì hai tay Mận níu chặt lấy tóc tôi, miệng rít lên thống khoái, dâm thủy ứa ra ướt nhẹp cả mũi tôi, miệng tôi, tiết ra

một mùi hăng hăng nồng nồng thật hấp dẫn. Tới đó Mận như không chịu nổi nữa nó rên xiết:

- Anh ơi em sướng quá anh ơi, chơi đi anh, chơi đi anh...

Mặc cho Mận rên xiết tôi cứ bú liếm, nhằn tiếp tục, lưỡi tôi hết đẩy vào sâu trong lồn ngọt ngào lại kéo ra rà rà trên mỏng đóc rồi ngoạm nguyên cả lồn mà mút làm con nhỏ như muốn ngất xỉu không còn biết gì nữa. Tôi đã bắt đầu thấy mỏi cổ vì phải cúi xuống hơi lâu nên ngừng bú tụt quần xuống và đẩy nhẹ con cặc tôi vào cái lồn đang ướt nhẹp của Mận. Con nhỏ rên lên khi con cặc tôi đẩy tuốt vào trong sâu, đít nó nghiêng qua bên trái như muốn chạy theo với con cặc để qua trái nghiêng qua phải, thọc lên, chĩa xuống liên hồi của tôi, mắt nó lúc đó nhắm nghiền, tay chân quờ quạng run rẩy như người mất kinh phong. Không hiểu sao khi đó tôi khỏe quá chừng, Mận đã tơi tả, tôi nghĩ nó ra ít nhất đã hai ba lần mà tôi vẫn tỉnh bơ tiếp tục hung hãn tấn công với tốc độ mỗi lúc một mạnh mẽ hơn.

Rõ ràng hôm nay tôi đã làm chủ tình hình chiến trường và đối thủ đã tan tành không còn manh giáp. Tới hồi tôi ra thì Mận đã như muốn ngất xỉu nó nằm ngay đơ, tay chân bất động miệng rên ư ử nho nhỏ không còn biết nữa. Tới lúc đó tôi cũng bắt đầu cảm thấy thấm mệt nên lần quay ra ôm Mận ngủ vùi. Tới khi thức dậy thì đã khuya lơ khuya lác, hai đứa dìu nhau ra về.

Đường khuya trăng sáng gió nhẹ thổi, mùi rơm rạ nồng nàn bốc lên trộn lẫn với mùi hoa ngâu hoa bở từ trong mấy vườn quanh đó toát ra tạo thành một mùi thơm thật dễ chịu. Chân tôi bước đi mà trong lòng thấy sảng khoái vô cùng.

X

Như đã hẹn với con Lài sáng nay tôi dậy thật sớm để chuẩn bị cùng nó lên Mỹ Tho coi kết quả cuộc thi,tôi tới nhà Lài thì thấy nó đã đứng ở cửa chờ sẵn.Trước khi tui tôi ra đi bà Tám Hoi dặn dò Lài :

- Con nói với dì Bầy là tết này má sẽ lên đó thăm,còn tui con đi coi chừng xe cộ,trộm cắp đó nghe,có kết quả xong là về liền không thôi má trông.

Quay qua tôi bà nói :

- Lượm đi đường nhớ coi chừng em nha con,lên trên có gì giúp đỡ em với.

Chào từ già bà Tám Hoi tui tôi đi thẳng ra bến xe,khi tui tôi tới bến xe thì hầy còn sớm mới chỉ có một hai người khách xe còn trống,tài xế cho mọi người biết đủ khách hay không thì 7 giờ xe vẫn khởi hành như thường.Thấy còn khoản gần cả tiếng nữa mới tới 7 giờ nên tôi rủ Lài vào quán bà Chín ăn bánh khoọc uống cà phê,ngồi đối diện trong quán lúc đó tôi mới thấy Lài đẹp,nước da nó không trắng lấm nhưng mịn màng căng tràn nhựa sống. Đôi mắt Lài sáng linh hoạt nói lên sự thông minh lanh lợi hơn người, đôi môi hơi trề trề ra bao giờ cũng như nũng nịu nhìn chỉ muốn cắn và đặc biệt nhất là má lún đồng tiền làm nụ cười Lài thật là duyên dáng.Tôi nhìn Lài ngơ ngẩn làm Lài có vẻ lúng túng mắc cỡ,nó nhìn tôi nói :

- Lượm làm gì mà nhìn tôi dữ vậy,bộ mặt tôi có lạ nghe hay sao ?

Tôi hơi quê khi bị Lài hỏi,bèn giả lả nói đại cho qua :

- Tôi nhìn mặt Lài sáng lắm,chắc kỳ này Lài đậu đó.

Lài trở mắt nhìn tôi đầy vẻ ngạc nhiên :

- Lượm cũng biết coi bói,coi tướng nữa sao ?Hay thiệt.

Nói xong Lài chìa tay cho tôi nói :

- Đâu Lượm thử coi chỉ tay cho tui xem tương lai có khá không ?

Lỡ rồi tôi đành làm mặt nghiêm :

- Để đi dọc đường có thì giờ tôi sẽ coi cho Lài,giờ này ăn cái đã.Coi tướng coi tay mà nhè nơi ăn uống,hồi hành hồi tử thì làm sao mà linh cho được.

Lài thắc mắc :

- Lượm học ai mà biết coi chỉ tay coi tướng vậy ?

Túng quá tôi đành nói dóc luôn :

- Hồi học ở quận tôi có gặp một ông thầy tướng số giỏi, ông thấy tôi lanh lẹ vui vẻ và thích giúp đỡ mọi người nên ông truyền nghề cho đó mà.

Lài nghe tới đó thì lộ rõ vẻ tin tưởng thán phục ra mặt,tới đó tôi mới bắt đầu thấy lo lát nữa mình phải nói làm sao đây,tôi thầm nghĩ : « Lài nó tin tưởng mình quá nói lạng quạng nó cười cho thì bẽ hết ».Tôi cố moi trí nhớ ôn lại những lời đoán giải của ông thầy Ba Nhỏ mà tôi đã nghe lóm hôm theo chị Hai tôi tới ông xem. Đang lăm nhăm trong đầu về những câu nói của thầy Ba Nhỏ thì hai đĩa bánh khoọc nóng hổi đã được bưng lên,thấy vậy tôi hỏi Lài :

Mình ăn đi Lài sắp tới giờ xe chạy rồi đó.

Hai đĩa đã ăn thật ngon lành, ăn xong tôi gọi cà phê uống Lài chỉ uống nước trà,thấy tôi uống cà phê Lài nói :

- Cô giáo nói uống cà phê có hại lắm đó vì nó có nhiều chất kích thích.....

Lài nhắc tới vụ cà phê có hại làm tôi nhớ tới cô giáo Cúc,trong một giờ dạy vạ vật trong lúc nói về các loại cây cô đã nói về cà phê và lưu ý học trò đừng uống nhiều sẽ có thể bị bệnh tim.Tôi chọn Lài :

- Lài nhớ bài quá hử,nhưng còn thiếu là uống nhiều sẽ bị bệnh tim,cô giáo Cúc nói vậy mà.

Lài nhìn tôi cười thật tươi,hóm hỉnh :

- À tui quên lời cô giáo Cúc làm sao Lượm quên được, đệ tử ruột mà.

Thấy tôi có vẻ mắc cỡ khi Lài nói câu đó,nó tổ thêm :

- Thôi hết rồi Lượm à, đâu còn bao giờ có cơ hội học với cô giáo Cúc nữa đâu, đệ tử ruột nay xa sư phụ rồi.

Thấy mình hơi có vẻ hơi yếu thế trước sự tấn công của Lài tôi bèn kiếm đường tháo chạy :

- Thôi mình đi ra xe đi chắc cũng sắp tới giờ xe chạy rồi.

Nói xong tôi đứng dậy trả tiền rồi đưa Lài ra xe,bởi hai đứa tôi ra xe hơi trẻ nên phải ngồi tuốt phía sau cùng chung với những giỏ trái cây.Lài có vẻ hơi khó chịu nên mặt nó nhăn lại nói :

- Tại tui mình ham nói chuyện quá mà ra trẻ nên mới bị ngồi tuốt sau này,từ đây lên tỉnh mà ngồi hoài một chỗ này thì chắc chết mất.

Tôi an ủi Lài :

- Ráng chút đi Lài xe lên tới quận sẽ có nhiều người xuống lắm,mình sẽ leo lên trên ngồi lo gì.

Tụi tôi vừa ngồi yên chỗ một chút thì xe khởi hành,gió thổi hiu hiu buổi sáng làm tôi thấy trong người dễ chịu vô cùng tôi nghĩ nếu như không có Lài ngồi bên cạnh chắc tôi đã ngủ một giấc ngon lành tới quận.Ngược lại tôi tỉnh như sáo ngồi nói hết chuyện này tới chuyện kia với Lài,tôi đã đem hết những câu mà thầy Ba Nhỏ đã nói với chị Hai tôi hôm đó ra nói lại với Lài,tôi thấy Lài đã có vẻ thích thú và nể phục tôi vô cùng với câu:

- Theo với chỉ tay và sắc tướng trên mặt, trên mũi trên vành tai của Lài thì Lài là người sẽ có tiếng tăm sau này,going họ, chồng con của Lài đều sẽ nhờ vả tới Lài rất nhiều,phạm vi của Lài không phải là của làng của quận mà là phạm vi của cả nước.Về tiếng tăm thì như vậy nhưng về đường chồng con thì Lài hơi muộn đó có thể đến gần 30 Lài mới thành gia thất.

Tới đó thì Lài như đã bị tôi hớp hết hồn rồi,nó như một tính đồ cuồng tín không còn biết gì nữa.Nó hỏi như người say:

- Theo với chỉ tay và tướng số thì người chồng tương lai của Lài sẽ như thế nào,có khá không?

Tôi được trợn lên mặt ông thầy:

- Người chồng của Lài theo như những đường chỉ này thì cũng thuộc hạng người có học nhưng đã bị tầm tiếng và ảnh hưởng của Lài che mắt cho nên ông ta chỉ là vai phụ thôi chứ không phải vai chính trong gia đình.

- Còn con cái thì sao hả Lượm?

- Theo như chỉ tay này thì Lài không nhiều con đâu,nhiều lắm là 3 mà thôi.

Nói tới đó tôi cảm thấy chữ nghĩa về bói toán của tôi đã cạn rồi nên tôi liền phang ngang một câu kết thúc:

- Số Lài trước khi đi đến hôn nhân ít ra cũng phải qua vài ba lần không thành hay dang dở thì mới bền vững được ở cuối đời.....Thôi như vậy đủ rồi đừng hỏi nữa nhé,tui chỉ thấy có vậy thôi nên tôi nói vậy,tin hay không tin rồi thời gian sẽ trả lời Lài.

Nói dứt câu tôi nhìn ra ngoài xe làm như không để ý gì tới Lài nữa,khi tôi quay trở lại thì thấy mặt Lài có vẻ buồn và dường như suy nghĩ mông lung lắm.Thấy vậy tôi an ủi Lài:

- Lài cũng đừng nên suy nghĩ nhiều về tương lai, ông thầy tui ổng nói số là như vậy đó nhưng trong cuộc sống mình làm việc thiện,mình tu nhân tích đức thì sẽ đỡ rất nhiều có khi thay đổi hẳn tất cả.

Thấy đã đến lúc có thể đi vào phần nhập đề của vấn đề tình cảm được rồi,tôi khai pháo:

- Lài à sao tui học chung với Lài suốt mấy năm tui chưa bao giờ thấy Lài để ý hay nói chuyện với bất cứ một bạn trai nào hết trơn vậy?Bộ

Lài không thích vấn đề tình cảm trai gái sao?

Bị tôi đặt câu hỏi một cách hơi đột ngột Lài lung túng ra mặt,mãi một hồi sao Lài mới trả lời được:

- Lài thấy Lài đang còn nhỏ và nhất là Lài chưa thấy ai làm Lài chú ý cả nên Lài không nói chuyên chứ đâu phải là Lài không thích vấn đề tình cảm.

Nghe Lài nói vậy tôi thấy long mình như mở cờ,bèn mở máy tấn công luôn:

- Lài đâu có biết ở trong lớp có một người thích Lài lắm nhưng vì Lài có vẻ nghiêm trang và khó khăn quá nên người ta không dám nói.

Lài nhìn tôi với nét mặt đầy ngạc nhiên:

- Sao Lượm biết?Bộ họ nói với Lượm là họ thích tôi sao?Ai vậy?

Tôi thấy Lài có vẻ trúng kế mình nên ỡm ờ:

- Người này cũng gần gũi với Lài lắm,họ đã để ý Lài từ khi còn học đệ lục, đệ ngũ kia chứ đâu mới mẽ gì.....

Lài có vẻ nôn nóng:

- Ai vậy Lượm,ai mà Lượm nói là gần gũi với Lài,Lài có thấy ai đúng như vậy đâu?

Tôi cười bí mật chọc Lài tiếp:

- Thời gian sẽ trả lời thôi bây giờ Lài đừng thắc mắc nữa.

Lài không chịu câu trả lời của tôi nó nín áo tôi day day bắt nói,tới lúc đó tôi thấy Lài hoàn toàn đi vào con đường tôi vẽ ra rồi nên tìm cách hoãn binh cốt kéo dài thêm nữa để gợi thêm sự thắc mắc của Lài:

- Thôi để coi bằng xong rồi tôi sẽ nói cho Lài biết,còn bây giờ hơi sớm nói ra sợ mất hay.

Lài có vẻ còn ầm ức lắm nhưng đành phải chịu thôi, trước khi chịu thua Lài còn giao hẹn thêm một lần nữa:

- Chắc chắn nghe Lượm đừng đợi tới khi xem bảng rồi lại hẹn thêm lần nữa.....

Càng nói chuyện tôi càng thấy Lài có duyên và hấp dẫn, tôi thấy trái tim mình rung động trước sự ngây thơ trong trắng của Lài. Nói chuyện với Lài ngồi gần Lài tôi không thấy mình bị những thúc đẩy đòi hỏi về xác thịt như ngồi trước Mận hay ngồi trước chị Hai Hường, chị Ba Huê. Tôi thấy lòng mình khác hẳn trước, sự rạo rức một cách trong sáng vô cùng, Nói chuyện với Lài say mê tôi chẳng để ý gì tới đường xá nữa và xe đã đến Mỹ Tho lúc nào tôi cũng không hay. Bước xuống xe tôi thấy bụng hơi đói nên rủ Lài vào quán hủ tiếu ba Tàu mà khi trước cha tôi đã dẫn tôi vào ăn, Lài có vẻ ngần ngại không muốn vào nhưng tôi đã mạnh dạn kéo tay nó nên nó đành phải bước theo. Vừa ngồi xuống Lài đã nói :

- Lượm xài tiền nhiều quá rồi đó, mình đang còn đi học mà xài đủ vậy thì làm sao mà có tiền cho đủ.

Tôi trấn an Lài :

- Lài kỹ quá tôi có xài gì đâu, đói bụng thì ăn chút đỉnh đâu có tốn gì nhiều đâu mà sợ.

Sau nửa giờ ngồi trong tiệm hủ tiếu hai đứa tụi tôi lên xe xích lô về địa chỉ nhà dì của Lài, trước khi chia tay tôi dặn Lài chờ tôi sáng mai sẽ lại đón để đi xem kết quả. Suốt buổi tối hôm đó ở nhà ông chú tôi không ngủ được đầu óc cứ nghĩ tới Lài hoài, tôi chỉ mong sao cho trời mau sáng để đến đón Lài đi xem kết quả. Tôi lẩn thẩn nghĩ không lẽ mới đó mà mình đã yêu Lài rồi sao ?

Đúng bảy giờ rưỡi tôi đã có mặt trước nhà dì của Lài, thấy tôi mặt Lài sáng rỡ con nhỏ cười thật dễ thương, nó nghiêng nghiêng đầu sửa giọng như bà thầy bói nói :

- Sáng nay tôi thấy mặt cậu vui lắm chắc chắn cậu sẽ đậu.

Trước nụ cười và cử chỉ thật duyên dáng của Lài, tôi bỗng nổi hứng

điều lại :

- Cô làm ơn coi tay coi tướng dùm tôi thử xem năm nay tình duyên của tôi ra sao ?

Lài cũng không vừa nó làm mặt nghiêm tỉnh bơ nói :

- Năm nay tình duyên của cậu vui vẻ lắm,vừa đổ đạt xong là sẽ tiến tới hôn nhân ngay,người vợ tương lai của cậu cũng là người cùng xứ và hết lòng thương yêu cậu,cô sẽ sanh cho cậu 6 trai và 6 gái.

Nghe Lài nói vậy tôi sung sướng quá vì nghĩ trong bụng chắc Lài ám chỉ người vợ tương lai đó là Lài.Nghĩ vậy nên tôi hớn hờ hỏi tiếp :

- Cô có thể cho biết hình dáng người vợ tương lai của tôi ra sao không ?

Lài vẫn tỉnh bơ :

- Thì cậu đã biết rồi cậu bắt tôi tả làm chi nữa ?

Tôi khoái quá nhưng muốn chắc ăn hơn nên vẫn cứ cố hỏi :

- Thiệt tình tôi không biết mà,xin cô cho biết đi.....

Thấy tôi cứ cù nhầy hoài Lài cười hóm hỉnh nói :

- Cô đó người không được cao mấy,tướng tá đầy đặn tóc để xỏa ngang vai,nói năng hơi vội vã nóng nảy.

Nghe tới đó tôi tá hỏa vì biết rằng Lài đang ám chỉ Mận,tôi lúng túng đang tìm cách để chống chế và cải chính về vụ này thì Lài đã cười ngất :

- Thì chuyện của Lượm với Mận ở trong làng mình ai mà không biết,bộ tôi nói trật hay sao mà Lượm muốn cải ?

Nói rồi Lài cười như trẻ thơ,cười chán rồi Lài nói :

- Thôi không dờn nữa tui mình đi lẹ lên,chắc giờ này bằng kết quả đã

dán rồi đó.

Hai đứa tôi rào bước đi gần nửa tiếng thì đến trường,tới nơi đã thấy khá đông học sinh và phụ huynh đứng chờ ở sân trường mặt người nào người nấy lộ vẻ lo lắng bồn chồn.Chờ đợi khoảng nửa tiếng thì thấy trong văn phòng nhà trường bưng ra tấm bảng dán đầy danh sách học sinh trúng tuyển.Tất cả học sinh đứng rải rác quanh sân trường không ai bảo ai đều xúm lại quanh tấm bảng như đàn ruồi bu vào cục đường,thấy vậy Lài hỏi tôi nhào lại sớm để xem kết quả.Phải vất vả lắm tôi mới chen vào được tới gần bảng và vui làm sao khi thấy tên tôi và Lài cùng có trên bảng,tên Nguyễn thị Lài số báo danh 750 và Trần văn Lượm số báo danh 759 chỉ cách nhau có mấy dòng.Tôi vội nhào ra cho Lài hay kết quả,Lài đã nhảy lên vui mừng như con nít và tụi tôi đã quên hết tất cả hai đứa cứ nắm tay mà nhảy lên reo hò mừng rỡ.Phản ứng tự nhiên tôi không biết đã ôm Lài hỏi nào và nó cũng như quên hết xiết tôi thật chặt trong vòng tay. Đâu chỉ một lát sau Lài tỉnh lại nó từ từ gỡ tay tôi ra và nói :

- Lài muốn xem thấy tên mình trên bảng kia,Lượm ráng chen vào cho Lài theo với.

Tôi đã như tên lính mở đường chen lấn dạt mọi người ra cho Lài tiến sát đến gần bảng,nhìn nét mặt rạng rỡ của Lài lúc đó tôi thấy nó dễ thương và đẹp làm sao.Rời trường học hai đứa tụi tôi rủ nhau ra chợ Mỹ Tho để ăn mừng, đi bên Lài mà chân tôi muốn bay bổng tôi biết nỗi hân hoan này không chỉ là do kết quả cuộc thi mà còn do Lài nữa.Tôi đang lâng lâng với những niềm vui khó tả đó thì Lài lên tiếng :

- Đâu Lượm nói là khi có kết quả thi rồi thì Lượm sẽ cho tôi biết người nào để ý tới tui nào ?

Tôi như chợt tỉnh lại ú ớ một hồi mới trả lời :

- Cho ngày mai trả lời được không,hôm nay trả lời liền kẹt quá ?

Lài phản đối kịch liệt :

- không được kgông được đâu,Lượm đã hứa mà đâu có thể nuốt lời được.

Tôi cố cãi :

- Tui có nói là tui không trả lời đâu,hôm nay tui nói tui kẹt mà.

Lài nhào vào nhéo trên vai tôi,chân dậm dậm xuống đất như con nít :

- Không chịu đâu kẹt cái gì mà kẹt,Lượm phải nói liền bây giờ hà,tui không chịu như vậy,Lượm kỳ quá hà.....

Tôi bị Lài tấn công sát nút tưng quá không biết tính sao nên tôi đành liều mạng :

- Tui nói cái này là nói thiệt nha Lài phải tin thì tôi mới nói đó.

Lài phụng phịu tay vân vê tà áo đôi mắt mở to nói :

- Gì kỳ vậy Lượm chưa nói mà bắt người ta tin,Lượm khôn quá hà,không chơi với Lượm nữa đâu.

Thấy không thể ngưng được nữa tôi nắm tay Lài nhìn sâu trong mắt Lài nói :

- Đâu có ai xa lạ đâu tôi để ý Lài từ lâu rồi mà thấy Lài cứ lo học hành và chẳng để ý gì tới ai cả nên tui đâu dám nói.....

Tôi thấy Lài lúng túng thật sự,mặt nó đỏ hồng lên,nó ừ ừ ớ một hồi rồi mới nói nổi :

- Lượm đừng có nói giống kiểu đó con Mận nó biết được nó buồn tôi thì sao ?

Tôi không bỏ lỡ cơ hội tấn công tiếp :

- Lài phải hiểu cho tôi làm sao mà tôi yêu Mận cho được,người thì cục mịch,chữ nghĩa thì không có,nói câu trước câu sau là gây gổ,bộ Lài tính tôi giết đời tôi hay sao mà lấy Mận làm vợ ?

Lài nhìn tôi giọng nói thật buồn :

- Lài không biết nói sao chớ Lài thấy nhỏ Mận tội nghiệp lắm,nó yêu Lượm nhiều lắm đó,Lượm làm vậy không tội nghiệp nó sao ?

Tôi thấy Lài có vẻ xuôi xuôi rồi tôi bồi thêm ngay :

- Lài phải nên nhớ rằng tình yêu là tình yêu, đừng bao giờ lẫn lộn giữa tình yêu và lòng thương hại.Lài không nhớ thầy Chương dạy viết văn thường hay nhắc nhở một câu của nhà văn ngoại quốc nào đó sao : « Trên đường đi đến hôn nhân ta đừng bao giờ vội vã và dễ dàng cả,vì như vậy sẽ làm cho mình khổ và làm cho người bạn mình khổ cả cuộc đời ».

Thấy tôi có vẻ thao thao bất tuyệt Lài nheo mắt nhìn tôi nét mặt mang nhiều nét hài hước :

- Lài thấy kỳ này Lượm nên ghi tên vào Sư Phạm Vĩnh Long đi thi vừa rồi,Lượm nói chuyện giống ông thầy giáo giảng bài lắm đó.

Tôi không thể ngừng được nữa :

- Lượm nói thiệt đó Lài,Lượm đã thương Lài từ lâu lắm rồi nhưng thấy Lài có vẻ như chưa để ý đến chuyện đó nên Lượm đâu dám nói ra.Hôm nay tại Lài hỏi quá với lại tại mình mới đậu nữa nên Lượm mới dám, đâu Lài nghĩ sao nói cho Lượm biết với ?

Nói dứt câu tôi choàng tay ôm ngang vai Lài kéo sát lại gần,Lài có vẻ như mắc cỡ vừa gỡ tay tôi ra vừa nói :

- Ngoài đường ngoài lộ mà Lượm làm như vậy người ta cười cho đó.

Trước khi buông vai Lài ra tôi nhìn trước nhìn sau thấy không ai để ý bèn ghé môi hôn đại lên má Lài một cái.Lài mắc cỡ dang ra xa mặt đỏ bừng lên lấy tay đánh yêu trên vai tôi nói :

- Lượm kỳ quá hà,Lài hông chịu vậy đâu.....

Cứ tiếp tục những cái xiết tay,những cái hôn vội vã như vậy thêm vài lần nữa thì tại tôi đến chợ Mỹ Tho, đi vòng vòng trong chợ một lát tôi chọn một quán bán chè ở góc chợ dẫn Lài vào.Tới bây giờ thì Lài có vẻ quen rồi nó không e ngại như ngày hôm qua nữa vừa ngồi xuống

ghế Lài đã nói với tôi :

- Bữa nay tới phiên Lài mời Lượm đi nghe, không được dành đó nếu không chịu là tôi không đi chung nữa đó nhé.

Tôi nhìn Lài cười :

- Làm gì dữ vậy bộ tính sau chuyến đi này tụi mình không bao giờ đi chung nữa sao ?

- Mặc kệ nó, Lài muốn như vậy, tụi mình đâu có nhiều tiền mà cứ bao nhau hoài.

Tôi không nói gì nữa ngược mắt ra đường nhìn giòng người tấp nập lui tới mà trong lòng thấy rộn vui với nhịp sống náo nức của thị thành. Thấy tôi không nói gì Lài vỗ vai tôi hỏi :

- Lượm tính đi học nữa hay làm gì ?

- Cha Lượm tính sẽ cho Lượm đi học Sư Phạm Vĩnh Long khoá hai năm.

Nghe vậy Lài như reo lên :

- Vậy là mình học chung nữa rồi Lượm ơi, má Lài cũng nói Lài học Sư Phạm nữa đó.

Không biết Lài mừng cỡ nào chớ riêng tôi thì thấy trong lòng mình vui vô hạn, tôi thầm nghĩ như vậy là chắc chắn thế nào mình cũng sẽ được Lài. Suốt buổi sáng hôm đó tôi với Lài đã đi vòng vòng Mỹ Tho với nhau, hết ghé công viên ngồi lại vòng ra bờ sông ngắm thuyền xuôi ngược. Tụi tôi đã nói chuyện với nhau thật tâm đầu ý hợp nói chuyện không biết mỏi miệng, tôi đưa Lài về tới nhà thì cũng đã quá trưa. Trước khi chia tay tụi tôi còn hẹn chiều đi xem chiếu bóng nữa.

Bước chân đi giữa trưa hè nóng nực mà lòng tôi thấy mát mẻ và rộn lên bao nhiêu là niềm vui. Chân bước đi mà cứ ngỡ mình đi trên mây.

Buổi chiều khi hai đứa tôi đến rạp Vĩnh Lợi thì trời đã nhá nhem tối,phim rạp đang chiếu là phim võ hiệp Trung Hoa nên khán giả xem đông thật đông.Tôi mua hai vé hạng nhì mà phải ngồi gần sát những hàng ghế hạng chót.Lài có vẻ khó chịu vì ngồi quá gần màn ảnh còn tôi thì chẳng còn biết gì tới xa gần nữa,vừa ngồi xuống ghế đã quàng tay kéo Lài lại sát gần.Lài không một chút phản ứng vòng tay nóng hổi của nó cũng quần lấy người tôi,mùi tóc mùi da thịt con gái của Lài xông lên làm tôi ngây ngất. Đôi tay tôi đã thám hiểm trên ngực Lài, ôi cái vú săn cứng tròn tròn gọn lỏn trong lòng bàn tay của tôi,Lài đã co rúm người lại khi tôi nhẹ nhàng xoa nắn.Hơi thở Lài dập dồn,nó nói như van xin :

- Chết em Lượm ời,thôi đi Lượm,thôi đi Lượm kỳ quá à người ta dòm mình kìa Lượm.....thôi đi Lượm.

Nghe Lài nói người ta nhòm tôi khựng lại ngay đảo mắt nhìn chung quanh thử xem ra sao,khi thấy chẳng có động tĩnh gì thì tôi tiếp tục và kỳ này cuộc tấn công mạnh mẽ hơn tay tôi tiến xuống yếu điểm phía dưới.Lài đã cong oằn người lên tay níu lấy cổ tôi cứng ngắt như muốn đu hẫng lên người tôi,tới lúc này thì Lài chẳng còn biết gì tới chung quanh nữa trong khi tôi lại bắt đầu lo ngại vì Lài ngo ngoạy quá làm cho hai người hai bên bắt đầu chú ý.Tạm ngưng tay đẩy Lài ngồi lại tư thế bình thường tôi nói nhỏ vào tai Lài :

- Thôi Lượm không phá Lài nữa đâu,hai đứa mình ngồi coi đảng hoàng nhẹ.

Lài không nói gì tay xiết chặt bàn tay tôi thật nồng nàn,tôi biết Lài cũng như tôi mắt nhìn lên màn ảnh mà chẳng hiểu phim gì cả,tại tôi chịu trận như vậy hoài cho tới khi vãn hát.Ra khỏi rạp gió thổi mát rượi,thấy còn sớm tôi rủ Lài ra bờ sông chơi,hai đứa tôi đã lựa một băng ghế đá tối thật tối ngồi nói chuyện.Tới lúc này thì tay tôi tha hồ muốn làm gì thì làm,tôi mò trên ngực rồi lặn xuống dưới liên tục làm Lài thở muốn hết hơi,hait ay nó túm lấy cổ tôi đầu gục trên vai tôi chịu trận thấy mà thương...

Ngộ ngoạy thêm một hồi nữa tôi thấy Lài hết chịu nổi rồi còn tôi thì muốn nổ tung ra thành từng mảnh vụn nên dìu Lài đứng dậy đi tìm chỗ để giải quyết chiến trường.Tôi định bụng sẽ đưa Lài lại nhà trọ ở

bến xe nơi tôi và chị Hai Hường đã chiến đấu kỳ trước,nhưng trong lòng tôi bỗng e ngại vì Lài còn là con gái chắc chắn sẽ khó khăn lắm mới dứt điểm được,mà cái phòng trọ đó thì quá nhỏ mà vách lại mỏng tránh làm sao tiếng động không vang ra ngoài....Nghĩ thì như vậy nhưng tôi cứ gọi xe đi.....

Xích lô chở tôi tới bến xe khoảng hơn 9 giờ tối,lúc đó tôi mới thấy trong bụng run quá chừng nhưng cũng đánh bạo dắt Lài đi vào nhà trọ.Tên chủ nhà trọ làm như hiểu rõ chuyện tôi sẽ làm nên nó đòi giá hơi đắt,ngần ngừ một lúc tôi đành bấm bụng mướn ;Lài riu riu đi theo tôi nó có vẻ sợ lắm,làm thảm bên tai tôi hồi hoai :

- Thấy ghê quá Lượm à...Lài sợ quá hà....thôi đi ra đi Lượm....

Tới giờ phút đó tôi không còn ngán gì nữa cả như tên lính xung trận hăng máu nên chẳng nói chẳng rằng cứ kéo Lài đi te te.Vừa đóng cửa lại là tôi đã ôm Lài cứng ngắt trong tay rồi cuối xuống hổi hả mở áo Lài ra,thấy tôi mở những hàng nút áo có vẽ vội vã quá Lài cuống lên nói như muốn lí lưởi :

- Lượm à,Lượm làm gì mà thấy ghê vậy ?Lài sợ quá à,thôi mình về đi Lượm.

Tôi ôm chặt Lài trong vòng tay đưa tay xoa lưng Lài trấn an :

- Lài đừng sợ bây giờ chỉ còn Lượm với Lài ở đây thôi,Lượm thương Lài mà Lượm không làm gì để Lài đau đâu,Lài đừng sợ.....

Thấy Lài đã tạm êm êm tôi liền đưa tay gỡ nhẹ hàng nút và cuối đầu xuống hôn nhẹ nhàng lên đầu vú xinh xinh nho nhỏ như hột bắp của Lài.Phản ứng con gái tự nhiên hait ay Lài ôm cứng lấy đầu tôi mà trần qua trở lại như con lươn,tôi tiếp tục trở hết ngón nghề ra lưởi tôi liếm quanh lỗ tai rà xuống cần cổ rà trên gò ngực rà trên nắm vú.Rà chán rồi bú mút nắm vú,ngoạm nguyên cả vú trong khi tay xoa liên tục vú bên kia....Cứ thay đổi lên xuống đều đặn một hồi như vậy tôi thấy Lài chẳng còn biết gì nữa nó đã như một cục lửa,tôi vội tụt quần Lài xuống,như bị điện giật Lài vội vã đưa hai tay vội giữ quần lại nhưng tôi lẹ như chớp cuối xuống hôn tới tấp lên đầu vú làm hait ay Lài nói lỏng ra và chỉ một lát sau tôi đã tuột được quần Lài ra khỏi hai chân.Tới đó Lài hốt hoảng ngồi nhồm dậy hait ay ôm cứng lấy bụng

như muốn che kín thân thể,thấy Lài khiếp hải quá tôi nhẹ nhàng mơn trớn trên tóc Lài vỗ về :

- Lài đừng sợ Lượm không làm gì Lài đâu,Lượm chỉ hôn Lài thôi mà.

Lài ngược nhìn tôi với cặp mắt van lơn,giọng nói như muốn khóc :

- Thôi Lượm ơi Lài sợ lắm cho Lài về đi.

Tôi vòng tay ôm Lài thật chặt môi tôi dán lên môi Lài không cho nói nữa,tay tôi tiếp tục mò xuống dưới xoa xoa bóp bóp vào cái lồn mun múp lông tơ,trong khi miệng thì hôn nhẹ nhẹ lên đầu vú căng cứng vươn lên đầy vẻ khiêu khích.Hôn,bú,liếm,rà trên cặp vú gọn gàng xinh xinh đó một hồi nữa thì Lài coi như đã bị tôi cuốn vô cơn lốc dục tình hoàn toàn rồi,nó chẳng còn chút phản ứng chống đối nào nữa,hait ay níu lấy tóc tôi,miệng rên ừ ừ,thân hình trần qua bề lại liên hồi.Thấy tình thế có vẻ thuận lợi tôi từ từ rà lưỡi xuống rón ráy chung quanh rón và kéo dài xuống hai bên bắp đùi non rồi tới trung tâm điểm.Khi mặt tôi úp lên trên lồn Lài thì người tôi như mê dại trước mùi thơm con gái toát ra từ giữa hai đùi đang khép cứng ngắt đó,trong người tôi đã nóng thật nóng nhưng cố gắng dần mình lại tôi tiếp tục rà lưỡi chung quanh hai bắp đùi non rồi nhẹ nhàng lấy cằm chà chà trên mu lồn một hồi thật lâu.Khi thấy Lài đã thật sự như cái núi lửa rồi tôi mới từ từ lấy cùi chỏ banh nhẹ hai chân Lài ra và lấy lưỡi rà rà liếm hai bên bẹn rồi ráy trên hai mép lồn.Lài rên lên như mê sảng hoàn toàn,toàn thân nó run rẩy gai ốc mọc cùng người,hai bắp đùi mở khép giựt giựt cuống cuống ; Được thể tôi thọc sâu lưỡi mình vào sậu trong lồn Lài ngo ngoạy đá lên đẩy xuống.....Tới khi lưỡi tôi đá trên mòng đốc căng cứng của Lài thì con nhỏ ré lên làm tôi hoảng hồn vội vả đưa tay lên che miệng nó lại :

- Ồi....ôi anh.....ôi anh.....thôi....thôi.....

Tuy tiếng la bị tức nghẹn dưới bàn tay tôi nhưng đã làm tôi hứng khởi vô cùng,tôi nhẹ nhàng dùng ngón tay trở thọc vào trong lồn ngo ngoạy,kéo ra thụt vào trong khi miệng tôi bú mút trên hột le rồi dùng răng cắn nhằn trên hột le nóng hổi đó.Tới lúc này thì hai bắp đùi Lài đã mở ra thật rộng và hait ay như không còn tự chủ nữa cứ quờ quạng níu lấy tóc tôi mà ghì xuống ấn sát vào lồn,miệng ừ ừ rên xiết :

- Ôi anh ơi.....thôi thôi....thôi thôi.....chết em rồi anh ơi.....

Trước sự cuồng loạn của Lài lúc đó thực sự tôi có muốn ngừng cũng không ngừng nổi nữa nên vội tụt quần mình xuống tay cầm con cặc cứng ngắt mà chà lên chà xuống mép lồn làm con nhỏ như không còn biết gì nữa,miệng luôn phát ra những câu ngẩn ngủ vô nghĩa.Khi đó tôi chỉ muốn đẩy cặc mình vào sâu trong lồn Lài cho đã mà thôi nhưng tôi nhớ lần làm tình đầu tiên với con Mận nên tôi bỗng e ngại,tôi nghĩ với con cặc bự quá khổ của tôi mà rấn vào trong cái lồn còn con gái của Lài thì Lài làm sao chịu nổi sự đau đớn.Nghĩ thì nghĩ vậy nhưng tôi không thể nào dần lại được nên cứ nhấp lên nhấp xuống ở cửa lồn Lài hoài,tới một lúc tôi không thể chịu nổi nữa cố gắng nhấn từ từ vào sâu hơn thì Lài ré lên miệng xuyết xoa kêu đau và như muốn khóc làm tôi phải dừng lại.Lài thấy máu chảy ra rỉ rả thì sợ quá ôm cứng lấy tôi mà khóc rồi nói :

- Thôi Lượm ơi...Lượm làm gì mà thấy ghê quá à...Lượm giết Lài rồi máu me tùm lum nè....

Thấy Lài khóc lóc rên rỉ tôi cảm lòng không được bèn cuỗi xuống ôm Lài thật chặt trong vòng tay rồi nói nhỏ nhỏ :

- Thôi Lài đừng khóc nữa Lượm không làm gì nữa đâu,tụi mình mặc quần áo rồi về,Lượm thương Lài lắm,Lượm không làm khổ Lài nữa đâu.

Lài như cảm động trước những lời ngọt ngào vỗ về của tôi nó ôm cứng lấy tôi mà hôn lên mặt lên mũi tôi túi bụi. Đưa Lài ra khỏi nhà trọ thì trời đã khuya đường phố vắng tanh chỉ còn hai đứa tôi dìu nhau bước đi.Lài như muốn quện vào với tôi hai tay cứ níu chặt lấy vai tôi mà thủ thỉ những lời tình tứ say đắm,về tới ngay cửa ngõ nhà Lài trọ rồi mà cô nàng chẳng muốn vô nhà cứ nắm lấy tay tôi như không muốn rời.....

Sáng hôm sau mới khoảng gần tám giờ tôi đã có mặt tại nhà trọ của Lài,theo đúng chương trình hôm nay tụi tôi đi lãnh bằng tạm rồi ra bến xe về làng luôn.Nhìn nét mặt Lài lúc đó sao đẹp lạ lùng cô bé làm như mắc cỡ nên không dám nhìn thẳng ngay mặt tôi mà cứ cúi xuống nhìn hè phố, đi song song với nhau cả đoạn đường dài rồi mà Lài cũng như tôi chưa lên tiếng nổi mắt cứ liếc nhìn trộm nhau hoài.Tụi

tôi đến ty giáo dục thì nơi đây đã bắt đầu phát bằng tạm cho những người có sổ báo danh từ trên đầu, đầu cũng khoảng nửa tiếng sau mới tới số 750 rồi 759. Sau khi ký nhận bằng tạm tại tôi gọi xe đi thẳng ra bến xe để về làng, ngồi bên nhau trên con đường dài suốt từ Mỹ Tho về làng hai đứa tôi tay trong tay nói chuyện không muốn dứt. Chuyện trời chuyện biển lang bang bất tận, bất cứ chuyện gì tại tôi cũng nói thật say mê, khi xe tới quận nghỉ chừng nửa tiếng để đón thêm khách về làng, tôi đang có vẻ thích thú nói lung tung về chuyện sau này hai đứa học chung ở Vĩnh Long thì Lài bỗng đặt một câu hỏi làm tôi lúng túng :

- Kỳ này về làng nếu như Lượm nói Lượm không còn gì với Mận thì Lượm không được gặp nó nữa nghe chưa. Nếu mà tui biết hai người còn hò hẹn là tui không thèm nhìn mặt Lượm nữa đó.

Trước câu nói đầy vẻ cương quyết và hăm dọa đó tôi bỗng toát mồ hôi, tôi nghĩ trong bụng chuyến này mình bị rắc rối chứ chẳng yên đâu. Con nhỏ Mận nó không vừa nó sẽ làm um sùm lên rồi thế nào Lài cũng biết.....Nghĩ như vậy tôi đành xuống nước năn nỉ Lài :

- Lài cũng phải thông cảm cho Lượm để từ từ Lượm dang nó ra, con nhỏ Mận cũng dữ lắm nếu mình không khéo nó làm ầm ỉ lên thì mất hết.

Lài phụng phịu :

- Tui không biết.....Từ từ là từ từ thế nào.....tui mà còn thấy hai người hò hẹn nhau là coi như chấm dứt.

Tôi chẳng biết nói sao nữa nên năn nỉ tiếp :

- Lài yên tâm kỳ này Lượm sẽ không hẹn hò với nó nữa nhưng nếu nó kiếm Lượm thì Lài cũng phải thông cảm cho Lượm nhé. Lượm hứa với Lài là Lượm sẽ không bao giờ tiếp tục với Mận nữa.

Cứ những lời ghen tuông kiểu đó thêm một hồi nữa thì xe lại tiếp tục lăn bánh và tại tôi đã về tới làng còn tương đối khá sớm. Qua ngày hôm sau cả làng tôi đều rộn lên với tin tôi và Lài cùng thi đậu trung học, thế rồi hết nhà Lài tới nhà tôi ăn mừng không khí nhà tôi và nhà Lài rộn lên hai ba bữa mới trở lại bình thường. Từ ngày tôi về Mận đã

sang nhà tôi kiếm năm lần bảy lượt nhưng tôi làm bộ bệnh không ra khỏi nhà làm Mận bức lắm, mỗi lần nó tới nhà tôi khi ra về đều khóc lóc cả. Má tôi thấy vậy thì buồn lắm, bà thường theo hỏi tôi :

- Con tính sao về vụ con Mận chứ mẹ thấy để nó hoài vậy tội nó quá.

Tôi chẳng biết trả lời má tôi sao cho ổn nên cứ viện cớ còn nhỏ và còn phải tiếp tục học hành nên chưa nghĩ tới chuyện vợ con. Còn Lài thì từ ngày về làng tới giờ ngày nào cũng viết thư và bắt thằng em chạy sang giao cho tôi, cứ mỗi lần thằng em lái đến thì tôi lại gửi thư trở lại cho Lài. Thư qua thư lại gần cả chục lá rồi mà tội tôi cứ vòng vòng những lời thương nhớ hoài không biết chán, qua tới ngày thứ 8 tôi thấy trong người rạo rức chịu hết nổi nên viết thư hẹn Lài tối nay ở sân đình. Thư gửi đi rồi, cả ngày đó tôi hồi hộp quá trời chỉ sợ Lài hồi âm không chịu. Vừa sẩm tối là tôi có mặt ở sân đình, bụng nóng như hơi, cẳng chân bồn chồn, tôi hết đứng lại ngồi rồi vòng vòng như tên khùng. Đâu cũng cả tiếng đồng hồ sau mới thấy Lài xuất hiện, chẳng còn chút e dè nào nữa tôi chạy như bay đến ôm Lài cứng ngắt, bế bổng Lài lên khỏi mặt đất mà quay vòng vòng. Lài vừa cười vừa nói :

- Lượm làm gì dữ vậy chóng mặt Lài rồi nè.

Buông Lài xuống tôi hôn tới tấp lên mặt lên tóc Lài làm Lài như muốn nghẹt thở, Lài nhìn quanh quất rồi nói :

- Lượm ơi sao ở đây thấy trống trải quá, tội mình ôm nhau hun hít như vậy người ta thấy thì sao ?

Mặc Lài muốn nói gì thì nói tôi ôm Lài cứng ngắt trong tay vừa hôn vừa nói :

- Nhớ quá chừng quá đời rồi, mặc kệ ai muốn dòm thì dòm.

Lài khẽ gỡ tay tôi ra rồi nói :

- Thôi ghê quá à Lượm hẹn gì chỗ này thấy sợ quá đi thôi.

Tôi trấn an Lài :

- Giờ này đâu ai ở đây mà Lài sợ.

Nói xong tôi lại cúi xuống hôn Lài nồng nàn hai tay tôi lần xoa lên vú nắn bóp nhẹ nhàng làm người Lài muốn mềm nhũn ra, ôm ấp xoa nắn hun hít thêm một hồi tôi thấy đôi chân Lài như đứng không vững nữa tôi bèn dìu Lài ra phía sau đình men theo đường ruộng đi ra phía chòi vịt quen thuộc nơi tôi đã từng cùng Mận trắng gió bao nhiêu lần rồi. Như cái máy vừa chui vô trong chòi là tôi liền trải tấm vải dầu ra và kéo Lài ngồi xuống, con nhỏ như có vẻ sợ cứ đảo mắt nhìn quanh hoài; Không để Lài có phản ứng tôi nhào vào ôm cứng lấy thân thể thon nhỏ săn cứng của Lài mà hôn trên cổ, hôn quanh lỗ tai, hôn ra sau gáy. Cứ thế mỗi tôi, lười tôi đi vòng vòng đưa Lài vào cơn sốt dục tình xa rời khỏi cảnh vật bên ngoài.

Thấy Lài đã như cục lửa rồi tôi từ từ đưa tay gỡ nhẹ hàng nút bóp trên chiếc áo bà ba màu nâu non của Lài và cúi xuống hôn say đắm trên gò vú căng cứng thơm phức kia rồi từ từ liếm chung quanh không bỏ sót một phân vuông nào trên thân thể Lài cả. Con nhỏ cứ trăn mình lên oằn người xuống theo với sự di chuyển như con đĩa của chiếc lười tôi, liếm bú như vậy đâu cũng khoảng năm mười phút cổ tôi lưng tôi đã bắt đầu cảm thấy mỏi và cơn nóng trong người tôi đã không còn có thể dằn xuống nữa tôi bèn đưa tay tụt quần Lài xuống. Con nhỏ kỳ này không còn đưa tay níu giữ quần lại nữa, nó nằm yên để tôi muốn làm gì thì làm, liệng quần Lài sang một bên tôi cúi xuống dang hai chân nó rộng ra và dùng lười liếm từ lỗ đít kéo ngược lên mông đóc, với động tác đó tôi kéo lười lên xuống ba bốn lần liên tiếp làm con nhỏ cuống cuống lên, hai đùi giựt giựt như muốn kẹp cứng lấy đầu tôi. Được thể tôi thay đổi động tác lật sấp Lài lại liếm trên lưng liếm quanh mông đít, liếm thẳng vô lỗ đít ngoáy lười vào tận trong sâu làm con nhỏ như muốn nhảy nhồm lên cuống cuống đưa hai tay bịt đít lại miệng rên rĩ:

- Thôi Lượm ơi đừng làm vậy, Lài không chịu được đâu.....

Như say máu trước sự cuồng điên của Lài tôi bèn vội vã nằm ngửa xuống chui đầu vào dưới lồn Lài hai tay vòng lên ôm mông đít Lài cứng ngắt, lười tôi hối hả liếm quét rà lung tung trong lồn rồi quanh quanh hai bên háng. Càng liếm càng bú nước nhờn trong lồn Lài càng tiết ra nhiều, nước nhờn chảy trên má tôi trên mũi tôi trên cằm tôi nhể nhại làm tôi phải lấy tay chùi hoài mới thấy đường mà bú tiếp. Tới

lúc đó tôi lại nghĩ tới chuyện cho Lài bú mình nên tôi trở ngược người lại hai đùi nằm ngược đầu nhau và con cặc cứng ngắt của tôi chĩa ngay mặt Lài.Lài lúng túng không biết làm gì cả nó cứ quay mặt đi chỗ khác không dám nhìn thẳng nhỏ của tôi. Để cho Lài bớt mắc cỡ tôi mới khuyến khích :

- Em hãy hôn anh đi,bú anh đi như anh đang bú em đó,mình yêu nhau mà Lài, đâu có gì đâu mà em mắc cỡ.

Vừa nói tôi vừa cầm con cặc cứng ngắt nóng hổi của tôi đưa gần tới miệng Lài.Sau một hồi e dè ngượng ngập Lài đã say mê bú mút,liếm như điên trên con cặc của tôi làm tôi muốn nín thở luôn.Tuy Lài liếm chưa được rành rẽ lắm nhưng trong người tôi lúc đó sẵn đã quá đã rồi nên tôi vẫn thấy mê tơi như thường.Với khoảng 15 phút bú mớm như vậy tôi đã bắt đầu thấy mệt và mỏi lưng nên đẩy Lài ngồi dậy và kéo Lài lại sát góc chòi.Tới đây tôi nghĩ đã đến lúc dứt điểm được rồi nên ngồi dựa vào góc chòi chống ngược con cặc nóng hổi căng cứng như khúc củi lên trời rồi kéo tay Lài để Lài ngồi lên cọc thịt đó.Trước những động tác đó tôi thấy người Lài run bắn lên,nó thở không muốn ra hơi thều thào nói :

- Lợm ời,Lài sợ quá hà ...Lài sợ đau lắm.....

Tôi xoa xoa trên lưng Lài trấn an :

- Không sao đâu Lài,em cứ ngồi nhẹ nhẹ lên,khi nào thấy đau thì ngưng lại.....

Vừa nói tay tôi vừa mò vào cái lồn vun lên ướt nhẹp đó mà móc móc vè vè trên hột le khiến Lài rên lên từng hồi,lưng cứ vặn vẹo lui tới hoài,trong khi hai tay thì bầu chặt lấy vai tôi.Lựa một lúc Lài say mê nhất tôi lấy tay phải vòng qua hông Lài ấn xuống nhẹ nhẹ trong khi tay trái cầm con cặc cứng ngắt chĩa ngay vào lỗ lồn.Thật nhịp nhàng tay trên nhấn xuống cặc ở dưới tôi hẩy lên lút vào khá sâu,Lài rên lên thống khoái ngồi im không nhúc nhích trong khi hai tay níu cứng lấy tóc tôi mà rên xiết.Biết Lài còn đau tôi nhẹ nhàng đẩy con cặc lên từ từ tới khi tôi nghe một cái xụt thì Lài rít lên xuýt xoa dữ dội,hai tay ôm cứng lấy đầu tôi áp vào ngực tôi mà rên xiết.Biết Lài có thể chịu được và bắt đầu sướng khoái nên tôi từ từ cà nháp cà nháp từ chậm tới lẹ.Lài như chẳng còn biết gì nữa nó cứ ôm tôi cứng ngắt, đít nó như

muốn chạy theo với nhịp đẩy lên kéo xuống của con cặc tôi. Mồ hôi trên lưng Lài vã ra như tắm răng đánh lập cập miệng thoát ra những tiếng vô nghĩa :

- Thôi.....Thôi.....Chết.....Em.....Ồi.....Ồi.....

Cứ như thế tôi tiếp tục một hồi nữa thì Lài như chịu không nổi nó sụm người xuống, thấy vậy tôi bồng Lài đặt nằm xuống và từ từ leo lên tiếp tục đực nữa....Thấy tôi tiếp tục leo lên Lài rên rĩ như van xin :

- Thôi Lượm ơi Lài chịu hết nổi rồi.....Thôi đi Lượm.....Thôi đi Lượm....

Nghe Lài rên rĩ tội nghiệp quá tôi cũng muốn ngưng nhưng con cặc cứng ngắt và đạn đã lên nòng rồi tôi cuối xuống nói nhỏ với Lài :

- Lài ráng một chút nữa thôi, một phút nữa là xong rồi.

Nói xong tôi hồi hả để con cặc vào nấc lia nấc lia rồi ào ạt tuôn tràn lênh láng, Lài rên xiết thống khoái từng chập theo những giòng tinh khí bắn vào l- én xối xả của tôi. Tôi cứ để yên như vậy nằm cả phút trong khi Lài lâu lâu lại rùn mình rên ư ớ.....Tụt khỏi bụng Lài là tôi vội vả tìm quần áo hối Lài mặc để ra về, khi tôi đỡ Lài đứng dậy thì thấy Lài khóc, hoảng quá tôi vội hỏi Lài :

- Sao vậy em ? Bộ anh làm em đau hả?

Lài khóc thành tiếng tôi sợ quá ôm Lài trong vòng tay vuốt tóc vỗ về:

- Thôi Lài nín đi mình thương nhau mà, kỳ này Lượm về sẽ nói nhà sang hỏi cưới Lài mà.

Lài vẫn khóc tím tím:

- Lài sợ quá à Lượm, Lài sợ có bầu quá à.....có bầu thì làm sao đi học đây?

Tôi trấn an Lài:

- Không sao đâu Lài, lần đầu tiên thường không có Bầu đâu, Lài đừng

Sợ.....

Lài ngồi dậy nắm tay tôi với giọng run run:

- Thiệt vậy không Lượm...Lài muốn đi học lắm,Lài chưa muốn có con đâu.

- Thiệt mà không có bầu đâu Lài đừng sợ....

Thấy Lài có vẻ vui vui không còn tấm tức khóc nữa tôi hỏi Lài mặc quần áo rồi đưa Lài về nhà.

Đường làng buổi tối vắng teo, lâu lâu có vài tiếng chó sủa vu vơ. Hai đứa tôi vai kề vai dìu nhau đi như hai bóng ma.

Tuổi thơ ấu của tôi chấm dứt từ ngày tôi và Lài khăn gói qua Vĩnh Long nhập khóa sư phạm, những buổi trưa bốc lửa ở căn gác trọ, những buổi tối rục rịch ở chòi vệt bây giờ đã trở thành kỷ niệm tuổi thơ.... . Những hai Hường , be Huê, chị Tân Huê, Mận, cô giáo Cúc bây giờ chỉ là những đoạn phim cũ trong ký ức. Trước mắt tôi lúc này chỉ có Lài và trong trái tim tôi cũng chỉ có Lài. Tuy yêu Lài thật sự, đầu óc tôi luôn nghĩ tới Lài nhưng con người tôi sao thật lạ nó vẫn luôn luôn đòi hỏi và luôn muốn có những đồ chơi mới.... Bởi vậy cứ một hai tháng không có cái lồn mới là tôi chịu không nổi lại lần mò đi tìm cho bằng được để thỏa mãn rồi trốn chạy trở về với Lài.

Trong những người đàn bà mà tôi tìm tới trong thời gian đó là chị Hồng y tá làm ở bệnh viện tỉnh, phải nói chị Hồng là một mẫu người đàn bà đặc biệt không bao giờ nghĩ tới chuyện lập gia đình mà chỉ luôn đặt thú vui xác thịt lên hàng đầu trong cuộc sống. Tôi quen chị Hồng trong lần đi khám sức khỏe để lập thủ tục nhập khóa sư phạm ở bệnh viện tỉnh. Hôm đó là lần đầu tiên tôi đi khám tổng quát nên long ngóng không biết gì cả, khi chị Hồng hỏi tụi tôi cởi hết quần áo để đi bác sĩ khám thì mấy thằng tụi tôi thằng nào thằng nấy mặt đỏ gay, lung túng chỉ cởi áo thôi chứ không dám tụt quần xà lỏn xuống. Tới khi chị Hồng nghiêm trang nhắc nhở lần chót, tụi tôi mới chịu thoát y hoàn toàn. Cả một lũ trần truồng như nhộng cưỡi rúc rich với nhau, đứa này nhìn đứa khác tổng ngổng thấy mà tức cười trước khi từng đứa lần lượt vào phòng bác sĩ tụi tôi đã được chị Hồng duyệt xét qua. Khi tới phiên tôi sửa soạn vào phòng bác sĩ chị Hồng nhìn trần trần vào con cặc kỳ cục của tôi, tay chị ghi tên tuổi của tôi vào hồ sơ mà mắt cứ liếc nhìn thẳng nhỏ cong cong xù xì của tôi hoài làm tôi ngượng chín cả người...

Sau khi ở phòng Bác sĩ ra chị Hồng đã lại làm quen hỏi địa chỉ tôi và cho tôi địa chỉ của chị. Từ sau buổi đó tôi đã tới nhà chị đôi lần và lần nào cũng như lần nào tôi đã làm chị quên tên tuổi, đã có lần chị nói với tôi :

- Em đụ kiểu này thì con gái nhà người ta có mọn đội bàn thờ đi theo em luôn.

Như lệ thường cứ mỗi chiều thứ bảy sau một tuần lễ học mệt mỏi là tôi hay tìm đến nhà chị Hồng để ăn uống bồi dưỡng và để xả bầu tâm

sự cùng chị. Cũng như lần trước hôm nay sau khi ăn uống tôi ngồi nghe nhạc một hồi đợi cho chị Hồng rửa chén bát dọn dẹp nhà cửa và tắm rửa xong là tụi tôi kéo nhau vào phòng chị nhập cuộc. Vừa kéo nhau lên giường là hai đứa tôi vội tuột bỏ hết quần áo và quần vào nhau ngay, tôi áp hai bàn tay vào bộ ngực vun đầy của chị vâng về nhẹ hai đầu vú rồi cúi xuống ngậm bú một hồi. Đầu vú chị căng cứng lên da gà nổi lên khắp người, tôi quỳ xuống trước chị tính chúi mũi vào cái khung tam giác đã từng cho tôi biết bao nhiêu cảm giác tuyệt vời bỗng tôi hơi ngạc nhiên vì lồn chị hôm nay có vẻ là lạ. Tôi nhìn kỹ lại thì mắc tức cười vì chị cạo lông lồn kiểu khác, hôm trước chị cạo hình mặt nạ hải tặc bây giờ lông đã lú ra cỡ 2 phân nằm xếp xếp nối tiếp nhau trông thật ngộ. Phía mu trên chị cạo sạch và hai bên mép lồn chị cạo tẽm lại gọn xuôi xuống hình trái tim, chị xoa tóc tôi nói :

- Biết hôm nay em ghé thăm chị, sáng nay chị soi gương cạo bằng dao lam đó, em nhìn có thích không ?

Tôi nói :

- Em thấy nó ngộ quá à, chị cạo hình trái tim đẹp quá. Sao chị nghĩ ra được kiểu này ?Cạo có khó không chị ?

Chị nói với vẻ mặt kên kên :

- Khó gì chỉ cần thận một chút không thôi dao lam nó cắt đứt lồn. Trái tim đen nè em thấy rõ chưa ?Chị nghĩ tất cả đàn bà trên cõi đời này đều cạo lông lồn hình trái tim vì trái tim tượng trưng cho tình yêu. Lông lồn màu đen, màu đen là màu bí hiểm tối tăm nhất trong các màu đàn ông đụng tới là hết biết đường ra xây tới xây lui rồi cũng đâm đầu trở lại thôi. Em trở lại với chị hoài nghe em.

Nói rồi chị hơi ưỡn người ra tay xoắn chặt lấy tóc tôi, tôi quỳ ngay đó bú lồn chị một hồi rồi xoay người chị lại đưa lưỡi liếm hai cái mông tròn quay láng bóng ngó muốn nhức con mắt. Tôi áp mặt vô đít chị hỏn hển nói :

- Chị à.... Mình thử cái mới này.... . Nghe chị ?

Chị vói tay ra sau để trên vai tôi :

- Em mới học được cái gì nữa đây ? Mới đi Saigon về coi bánh ghê ta. Đâu em tính làm gì nói chị nghe thử ?

Tôi vẫn quỳ và vẫn úp mặt vô đít chị :

- Để từ từ rồi em làm là chị biết hà, nếu mà chị không thích thì chị nói liền nhe.

Tôi đi bằng hai đầu gối đẩy chị lại phía giường đặt chị nằm xấp chân thòng xuống đất, tôi kéo chân chị giang rộng ra và bắt đầu liếm. Lưỡi tôi quét dọc quét ngang trên mông chị xuôi xuống khe đít rồi ngoáy chung quanh lỗ đít, tôi liếm liếm phần da thịt nổi ngang lỗ đít và lỗ lồn. Mới đầu mông đít chị hơi giựt giựt chị có vẻ hơi què què nhưng rồi cảm giác tôi cho chị dồn dập quá nổi, mông chị bắt đầu xoay vòng nhún xuống rồi hẩy cao lên chị đã ngoáy đít lia lịa ngó thấy mà mắc tức cười. Chị rên nho nhỏ :

- Em ơi.... . Em làm chị đã quá đi. Sao em hay vậy ? Học ở đâu được mấy cái trò này vậy ?

Tôi liếm tham lam liếm chị như điên dại tôi nút lỗ đít chị chùn chụt, Hậu môn chị lồi ra nhíp nhíp lại như cái miệng đang chúm chím cười duyên trông thật hấp dẫn lôi cuốn dục tình. Tôi đưa lưỡi ngoáy sâu vào, lỗ đít chị thắt lại thắt luôn cả đầu lưỡi tôi. Chị nói giọng đứt quãng :

- Em à chị chịu hết nổi rồi, em làm gì thì làm đi.

Tôi lật chị ngửa ra bú cho chị mê tơi để chút nữa cho thằng nhỏ đi vào cửa hậu của chị, chị hít hà thở gấp kêu lên những tiếng ngắn và khẽ. Tôi úp mặt mình vào hình trái tim đó và hít khẽ mùi lồn của chị, Hình như cái lồn nào cũng tương tự nhau nhưng nếu hít kỹ thì cũng có thể hơi khác biệt. Lồn của chị Hai Hường nó nồng nồng oi oi như có mùi biển mặn, lồn Mận như có hương cỏ dại thoang thoảng. Nhiều sáng tôi dậy sớm ra sân làm vài động tác thể dục ngủi thấy mùi cỏ ướt, mùi hoang dại, mùi sương sớm tôi nghĩ ngay đến cái lồn của Mận. Còn cái lồn của chị Hồng sao nó có mùi ngọt ngọt hăng hăng như có phảng phất mùi rượu nữa, tự nhiên tôi thèm bú chị hít hơi chị quá tôi hít hoài vẫn chưa đủ hít đầy cả buồng phổi cũng chưa đã.... .

Chị chịu không nổi nói hỏn hển như gần đứt hơi :

- Em ơi.... Để vô đi.... . Chị thềm quá rồi em.... Thôi đừng bú nữa....
.

Tôi thọc cặc vô lồn chị thọc thọc mấy cái cho đủ trơn ướt rồi lật xấp chị lại banh lỗ đít ấn vô từ từ. Chị giật mình nẩy đít lên :

- Ý em ơi.... Không được đâu.... Em tính chơi lỗ đít hả ?Làm vậy nó lòi lỗ đít ra rồi làm sao ?

Tôi dụ chị :

- Kệ nó chị nằm im đi.... Em thử một chút coi sao ?

Nói rồi tôi nhẹ ấn cặc mạnh thêm một chút nữa, chị chỉ nẩy đít lên một chút hai bàn tay nắm chặt lại nằm im chịu. Tôi nháp thêm lên mấy cái nữa thì thấy nản là vì lỗ đít chị quá khít làm cho con cặc tôi đẩy vào rất khó khăn trong khi chị lại không thoải mái nên chị cứ thót đít lại làm lỗ đít thắt chặt lấy đầu con cặc tôi rất rạt muốn lột da luôn. Thấy chị cứ nằm yên tôi mất hứng nằm áp người xuống chị mấy phút nữa rồi từ từ rút cặc ra, chị xoay người nhồm dậy bận quần áo vô rồi hỏi tôi vô nhà tắm rửa ráy. Khi ở nhà tắm ra tôi thấy chị đã múc hai chén chè đậu nóng hỏi đang ngồi đợi tôi ở bàn, tôi ghé đít ngồi xuống ngượng nghịu nói với chị :

- Em mới thử lần đầu nên cũng không thích, từ giờ mình không làm mấy cái đó nữa.

Chị tò mò hỏi tôi :

- Ai bày em cái đó ?Em thử với ai chưa ?

Tôi nắm tay chị nói vài câu cho có chuyện rồi chạy qua ngồi cạnh chị ôm sát chị vào lòng, bầu không khí được hâm nóng trở lại thẳng nhỏ trong quần tôi lại thức dậy ngo ngoáy. Chị nhoẻn miệng cười rồi hai chị em lại dẫn nhau vô phòng quần thảo một trận tơi bời hoa lá và tôi ngủ ở nhà chị cho tới sáng chủ nhật mới về nhà.

Từ ngày tôi lên học ở Vĩnh Long tới giờ tính qua tính lại đã hơn 6

tháng, chỉ còn 3 tháng nữa là hết năm thứ nhất. Học chung khóa với tôi có nhiều người từ ngoài miền trung vào như con nhỏ Ngọc Thùy mà tụi bạn thường gọi là Thùy Huế vì cùng khóa học còn có một Ngọc Thùy nữa, Thùy Mỹ Tho. Còn phần lớn học sinh từ Mỹ Tho sang, từ Saigon xuống hay học trò địa phương. Điểm đặc biệt của khóa sư phạm này là hơi ít học sinh nam, 120 khóa sinh mà chỉ có 39 nam ;Bởi số nam sinh ít như vậy cho nên được rựa tụi tôi cũng có giá lắm, tên nào khờ khờ cỡ mấy cũng bắt được một em để giải sầu. Như tôi đã nói ở phần đầu cái tên Lượm, Út Lượm của tôi tai hại vô cùng nó đã làm cho lũ bạn bè chung khóa đánh giá tôi là thằng thuộc thành phần quê mùa nên không cho nhập bọn. Tất cả những cuộc chơi nào có vẻ văn minh thị thành như nhảy đầm nghe nhạc, đi picnic hay dạ hội hóa trang này nọ tụi nó đều xóa tên tôi không đưa vào danh sách làm tôi tức muốn điên luôn. Đã có nhiều lúc tôi muốn đi ra tòa để đổi tên, nhưng rồi nghĩ đi nghĩ lại mất công quá nên thôi. Trong đám bạn bè học chung khóa này có hai con nhỏ từ Saigon xuống là Lan và Xuân là có vẻ thân với tôi nhất, hai con nhỏ này thuộc loại con nhà giàu ở Saigon cả hai đều khá đẹp và rất chịu chơi. Tụi nó chỉ ở Vĩnh Long trong những ngày học còn cuối tuần là về Saigon, Lan đẹp hơn Xuân nhưng thân hình không hấp dẫn bằng Xuân vì thấp và nhỏ con hơn. Nói chung thì cả Lan và Xuân đều khá thu hút và có lối trang phục model nhất lớp, sở dĩ Lan và Xuân chịu chơi với tôi vì thấy tôi học khá nhất lớp và thường hay giúp đỡ tụi nó trong những bài tập cũng như trong những kỳ thi lục cá nguyệt. Thấy Lan và Xuân thường đi kiếm tôi trong những giờ nghỉ Lài buồn lắm, nó đã khóc với tôi nhiều lần và năn nỉ tôi đừng vì những hình bóng mới đó mà bỏ bê nó. Thực tình thì tôi chơi thì chơi vậy thôi chứ trong tim tôi chỉ có Lài mà thôi, tôi vẫn tự hứa trong lòng mình là sẽ lấy Lài làm vợ khi ra trường.

Từ ngày chơi thân với Lan và Xuân cuối tuần tôi thường hay theo tụi nó lên Saigon chơi, tôi đã thực sự mở mắt khi quen biết tụi nó, nhảy đầm, nghe nhạc ngoại quốc, cỡi xe honda, hút thuốc lá, uống rượu... tất cả mọi thứ tôi đều được Lan và Xuân huấn luyện cho hết, tôi có cảm tưởng mình đã lột xác từ ngày chơi với tụi nó. Như đã hẹn hò từ trước tuần lễ đó là tuần lễ giáng sinh, tụi tôi kéo nhau về Saigon để tham dự buổi khiêu vũ tại nhà thằng Quyết cùng học chung lớp. Buổi khiêu vũ gia đình này khá lớn vì có ban nhạc sống dàn hoàng và mướn cả cảnh sát gác cửa, nhà thằng Quyết là một biệt thự lớn ở vùng Gia Định chung quanh có tường cao bao bọc. Để trang hoàng cho buổi dạ hội thêm hấp dẫn gia đình thằng Quyết đã cho mắc đèn

màu lên những lùm cây trong sân nhà trông thật rực rỡ. Tôi, Lan và Xuân đến khá sớm tại tôi đã phụ Quyết lo xếp rượu nước ngọt bánh trái lên các bàn và sau đó tại tôi đã nhảy đầm từng bừng, uống rượu say ngất ngưỡng chẳng còn để ý gì tới thời gian nữa. Trời đã khuya những ngọn hoa đăng trên những lùm cây chắc cũng cảm thấy lạnh lẽo, Lan lấy một điều thuốc quay sang rủ tôi :

- Anh ghé Thủ Đức lại nhà Lan chơi không ?

Tôi ngập ngừng :

- Tại nó còn chơi nhạc mà, thằng Quyết và con Thắng còn nhảy đầm trong kia mình đi tại nó sẽ buồn sao ?

Lan cười :

- Tại nó cứ hát với nhảy hoài tại mình ngồi đây mãi chán thấy mồ. Em với anh với con Xuân đi, từ đây phóng xe honda xuống Thủ Đức có 15 phút chứ gì. Mình đi rồi sáng mai về sớm.

Biệt thự nhà Lan ở Thủ Đức thật rộng lớn có 6, 7 phòng, có vườn cây ăn trái, có hồ bơi, có chỗ chơi bóng bàn, bóng rổ nhưng vắng lạnh không có ai, lúc đó cũng khoảng 1 giờ đêm. Biết tôi thắc mắc nên Lan giải thích :

- Biệt thự này của ông anh của Lan ổng đi du học bên Đức, lấy vợ cũng đi du học ở bên. Hai ông bà về nước cũng 4 năm rồi hiện giờ là giáo sư đại học. Cuối tuần hay cuối tháng anh chị mới về đây, Lan với anh Nghĩa dẫn bạn về đây chơi hoài.

Nói rồi Lan nháy mắt cho Xuân hai nàng kéo tuột tôi vào một căn phòng khá đẹp, giường nệm gương soi tủ rượu, lại có cả bộ salon trên bàn bày hoa lay dơn cắm trong một lọ thủy tinh trong suốt. Lan hút thuốc rót cho tôi một ly rượu mạnh :

- Anh làm một ly cho nóng người lên rồi có nhập cuộc với em và con Xuân không ?

Bàn tay Lan úp chặt lên chỗ quần nơi u căng đầy nam tính nhất của tôi. Tôi hơi lúng túng thì Lan phì cười bảo :

- Tụi mình đang sống giữa thời hiện sinh, anh không hưởng những gì mình có thì có phải uống cả một đời không ?

Khi mấy ngón tay con Lan bắt đầu tìm nút quần tôi thì tôi nghĩ rằng tôi phải làm cho nó biết tôi cũng là một chiến sĩ ưu tú lắm chứ không phải giỡn đâu, tôi với tay tắt bớt đèn trong khi Lan cởi quần áo. Khi đã hoàn toàn trần truồng Lan quay sang phụ giúp tôi thoát y, bàn tay Lan vuốt cặc tôi thật nhẹ nhàng và tiếng nói của nàng cũng thật dịu dàng :

- Cặc của anh sao bự quá trời vậy ? Tối nay em với con Xuân chia nhau cưng anh nhe, tụi em sẽ cố gắng hết sức làm anh sướng.

Nghe vậy tôi hoảng hồn :

- Ý có Xuân nhập bọn với bọn mình hả ?

Lan cười :

- Hồi nãy nó về với mình mà, bộ anh tưởng nó đi ngủ hả ? Nó đi tắm đó chút xíu nó vô bây giờ nè. Bộ anh chưa bao giờ làm tình tay ba hả ?

Tôi lắc đầu, Lan bảo :

- Vậy thì tối nay tụi mình sẽ vui lắm.

Lan bước lại ngực uốn éo trước mặt tôi, nhìn bộ ngực thanh tân 2 núm vú hồng hồng tôi không tự chủ được nữa đưa tay ra bóp. Lan thò tay xuống nâng cặc tôi lên bảo :

- Cặc anh sao nó kỳ quái vậy ?

Tôi kể sơ cho Lan nghe về tai nạn lúc nhỏ của tôi, Lan có vẻ thích thú nàng thì thầm vào tai tôi :

- Ngộ quá há, đâu anh lại ép cặc anh vào người em coi ép cùng hết người em đi.

Tôi choáng người lên lắc đầu lia lịa :

- Thôi.... . Ai làm kỳ vậy ?

Lan cười :

- Anh thử đi coi có thích không ? Còn em thì khoái lắm nhất là cặc anh nó lạ quá.... . đầu phải ai cũng có đầu.... .

Nói rồi nàng đẩy tôi xuống ghế Lan quỳ trước mặt tôi cầm cặc tôi kẹp chặt giữa hai gò ngực săn cứng, hai tay Lan bưng chặt lấy hai vú đẩy cặc tôi trườn lên tuột xuống. Đầu cặc tôi ló ra ở sát cằm Lan trông như đầu con lươn thập thò trong hang, Lan cúi đầu xuống thè lưỡi liếm tròn một vòng. Ôi...Tôi hết biết gì nữa máu nóng chảy ràn ràn, Lan dí tay vào đầu cặc tôi :

- Cái đầu đồ lưỡng nè anh chàng này chắc say rượu rồi lại muốn rắc rối gì đây, để chút nữa con Xuân nó dẫn anh đi cửa hậu con nhỏ đó khoái đón người cửa sau lắm.

Lúc này Xuân bước vào cô nàng mới tắm xong nên mặt mũi sáng rỡ, lại hoàn toàn khỏa thân trông cứ mát lạnh đi tôi nhào lại vật Xuân ra giường ngoạm vú tung bưng. Xuân cười phá lên :

- Tụi mình cứ tưởng thằng này tưởng quê mùa ai dè nó cũng dữ quá chứ.

Lan vỗ vào tay tôi :

- Tên em là Lan tức là một loài hoa anh hãy ngửi nụ hoa này đi.

Và Lan dí lồn vào mũi tôi, Xuân cũng vỗ vỗ vào lồn mình và hỏi:

- Anh có thích bú lồn không?

Tôi kên lại hai nàng:

- Mấy cô cứ nói cho cổ đi chút nữa vật thua tôi đừng khóc.

Xuân và Lan nhào lại đè ngựa tôi ra giường, Xuân thì ngậm hòn dái

tôi nhả nhẹ, Còn Lan thì ngậm sâu con cặc tôi trong miệng lưỡi nàng xoay tới xoay lui. Bạn đã được hưởng cùng lúc hai người con gái cùng bú cặc mình chưa? Nếu chưa thì rang tìm cơ hội để hưởng đi nếu không thì uổng lắm, vì nếu được hưởng rồi suốt đời khó quên. Một cô bú cặc cô kia lại bú đít hai tay mình bóp 4 cái vú, 2 cái lồn cảm giác tuyệt thú được nhân lên mấy lần. Hai nàng lấy lọ dầu thoa chống nắng thoa lên khắp người tôi và khắp người họ, họ lật xấp lật ngựa tôi lấy vú đít trườn lên người tôi phủ khắp mặt mũi tôi tôi ngộp thở vì da với thịt vú với đít. Nhìn 2 cái đít uốn éo chắc nịch là con cặc tôi đã cứng ngất lên rồi, quả thật tôi khoái ngó đít đàn bà theo tôi đàn bà đít xẹp coi như mất hết. Có người thích vú, có người thích đùi người thích nọ người thích kia còn tôi chỉ thích đít; Cứ nghĩ đến, tưởng tượng đến bộ mông tròn là cụt cụt tôi đã ngẩng lên rồi, tôi đang hưởng những giây phút tuyệt vời bên hai người đẹp. Nằm ngang trên người Lan tư thế tôi dụ nàng giống như hình chữ thập, Xuân ngồi bên cạnh giường tôi đẩy nàng ngựa ra chồm tới dung lưỡi thụt tới thụt lui trong lồn Lan. Thật là khó, khó mà để tâm bú cho đã một cái lồn trong khi con cặc mình dụ một cái lồn khác; Tôi cố gắng hết sức để cho hai cô nàng được sướng đều nhau, tôi dí tay xoay tròn trên mông đốc Xuân rồi ấn mạnh xuống. Tay tôi nâng đít Xuân lên ép chặt vào miệng mình để bú cho dễ, hễ tôi nấc cặc xuống lồn Lan thì cũng phóng lưỡi vào lồn Xuân, hễ tôi rút lưỡi ra khỏi lồn Xuân thì cặc tôi cũng rút ra khỏi lồn Lan. Còn Lan thì khỏi nói cứ xoắn lấy cặc tôi nàng hắt đít hắt mu, chao ơi phải chi tôi có hai bàn tay nữa tôi sẽ quay xuống bóp đít Lan. Sướng thì sướng thật nhưng mà phải chi giờ này tôi có hai cái lưỡi bốn bàn tay, hai con cặc có phải đã không? Mới nghĩ như vậy là tôi rút cặc ra khỏi lồn Lan và đẩy Xuân nằm ngựa ra chồm lên nhét cặc mình vào lồn Xuân. Cũng nằm ngang trên người Xuân tôi kéo căng Lan rộng ra úp mặt mình vào bú lồn Lan, tôi bú thật mạnh dụ Xuân thật sâu; Hai cô ả rên la oàn oại chắc các nàng cũng chưa bao giờ được dụ và bú sướng như vậy.

Xuân oàn người dưới than thể tôi tay muốn bắt chuồn chuồn, còn Lan thì hai chân quặp trên lưng tôi hai tay ôm lấy đầu tôi ấn mạnh vào lồn nàng. Hai nàng hét lên thất thanh tôi cũng không kèm hãm được luồng điện chạy thẳng từ óc xuống sống lưng chuyển rần rật xuống hai hòn dái, sung ống đã sẵn sàng chạm địch và nguyên băng đạn bùng bùng vọt ra, tôi thấy sung bay đạn nổ sấm chớp mưa gió lụt lội tràn trề.

Sau một hồi lăn quay ra nằm nghĩ Lan đã lục đục ra tử lạnh bưng vào

một đĩa trái cây lớn đầy những thứ mắc tiền như: nho, bom, cam và chai rượu. Ăn trái cây uống rượu một hồi tụi tôi lại khỏe re. Xuân hỏi tôi:

- Anh thích chơi lỗ dít không?

Tôi lung túng trả lời:

- Chưa lần nào nhưng cái gì cũng muốn thử hết.

Xuân với tay lấy ống Vaseline thoa một chút vào đầu cặc tôi và bảo tôi nằm nghiêng trên giường và nàg nằm xuống xoay lưng vào tôi hai tay banh mông dít và bảo tôi đẩy cặc vào lỗ dít. Tôi làm theo lời nàg mới đầu cũng hơi khó vì lỗ dít khít chặt, sau vài lần đẩy vào kéo ra nên cũng dễ dàng tôi bèn đẩy mạnh và lẹ hơn. Lan tự động nằm nghiêng ngược đầu lại rúc đầu vào bú lồn Xuân, hai tay Xuân ôm chặt lấy dít Lan và cũng hỏi hã bú lồn Lan. Tôi chưa bao giờ nhập cuộc chơi quái lạ như vậy nhưng sự kích thích quá mạnh, hết cảm giác lạ lung này sang đến cảm giác mới lạ khác làm tôi sượng mê đi. Tôi không thấy tình dục là một điều dơ bẩn hay phải trái gì nữa hết, tôi đang hưởng những giây phút tuyệt vời nhất sung sướng nhất. Ôi.... những cô gái mỹ miều này.... Cho ta yêu em.... . Cho ta bú em.....Cho ta đụ em.... Ta sẽ đi học hỏi nghệ thuật làm tình, ta sẽ đưa các em chơi với lên chín tầng trời. Vũ trụ ở dưới chân chúng ta và chúng ta sẽ hét lên hoan lạc, đầu óc tôi có những ánh sao lửa xẹt tứ tung. Dưới ánh đèn hồng dịu dịu sao tất cả như lóe sáng hào quang, tất cả đều đẹp tuyệt vời. Tôi đụ dít Xuân xâm xập, tôi sượng quá tôi la lên ngoạm lấy vai Xuân cắn mạnh, tôi nghe tiếng Xuân thét lên và Lan cũng rít lên những tiếng vô nghĩa tôi vươn tay ôm lấy dít Lan thở đứt quãng mệt đứt hơi.

Một lát sau Xuân là người nhúc nhích đầu tiên, nàg banh mắt tôi ra:

- Sao? Ông cạp đói? Hồi này quá chừng rồi nghe, đã được đụ, được bóp được bú lại còn cần người ta.

Tôi lắc đầu:

- Thiệt tình anh chưa bao giờ được hưởng những phút như vậy, em với Lan sao ghê quá vậy? Làm tình tay ba như vậy nhiều lần chưa?

Xuân cười khì:

- Tụi này còn làm tình 4 đứa nữa kìa, anh muốn nhập bọn không?

Tôi hỏi:

- Bốn người hả, anh và 3 cô nàng hả?

Lan cười ngất:

- Thôi đi tí non ở đó mà 3 cô nàng, 2 đứa con trai, 2 đứa con gái đó.

Tôi nháy nhòm:

- Sao lại có thằng đực rựa vào đây, rồi làm ăn ra sao?

Lan nói:

- Anh cù lần thấy mò đi, để chiều thứ sáu em kêu anh Nghĩa nhập bọn với tụi mình.

Xuân vuốt vuốt cặc tôi và nói:

- Rồi anh sẽ thích lắm, tụi em sẽ cho anh hút rồi anh phi đã lắm. Biết đâu anh sẽ khoái bú đàn ông như tụi em bú lồn nhau vậy, bú riết rồi cũng phê luôn đó anh.

Hôm đó tôi về nhà đi tắm cảm thấy rát, thằng nhỏ của tôi ham hố quá hưng hăng quá nên bị tróc da đầu. Tối hôm đó đi ngủ tôi không mặc quần chỉ đắp một tấm mền mỏng, hai hôm sau vẫn còn hơi rát khiến tôi hơi lo nhưng đến ngày thứ bảy thì vết thương lành tôi cảm thấy khoẻ như voi. Chiều thứ sáu Lan đến nhà tìm tôi:

- Sao sẵn sàng chưa? Tuần này anh về Thủ Đức chơi với tụi em. Chiều nay đi, chiều chủ nhật về. Anh sửa soạn sẵn 7 giờ tụi em lại đón.

XIII

Tôi đã gặp anh Nghĩa của Lan và vợ của anh họ thật xứng đôi, anh Nghĩa cao lớn dáng dấp thể thao còn vợ anh thật đẹp khoảng ngoài 30 người mảnh dẻ thanh tao làn da mướt động suối tóc dài đen như màn đêm. Hai hàng lông mi dài cong vút như hai cánh bướm chập chờn, hai người thật lịch sự tiếp đãi tôi thân tình như người trong nhà. Tôi cảm động trong lòng kính nể hai người lắm, khi tối tôi tới khoảng 8 giờ tối nên ăn cơm tối cùng gia đình Lan, Xuân xong thì cũng cỡ 10 giờ, Lan bảo tôi cứ đi ngủ trước đi ngày mai sẽ có nhiều mục vui.

Vì đi đường mỏi mệt nên tôi vào phòng là ngủ ngay tới nửa khuya tôi tỉnh dậy vì khát nước, tôi lò mò đi xuống lầu kiếm nước uống thì mọi người đã đi ngủ hết rồi. Đi ngang phòng anh Nghĩa tôi nghe tiếng cười giòn rúc rích tự nhiên lòng tôi nghĩ đến chuyện đụ đéo bấy bả tôi bèn ghé mắt dòm lỏ khóa, tôi giật mình khi thấy anh Nghĩa và vợ đều trần truồng mỗi người cầm trong tay một ly rượu, anh ngồi dạng chân hơi ngửa ra một tay chống ra đằng sau bảo vợ :

- Em bú anh đi.

Nàng lắc đầu :

- Em không thích

Chàng nâng cằm nàng lên :

- Em chưa bú thì làm sao em biết được thích hay không thích chứ ?

- Thôi em không muốn thử trước giờ em chỉ đụ thôi chứ em không có bú.

Chàng hơi cau mày lại :

- Anh sẽ dạy em, em không được nói gì nữa hết chỉ nghe lời anh thôi. Em rõ chưa ?

Nàng ngoan ngoãn gật đầu :

- Vâng em sẽ nghe lời anh

Chàng kéo nàng lên giường trước tiên chàng bảo nàng lấy vú dí khắp người chàng....Chàng bảo:

- Anh khoái nhìn vú,bóp vú đàn bà chẳng hiểu tại sao vậy nữa.Anh thích cảm giác vú em lăn khắp người anh,em dí vú vào ngực anh đi,dí vào cặc anh nữa.Bây giờ anh nằm xấp xuống em lấy vú áp vào đít anh nhé.

Nàng làm đúng như lời anh chỉ,dòm qua lỗ khóa tôi thấy nàng xoay vằn hai vú trên người chàng lửa trong người tôi muốn bùng lên.Tôi lại thấy chàng vuốt tóc nàng và khen:

- Ừ...Em làm như vậy đúng đó, đúng y như ý anh vậy.Làm nữa đi em,cuối xuống liếm khe đít anh đi.

Nàng dấy nẩy lên:

- Em không làm được như vậy đâu.

- Thì em đang học mà.

- Bây giờ em phải làm sao?

- Dễ lắm em cứ thoải mái đi,anh sẽ dạy em mọi thứ.

Chàng quay xấp người lại kéo cái gối dồn xuống bụng đít chàng vun cao lên cho nàng dễ liếm,nàng ôm lấy mông chàng và liếm vòng tròn trên mông đít nhưng nàng lại tránh không liếm xuống khe đít chàng.Chàng bảo nàng:

- Sao em không liếm chỗ anh bảo em liếm, đàn ông thích được bú lắm,có người thích được bú cặc có người thích được bú đít.Nếu em có thể bú đít anh giỏi thì anh cũng có thể ra được đó em mà.

Nàng đẩy chàng ra:

- Thôi em không làm anh nữa đâu,anh nói cái gì thấy gớm quá mà.

Chàng ôm nàng vào lòng:

- Em à muốn làm người vợ tuyệt vời thì phải chiều theo đòi hỏi của người chồng, Nếu anh muốn thì em phải làm theo ngay anh muốn tại mình được hưởng hết lạc thú ân ái chứ anh đâu bắt em làm gì quá đáng hoặc ức hiếp em đâu. Em cứ làm theo anh nói đi rồi em sẽ từ từ mê cặc anh như bị bùa, bị ngãi, bị mê, bị lú. Tóm lại em nên tôn thờ say đắm con cặc của anh như anh đã tôn thờ lồn em.....

Chàng đang thao thao thì nàng đã bực mình gắt gỏng:

- Thôi dẹp anh đi.....Ai mà đi tôn thờ cái đồ thúì hoắc, dơ dáy vậy.

Bàn tay chàng phóng ra tát bốp vào mặt nàng, tuy không mạnh lắm nhưng cũng đủ làm cho nàng sững sờ. Chàng nghiền răng nói:

- Anh cấm em nói như thế về con cặc sạch sẽ, đẹp đẽ của anh.

Nàng xoa má vội nói:

- Em không định nói anh theo em nghĩ thì cặc cũng có lúc dơ dáy bẩn thỉu chứ.

- Thì cái lồn cũng vậy, em đã đụng chạm đến tự ái của anh, đời người ta bắt đầu ở cặc và lồn và muôn đời đều tiếp nối như thế...

Chàng dần mạnh giọng:

- Em phải biết rằng cặc người đàn ông là tuyệt đẹp và lồn của người đàn bà là tuyệt vời.

Giọng nàng yếu xìu:

- Thì anh nói sao cũng được.

Chàng quát lên:

- Nói sao cũng được à? Anh phải dạy cho em một bài học.

Nàng ngẩng lên thật vô tội nhìn chàng :

- Bài học gì anh ?

Chàng gờm gờm :

- Bài học thứ nhất là phải biết chiều lòng anh phải tuyệt đối vâng lời và phục tùng anh.....

Nàng mỉm cười ỏn ẻn :

- Ủ, ông cộp con ơi...Ông muốn em chịu gì đây em sẽ chịu ông ?

Chàng cũng cười và nhìn vào con cặc bắt đầu động đậy ngồng lên :

- Dĩ nhiên là em phải chịu anh rồi nếu không anh sẽ cho em ăn roi đau quần đít, xoắn lông lại...

Chàng ra lệnh cho nàng quỳ xuống trước mặt chàng khoảng hai thước.Nàng hơi ngần ngại....Chàng vói tay rút cái thắt lưng ở trên ghế gần đó :

- Em không nghe lời anh là anh chỉ có việc quất thẳng cái này vào đít em thôi.

Nàng im lặng quỳ gục xuống trước mặt chàng đợi lệnh :

- Được rồi em bò lại đây....Bò nhanh lên

Nàng bò lại chàng vun thắt lưng lên :

- Bò nhanh lại đây,ngậm lấy ngón chân anh rồi bú đi....Em bắt đầu hôn sủng anh là vừa....

Trong ánh mắt của nàng có vẻ ân hận vì tranh luận về tình dục với chàng....Bây giờ không nghe lời chắc là bị đòn quá.Nàng bò lại ngước lên nhìn chàng với đôi mắt của kẻ tình si nhưng đâu có dễ giả bộ vậy vì ánh mắt nàng vẫn hằn lên vẻ bức bối và thắt lưng trên tay chàng vung lên một đường đỏ hằn ngang hông nàng.Nàng oằn người lại mặt chàng vẫn lạnh lùng không tí gì kích động...Nàng cuốn quýt liếm chân nàng....Chàng ra lệnh :

- Bú ngón chân cái trước, ừ vậy đó em ngậm mấy ngón chân rồi xoáy tròn lưỡi em trên mấy ngón chân anh.

Nàng bú từng ngón chân tôi ngó trộm mà bắt đầu tức giận muốn xông vào ngăn trở phản kháng lại hành động dã man, bắt người vợ quỳ trước mặt mình chịu nhục hình như vậy rồi lại còn đánh đòn... Tính như vậy, mà rồi tôi không dám, tại nhà của người ta rồi đêm tối như vậy, bể chuyện ra rồi tôi mới làm sao đây!... Mà lạ quá Nàng không có vẻ gì là đau khổ, rõ ràng là nàng hưởng ứng, nàng muốn làm vui lòng chàng trong một thái độ phục tùng tuyệt đối... Nàng nâng bàn chân kia lên tiếp tục bú. Chàng khô khan bảo:

- Em bú mỗi ngón chân nghe, bàn chân này bỏ sót ngón út đó.

Nàng vội vàng quay lại bú ngón chân út rồi tiếp tục bú nốt chân kia... Lúc này chàng xúc cặc mình... Tôi thấy những giọt nước trong suốt từ từ nổi lên từ lỗ cặc, rơi xuống kéo dài như một sợi tơ mỏng. Hình như bắt người đàn bà chịu nhục hình như vậy là một thống khoái cho chàng... Cách vài ba phút, bàn tay cầm thắt lưng lại vùng lên, nàng chỉ biết oán người lại, nước mắt ứa ra... Nàng liếm lên ống chân hắn... Hắn ra lệnh:

- Luồn tay xuống nâng đít anh lên, rồi liếm đùi liếm bẹn anh đi...

Nàng liếm xong chung quanh háng hắn... Tay nàng vội lấy cặc hắn tính đút vào miệng... Hắn đẩy nàng ra:

- Em chưa được cái hân hạnh đó...

Nằm ngửa ra, ngược nhìn anh đây... Anh sẽ ngồi lên mặt em, hai tay em bưng lấy đít anh, rồi bú đít anh nghe chưa.

Người đàn bà nằm ngửa trên nền gạch đá hoa theo lệnh của hắn. Tôi thấy lòng nhòm gớm dăng lên, tại sao nó bắt vợ nó phục tùng thỏa mãn lòng thú vật của nó vậy... Hai tay nàng đỡ lấy mông đít của hắn và nhắm mắt lại nhưng hắn không chịu: - Không... Em phải mở mắt ra để nhìn xem đít anh nó đẹp là chừng nào... Liếm đi em... Chút xíu nữa lưỡi em sẽ được ngoáy vào lỗ đít anh.

Hắn kiễng chân lên ngồi xồm trên mặt nàng, nét mặt thỏa mãn đến cực độ và hình như để kích thích thêm, hai tay hắn ôm lấy cặc tự vuốt vuốt một mình:

- Được đó em. Giỏi đó... Nhớ phải mở mắt ra nghe, nhìn cho rõ để nhớ cho hay kéo uổng công anh dạy em lắm.

Nàng chẳng phản kháng gì cả, im lặng xoáy lưỡi vào đít hắn. Tôi muốn phải chi nàng cắn vào đít hắn sút thịt ra cho hắn nhảy nhồm la làng lên là tôi nhào vô vặn cổ hắn rồi muốn ra sao thì ra. Trong khi đó hắn cứ nhấp nhồm trên mặt nàng mà la:

- Bú đi em, liếm đi em. Ôi cha. bú mạnh nữa đi em.

Hắn quay ngoắt người lại ấn cặc vào miệng nàng:

- Bú cặc anh đi em... Ôi... Em tôi giỏi quá. Em làm anh sướng điên luôn. Em ơi anh sắp ra rồi. Chút xíu nữa thôi em... Anh sẽ xị vào mọi em... Anh sẽ phóng vào miệng em... Anh sẽ bắn lung tung trên mặt em... Em nhớ nuốt cho hết nghe... Bú đi... Bú đi em...

Hắn la lắm nhảm... Trong giây phút hắn bắn ra tứ tung trên mặt nàng. Ôm cặc hắn, nàng nuốt ừng ực... Hắn lại kéo cặc ra dí dí xoa xoa khắp mặt nàng, hắn bảo:

- Em bôi khắp mặt em đi, thứ này tốt gấp trăm lần , kem dưỡng da em vẫn dùng, ngày xài cỡ hai lần thì em sẽ trẻ mãi không già.

Và họ ôm chặt lấy nhau thật quấn quýt, thật gần gũi... Tôi tự hỏi người đàn bà không hờn giận gì hắn sao... Mấy phút sau nàng bỏ đi vào nhà tắm... Tôi tưởng đã xong cuộc tính bỏ đi về phòng lại thấy hắn cầm cái thắt lưng như có vẻ suy nghĩ rồi hắn quăng cái thắt lưng lên trên bàn, ngồi xuống ghế đốt một điếu thuốc. Ở trong nhà tắm bước ra nàng bước lại ôm lấy cổ hắn. Qua lỗ khóa tôi thấy mông nàng vẫn ửng đỏ 4 vệt dài... Hắn bỏ điếu thuốc xuống, hai bàn tay ôm vòng lấy eo nàng cười tinh quái:

- Em thấy thế nào? Em bú đít bú cặc khá rồi nhưng chưa được tuyệt vời lắm... Anh sẽ dạy em nữa... Em sẽ là một đàn bà tuyệt vời nhất thế gian...

Nàng quay mặt đi lằm bằm điều gì hắn nghe không rõ... Hắn đẩy nàng ra, rồi kéo sát lại nhìn thẳng vào mắt nàng:

-Em vừa nói gì? Anh nghe không rõ...

Nàng ngập ngừng rồi nói huych toạc ra:

- Em không thích mấy cái trò bú đít bú dái dơ dáy này... Lần sau anh kiếm ai khác hay anh làm một mình anh đi... Không có em đâu...

Hắn đứng vùng dậy xô nàng ngã ra giường với tay lấy thắt lưng, miêng quát lên:

- Cần phải quát cho em ít thắt lưng nữa. Lên giường nằm xấp mặt, úp đít xuống.

Nàng ngẩng phắt mặt lên:

- Không!

Hắn cười gằn:

- Em sẽ phải làm những điều tôi muốn, nếu không là nát đít.

Nàng ngoan ngoãn lên giường nằm xấp đít xuống, hai tay buông xuôi xuống theo thân hình. Hắn bảo:

- Dồn chiếc gối dưới bụng, cho đít nổi cao lên, anh quát em như vậy mới sướng tay

... Nàng kéo chiếc gối thồn dưới bụng... Hắn ấn đầu nàng cúi sát xuống, kéo chân tay nàng duỗi thẳng và nắn sửa đít nàng úp xuống cho gọn rồi mặt lạnh như tiền vùng tay quật mạnh xuống đít một đường đả ửng... Nàng quần quại năn nỉ hắn:

- Thôi anh... Anh đừng đánh em nữa. Em biết lỗi em rồi.

Hắn lắc đầu:

- Chưa tha được. Em phải nhớ là được đụ với anh, được bú cặc anh, được bú đít anh là em hên lắm. Tóm lại được làm tình với anh là những hồng ân, thiên phúc ban xuống cho em... Em phải chừa cái tính vô ơn đi nghechưa.

Và hắn tiếp tục quật xuống... Nàng giãy lên, quắn người lại như con trùng, rên rỉ van xin. Mỗi lần thất lưng quật xuống là đít nàng nảy bật lên, lại thêm một lần đổ ửng... Tôi chứng kiến cảnh kỳ quái này tự nhiên máu dồn lên đặc cả đầu óc, thần kinh tôi muốn đứt tung. Tôi thấy hắn đang tuốt cặc hắn, mặt hắn đỏ rực, hơi thở hỗn hển. Những tiếng van xin của nàng hình như làm hắn kích dâm thêm... Mông nàng nảy lên từng chập sau những lần hắn quật xuống và hai tay nàng đập thình thịch xuống nệm, người nàng run rẩy và tiếng nước nở bật lên:

- Thôi anh... Đồ gấu mập... Đồ chó đói...sao đánh em đau vậy... Thôi, đau em... Từ giờ em không hỗn với anh nữa đâu... Anh ơi... Tha em...

Tôi đếm hắn quật nàng 12 lần cộng thêm 4 lần trước là tổng cộng 16 thất lưng... Nàng vẫn quắn quại. Hắn nhảy lên giường luồn tay dưới bụng nâng đít nàng lên... Nàng bò trên bốn vó, đưa ngược lồn về phía hắn... Tôi thấy đít nàng đổ ửng những lần roi nổi phồng tưng máu. Hắn đẩy cặc vào lồn nàng tới tấp ào ạt... Đến lúc tới tuyệt đích, họ lồng lên như hai con thú hoang... Đầu óc tôi cũng muốn bể tung. Không hiểu từ hồi nào tôi cũng đã kéo cặc ra khỏi quần mình mà thụt lia lia, và tinh dịch cũng ra đầy cả tay. Tôi rút khăn tay trong túi quần sau lau tay và lau cặc mình rồi quấn tròn con cặc nhét lại vào trong quần. Trước khi rón rén về phòng, tôi ghé mắt qua lỗ khóa dòm thêm một lần nữa, thấy hắn ôm nàng vỗ về:

- Hồi nãy anh có mạnh tay lắm không? Anh cở làm em đau quá không?

Nàng ôm hắn, hôn đắm đuối trên môi hắn rồi cười:

- Cũng hơi đau. Lần sau anh nhẹ tay hơn một chút. Đít em bông rất. Mỗi lần anh quật xuống em muốn ra luôn tức thì... Nhưng mà lần sau tăng thêm mấy roi nghe.

Hắn gật gù:

- Em tấn tới ghê. Hồi đó có 5 roi, bây giờ tới 15 roi đó.

Nàng dí tay vào trán hắn:

- Xạo đi. Hồi nãy anh quật em 16 roi chứ bộ. Lần sau tăng lên 18 nghe.

À ra thế... Tôi đã hiểu được phần nào. Máy người này bị bệnh "sa đích" (bạo dân) nặng. Trên giường ngủ, tôi cứ trần trọc không hiểu tại sao có những người thích thỏa mãn dục tình của họ một cách nghịch lý, phản tự nhiên như vậy. Cùng một lúc tôi lại thấy bị kích thích, tò mò, lòng gợn gợn những cảm giác kỳ quái, thêm muốn được nhập vào trò chơi di thường đó... Tôi thiếp đi... Tôi mơ thấy đtrợc ôm nào là Xuân, nào là Lan... nào là Mận. Tất cả những người đẹp đều trần truồng vây quanh chịu đựng tôi, giấc mộng chập chờn đó theo tôi mãi đến gần sáng...

Sáng hôm sau tôi dậy hơi trễ, khoảng đâu chín giờ, sau khi ăn sáng xong tôi kéo Lan, Xuân ra vườn kéo cho 2 cô nàng nghe chuyện tôi mục kích tối hôm qua. Lan tỉnh bơ nói:

- Ủ, tụi này quên nói cho anh biết. Anh chi của Lan như vậy đó. Ông bà ở bên Tây, bên Đức cả chục năm. Họ thích chơi cái trò hành hạ thân xác như vậy lắm. Có khi ông đánh bà, có khi bà đánh ông.

Tôi hỏi:

- Ủa, bà có đánh ông nữa hả? Hồi hôm tôi thấy bà có vẻ sợ ông lắm mà.

- Ôi! họ làm màu như vậy để tự tăng thêm cảm giác mạnh đó. Có bữa bà bắt ông trần truồng quỳ trước mặt, roi mây bà bổ lên đầu, rồi bà ngồi trên ghế co chân lên, bắt ông bú bà. Có bữa bà còn nhét một trứng gà trong lồn, bà bắt ông lấy lưỡi, lấy răng cạp cho dập trứng ra trong lồn rồi bắt ông bú liếm cho sạch mới chịu.

Tôi ngẩn người:

- Bộ nuốt cả vỏ trứng luôn ?

- Nuốt luôn, nhai nhẩn gì mặc kệ miễn phải hết sạch.

- Mà sao Xuân, Lan biết rõ vậy?

- Xuân cười ngất:

- Thì cũng dòm lỗ khóa như anh vậy. Hôm qua mới tới cho anh ngủ cho khỏe để tối nay đi dòm lén, ai dè ông tướng cũng lẹ thiệt. Như vậy chưa lạ đâu bữa nay là dịp lễ lớn được nghỉ lâu, thế nào anh chi của Lan cũng rủ mấy cặp về đây làm ái tình tập thể... Anh có muốn coi không ?

- Làm sao mà coi được? Bộ họ cho coi hả?"

- Đâu có, mình rình coi lén.

Tôi ngại ngần:

- Lỡ họ biết được làm sao?

Lan lắc đầu:

- Biết làm sao được. Ban ngày họ đi bơi, đi trượt nước, đi đánh tennis. Tối chiều họ đi ăn uống ở nhà hàng đâu đó trước khi về đây... Về đây họ chỉ uống rượu. đánh xì phé mệt chợp rồi rủ nhau lên lầu. Tối nay giả bộ đi ngủ đâu hồi 10 giờ. Tối khuya leo lên coi miễn nhẩn.

Tôi hỏi:

- Họ là những ai vậy?

Xuân nói:

- Anh chị Lan là giáo sư đại học nè, có ông bà đại tá, ông bà xuất nhập cảnh, có ông bà nghị sĩ... ôi thôi... Toàn là những người trí thức, toàn là những người trong giới có máu mặt không hà...

Nghe tới đó trong lòng tôi cảm thấy háo hức vô cùng chỉ mong cho mau tới để mục kích tận mắt cho đã đời.

XIV

Chờ đợi nồm nóng cả ngày nhưng tới chiều tối thì chương trình đảo ngược hết, thay vì cả đám bạn anh Nghĩa sẽ đến nhà, chiều hôm ấy anh Nghĩa chỉ dẫn về một cô gái trẻ thật đẹp mà thôi. Hai người rằm rì thật lâu trong phòng khách, Lan nói với tôi:

- Ảnh dẫn gái về. không biết chi ấy đi đâu, cha nội này lì thật, không ngán bả chút nào. Mới thấy chỉ đâu đây hồi chiều mà.

Anh Nghĩa vừa dẫn cô gái vào phòng là tụi tôi chạy tọt ra sau nhà, leo lên cây me phía cửa sổ. Me rất dẻo và chắc, 3 đứa tôi thu mình ngồi gọn trên một cành xòe rộng, dựa mình vào những cành lớn đâm ngang. Cả ba đứa hồi hộp lỗ mắt ngó vào cửa sổ chờ đợi. Ầm đèn tỏa diu vừa đủ cho tụi tôi thấy rõ mọi sự bên trong, Hai người ôm nhau hôn hít thật lâu, nút lưởi thật nồng nàn. Anh Nghĩa lần tay xuống hàng nút bóp bên hông áo dài. Cô gái như lã đi trong vòng tay anh Nghĩa. Đang tới phút mê ly thì một tiếng hét lạnh lạnh vang lên. Tụi tôi giật bắn mình. Đó là tiếng hét của chị Nghĩa chị đang ngồi trên một chiếc ghế dtra ở góc phòng. Cô gái lùi lại bàn tay níu chặt lấy tay anh Nghĩa như đang tìm một sự chở che, một nơi trú ẩn:

- Anh ơi?Anh... Ai vậy?

Anh Nghĩa nói một cách khó khăn:

- Thúy?... Đó là vợ anh.

Cô gái rú lên:

- Vợ anh... Sao lại có chuyện này?

Anh Nghĩa ngượng ngùng ngó đi chỗ khác. Chị Nghĩa đứng lên đi lại gần cô gái:

- Cô là ai? Đến đây làm gì? Cô vào phòng này, phòng tôi, để đụ chồng tôi phải không?

Thúy lùi lại cuống quýt bảo Nghĩa:

- Anh Nghĩa, em phải đi về Anh cho em về...

Chị Nghĩa phóng tới nắm áo Thúy hét:

- Cô trả lời tôi ngay... Cô đến đây để đéo chồng tôi phải không?...

Một cái tát trái như chớp giạt vào giữa mặt Thúy. Chị Nghĩa rít lên:

- Có phải vậy không?

Thúy lùi lại ôm lấy mặt khóc òa:

- Tôi... Tôi không biết là anh Nghĩa có vợ.

Một cái tát nữa bốp vào mặt Thúy. Chị Nghĩa gầm lên:

- Cô chỉ trả lời những câu hỏi của tôi thôi. Ngoài ra tôi cấm cô lảm mếu điều gì khác. Cô hiểu chưa?

Hai hàng nước mắt ràn rụa, Thúy mím môi gật đầu. Chị Nghĩa có vẻ hài lòng cười một cách tinh quái. Quay sang anh Nghĩa, chị dẫn từng tiếng:

- Anh mang con nhỏ này ở đầu đường xó chợ nào về đây? Có phải nó là điểm không?

Anh Nghĩa vội xua tay:

- Không đâu em. anh gặp Thúy ở nhà anh chị Cảnh buổi dạ vũ tuần trước. Anh trông em về bên má nên anh mới dẫn Thúy về đây.

Chị Nghĩa hừ lên một tiếng rồi quay sang cô gái:

- Tên thật của cô là gì?

Thúy nuốt nước tiếng:

- Thúy. Tên tôi là Thúy.

Chị Nghĩa nạt đùa:

- Đừng nói láo đưa xác tay coi.

Chị chụp chiếc xác tay của Thúy để trên ghế gần đó, Thúy cuống cuống định giật lại thì chị xô Thúy loạng choạng rồi thò tay lục lọi. Chị đổ tung mọi thứ ra bàn, nhặt lên một thẻ căn cước đọc to lên:

- Nguyễn Thị Minh Hạnh... Sinh năm... à, con lỏi này mới có 19 tuổi... 1200/4 Trần Hưng Đạo. Hừ, Minh Hạnh có phải là Thúy đâu. Cái xác này cô ăn cắp của ai?

Cô gái lắc đầu, ntrớc mắt tuôn rơi mặt trắng bệch:

- Của tôi.

Chị Nghĩa cười gằn:

- Vậy thì cái xác tay này của cô, thẻ căn cước này của cô. Tại sao cô lại nói láo?

Chị bước tới, tay vung lên, cô gái ôm mặt rú lên hãi hùng cũng không né tránh được cái tát thứ ba... Cô rên rỉ:

- Bà... Bà làm ơn cho tôi về. Tôi không biết... Tôi không biết gì hết... Xin đừng đánh tôi.

Chị Nghĩa cười lớn:

Cho cô về à? Cô chưa đự được chồng tôi mà... Tự cô theo ảnh về đây hay ảnh ép buộc cô về đây?

Quay sang chồng chị hét:

- Anh dọa nạt bắt cổ về đây pllải không?

Anh Nghĩa lắc đầu:

- Anh không có ép. Anh rủ cổ về và cổ cũng muốn về nữa.

Chị Nghĩa nạt:

- Anh đừng có chối. Anh tưởng qua mắt được tôi sao?

Quay sang cô gái chi hát hàm:

- Sao? ảnh có ép cô về đây không? Hay tự cô theo ảnh?

Cô gái hời hợt nhìn chị Nghĩa rồi lại nhìn anh Nghĩa rồi lại nhìn chị Nghĩa ấp úng:

- Tôi không biết... ảnh.... ảnh ép tôi về đây...

Chị Nghĩa phóng tới hai tay tá lia lịa vào mặt anh Nghĩa. Miệng chửi rủa toí bời:

- Đồ nói láo... Đồ khốn nạn... Đồ bẩn thỉu... Đồ chó đẻ...

Anh Nghĩa luống cuống tránh né, miệng cãi nhưng chị Nghĩa đâu có thềm nghe. Dạng chân đứng chị ra lệnh cho anh:

- Anh đã dẫn con nhỏ này về. Bây giờ anh phải đụ nó cho tôi coi mới được.

Chị bảo Minh Hạnh:

- Bây giờ tôi cho cô đụ chồng tôi đó. Đụ không khéo là có chuyện nghe.

Minh Hạnh kinh hãi nhào ra cửa. Chị Nghĩa hét:

- Anh giữ nó lại cho tôi.

Anh Nghĩa nghe lời vợ, phóng lại ôm cô gái, nắm hai cánh tay giật ngược lại đằng sau. Chị Nghĩa bước lại, nắm hai đầu vú của Minh Hạnh nghiền răng vụn tước lại Minh Hạnh khóc nức nở lập bập:

- Tôi lạy bà. Bà tha cho tôi... Bà cho tôi về... Tội nghiệp tôi...

Chị Nghĩa hừ một tiếng. Chị bước lại gần bàn lấy ra một lưỡi dao găm sáng quắc. Cho lưỡi dao sắc lạnh lướt lên má Minh Hạnh, chị

gần giọng:

- Cô phải để cho chồng tôi đụ cô trước mặt tôi, còn không là tôi thọc huyết cô ngay. Đụ xong tôi cho cô về.

Chị hất hàm bảo anh:

- Đem Minh Hạnh lại giường. Anh đụ kiểu nào mới lạ cho tôi xem cho đã con mắt tôi coi.

Trên càn me tụi tôi nhìn nhau nín thở. biết là giai đoạn chính khốc liệt sắp diễn ra. Tôi nghiệp cô Minh Hạnh một con mồi cho hai ngtrời quần thảo. Anh Nghĩa dìu Minh Hạnh lại giường, nàng lả đi như một xác chết. Anh Nghĩa cởi hết quần áo Hạnh, để nàng nằm dạng chân trên giường. Chị Nghĩa bước lại ngó rồi phê bình:

-Lông lồn đẹp, quần, nhưng hơi ngắn.

Chị bước lại ngồi dạng chân trên ghế bảo chồng:

- Anh bú Minh Hạnh đi, bú cho khéo. Minh Hạnh quần người sống động lên coi nào, đừng để nàng nằm như xác chết chưa chôn trông chán quá đi

Anh Nghĩa gục mặt, dí mũi vào lồn Hạnh. Anh còn nắm đám lông lồn trên mu Hạnh kéo ngược lên rún làm lồn Hạnh trông có vẻ dài thêm, hột le và hai môi lồn thười ra. Tôi thấy vậy bèn nghĩ đến hai câu thơ: "Cứ sao vợ lại hơn Trời nhỉ? Vợ chỉ hơn Trời có cái trai. " À, cái trai trông nó như vậy đó. Trong phòng anh Nghĩa cứ miệt mài bú mãi. Chỉ vài phút sau tụi tôi thấy Hạnh vặn mình. Hình như cô đã quên tất cả mọi sự vừa xảy ra... Quên cả bà vợ dữ hơn sư tử của anh Nghĩa đang ngồi ngó một cách thích thú. Chiếc lưỡi thần sầu của anh Nghĩa đang luồn lỏi khắp mọi ngó ngách trong lồn ngoài lồn Hạnh... Hạnh rên rỉ, hai tay xoắn gít lấy tóc anh Nghĩa. Xuân và Lan ngồi hai bên cạnh tôi, không ai bảo ai cùng một lúc tự động thò tay ôm lấy háng tôi. Tôi mở nút quần cho cặc tôi tự do vùng vẫy trong bàn tay của hai nàng và tôi cũng không bỏ lỡ cơ hội dăng hai bàn tay ra dùng hai ngón giữa móc lồn Xuân và Lan. Dưới kia chi Nghĩa cũng tuột quần đang móc lồn tự thủ dâm. Trên giường anh Nghĩa đã thôi bú Hạnh, anh quỳ gối chống tay đụ Hạnh. Dập dờn một hồi, anh đổi thế gác hai

chân Hạnh lên vai mình phóng tới phóng lui lia lịa rồi anh lại ngửa ra giường bảo Hạnh ngồi lên mình anh nhưng quay mặt về phía chân anh cặc cắm giữa lồn Hạnh, nằng chỉ việc đập lên dồi xuống. Cô nằng Hạnh lúc này chỉ còn biết cái lồn của mình và con cặc anh Nghĩa thôi, anh bảo thủ nào Hạnh làm ngay như vậy mà làm nghề dễ sợ. Tụi tôi ngoài chạc cây mc cũng cuống cuống móc lồn tuốt cặc lia lịa. Chi Nghĩa hoàn toàn trần truồng, ngồi xoạc chân trên thành ghế, miết xuýt xoa, tay miết liên miên vào mông đóc mình. Mọi người đều muốn phụt lửa. Trên giường anh Nghĩa lại đổi màn khác, anh dựng ngược Minh Hạnh lên, trong tư thế trồng cây chuối ngược đó, nằng phải chống đỡ thân mình bằng hai cánh tay và hai cùi chỏ. Anh Nghĩa nắm lấy hai bắp chân Minh Hạnh, bước ngang qua người nằng, một chân phía mặt Minh Hạnh, một chân phía đít Hạnh. Cái lồn của Hạnh ngửa lên mời mọc. Anh để cặc mình vào giữa lồn Hạnh mà đâm xuống, kéo lên. Các lỗ chân lông trong người tôi như muốn phì lửa. Kiểu này ngộ quá. Tôi không tưởng tượng người ta có thể sáng chế ra kiểu làm tình như vậy. Anh hỏi Hạnh dồn dập:

- Sướng không em. Đã đời không sắp ra chưa?

Hạnh ú ớ những tiếng kêu đứt quãng. Trước mặt nằng, thế giới không còn có ai, tất cả đối với nằng giờ này chỉ còn có thịt và da, lồn và cặc cùng khoái cảm nhục dục trong tiếng la, tiếng thở đứt quãng. Bỗng Hạnh hét lên:

- Anh Nghĩa ơi... Anh ơi! Em tới rồi anh... ơi!

Chi Nghĩa đứng phất dậy hét:

- Anh Nghĩa... Hạnh ra rồi anh ngừng lại... Ngừng lại... Không được đụ nữa.

Anh Nghĩa ngưng lại tức khắc, ngó chị chờ đợi xem chị muốn gì. Chị bảo anh:

- Anh đứng vào góc phòng mà ngó. Hôm nay anh hư lắm, không cho anh đụ tiếp. Trông cô Hạnh kìa. Sướng mê tơi trông đã chưa kìa.

Chị bước tới giường bảo Hạnh:

- Nghĩa dụ em có đã không? Nghĩa bú em có sướng không?

Vừa nói chi vừa vuốt nhẹ hai đùi Hạnh, Hạnh ngược đôi mắt lơ lơ gật đầu nhẹ. Tiếng chi Nghĩa thật êm ái:

- Em hãy nằm im đi. Để chị bú em. Chị bú em còn sướng hơn là Nghĩa bú em đó. Nghĩa là đàn ông, đâu có biết đàn bà sướng nhất ở chỗ nào mà bú cho đúng.

Hạnh lồm cồm ngồi dậy. Tiếng chị Nghĩa uy quyền lạnh lẽo buông ra:

- Nằm im. Nằm ngửa ra. Không có lệnh của chị cấm em nhúc nhích.

Tôi đọc được sự khiếp hãi trên mặt Hạnh, nàng ngoan ngoãn nằm ngửa ra, chi Nghĩa vuốt vuốt lông lên mu lồn Hạnh rồi vạch hai mép ra thọc mạnh hai ngón tay vào. Hạnh hơi cong người lên, chi Nghĩa mỉm cười, rút hai ngón tay ra cho lên miệng mút rồi gật gù:

- Lồn trẻ thơm hơn lồn già, em gái ngoan nằm yên nghe, chị muốn hút hết khí lồn của em, không cho thằng cha Nghĩa chút nào hết.

Chị lại cúi xuống, lỗ lồn Hạnh mở rộng, run rẩy, phập phàng như mời gọi. Chị Nghĩa vùi mặt mũi vào háng Hạnh, chi tông lưỡi vào mà xoáy mà ngoáy. Chắc lưỡi chi phải đút sâu hút vào lồn Hạnh vì mỗi lần chi ngửa cổ ra để rút lưỡi lại, tôi nghe có tiếng bụp bụp như người ta mở nút chai rtrợu vậy. Xuân thì thầm:

- Trông kìa... Bà Nghĩa bú nghề chưa... Tụi mình phải nhìn cho kỹ, rồi mai mốt bắt chước để bú nhau cho sướng.

Chị Nghĩa làm Hạnh điên đảo thêm chừng 15 phút nữa mới ngừng mặt lên. Háng Hạnh cũng như mặt chị đều ướt nhễ nhãi... Chi nằm lăn ra giường bảo Hạnh:

- Chị bú em sướng không... Bây giờ em trả ơn lại cho chi đi.

Minh Hạnh e ngại hỏi:

- Trả ơn cho chi? Chị muốn em làm gì bây giờ?

- Thì em hãy bú lồn chi như chi vừa bú lồn em đó

Minh Hạnh luống cuống:

- Em... Em không nghe rõ chi vừa nói gì.

Chị Nghĩa cười, thò tay bóp nhc vào lồn Minh Hạnh:

- Thôi mà em... Vớ vẩn làm gì. Cả đời em mới được có cơ hội này mà. Anh Nghĩa xía vô:

- Minh Hạnh à, chị đã nói là em hãy trả ơn cho chi. Vậy em hãy bú chị đi, bú liền lập tức.

Đôi mắt Minh Hạnh mở lớn kinh sợ, hết nhìn anh Nghla rồi lại nhìn chị Nghĩa, rồi lại nhìn anh Nghĩa. Phần anh Nghĩa đã trút bỏ hết quần áo, trần truồng sừng sững đứng trước mặt Minh Hạnh, đẹp như tượng thần Hercule, hai cánh tay rắn chắc, cặp đùi to cuộn cuộn những bắp thịt. Ở giữa người vươn ra một khúc thịt dài, tròn tria hồng hồng trông thật hỗn láo, thách thức. Hai hòn dái lấp ló dưới tầng lông đen mịn, rậm rạp như cánh rừng Phi Châu. Anh bước tới một bước, từ tốn bảo Minh Hạnh:

- Sao? Em bú lồn chi đi chứ.

Minh Hạnh dội lại một bước:

- Em... Em chưa bao giờ bú...

Thì em bắt đầu đi... Có lần thứ nhất mới có lần thứ hai phải không? Bao giờ em mới được có dịp bú một cái lồn đẹp như thế này. Anh ngồi xuống giường, xoa đít Minh Hạnh.

Chị Nghĩa vẫn nằm ngửa giữa giường, hai tay chi banh hai mông lồn ra cho Minh Hạnh thấy rõ hai cánh thệp lồn đang phập phồng chờ đợi môi và lưỡi Minh Hạnh. Minh Hạnh ngập ngừng:

- Em... Em không biết phải làm thế nào?

Anh Nghĩa cười khà:

- Thôi để anh chỉ cho em nghe. Ngó nè...

Anh quỳ thụp xuống bên cạnh giường, áp mặt vào lồn chị Nghĩa và chẳng để phí một giây nào lưỡi anh làm một vòng, từ ngoài xoáy vào tận trong. Tôi nghe được cả tiếng anh hít hà, thưởng thức hương vị nồng nàn của lồn vợ anh tiết ra. Lưỡi anh thụt ra thụt vô tung bừa. Chị Nghĩa cong đít lên, đẩy anh ra:

- Thôi anh, đủ rồi, anh bú lồn em lúc nào chẳng được, Hiện giờ em chỉ muốn Minh Hạnh bú em thôi. Thế nào? Cô bé đừng giỡn mặt với chi nghe.

- Bộ em không thèm muốn đờc nếm mùi lồn chi sao? Quỳ xuống và bắt đầu liếm chi đi em.

Anh Nghĩa đẩy Minh Hạnh quỳ xuống cạnh thành giường. Chị Nghĩa vói tay ôm lấy đầu Minh Hạnh kéo sát vào háng mình. Chân chi dang rộng, lồn chi đợi chờ. Minh Hạnh hơi khựng lại, có lẽ vì mùi lồn trong cơn nứng loạn xông lên dữ dội vào mũi cô bé. Tôi thấy lỗ lồn chị Nghĩa đỏ hoe, trót nhẹp cách miệng Minh Hạnh có mấy phân tây. Chị Nghĩa bảo: - Nào, mau đi em. Ngậm đi em, Bú chi mau đi em.

Minh Hạnh cúi xuống; đôi môi nàng dí sát vào mép lồn, từ từ đẩy lên đẩy xuống. Mới đầu Minh Hạnh còn ngập ngừng e ngại, nhưng sau khi bú liếm chừng 5, 7 phút cô nàng có vẻ hưởng thụ tận tình. Nàng áp mặt vào lồn, đôi môi há ra, vừa bằng chiều dài của hai cái thệp lồn, lưỡi nằm trong lỗ lồn, đầu mũi chạm vào đầu hột le. Trong tư thế cân bằng đó, Minh Hạnh hít một hơi dài rồi mặt nàng bắt đầu xoay tròn. xoay vòng vòng. Khuôn mặt nàng áp sát vào lồn chị Nghĩa, mũi, môi, miệng Minh Hạnh đều làm việc một lượt. Trông nàng như háu đói, thỉnh thoảng nàng phải ngửa cổ ra để lấy một vài sợi lông lồn dính ở miệng. Minh Hạnh bú mê man, đưa tay lên ôm vòng eo chị Nghĩa kéo ghì xuống, làm như cố bú được chút nào hay chút đó. Nàng lại ngẩng mặt lên, ngậm lồn chị Nghĩa một chút, hai bàn tay ép lồn lại cho lồn chị Nghĩa dài ra, trông như cái lá tre. Mòng đóc chi lồi lên, hai môi lồn khép chặt, dâm khí nhiều ra từng giọt, Minh Hạnh đưa đầu lưỡi len lách giữa hai môi lồn khép chặt đó, rọc lên rọc xuống như rọc sách. Nàng há rộng miệng, đưa hết cả lưỡi ra, đầu lưỡi nhọn hoắt cứ rọc mãi giữa hai khe lồn, nàng lại xoay tròn đầu

lưỡi nơi đầu hột le làm chị Nghĩa như điên dại tay chân quắp lại, chi rên la, chi vịn người, người chi trườn hẳn lên giường, Minh Hạnh bò lên theo, chị Nghĩa rít lên từng hồi:

- Em ơi! Hạnh ơi! Em bú chi sướng quá. Bú nữa đi em.. Bú mạnh đi em... ơ...Chị chịu hết nổi rồi... Chị sắp ra đây mặt em nè.

Chi quần quai, người cong lên cụp xuống, trườn mãi như chạy trốn, Minh Hạnh tấn công dữ dội không buông, nàng ngoạm luôn cả thẹn lồn, nàng cắn luôn cả mòng đóc. Như ma đói, nàng ngoạm, nàng liếm, nàng cắn liên hồi làm chị Nghĩa la lạc cả tiếng. Chẳng biết Xuân và Lan nghĩ sao chứ phần tôi thấy cảnh Minh Hạnh quỳ gối, cúi đầu, chống mông mà bú chị Nghĩa thì tôi chịu hết nổi. Các giây thần kinh trong người tôi muốn bung vỡ, đầu cặc tôi nảy bần bật. Xuân và Lan thì thằm bên tai tôi:

- Thôi... Lượm à... .. Tụi mình về phòng đụ nhau có hơn không. Dòm họ làm mấy cái đó tụi em nặng lồn thấy mồ.

- Tôi cũng muốn về liền, nhưng lại tò mò muốn xem đến hồi kết cục, nên bảo Xuân và Lan:

- Kệ, ngó chút đi mà. Biết đâu Lượm học được chút nghề rồi mới có thể phục vụ cho hai cô tận tình được chứ.

Lan ngúng nguẩy:

- Mấy người đó chắc chơi suốt đêm quá. Mình về phòng cho rồi.

Xuân gạt đi:

- Thôi kệ, ráng ở lại xem chút nữa đi. Ai chơi nổi suốt đêm. Nãy giờ hai chap rồi đó. Hay bà nứng quá thì về móc lồn một mình đi.

Kệ cho hai cô nàng thì thảo, lằm bằm, tôi vẫn lơ mắt ra ngó, Tay vẫn nủi chặt vào cành cây, trán và mép tôi lằm tằm mồ hôi hai con người tôi nhức nhối vì Minh Hạnh phô bày những thứ độc đáo nhất của nàng. Bộ mông tròn, cặp đùi thon, lồn chống ngược đang ngập ngừng, lỗ đít túm lại mở ra từng hồi theo cơn lốc bú. Anh Nghĩa đứng ngó nãy giờ cũng chịu không nổi nữa nên anh cũng nhảy lên giường,

cầm cặc ấn vào lỗ đít Minh Hạnh. Tôi thấy Minh Hạnh ngẩng mặt quay lại, nét đau đớn hiện rõ. Chị Nghĩa lại gặt đầu Minh Hạnh xuống, hôn hôn:

- Em... Bú chi tiếp đi... Chi sắp ra rồi... Bú đi... Bú đi...

Chi co chân lên, khoanh tròn làm thành một cái gông trên cổ Minh Hạnh, cô nhỏ bị khóa chặt cổ trong háng chị Nghĩa. Anh Nghĩa quỳ thẳng, chày vờ của anh giã dập dồn vào lỗ đít Minh Hạnh. Anh lại vòng tay xuống, hai mu bàn tay chắp lại với nhau, bốn ngón tay trở lẩn ngón giữa chĩa thẳng thọc vào lồn Minh Hạnh mà thụt, mà móc. Tiếng la, tiếng rên, tiếng hét loạn cuồng như mê dại, âm âm, xầm xập như lòng đất giữa cơn địa chấn, run rẩy, gãy vụn như núi tuyết giữa cơn băng hà.

Tôi nắm tay Lan và Xuân. Ba đứa nhảy ào xuống đất huỳnh huých cắm đầu cúi cổ chạy tuốt về phòng. Hai nàng hối hả cởi quần áo rồi hè nhau đề tôi ra lột luôn hết y phục. Lan bảo:

- Xuân! Tội mình đưa thuyền con nhà Lượm nghe!

- Chịu liền bà lái tôi chèo hí.

Chẳng để tôi kịp thối mác, hai ả đề ngựa tôi ra, ngồi đầu lưng lại trên mình tôi. Xuân ngồi trên bụng tôi, cầm cặc tôi nhét vô lồn mình rồi ở trên đạp xuống. Một luồng điện tê tái ngất ngây chuyển khắp thân thể tôi khắp cả đầu xương, ống xương cho đến chân răng kẻ tóc. Lan hạ ngay cái lồn trên miệng tôi. Nàng nói:

- Anh dụ em bằng lưỡii nghe. Lượm đi đường lưỡii thần sầu lắm. Anh đưa hết lưỡii ra đi anh. Em ngồi ở trên nhịp xuống. Ôi? Anh... Dụ bằng lưỡii sướng chết anh ơi... ơi! Sướng quá Lượm ơi...

Cứ vậy mà lụi tôi dụ nhau tơi tả, cũng rầm rầm xập xập cũng chẳng kém gì mấy người trên tầng nhà trên. Ba đứa nắm lẫn ra thở phì phò, Lan bỗng cười khì:

- Ngộ ghê. Tội mình dụ nhau có sướng thì sướng thiệt mà lần nào cũng mệt gần chết.

Xuân cười:

- Có sướng phải có mệt chứ. Còn Lượm...

- Chơi được nữa không?

Tôi thành thật:

- Bây giờ Lượm muốn đi ngó nữa xem tán kịch hạ màn ra làm sao, rồi về đây tội mình chơi đến sáng. à, mà bây giờ mấy giờ rồi?

Lan nhìn đồng hồ trên đầu tủ:

- Mới 10 giờ hơn. Vậy mà mình cứ tưởng đâu khuya lắm rồi.

Xuân với tay lấy tấm mền đắp lên người:

- Bà với Lượm có đi đâu thì đi. Tui ngủ một chút. Ngó dòm hoài chán thấy mờ. Thà để thì giờ hơi sức đụ nhau sướng hơn. Tôi rủ Lan, Lan cũng không chịu đi. lòng tò mò thúc đẩy, tôi ngượng nghịu hứa với hai ả là hễ màn kịch kết thúc là tôi về liền. Lan xua tay:

- Đi đi mà. Không ai giận đâu. Giận thì ai dẫn bạn về đây làm gì.

Tôi phóng mình chạy đi. Lại leo tuốt lên cành me lúc nãy để ngòai mà ngó. Trong phòng anh Nghĩa đã mặc đồ đảng hoàng. Chị Nghĩa và Minh Hạnh vẫn còn trần truồng. Minh Hạnh nằm trên giường, mồ hôi ướt đầm trên trán. Chị Nghĩa ngồi kế bên cạnh giường, tay này vuốt tóc nàng, tay kia ngón giữa thọc vào lồn nàng. Chị âu yếm bảo Minh Hạnh:

- Em có mệt lắm không? Nằm nghỉ cho khỏe rồi chút nữa anh Nghĩa đưa em về. Em bảo chị em chưa từng bú lồn, sao em bú giỏi vậy? Em có nói láo chị không?

Minh Hạnh lúng túng:

- Thiết tình em chưa làm lần nào hết.

Chị Nghĩa cười phá lên, rút tay ra khỏi lồn Minh Hạnh:

- Anh à, cô nhỏ này không biết nói láo. Em khen cổ bú lồn giỏi, cổ biểu cổ mới bú lần đầu, vậy mà lúc trả lời lồn cổ cắn cắn cắn ngón tay em đó anh à. Mà thôi, không hề gì. Mới bú hay bú nghề rồi cũng không sao. Bây giờ em về rồi thỉnh thoảng anh Nghĩa lại đón em tới thăm chi nghe. Nghe chi Nghĩa nói vậy tôi cụt hứng, thế là tôi chẳng được xem thêm chút nào. Hai con nhỏ Xuân và Lan khôn thiết, chắc tụi nó cũng đoán được chẳng còn gì hào hứng nữa nên mới không thèm đi. Tôi thấy anh Nghĩa đưa Minh Hạnh ra xe rồi phóng thẳng về phía xa lộ. Lòng chẳng còn gì thích thú tôi tuột xuống đi bộ chậm chậm vào nhà.

Bỗng tôi nghe tiếng chân bước xào xạc trên mặt sỏi chị Nghĩa đang đi

về phía tôi, chi mặc bộ đồ lụa trắng, trông tiêu dao sương khói, đẹp rợn người như một bóng liêu trai. Chi cười hỏi tôi:

- Trời khuya rồi sao em chưa ngủ, còn đi dạo trong vườn vậy? Bộ nhớ cô nào hử? Xuân và Lan đâu?

Tôi luống cuống vì không biết chi Nghĩa mặc quần áo hời nào mà lạ vậy. Tôi chỉ thấy anh Nghĩa đưa Minh Hạnh ra về chứ tôi đâu có thấy chị Nghĩa bước ra sân hời nào đâu, mới có mấy phút phòng Xuân, Lan tôi hơi lo, sợ hai cô ả thức dậy biết được, tôi không biết nói gì đây. Nhưng dù gì tôi cũng cóc cần, tôi đang thêm người đàn bà đang bốc lửa như hỏa diệm sơn bên cạnh tôi. Mới vào phòng, chi Nghĩa bật đèn sáng lên, chi nói:

- Chi thích làm tình để đèn sáng, mình nhìn rõ được sợi lông, sợi tóc của nhau mới thú.

Chi cười thật tình. Chi bước lại tủ rượu rót cho tôi một ly:

- Trông em khô ngô tuần tú lắm nhưng không biết có gan góc không? Uống một ly với chi cho mạnh bạo hơn lên nhé.

Tự nhiên tôi nổi quạu. Tôi chơi, tôi đụ nhiều bà lớn tuổi rồi chứ. Bà nào cũng có vẻ muốn chủ động, coi thường tôi. Sau khi tôi đụ cho tơi bời hoa lá, lúc đó mới nể út Lượm này. Tôi làm lì uống ực hết ly rượu, tự rót cho mình thêm một ly, chỉ hai hơi là cạn. Tôi quăng ly rượu vào tường vỡ tan, cười khan nói với chi Nghĩa:

- Chi đừng lo. Gan em là gan cóc tía. Người Pháp họ bảo là hể ly vỡ là có khách. Chỉ có mình chi thôi, chứ có thêm mấy bà nữa em cũng chấp nhận. Em cở thể thỏa mãn 6 bà một lúc.

Chi Nghĩa ngạc nhiên nhìn tôi. Chi có vẻ thích thú vì thấy tôi nổi cục tính. Chi chọc tức thêm:

- chà, ngựa non háu đá. Đâu em đưa bừa bới của em ra cho chi xem được bao lớn mà làm phách.

Tôi tuột quần liền tức khắc. Chi Nghĩa tròn mắt nhìn con cặc kỳ lạ ngoài khổ của tôi. Chi nhìn tôi thắc mắc:

- Súng này loại gì vậy?

Tôi bật cười, cảm thấy hết giận, liền nói giỡn:

- Loại gì cũng được, miễn có nhiều đạn và bắn mạnh hơn thứ súng khác, chi chịu không? Chi Nghĩa cầm con cặc tôi ngắm nghía nâng niu. Bàn tay chi dịu dàng, chi ve vuốt tôi, lòng tôi lâng lâng. Chi đẹp quá. Tôi gục đầu vào tóc chi. Da thịt chi thơm như hoa lan. Tôi thủ thủ:

- Chi Nghĩa ơi? Em thèm chi quá rồi... Em muốn bú chi...

Chi Nghĩa ngẩng lên:

- Tên chi là Thu Hà. Để chi Thu Hà bú em trước nhé.

Chi áp cặc tôi lên má chi, chi đặt dưới cằm, để lên mắt trước khi đút cặc tôi vào miệng chi. Chi mút cặc tôi ngon lành như đứa trẻ mút cà lem cây. Chi thè lưỡi, để hai hòn dái của tôi trên lưỡi chi mà mài mài, cạ cạ. Trong khi hai hòn dái tôi để lên lưỡi chi thì đầu cặc tôi chạm vào trán chi, chi dùng tay lăn lăn cặc tôi trên trán. Tôi sướng tê người.

Người đàn bà giàu sang trí thức, đẹp như một bà công chúa đang phủ phục trước mặt tôi. Chi bú tôi say mê, thành thực, tự nhiên tôi muốn trả ơn lại cho chi. Tôi nâng mặt chi lên, ngọt ngào nói với chi:

- Chi cho em bú chi đi. Em muốn ra rồi nè...

Tôi dìu chi lại giường, cởi hết quần áo chi, đặt chi nằm ngửa giữa giường rồi nắm đè lên chi. Tôi bắt đầu từ sau vành tai, xuống cổ, tôi liếm hai đầu vú chi. Chi rên nhẹ oản người. Nhưng chủ ý của tôi là bú hai thẹn lồn của chi. Tôi làm cho tay chân chi quắp lại Tôi ngậm hai thẹn lồn của chi một hồi rồi mới bú. Dùng môi tôi ngậm chặt lại, kéo ra rồi lại bú. Chi sướng đại cả người. Mắt chi nhắm nghiền, chi ghì chặt lấy tóc tôi. Tôi thọc lưỡi sâu vào âm đạo lưỡi tôi đầy sang bên trái, đá sang bên phải rồi lại ngậm thẹn lồn của chi mà bú, mà nhần nhẹ. Kiểu bú này làm cho người đàn bà sướng thất lồn lại Lỗ lồn như thất bốp lại nhỏ hơn, làm cho họ cảm giác như lưỡi mình lớn hơn, họ sướng như lần đầu tiên được đụ với người họ yêu.

Tôi banh hai mép lồn chị ra để dúi mặt tôi vào. Mũi và miệng tôi ấn ngập vào lồn chị. Mấy sợi lông lồn chạm vào mắt tôi. Ngó lên tôi thấy chị đang nhìn tôi, mắt chị như dại đi làm như chị sắp lặn ra bất tỉnh, tôi bèn nháy mắt với chị. Chị đang mê dại cũng phải phì cười mà bảo:

- Đồ quỷ Bú đi... Nghịch ngợm quá.

Lưỡi tôi thụt vô, kéo ra. Thụt vô, kéo ra. Thụt vô kéo ra roi từ từ vẽ từng vòng chậm chạp cỡ chữ ý. Tôi vẽ từng vòng tròn, bao nhiêu chữ O, bao nhiêu số 8 trong lồn chị. Tôi để đầu lưỡi chấm vào mòng đóc đang giựt giựt phập phàng của chị vài giây rồi bất thành linh ngoáy mạnh vào lồn chị. Lưỡi tôi thiện nghệ xoay tròn như người dùng máy khoan đào đất, xoi tường. (Cái này tôi mới học được của Minh Hạnh). Tôi thục đầu vào bú. Liếm cao lên. Bú thụt xuống. Nhanh hơn. Mạnh hơn. Quét ngang. Quét dọc. Chị Thu Hà run bần bật. Tôi tung hoành như nhà vô địch quần vợt, chị Thu Hà chỉ là người tập sự non nớt làm sao đối đầu được với những cú đập hiểm hóc của tôi. Bỗng một tiếng thét chói tai như muốn vỡ tan mảnh gương soi, chị Thu Hà quẩn người lại, chị đẩy mặt tôi ra, kéo tôi lên. Miệng chị lảm nhảm:

- Để cặc em vào lồn chị đi. Đụ chị đi em. Đâm chị đi em. Giết chị đi em... ôi! Sướng quá... Đụ mạnh đi em. Mạnh nữa đi em... ôi... Chi sướng đầy lồn... Ôi cha! Chết chị mất thôi.

Tôi kéo cặc lên, chỉ để đầu cặc chấm vào môi lồn chị, ngừng lại vài ba giây rồi thành linh đâm thật sâu vào lồn chị đến lút cán. Sức trai dồi dào, tôi đụ với tất cả sự kiêu hãnh của người đàn ông hoàn hảo. Chi oằn oại dưới người tôi. Tôi khóa chân chị, tôi đè lên cườm tay chị. Thân thể chị trắng ngần hoàn toàn khuất phục dưới sự khống chế của tôi. Chiếc giường rung rinh dưới sức nặng của hai người. Tôi gác hai chân chị lên vai tôi. Ngó vào chiếc gương của chiếc bàn phấn ngang giường, tôi thấy rõ cặc mình kéo ra thụt vào giữa lỗ lồn mở rộng của chị Thu Hà. Lồn chị cắn tôi liên hồi. Tôi như con bò mộng hăng máu, húc càng dữ. Hai thân xác hừng hực hla tình, sức nóng có thể làm chảy tấm nệm mà tụi tôi đang nằm. Chị Thu Hà bỗng đẩy tôi ra, chị quay đ)lu nắm ngược lại với tôi. Chị hỏn hển nói:

- Lợm ơi... Chị sắp ra. Chị muốn em nuốt hết âm khí của chị. Chị muốn uống hết tinh khí của em... Em cho chị đi nhé...

Chị vợ cặc tôi đút vào miệng chị. Chiếc lưỡi thần tình của chị làm tôi

không kìm hãm được nữa, cùng lúc ấy chi cũng xịt đầy vào mặt tôi. Chị ra nhiều quá làm tôi tưởng chi đang đá. (Sau này tôi mới được biết rằng 100000 người đàn bà mới cỡ một người như chị Thu Hà, khi đạt được tuyệt đích của khoái cảm, họ phun, họ xịt tràn trề như là họ đá vậy).

Chị Thu Hà ra từng chap, tôi uống không kịp, mặt mũi tôi ướt mem. Khi cơn hứng tình dịu xuống, tôi ngồi dậy thì chị Thu Hà cười ngất. Nhìn vào gương tôi thấy mặt mình nhể nhể. Những giọt dâm tình đang nhiều dài dưới cằm. Một giọt còn đọng ở trên đầu mũi. Hai sợi lông lông còn dính ở má trong khi tóc tôi rối bù. Tôi cũng phì cười, vuốt mặt và thè lưỡi liếm mép. Chị Thu Hà đẩy tôi vào buồng tắm:

- Thôi đừng liếm mép nữa. Chị lại núng lòn bây giờ. Em vào rửa mặt đi. Bây giờ mới 11 giờ rưỡi. Cỡ 12 giờ hay hơn một chút chị có mấy người bạn đi Ô Cấp về sẽ ghé qua đây. Hồi chiều họ có điện thoại cho hay. Anh Nghĩa cũng sắp về tới Em nhập bọn với tụi chi luôn nghe.

Rồi chị nhăn mũi cười:

- Chắc em sẽ đoạt giải quán quân quá.

Ở buồng tắm ra, mặt tôi sạch sẽ, tóc chải gọn gàng, nhưng máu tôi vẫn hừng hực, hậu quả của hai ly rượu. Tôi tỏ ý muốn uống thêm một ly nữa. Với cử chỉ thật đầm thắm, chị Thu Hà nắm tay tôi:

- Đợi chút xíu... Chừng nào mấy người đó tới đây chị em mình sẽ uống chung... Em mệt không Lượm? Chị đã từng dụ nhiều người, chưa có ai tuyệt vời như em... Chị sướng muốn ngất đi... Chị dụ tùm lum hết... Trên giường, dưới đất, trong ga-ra, trong xe hơi, bụi cỏ, gốc cây, trong buồng tắm, dưới gầm giường, nhưng mà tối nay chi sướng nhất... Ước gì chị được chết đi lúc đó...

Tôi vuốt tóc chị. Lòng thầm cảm ơn những ưu ái chị dành cho tôi. Hai chị em bước ra ngoài phòng khách. Trông tôi và chị Thu Hà không ai ngờ được rằng tụi tôi vừa trải qua một cuộc làm tình khốc liệt kinh khủng, rung trời chuyển đất.

Có ánh đèn pha quét ngoài sân. Chị Thu Hà đứng lên:

- Anh Nghĩa về...

Anh Nghĩa ào vào. Anh không trông thấy tôi.

Chi Thu Hà đứng lên đón chồng. Anh hỏi:

- Các anh chị ấy chưa tới à! Anh đưa Minh Hạnh về nhà... Nó khóc quá. Sao em không ngủ đi coi chừng mình sẽ phải thức suốt đêm nay đó.

Chi Thu Hà cười:

- Em đâu có cần ngủ. Em đang bận rộn với cậu Lượm nè.

Lúc đó anh Nghĩa mới nhận ra sự có mặt của tôi. Anh dò xét nhìn tôi rồi quay lại hỏi vợ:

- Em bận rộn gì với cậu Lượm? Có phải...

Anh Nghĩa trừng trừng nhìn tôi. Tôi nhún vai. Cái nhún vai của tôi đã tố cáo mọi sự. Anh gầm lên, xông lại túm cổ áo tôi:

- Cậu đã làm gì với vợ tôi?

Chi Thu Hà xua tay:

Anh khỏi cần chơi đởn cân não, khùng bố tinh thần Lượm. Cậu ấy đã thấy hết mọi sự giữa mình và Minh Hạnh. Em đã mời cậu ấy nhập bọn với tụi mình đêm nay...

Anh Nghĩa khựng lại vài giây, anh lén xén nói trống:

- Cũng được... Vậy mình đỡ màu mè mắt thì giờ.

Có tiếng bánh xe nghi~n trên mặt sỏi. Mấy người bạn của anh chi Nghĩa đã tới. Hai người ra tận ngoài thềm đón tiếp. Tôi tránh mặt vào góc phòng khách. Tiếng chị Nghĩa hỏi:

- Sao đến trễ vậy? Có ai đói bụng không?

Có lẽ tưởng không có ai ngoài bọn họ nên một người đàn ông cất tiếng oang oang:

- Hồi nãy ghé Long Thành ăn rồi. Lẽ ra về đây sớm hơn nhưng mấy bà kéo về Hotel bắt đụ một trận rồi mới cho đi. à, ông Cảnh nè, hồi chiều ông cổ bú lồn bà Minh Nguyệt không.

Tiếng một người đàn ông khác trả lời:

- Không, bà bú tôi. Sao anh hỏi vậy.

- À à Hồi chiều ở bãi Ô Quấn về Hotel, bà Thanh Quang không chịu đi tắm, đất đụ bắt bú ngay, lồn bà dính đầy cát, vừa sạn vừa mặn thấy mẹ.

Mọi người cười ồ lên, chị Thu Hà nói:

- Mời các ông, các bà vào trong nhà. Hôm nay tôi có người bạn mới, khám phá mỗi nhất của tôi và anh Nghĩa đó nghe.

- Chị bước lên thềm vẫy tôi, tiếng chị riu rít như tiếng chim:

- Lợm ơ... Đây là anh Cảnh, chồng chị Minh Nguyệt. Đây là anh Phở và vợ anh là chị Thanh Quang. Toàn là bờ ruột của chị đó.

Mấy khuôn mặt nhìn tôi dò xét, thời gian ngừng lại vài ba giây, tôi lừng khừng tiến lại chào hai người đàn bà, bắt tay hai người đàn ông. Chị Thu Hà lại thánh thót:

- Lợm còn trẻ nhưng là tay cừ khôi, trừ danh lắm đấy nhé. Mình nghĩ chị Thanh Quang và chị Minh Nguyệt sẽ hài lòng à, các bạn đi tắm trước cho đỡ mệt hay làm một ly rượu trước đã?

Anh Phở lắc đầu:

- Uống thì uống chứ mệt quái gì mà mệt. Của cải mang nặng bi đây này, chút nữa tha hồ tiêu pha.

Chị Thu Hà bảo anh Nghĩa pha cho các bà mỗi người một ly rượu,

còn các ông thì uống rượu mạnh, tôi cũng làm một ly Johnny Đồi Bộ. Bọn họ cười đùa vui vẻ, nói năng tục tĩu tỉnh bơ, chỉ có anh Nghĩa là có vẻ ít nói.

Uống xong mấy ly rượu, họ rút vào đi tắm. Chị Thu Hà nói nhỏ vào tai tôi:

- Lượm sẵn sàng xông trận chưa?

Tôi cũng thì thầm lại:

- Em ứng chiến suốt đêm cũng được. Nhưng em chỉ thêm chl thôi. Chị Thanh Quang to con quá, còn chị Minh Nguyệt hơi gầy, chắc em không hứng.

Chị Thu Hà cười thích thú:

- Ủ, để lát rồi mình tính. Em nhớ là chị Minh Nguyệt có móng tay dài. Còn chị Thanh Quang to lớn thì dễ nhận lắm.

Tôi không hiểu chị Thu Hà nói thế là có gì nhưng thấy anh Nghĩa đang nhìn chúng tôi dò xét, nên tôi cũng ậm ừ cho xong. Mọi người đã tắm xong, trông có vẻ thoải mái, kéo nhau vào phòng ngủ của chị Thu Hà. Chị bảo anh Nghĩa:

Anh điều khiển chương trình đi nhé. Các mục đêm nay mới lạ hơn những lần trước nghe các bạn.

Anh Nghĩa tắt hết đèn trong phòng ngủ, bảo mọi người cởi hết quần áo ra, chăn mền đã có sẵn ở dưới đất, chỉ việc nhập cuộc thôi, ai vớ được người nào là đụ người đó. Tôi nằm trên tấm chăn trải ở dưới gạch, tay quờ quạng vớ được chân ghế pho-tôi, tôi bò lên co chân trên ghế, cố giương mắt chọc thủng bóng tối nhưng vẫn không nhìn thấy gì tôi nghe tiếng thở và tiếng va chạm của chân tay. Cặc tôi chưa cương lên được, nằm im lìm nghe ngóng. Tôi không biết cặc mình có cương được hay không khi chưa biết những gì sẽ xảy ra trong bóng tối. Tôi nghe tiếng hít hà, tiếng thở mạnh rồi tiếng liếm nhau chóc chách. Một gót chân đặt giữa đùi tôi, một thân hình tràn lên mình tôi một bộ ngực ép sát ngực tôi, chưa biết thân thể đó là của ai thì người ấy đã bị đẩy xuống. Một bàn tay nâng cặc tôi lên ve vuốt.

Tôi xức nhớ ra đưa bàn tay mình xuống mò mẫm bàn tay kia. Thấy móng tay ngắn tôi biết là của chị Thu Hà. Tôi mừng rỡ, cặc tôi dựng đứng lên liền, tôi nghe tiếng cười khẽ rồi thấy đầu lưỡi rà rà nóng bỏng liếm nhanh quanh đầu cặc tôi. Một đám lông lăn nham nháp cạo vào má tôi, một bàn tay mò mẫm rồi vú tôi bị mút chùn chụt. Có người cầm bàn tay tôi áp vào một đôi ngực ấm mềm mềm. Cái vú nhúc nhích cạo quay trong lòng bàn tay tôi. Tôi cảm thấy một đầu lưỡi ướt nhờn nhột trên hai hòn dái mình và hai ngón tay luồn vào khe đít. Bắp thịt mông tôi giật từng hồi vô tự chủ và đầu cặc tôi ứa ra vài giọt nước rưng lên đùi mình êm ái.

Tôi bắt đầu hoạt động mạnh. Xoay mình qua một bên, quờ lay đụng phải một khối thịt vun tròn mịn màng. Tôi chắc đó là bộ mông của chị Thu Hà. Hình như cả ba người đàn bà đều vây quanh tôi. Lại đụng vào một bộ đít ồm, đầu óc tôi nghĩ ngay đến chị Minh Nguyệt. Tôi không muốn đít, tôi chỉ muốn lồn thôi, nên tôi xuôi tay vòng theo khối thịt tròn ồm đó, bàn tay tôi trôi lên giữa háng chị Minh Nguyệt. Tay tôi bị kẹp chặt, lồn chị như phà hơi vào tay tôi. Tôi cố sức ngo ngoáy. Đột nhiên chị Minh Nguyệt nới lỏng chân ra và cả bàn tay tôi vục mạnh vào một chỗ mềm mượt. trót sững. Tôi móc lồn chị Minh Nguyệt ngtrọc ra sáu đít. bàn tay tôi đi xa thêm. đụng vào mấy ngón tay khác cũng đang vọc vào lồn chị. Tôi thọc tay vào, cố đẩy mấy ngón tay kia ra. Mấy ngón tay kia không biết của bố nào. của bà nào cũng cố đẩy tay tôi trở lại. Mấy bàn tay cùng chia nhau móc một cái lồn. Sự việc này càng làm cho tôi htrng chí, càng muốn vồ cái lồn chị Minh Nguyệt cho riêng mình. Bàn tay phía trên mò mẩn cái hột le. Tay tôi móc phía dưới đáy lồn. Thỉnh thoảng bàn tay kia hạ xuống đụng bàn tay tôi và tôi lại nhẹ nhàng đẩy lên, buộc bàn tay kia phải trở về vị trí cũ. Ngtrọc lại tôi mon men lấn đất thì bàn tay kia đề xuống bắt tôi phải trở lại vị thế của mình. Đột nhiên tôi cảm thấy nặng trên ngực vì có một cái mặt vừa úp lên. Tôi vội nằm nghiêng, một chân co lên đầu gối. Vừa đổi thế nằm xong thì một bàn tay nâng đùi tôi lên, người đó liếm từ đùi non tôi lên đầu cặc. Chiếc ltrời đó xâm nhập ào ào vào háng tôi. Mấy sợi lông dái muốn xoắn tít lại vì nhột. cặc tôi co thắt lại vì cái lưỡi vừa mềm mềm vừa cứng cứng kia. Tôi thở gấp, chiếc lưỡi đột nhiên lướt qua khe đít rồi ngoáy mạnh, đào sâu vào lỗ đít. Tôi ngả ngtrời tay buông cái lồn tôi đang móc, vươn tay ôm chặt lấy đầu ngtrời đàn bà trong bóng tối. Tay tôi lần xuống vai thì tôi biết ngay đó là chị Thanh Quang vì người chị to lớn. Hèn chi mà chị làm tôi nặng muốn chết. Hai đùi tôi bị kẹp chặt giữa hai bắp đùi to lớn đầy thịt. Lồn chị to như cái đĩa áp sát chà lên chà xuống thịt da tôi Mảng lông lồn rập rập ồm ướt, nham nháp của chị từ từ phủ trên cặc tôi. Thò tay vào chỗ cặc tôi đang tiếp giáp với thịt lồn của chị, tôi kéo hai thệp lồn cho rộng ra, vân vê mảng lông rậm của chị rồi khum xuống đẩy mạnh con cặc xù xì lông lá của tôi vào tạt lúl trong sâu. Tôi thấy chị Thanh Quang như bị điện giật, chị ôm lấy vai tôi thở hổn hển nói:

- Ai vậy, ai mà có con cặc lớn vậy... ôi sướng quá ôi sướng quá. Lợm hả Lợm? phải Lợm không?

Hứng chí khi thấy chị Thanh Quang rên rở lời nắc ào ào. nắc như điên, nắc dạt cả những người chung quanh đang chen lấn lại gần trong bóng tối. Nắc một hồi tôi thấy cần cái quá lúc thì đụng chân cặp này, lúc thì chạm phải lưng người khác, tôi bèn tìm cách lôi chị Thanh Quang vào góc phòng để tự do biểu diễn và quả thật tôi đã hạ đo ván dễ dàng chị Thanh Quang chỉ sau chừng 20 phút trở hết ngón nghề.

Tới khi tôi và chị Thanh Quang ôm nhau nằm thở thì đèn phòng phụt sáng. Mọi người trong phòng trán như nhộng đưa tay lên đụi mắt cho quen lại với ánh sáng. Anh Nghĩa đứng ở góc phòng nơi gần với công tắc điện nói:

- Hết giờ chiến đấu trong bóng đêm rồi, bây giờ chúng ta vào trận giữa thanh thiên bạch nhật.

Tôi thấy có cặp hình như chưa tới nơi có vẻ phản đối nhưng rồi cũng đành phải theo đúng lệnh của anh Nghĩa lại lục đục nhào vào chiến đấu tiếp tục. Tôi nhìn chị Thanh Quang trần như nhộng với hai cặp vú bự như trái dưa hấu ngày tết thì cũng khoái, định là nhào vô tiếp tục tấn công chị một lần nữa cho đã đời nhưng chị như cảm thấy chịu không nổi trước sức trai của tôi nên nói nhỏ với tôi:

- Khoan đã, để lần khác bây giờ mình lại tiếp tục nữa mấy bà kia la ó chết. Bây giờ Lượm nhào vô chị Minh Nguyệt đi.

Nói xong chị từ từ bước lại chiếc giường nơi anh Nghĩa đang ngồi thụt cặc, còn chị Thu Hà uốn éo đi chung quanh giường. Chị Thanh Quang nắm tay anh Nghĩa, kéo luôn anh Cảnh đang đi theo ôm đít chị Thu Hà. Chị kéo hai người lại chiếc ghế pho-tơ ở góc phòng và ngồi xuống. Hai người quỳ hai bên chân chị Thanh Quang, anh Nghĩa móc lồn phía trên, tay vân về day day mòng đóc chị, hai ngón tay anh Cảnh vừa thụt vừa móc phía dưới lồn chị. 4 ngón tay cùng thọc vào làm lồn chị banh rộng ra, tôi trông thấy cả vách lồn. Chị Thanh Quang ngồi đan chéo hai tay trên rún, chị mặc sức rên rở lắc ngực, vặn lồn. Cặc tôi cứng ngắc ngồi cao, chị Minh Nguyệt quặp chặt lấy tôi, ầu ầu mu lồn cả mãi trên đùi tôi. Hai người đàn ông ngồi bú chị Thanh Quang, họ quỳ thẳng người trước mặt chị, hai con cặc vờn ra, hai đầu cặc muốn đụng vào nhau, rung rinh chập choạng như đang nhảy múa. Họ ngửa người, dí đầu cặc sát lại rồi dùng bàn tay ép sát cặc họ lại với nhau... Úy ông làng ơi... Có phải họ đình..., ý nghĩ vừa thoáng

xọc trong óc tôi, chị Thanh Quang đã đứng dậy, xoạc ngang hai chân giữa hai người, dứt chị quay về anh Nghĩa, mặt chị quay về anh Cảnh hai tay chị chống lên đầu gối, hạ lòn xuống hai con cặc đang chấp lại với nhau mà nhịp lên nhịp xuống như người tập thể thao. Chi đụ hai con cặc một lúc. Càng ngày tôi càng biết được nhiều kiểu đụ lạ lùng làm tôi quên bẵng đi chị Minh Nguyệt đang đứng bên cạnh. Tôi vòng tay ôm eo chị kéo lại phía mình. Vừa ôm chị gọn trong tay thì chị kêu khát nước và vùng khỏi tay tôi mặc xì líp vào bước ra khỏi phòng. Một lát sau chị trở lại đưa cho tôi ly nước rồi ngửa người ra, lay sửa soạn kéo quần xì líp xuống. Tôi ngăn lại:

- Chi để em kéo cho.

Tôi dùng hai ngón tay cái mỏ vào cặp quần xì líp chị từ từ kéo xuống. Tôi úp mặt vào bụng chị, le lưỡi liếm vào đường ngăn vách ngang bụng dưới chị, và cứ thế liếm dần xuống. Chiếc xì líp đã tuột ngang bẹn chị, vài sợi lông lòn lấp ló ngang sợi giây thung, tôi dùng miệng kéo cặp xì líp xuống tận mắt cá chân. Ngước mắt nhìn lên, tôi thấy khe lòn chị đỏ au, chia lông lòn chi ra làm hai, những ngọn lông lòn chấp lại với nhau ngoặc về hai phía, trông như hai cây kiếm gác chéo nhau, hai thệp lòn máy máy, càng lúc càng đỏ thêm, nhtr chờ đợi cặc của tôi tống vào. Tôi nghĩ chỉ đụ không thôi thì chán quá nên tôi hôn nhẹ vào tai chị thì thầm:

- Khoan đụ đã chị nhé.

Chị Minh Nguyệt hơi cau mày nhtrng rồi chị mỉm cười và gật đầu ngay. Tôi dìu chị lại ngồi lên chiếc ghế phô-tơ giữa phòng. ở góc phòng trên chiếc nệm mỏng, chị Thu Hà đang ngồi trên mặt. Anh Phở, đầu quay lạt phía chân anh, chị vẫn còn mặc chiếc quần xì líp, chỉ vén về một bên cho anh Phở bú. Tay chị vuốt cặc anh Phở, cứ thế họ vừa bú vừa tuốt, vừa rên la quần quai. Chị Thu Hà chụp lấy cặc anh Phở, lột hết quy da đầu cho cặc lộ ra hết. Tay chị buông xì líp ra, nên lòn chị bị bít lại, tôi chỉ thấy vài sợi lông lòn lỏ ra hai bên háng. Anh Phở di sát miệng vào xì líp chị Thu Hà, hút sòng sọc nước lòn thấm qua làn vải mỏng, anh lấy răng toạc xì líp của chị Thu Hà một lỗ lòn. Lòn chi lòi ra, vài giọt khí lòn rơi xuống và anh liếm hết. Tôi đang mê mải theo dõi màn bú liếm của anh Phở và chị Thu Hà thì chị Minh Nguyệt lấy tay đập trên vai tôi nói giọng có vẻ hơi bực:

- Bú liếm như vậy thì có gì lạ đâu mà nhìn hoài vậy?

Như chợt tỉnh quay lại cúi xuống nhẹ nhàng hôn từ từ quanh quanh vú chị Minh Nguyệt rồi cứ thế lười tôi thám hiểm vào những nơi kín nhất trong thân thể chị. Chị Minh Nguyệt bị kích thích quá sức chị vịn người:

- Ủ, em liếm chị nữa đi... ối... thích quá Lợm ời...

Lười tôi liếm vòng qua sau tai phải rồi tai trái, chị dúm người lại, thân thể trắng nhể nhại, cánh tay tròn như khúc rắn quấn chặt lấy cổ tôi. Tiếng rên, tiếng thở của chị cũng làm tôi bị kích thích đến mờ cả đầu óc. Tôi quét lười vào trong nách chị, mùi chua chua rất nhẹ thoảng lên mũi làm tôi ngây ngất. Tôi bú vú chán rồi chùi người xuống bú lồn chị, lồn chị nhưng đến độ hai mép lồn mấp máy, hột le nhảy giừn giựt. Tôi liếm chi từ tốn, nhịp nhàng, chị không chịu la lên:

- Em liếm chị nhanh lên. Chi nứng quá rồi mà. Đừng liếm từ từ như vậy. Liếm... Liếm nữa... Chút xíu nữa thôi. Chi sắp ra rồi...

Chi vùng dậy ôm lấy cổ tôi hôn tới tấp. Tôi trườn lên, đẩy cặc vào lồn chị. Lồn chị nóng bỏng tinh khí chị chực trào ra, nên tôi vội ngừng gáp. Chị rên rĩ:

- Đụ chị đi. Sao lại ngưng thế? Chi thèm em đụ chị. Đụ đi...

Hai tay chị bầu chặt lấy hông đít tôi. Cặc tôi quay từng vòng tròn trong lồn chị, cắt ngang, cắt dọc. Chị oằn oại đón nhận. Tấm thân bạch tuộc quấn chặt lấy tôi. Chi lấp bắp:

- Lợm ời... Em đụ sướng quá... Lười em đâu Em đưa lười cho chị...

Chị há miệng mút lười tôi, tay vòng qua nách vít chặt lấy vai tôi... ối... Môi kề môi, răng chạm răng, lười trộn lười. Hai thân thể quấn quai. Hai bộ sinh dục tiếp giáp. Rút ra, thọc vào. Rút ra thọc vào Đít tôi thót lại, háng chi mở ra, cặc tôi nở ra, lồn chi bóp lại. Tôi dùng đùi kẹp chặt hai chân chị lại mà đụ. Chị luồn tay xuống đít mình nâng lồn lên tiếp nhận tôi. Hai môi lồn tham lam khao khát ôm chặt cặc tôi. Tôi hôn trên tóc chị, thở trên thái dương, hít sau vành tai. Hai đứa tôi không còn biết gì đến những người chung quanh. Mặc kệ cái hông nhô cao,

cái đầu cúi xuống, đùi về quờ quạng, lồn hầy, cặc đâm. Tôi chỉ nghe được tiếng thở hổn hển đứt quãng của mình. Tiếng ối.. a ...á của chị Minh Nguyệt. ối... Tôi đang làm tình. Hai đứa đang đéo nhau. Khoái tê... Strống ngất... Tôi đang ở trên ngọn cây. Gió hây hây. Tôi đang đứng giữa bầu trời. Nắng rực rỡ. Tôi chìm xuống đáy biển. Nước mát lạnh. Tôi ôm chl Minh Nguyệt quay nhanh một bản luân vũ. Chân xoáy tít. Tôi thấy chiếc cầu vòng huy hoàng bảy màu trước mặt. Tôi ôm chị Minh Nguyệt nhào tới. Cả hai đứa tôi đứt tung... Chới với... Vỡ òa...

Sau màn làm ái tình tập thể đó, thường thường cuối tuần tôi hay ghé xuống Thủ Đức thăm anh chị Nghĩa. Chị Thu Hà vui ra mặt, còn anh Nghĩa lạnh nhạt thấy rõ. Nhưng tôi đâu có cần, tôi tới để dụ chị Thu Hà chứ đâu cở cần thằng cha đt.rc rựa Nghĩa. Hơn nữa tôi còn có cả Xuân và Lan bên cạnh. Sau mỗi lần tôi nhập cuộc vui với vợ chồng anh Nghĩa và mấy người bạn của họ là Xuân và Lan lại rình kéo tôi về phòng đề nghiên bắt phải dụ hai nàng. Mỗi tuần tôi được nghỉ có hai ngày. Mỗi ngày dụ 7,8 lần, sức voi cũng sụm. Nhưng trời sinh ra giống đàn ông nó như vậy, không thương yêu vẫn thích dụ. Nhiều khi mệt đừ người, khổ như trâu như chó mà cặc cứ ngồng lên để dụ thể mới kỳ. Tôi dụ Xuân, Lan nhập bọn với mấy người kia, Xuân gật đầu liền nhưng Lan không chịu:

- Thà với người ngoài, còn anh Nghĩa là anh ruột Lan, nó kỳ lắm. Mình không thoải mái làm sao mà sướng. Lợm tính sao thì tính. Tụi tui không ghen tức gì hết nhưng mà Lợm phải dành phần cho tui tui. Hề lộn xộn tui thiên mẹ đi làxong.

Tôi cười hề hề. Ôm hai cô nàng vuốt ve. Tôi chỉ xoa nắn lồn vài ba cái là Xuân Lan đã ré lên, vật tôi xuống lệt hết quần áo ra. Xuân bảo Lan:

- Tụi mình đề tên dâm tặc này ra hiếp mới được Bà bú cặc Lợm đi, để Lợm bú lồn tôi. Lát nữa tôi cho Lợm dụ bà còn tôi sẽ liếm lồn, cặc hai người.

Nói xong Xuân phăng phăng lên ngồi trên mặt tôi. Nàng banh lồn ra dí vào mũi tôi:

- Lợm bú em đi... Bú cho em ra không thôi em giận đó. Thọc lưỡi vô

cho em sướng đi Lượm. Ôi Lưỡi của Lượm điệu quá... Ôi... Sướng... Hai mép lòn phủ xuống hai cánh mũi tôi, tôi nghệt thở, đẩy lòn lên, Xuân dí mạnh xuống, tôi

đành thở bằng miệng. Xuân để lòn mình lướt tới lướt lui trên mặt mũi tôi ướt đầm. Nàng dập lên dập xuống, mũi lòn mằn mằn làm tôi mê mê, ngây ngất, tôi cạp cả mu lòn làm Xuân stróng dầy dụa. Dưới háng tôi, Lan thổi kèn từng chập, lưỡi nàng làm tôi mc loạn. Tay nàng xoắn chặt cổ gà, vắt qua bên phải, vắt qua bên trái, Tay trái Lan ép cặc sát trên bụng tôi, nàng liếm phía sau hòn dái, tay phải đưa hai ngón tay thọc vào lỗ đít tôi mà ngoáy. Ôi...thịt da... Mu-lưỡi, miệng-cặc, môi-má, lóc-lông, liếm-mút, cạp-cạ...

Xuân rít lên, ra đầy mặt tôi, nàng dí mãi lòn vào mũi tôi. Lan buông tay nhào lên đẩy Xuân lăn xuống. Tôi ngồi bật dậy kéo phất hai chân Lan về phía mình, banh háng ra mà đụ. Tôi đụ dập dồn, Lan rú lên từng chập. Xuân nằm dúm ở góc giường, hai tay kẹp vào háng ôm chặt lấy lòn. Vài phút sau, khi dịu cơn sướng ngất ngờ, Xuân lăn lại phía tôi và Lan, nàng đứng xoạc chân qua người Lan, đưa lòn bắt tôi bú nữa. Mòng đóc Xuân lòi ra như hột đậu phộng rang, tôi đá lưỡi ngoạm liền. Tôi đụ, tôi đóp, tôi ngoạm, tôi cắn. Xuân ghì chặt lấy đầu tôi. Tôi giã mạnh cặc xuống lòn Lan, ba con người man rợ thời ăn lông ở lỗ, làm tình như những con thú hoang. Xuân lại ra, xịt đầy khí lòn vào mặt tôi. Lòn Lan cũng ngập nước. Lan vươn tay đẩy đít Xuân ra, hét:

- Bà bước ra cho Ltrộm đụ tôi. Bú bà hoài làm sao Lượm đụ tôi cho sướng được.

Xuân chẳng cãi, bước qua một bên, hai ngón lay thọc vô lỗ lòn mà thụt.

Tôi gác chân Lan lên vai tôi, tay ôm đầu gối, tay mằn hột le, tôi đụ nàng muốn vỡ lòn. Hai mắt Lan nhắm nghiền, hai vú lắc lư, người nàng cứng lại, nàng rên la mà đít cứ cong cao lên mãi. Xuân nằm ngửa, tay vẫn móc lòn mình, chui vào chỗ hồng dưới đít Lan và cặc tôi. Tôi kéo cặc ra, cầm cặc xoay xoay vào mòng đóc, chấm chấm vào môi lòn, Xuân đưa lưỡi liếm vào phần dưới cần cặc tôi. Khi Xuân ngừng liếm là tôi tông mạnh cặc vào lòn Lan, day day thật mạnh rồi lại từ từ kéo ra và Xuân lại đưa lưỡi liếm tôi. Tôi sướng tê dại vì vừa

được đụ lại vừa được liếm. Lan buông đít xập xuống mặt Xuân chtrời chói lói:

- Đụ mẹ, tránh ra. Ltrộm bú bà sưng méo lồn rồi mà bà chưa đã sao mà bà cứ phá tui hoài. Rồi Lan kéo ghì đầu tôi xuống:

- Ltrộm ời. Đụ em. Đụ em đi...

Tôi ngoáy loạn cặc lên. Lan vặn lồn vặn đít, hai chân quặp lấy hông tôi. Tôi nắc lia lia, Lan quít chân tay, la khan cả giọng. Tôi kéo cặc ra cho tinh khí bắn trên bụng trên rún Lan. Lan xoa tay trên bụng, vết mớ tinh trùng nhầy nhựa bôi lên vú. Tôi mệt nhoài, gục đầu trên vai Lan mà thở. Xuân chưa đã ntrng hay sao mà cô ả ngồi ngựa trên cổ tôi, banh hai thệp lần ra mà chà chà vào gáy tôi.

Lan chửi um sùm:

- Đồ ngựa bà... Bà đè Ltrộm như vậy rồi tui nhẹ lép làm sao. Để Ltrộm nghỉ một chút đi. Sao bà ntrng lồn quá vậy?

Xuân ctrời khi khi trêu chọc:

- Ừa, thì để cho cục cưng của tui mình nghỉ mệt. Chỉ có mình tôi nứng lồn thôi, còn bà thì không chắc, làm gì mà bà đuối tôi thăm thê như mèo gào đực vậy?

Tôi vội nói xoay về phía khác:

- Hồi nãy Ltrộm ra trên bụng Lan, tưởng Lan hót trên tay liếm hết sao thoa trên vú uống vậy?

Lan nhăn mũi, cười ỏn ẻn:

- Uống gì mà uống. Tại vú Lan nhỏ hơn vú con Xuân, nên Lan phải thoa tinh trùng của Ltrộm lên vú biết đâu nhờ hơi trai mà vú Lan nở bự thêm đợc chút đỉnh.

Cả ba đtra tôi cười xòa, ôm nhau ngủ vui. Mãi ham vui với những văn minh thì thành tôi như con chong chóng rồi mù theo với cơn lốc không còn một chút thì giờ nào cho Lài nữa. Tôi biết Lài buồn lắm,

người tài gây hấn ra nhìn thật tội nghiệp nhưng không thể nào tôi ngừng được. Như đã nói ở trên tuy tôi ham vui vậy đó nhưng trong lòng tôi vẫn luôn hướng về Lài. Tôi tự nhủ chơi thì cứ chơi cho biết với người ta nhưng khi nào cần lấy vợ thì sẽ về với Lài.

Một hôm, sau những ngày cuối tuần ăn chơi ở Sài Gòn về tôi nhận được một lá thư của Lài nội dung cho biết là Lài chịu hết nổi rồi, Lài không còn học nổi nữa nên cuối tuần sắp tới là Lài bỏ học để về quê. Như tỉnh cơn say tôi lật đật chạy đi tìm Lài ngay. Gặp nhau Lài không nổi tiếng nào chỉ ôm mặt khóc. Tôi xúc động thật sự, ôm Lài trong tay hứa với Lài sẽ không đi chơi nữa và sẽ lo săn sóc cho Lài. Lài sung sướng run run khóc trên vai tôi và nói:

- Lượm ơi em sợ lắm, sợ Lượm ham vui với những người bạn mới rồi lại sẽ bỏ bê Lài nữa thôi, hứa với Lài nghe, hứa với Lài nghe... Tôi xúc động trong lòng khi thấy Lài yêu mình quá đổi, vì mình quá đổi. Hai tay tôi vuốt tóc Lài xoa xoa trên lưng Lài rồi cúi xuống hôn say đắm. Lài sung sướng thật sự nên đã ôm tôi cứng ngắc, hơi thở phì phì vào lỗ tai làm cho cơn hưng tình của tôi bùng nổ dậy. Hai tay tôi bắt đầu hoạt động hết xoa nắn trên hai vai vú căng cứng lại thoa bóp

cái lồn móm móm nóng hổi. Lài như chịu hết nổi nên đã kéo tôi nằm ngay xuống chiếc chiếu ở góc căn gác trọ và tụi tôi đã rần rần nhập trận. Khác hẳn với những lần làm tình với những người không hề có tình yêu mà chỉ có xác thịt như chị Tân Huệ, chị Hồng y tá hay hai con nhỏ Lan, Xuân, tôi đã đến với Lài bằng sự nâng niu gượng nhẹ đầy yêu thương, tôi đã mơn lơn Lài thật lâu, đã hôn liếm Lài với tất cả sự đam mê thích thú.

Ngược lại Lài đã đón nhận những ve vuốt tình yêu của tôi bằng tất cả sự say mê từ trái tim nên nhìn Lài như mê đắm thống khoái hiện rõ ra từ những quần quai xuýt xoa không ngừng nghỉ. Trước sự đón nhận quả nồng nàn của Lài tôi cảm thấy mình như bay bổng trên mây quên hết tất cả những đòn phép trong ân ái, bỏ ra ngoài hết tất cả những ngón nghề tuyệt kỹ mà tôi vẫn thường dùng để hạ độc thủ đối phương: Tôi thật sự đã đến với Lài như một tên con trai mới biết mùi gái với những vụng về lúng túng, lụp chụp thật khác thường. Lài nhắm nghiền hai mắt lại, tay chân quờ quạng bắt chuồn chuồn khi con cặc xì xì của tôi vụng về đẩy mạnh vào lút trong sâu. Theo với nhịp nhấp lên đẩy xuống của con cặc tôi cái lồn ướt nhẹp dâm thủy

của Lại phát ra những tiếng nhẹ nhẹ như tiếng bước chân lội trong bùn lầy. Rõ ràng là hai đứa tôi đã tận hưởng hết lạc thú ái ân.

Không lâu lắc như những lần đụng trận bình thường tôi nghĩ từ khi bắt đầu nhập trận cho tới khi tụi tôi lên tới chín tầng mây xanh thời gian đâu chỉ khoảng 20 phút là cùng. Nhưng hai mươi phút ngắn trời, hai mươi phút quấn quýt vào nhau tan thành mây khói. Cho tới giờ phút này, sau bao nhiêu lần đụng trận tôi vẫn có thể kết luận rằng: Những cuộc ái ân đưa đến tuyệt thú đều là những cuộc ái ân đến bằng hai trái tim chứ không phải bằng xác thịt hấp dẫn hay mảnh lời, kinh nghiệm hoặc xảo thuật.

XVII

Tôi ở nhà đúng một tuần không đi chơi với đám Lan Xuân khiến hai con nhỏ ngạc nhiên lắm, tụi nó kiếm tôi hoài, gạn hỏi lung tung khiến tôi ú ớ chẳng biết trả lời sao cho suông. Thật tình thì tôi cũng thèm đi chơi lắm rồi, trong ngtrời tôi như đã mọc ốc ngựa ngáy.chiu hết nổi. Đúng là ăn quen nhịn không quen.

Qua tuần lễ thứ hai lợi dụng dịp Lài về làng ăn đám giỗ bà nội,tôi bèn theo đám Lan Xuân lên Sài Gòn. Chuyến này theo Lan và Xuân nói thì tụi tôi chỉ ghé qua Sài Gòn để lấy tiền rồi cả đám bay ra Vũng Tàu ở tới chiều Chủ Nhật mới về lại Sài Gòn rồi đi chuyến xe đò chót trở về Vĩnh Long.

Chương trình đã diễn tiến đúng như sắp xếp. Trưa thứ Bảy tụi tôi đã có mặt tại Vũng Tàu. Đây là lần đầu tiên tôi được thấy biển nên tôi thích thú vô cùng, tôi và Lan Xuân đã nhào xuống biển tắm lội hàng giờ mà không biết chán. Đang mải rượt bắt chạy nhảy với cát vàng và sóng biển bỗng Xuân khựng lại vỗ vai tôi chỉ về phía bãi cát xa xa nơi có một người con gái với thân hình thật tuyệt mỹ trong bộ đồ tắm hai mảnh đang đi về phía tụi tôi Xuân nói:

- Tuyệt chưa, thân hình như bức tượng, đúng là hết xẩy...

Tôi cũng ngỡ ngàng trước thân hình và dáng dấp tuyệt vời của cô gái, càng tiến lại gần càng thấy hấp dẫn hơn, mắt tôi như bị thôi miên cứ nhìn chết trân theo từng bước của cô gái. Khi cô gái chỉ còn cách tụi tôi khoảng mười thước thì mắt tôi như

hoa lên, tim tôi đập thình thình đứng không muốn nổi... ủa phải không..., mình có nhìn lộn không: chị ba Huê. Tới lúc đó thì chị ba Huê như cũng đã nhìn ra tôi chị bỗng khựng lại, miệng ú ớ không thành tiếng:

- Ủa Út Lượm, phải út Lượm không... Sao em đi đâu tuốt ra ngoài này vậy?

Cuộc gặp gỡ bất ngờ làm cho cả tôi và chị ba Huê cùng bàng hoàng mất cả một hai phút. Thấy tụi tôi lính quỳnh nhìn nhau Lan Xuân xúm lại hỏi:

- Ủa hai người quen nhau hả? Thiệt đúng là trái đất tròn.

Để đánh tan bầu không khí ngưng ngập ngỡ ngàng lúc đó tôi bèn giới thiệu Lan Xuân với chị ba Huê và cả đám chúng tôi bắt đầu nói chuyện với nhau thật vui vẻ. Chị ba Huê cho biết chị đi ra đây với hai ba người bạn, hiện họ đang ngồi ăn nhậu

trên quán, theo như chương trình của chị thì chiều mai sẽ về lại Sài Gòn.

Xa cách chị ba gần hai năm nay, bây giờ gặp lại tôi thấy chị đẹp hơn xưa nhiều, thật đúng là trái cây chín mọng, mắt mũi tay chân da dẻ gì cũng như có một sức thu hút lạ thường khiến tôi nhìn chị ngẩn ngơ, nhìn quên cả nói chuyện, nhìn quên cả những người chung quanh. Chị cho biết chị sắp lấy chồng, chồng chị là một thương gia có cửa tiệm xuất nhập cảng ở Sài Gòn, tuy lớn hơn chị mười tuổi nhưng nhìn cũng còn trẻ lắm.

Đứng trên bờ nói chuyện một hồi khá lâu chắc Lan Xuân đã chán nên hai đứa rủ xuống tắm. Lợi dụng lúc Lan Xuân lo rượt đuổi nhau tôi hỏi nhỏ chị ba:

- Ông có ghen nhiều không chị? Em nhớ chị quả chừng, tối nay mình gặp nhau được không?

Chị ba hơi tỏ ra lúng túng một giây rồi hỏi nhỏ:

- Gặp ở đâu, làm sao mà gặp được?

Tôi mừng rơn, nói như không kịp thở:

- Chị yên trí, tối nay em sẽ nói hai con nhỏ bạn em lại đón chị đi ăn chè rồi tụi mình gặp nhau.

- Bộ hai cô đó chịu hẹn hò cho em sao?

- Tụi nó là bạn bè mà, chị yên tâm tụi nó chịu chơi lắm.

- Nếu vậy thì tối nay khoảng độ bảy giờ em nói bạn em lại đón chị ở

khách sạn Chim Xanh phòng số 36.

Nghe tới đó lỗ tai tôi như vang lên tiếng nhạc, trái tim tôi như nhảy múa, người tôi bồng bồng lên như say rượu, rồi bất kể trời trăng gì nữa tôi bế bổng chị ba lên quay vòng vòng khiến chị la oai oái.

Sau chừng nửa tiếng lặn lội với nhau thì chị ba đòi về và không quên hẹn gặp lại buổi tối. Chị ba đi rồi Lan Xuân cứ theo gạ hỏi tôi hoài: - Có phải bồ không thì khai thiệt đi chứ không là tụi này phá đám cho coi.

Xuân nheo mắt ranh mãnh:

- Nhìn cử chỉ hai người là biết chắc rồi, chỉ chị em em gì mà mắt liếc tình nhau như muốn rớt ra ngoài.

Túng quá tôi đành phải khai thiệt và nhân tiện nhờ vả hai đứa tối nay lại đón chị ba dùm. Thấy tôi có vẻ xuống nước con nhỏ Lan chọc:

- Y đâu được, bộ chơi cha sao, đi với tụi tôi rồi nửa đường nhào sang đào khác coi sao được. Thấy tôi lính quỳnh gãi đầu chẳng biết trả lời sao Xuân bèn giải vây:

- Thôi mà không sao, tụi mình nhường cho người đẹp đầu hôm rồi phần còn lại của tụi mình lo gì Lan và Xuân cùng cười vang, Lan tiếp:

- Vừa vừa thôi nghe, tới phiên tụi tui mà hết đạn là tụi tui bẻ súng đó, không dõn chơi đâu.

Nói song hai đứa cười ngặt nghẽo làm tôi ngượng quá nhưng cũng phải ráng cười theo cho đỡ quê. Tiếp tục tắm biển, phơi nắng cho tới hơn ba giờ chiều thì tụi tôi kéo nhau về chợ kiếm cơm ăn và đi về nhà trọ nghỉ.

Buổi tối hôm đó, Lan và Xuân đã đón chị ba Huê về cho tôi khoảng bảy giờ tối. Thật diệu nghệ hai đứa nói chuyện năm bảy câu rồi từ từ rút êm để lại căn phòng trống cho tôi với chị ba dàn trận. Như cái máy tôi nhào vào ôm chị ctrng ngắc hân tới tấp trên mặt trên mũi trên tóc làm chị lính quỳnh chống đỡ không nổi. Tôi nghĩ bụng chắc đây là lần cuối cùng mình được điểm phúc ôm ấp thân thể ngà ngọc này

nên đã đem hết tuyệt chiêu ra để lưu lại kỷ niệm. Tôi đã mơn trớn ve vuốt chị thật lâu, lười tôi, tay tôi làm việc thật kỹ lưỡng đẩy cơn sốt dục tình của chị ba lên tới đỉnh cao nhất rồi mới tới cơn cực tuyệt vời của tôi ra chiêu. Đã sửa soạn trang bị từ chiều nên cơn cực của tôi bây giờ nó như cơn sâu róm, lông lá lồm chồm tứ bề. Khi nó đã vào trong lòng chị ba ngo ngoáy thì chị như muốn nhảy nhồm lên từng hồi, dít chị, người chị như muốn bám chặt lấy cơn cực tôi xích qua bề lại như bị cục nam châm hút. Chị la hét quá khiến tôi phải bịt miệng chị lại nhiều lần, nhưng cứ hở tay ra lại la ó tiếp. Cứ như vậy tôi kéo dài khoảng cả tiếng

đồng hồ, chị ba như bất tỉnh tôi nghĩ chị cũng phải xuất tinh ít nhất là năm lần chứ chẳng chơi đâu.

Tới khi tôi ra thì chị chẳng còn biết gì nữa người cứ như mê sảng tay chân quỳnh quáng mắt nhắm nghiền như người chết. Dứt trận cả hai người đều mệt nhoài ôm nhau nằm đâu cũng khoảng năm mười phút thì chị ba bò dậy mặc quần áo vào và hối tôi thức dậy để đưa chị về. Để kéo dài thêm thời gian gần gũi tôi kiếm cớ than mệt kéo chị nằm xuống và thủ thỉ vào tai chị:

- Tuyệt vời quá chị ba ơi, em chưa gặp một người nào có thân hình hấp dẫn như chị.

Chị ba nguýt tôi một cái thật dài, lấy tay chỉ trên trán tôi thật tình tứ:

- Đồ cái mặt dê chúa, chắc thử cả trăm cái của con gái nhà người ta rồi chứ gì, mai mốt già rồi đuổi ruồi không bay cho mà coi.

Nhìn nét mặt duyên dáng của chị lúc đó tôi thấy tim mình rung động một thứ tình yêu thật bất ngờ, tôi cúi xuống hôn chị thật say đắm. Chị ba đã hôn trả lại tôi thật nồng nàn, chị nói:

- Xa Lợm cả năm nay rồi mà không thể nào quên Lợm được, thiệt tình chị thấy không ai có thể so sánh với Lợm hết, Lợm thật là tuyệt vời Lợm biết không?

Tôi sung sướng vô cùng trước những lời thủ thỉ của chị ba nên ôm chị thật chặt và định sửa soạn nhập trận thêm lần nữa cho đã đời thì chỉ thấy nhẹ tôi ra và nói:

- Thôi để lần khác Lượm ơi, hôm nay chị đã mệt rồi, chi sẽ cho Lượm đi chỉ để liên lạc.

Nghe chị ba nói vậy tôi đành ngưng lại nhưng vẫn còn tiếc rẻ nên cúi xuống hôn chị thêm một cái thật dài nữa rồi mới dìu chị đứng dậy đưa chị ra về.

Trên đường về chị ba đã cho tôi biết chị hiện có tiệm nay ở đường Phan Đình Phùng Sài Gòn. Tiệm may này là do người chồng sắp cưới của chị bỏ tiền ra xây cho chị. Chị hỏi tôi ngày đám cưới của chị tôi có lên dự không? Miên man với chuyện xa gần chị ba kể cho tôi nghe khoảng thời gian đầu chị lên Sài Gòn học may bị đám bạn của mấy thằng em con chú theo đuổi làm khó đủ điều chị phải cắn răng chịu đựng rồi tới mấy tên thằng dạy may dè dặt ve vãn nữa... Tất cả mọi chuyện khó khăn bây giờ chị đã vượt qua, bây giờ là lúc chị đang ở thời gian ổn định và khỏe khoắn nhất.

Chia tay với chị ba ở cách xa khách sạn Chim Xanh khoảng trăm thước tôi ra về lòng lâng lâng phấn khởi, cầm trong tay tấm thiệp tiệm may Huệ mà tôi đọc hoài như muốn thuộc cả đi chỉ luôn. Về đến nhà trọ đã thấy Lan Xuân chờ sẵn, hai

con nhỏ mặt vẫn tươi như hoa miệng líu lo:

- Sao vui không? Giờ tới phiên tụi này phải không?

Tôi vòng tay ôm hai đứa hai bên nói:

- Yên chí có phần hết chằng mắt mát chút nào cả, nhưng bây giờ phải ra chợ ăn cái đã đói bụng quá trời rồi nè.

Chợ Vũng tàu buổi tối thật vui, đèn đuốc sáng rực, trong nhà lồng chợ san sát các quán ăn, chiền chiền xào xào, mùi mỡ mùi hành thơm phức khiến bụng tôi đã đói càng đói thêm. Lan đã gọi một đĩa hủ tíu xào thật lớn để ba đứa ăn chung nhưng cuối cùng dường như chỉ có tôi ăn mà thôi, hai cô nàng chỉ dính đĩa chút đỉnh rồi ngồi uống bia nhìn tôi ăn. Lan, cũng Lan nữa con nhỏ hay phá tôi nhất nháy mắt nhìn Xuân rồi liếc qua tôi: Hồi nãy chắc ham hố làm quá mạng nên bây giờ ăn không kịp thở... ráng ăn đi nghe tối nay mình bắt nợ là

chết với tui tui đó nghe.

Dứt câu hai đứa nhìn nhau cười rúc rích rồi đưa ly lên bắt tôi cùng trăm phần trăm.

Ăn uống no say rồi tui tôi trở về nhà trọ lúc 10 giờ tối. Nhà trọ của tui tôi mượn là một biệt thự ở bãi trước, ngồi trên lan can trớc phòng là có thể nhìn thấy biển rõ ràng. Vừa bước chân vào phòng thấy hừng hực hơi nóng. Lan đề nghị bắc ghế ra ngồi ngoài lan can vtra hóng gió vừa nói chuyện. Đang nói huyền thuyên. chuyện trời chuyện biển thì Xuân bỗng nổi hứng đề nghị nhào xuống biển tắm đêm. Tôi chưa kịp phản ứng thì Lan đã biểu đồng tình và hát đtra đtrng dậy xốc tôi thay đồ tắm kéo tôi bằng ngang đường để xuống bờ biển. Biển đêm thanh vắng lao xao tiếng sóng vỗ nhẹ vào bờ thật nên thơ . Ban đầu tôi có vẻ miễn cưỡng trước cái vụ tắm đêm này nhưng dần dần cũng hưởng theo với nhưng cái hứng của tui Lan Xuân. Đang mãi lặn lội chơi dớn tôi không để ý gì cả bỗng đâu Lan bơi lại ôm cứng lấy tôi thân thể trần truồng không còn mảnh vải. Lan ghé vào tai tôi:

- Mình chơi dưới nước nghe anh.

Thấy tôi hơi lạng khụng trước đề nghị đề nghị này, tan Lan tấn công tiếp:

- Chơi cho biết với người ta, em thấy trong phim X tui nó chơi nhau trong bồn tắm đó thì sao.

Thấy Lan hăng quá tôi miễn ctrống cúi xuống cởi quần tắm tròng vào vai và nhanh như chớp Lan nhẩy tót lên đu lấy cổ tôi mà hôn rồi rít lên mặt lên mũi tôi. Như một cái máy con cặc cứng ngắc của tôi tự động đâm vào cái lòn chèm nhẹp nước biển và nước nhờn của Lan, thế rồi sóng biển xô qua đẩy lại làm người tôi đong đtra trong khi đó con tan cứ nhấp lên nhấp xuống liên hồi. Tôi và Lan đang tới hồi sượng khoái mê tơi thì Xuân lợi tới miệng la bài hải:

- Ê hai người chơi ăn gian không được nghe đợi lui với chứ...

Nói xong nó kéo tay Lan tụt xuống và kéo tui tôi vào bờ nơi có những tảng đá chồng chất lên nhau. Vừa bước chân lên bờ cát là Xuân đã đề ngửa tôi xuống và nhào vào cầm con cặc tôi lên mà mút chùn chụt

rồi kéo tay con Lan bắt ngồi xuống và nói:

- Màý đứng đó làm gì ra sau hôn liếm tao đi bộ quên hết nghề rồi sao?

Lan như bị cụt hứng nửa chừng nên lựng khựng ra mặt, con nhỏ phải mất cả phút sau mới ngồi xuống rồi từ từ bò lại liếm sau đít Xuân. Tới khi Lan nhập cuộc thì tôi cũng đã ngắc ngư với tài bú mút của Xuân. Tôi đang nằm lim dim mắt thụ

hưởng thì Xuân bỗng thôi bú bọ tay vào má tôi nói:

- Bộ cha sao ông tướng, ông phải quay lại bú con Lan đi chứ.

Nói xong Xuân quay ngược ngtrời lại, đầu cúi xuống bú tôi chống đít lên trời cho Lan bú trong khi đó Lan ngồi chàng hảng trên mặt tôi để tôi bú. Ở tư thế nối đuôi nhau như vậy Xuân bú tôi, Lan bú Xuân và tôi bú Lan tụi tôi xoay vần đầu cũng cả mười lăm phút. Ở cách này tuy lạ thật nhưng tôi thấy mệt quá vì cái lồn Lan cứ nhè đê vào mũi tôi hoài làm vừa bú vừa thở mệt muốn đứt hơi. Thấy kéo dài coi bộ không kham nổi tôi bèn vỗ đít Xuân nói:

- Mệt rồi Xuân, đổi thế đi.

Nói dứt câu tôi bèn bò dậy dựa lưng vào một cục đá tròn bự nói Xuân ngồi lên trên, trong khi Lan đứng trước mặt cho Xuân bú. Với ttr thế này chỉ sau chừng mười phút là tôi và Xuân như muốn ngắc ngư rồi, còn Lan thì không biết ra sao. Đúng là Lan bị thiệt thòi cô nàng chịu như vậy củ vài phút là vỗ trên vai Xuân nói:

- Ê Xuân đổi kiểu đi tui chán kiểu này rồi.

Nói xong Lan kéo vai Xuân đứng dậy và kéo tay tôi lên. Khi tôi và Xuân đã đứng dậy Lan bèn đến trước mặt tôi khum ngtrời xuống cho tôi đâm thẳng con cặc vào lồn trong khi đó Lan ôm lấy hông Xuân mà bú lồn nghe chùn chụt. Cứ xoay vần lui tới như vậy đầu cũng khoảng cả nửa tiếng sau thì tụi tôi mệt nhoài cùng kéo nhau nằm lăn xuống cát mà thở.

Vừa về tới phòng là tụi tôi lại nhào vào phòng tắm tắm chung và lại

rần rần hôn liếm nữa khiến đũa nào đũa nấy như trái chuối đập. Hai mắt của tôi bây giờ chỉ muốn sụp xuống, chẳng còn thiết gì nữa ngoài giấc ngủ.

Những ngày cuối tu) m ăn chơi ngất trời ở Vũng Tàu chấm dứt, tụi tôi về tới Vĩnh Long lúc chín giờ tối ngày Chủ Nhật. Sau khi chia tay Lan Xuân, tôi lật đật đi kiếm Lài. Lài mừng rỡ vô cùng khi thấy tôi tới thăm, Lài đã đem từ quê lên cho tôi đủ thứ nào là bánh tét, nào là bánh bông lan bánh bò nước dừa và bao nhiêu là trái cây. Tôi đã làm một bụng no nóc các loại bánh rồi ăn một hơi ba bốn trái mận ngọt thơm phớt rồi mới chịu ngừng, Lài thấy tôi ăn ngon lành thì thích lắm, cô bé đã đưa tôi đem về nhà cả giỏ thức ăn. Trước khi tôi bước chân ra cửa Lài dặn dò:

- Về ngủ sớm đi Lượm, mai đi học rồi đó. Trên đường về tôi vui thật vui và thương Lài thật nhiều. Tôi nghĩ mình là người có phước mới được Lài.

XVIII

Sau chuyến đi Vũng Tàu về tôi nghĩ như vậy coi như đã qua đủ rồi nên lảng quăng ở Vĩnh Long với Lài chứ không nghĩ tới chuyện đi đâu nữa, Lài mừng lắm khi thấy tôi ở nhà liền 2, 3 tuần liên tiếp nên sẵn sóc lo lắng cho tôi hết mình. Thế nhưng các bà nạ dòng ở trên Sài Gòn nào có để yên cho tôi đâu. Buổi trưa thứ năm tuần đó tôi đang ngồi trong thư viện thì Xuân lại bên đưa cái thư nói chị Thu Hà hẹn tôi tuần này lên Sài Gòn để đi Đà Lạt với các bà bạn của chị. Trong thư chị nói chuyện đi này chị sẽ giới thiệu thêm cho tôi biết một người bạn gái của chị nữa, chị hứa hẹn chuyến đi Đà Lạt này sẽ làm cho tôi thích thú nhiều. Nhận được thư tôi chần chừ nửa muốn đi nửa không, nhưng rồi nghĩ tới Đà Lạt nên thơ và những thú vui xác thịt mới mẻ nên tôi quyết định ra đi. Lài biết tin cuối tuần tôi sẽ đi chơi thì buồn lắm nhưng không cản. Lài nói:

- Lượm đi chơi thì đi nhưng đừng đam mê là được. Nhưng nhớ là đi chuyến này rồi nghỉ nghe vì sắp tới ngày thi ra trường rồi đó.

Trước sự thương yêu đầy bao dung của Lài tôi thấy mình hổ thẹn không xứng đáng với Lài chút nào cả. Buổi chiều thtt năm trước khi tôi cùng Lan Xuân lên xe đò về Sài Gòn tôi thấy Lài đạp xe ngang qua bên xe mặt buồn thật buồn. Lên tới Sài Gòn tại tôi kéo nhau về Thủ Đức liền, chị Thu Hà đã đón chúng tôi thật vui vẻ và dẫn vào giới thiệu người bạn mới của chị cho chúng tôi. Đó là chị Bạch Diệp. Theo chị Thu Hà giới thiệu thì chị Bạch Diệp là một kỹ sư hóa chất học ở Tây Đức về hiện đang làm cho một hãng xăng lớn ở bên Thủ Thiêm. Chị Bạch Diệp cũng cùng chạc tuổi với chị Thu Hà nhưng vẫn chưa lấy chồng. Nói về nhan sắc thì chị không đẹp bằng chị Thu Hà nhưng đáng đáp chị có vẻ trẻ trung, tươi mát đây nht.ra sống hơn, chỉ nhìn sơ qua đôi chân dài và chiếc ngực căng cứng vươn lên đầy ngạo nghễ của chị là thấy đã muốn nóng người lên rồi.

Thành phần tham dự chuyến đi Đà Lạt này có: chị Thu Hà, chị Minh Nguyệt, chị Thanh Quan, chị Bạch Diệp. Lan Xuân và tôi. Trước khi xe khởi hành chị Thanh Quan vừa cười và nói:

- Chuyến này đi sáu mái mà có một trống. Chắc khi về phải khiêng Lượm quá.

Cả bọn cười ồ lên thật vui vẻ làm tôi ngượng quá nhưng cũng ráng

kên:

- Chưa chắc đâu nghe mấy chị, gà trống này là loại gà nòi đá độ, đá ngày đêm sáng tối vẫn ngon lành như thường đó.

Chị Minh Nguyệt nhào vào:

- Thật đó, sáu công chúa mà chỉ có một phò mã thôi thì làm sao mà chiu nổi, khi nào cảm thấy chịu đời không thấu thì dong hai tay lên đầu hàng nghe, đừng ráng lắm mà tiêu luôn đó nghe.

Thấy tôi lúng túng chưa biết trả lời sao, Lan giải vây:

- Thôi đừng đấu khẩu nữa để dành sức tối nay lên tới Đà Lạt mình thử hùng.

Xe chúng tôi đi hôm nay là một chiếc xe Opel loại lớn dùng để chở gia đình nên 7 mạng ngồi vẫn thoải mái. Người lãnh nhiệm vụ tài xế là chị Thanh Quan. Nhìn thân thể đồ sộ của chị ngồi trên tay lái tôi cảm thấy vững vàng vô cùng.

Sau khi ngừng ăn trưa ở đỉnh Định Quán xe chúng tôi trực chỉ Đà Lạt. Xe qua khỏi đèo Bảo Lộc trời trở nên mát lạnh thật dễ chịu y như chúng ta đang ở ngoài nắng mà bước vào một gian phòng máy lạnh. Chị Thu Hà nói:

- Lên tới đây là thấy Đà Lạt trước mặt rồi. Ở đây tha hồ cho Lượm lội đèo lội suối...

Nói xong chị nhìn tôi cười thật tươi mắt nheo lại như chế diễu:

- Mà Lượm đi có một mình thế này thì chắc phải bò lên đèo lên dốc chứ còn sức đâu nữa mà leo với trèo.

Tôi nhìn chị tỉnh bơ nói:

- Chưa nhập trận chưa biết bên nào thua, chị không thấy trong phim đó sao, chỉ cần một hai tên biệt kích cũng có thể đánh sập cả một cái đồn cấp tiểu đoàn ... chị yên trí chờ xem hồi kết cuộc.

Thấy tôi có vẻ hăng quá chị Bạch Diệp sáng giờ ít nói bây giờ bỗng lên tiếng:

- Nghe quảng cáo Lượm lâu rồi hôm nay phải thử tài của Lượm xem có đúng như lời đồn đãi không, ráng lên nghe Lượm...

Chuyện vẫn thêm một hồi nữa thì xe lên đèo Đà Lạt và từ từ vào thành phố. Xe chạy vòng vo một hồi thì ngừng trước một biệt thự thật lớn có hàng rào bao quanh. Chị Thanh Quang bóp còi xe thì một ông già từ trong nhà chạy ra mở cửa và xe chạy thẳng vào trong sân. Chị Thu Hà bước xuống đầu tiên hỏi han công chuyện với ông lão quản gia, rồi giới thiệu với tụi tôi:

- Đây là ông Tư quản gia của gia đình tôi, người đã giữ và chăm sóc biệt thự này gần hai chục năm nay từ ngày ba má tôi chưa mất.

Ông lão quản gia tuy người có vẻ gầy ốm nhưng trông còn có vẻ rắn chắc lắm. Ông nhìn chị Thu Hà nói:

- Hôm nay cô về nhà mà sao không thấy cậu Nghĩa... Tôi đã lo nước nóng đầy đủ trong phòng tắm rồi mời các cô và cậu vào tắm cho khỏe rồi ra ăn cơm.

Buổi tối hôm đó sau khi tắm rửa cơm nước xong xuôi tụi tôi rủ nhau ra cafe Tùng uống cà phê.

Buổi tối ở Đà Lạt thật dễ thướt, nam thanh nữ tú diều lúi diều tới đầy đường trong những bộ quần áo lạnh thật hợp thời trang chẳng khác gì những cảnh đường phố ở Âu Châu mà tôi thấy trên phim ảnh.

Về tới nhà thấy còn sớm quá, tụi tôi quây quần bên lò sưởi trong phòng khách uống trà ăn bánh ngọt nói chuyện gẫu. Tới khuya mọi người đã bắt đầu buồn ngủ chị Thanh Quang đứng dậy nói với tôi:

- Bây giờ là tới giờ của chị em tui bàn soạn sắp xếp chương trình cho buổi ra quân đầu tiên. Vậy xin mời Lượm đi sang phòng khách ngồi nghe nhạc 20 phút, khi nào xong tụi tui sẽ mời Lượm trở lại.

Tôi đứng dậy theo chị Thu Hà sang phòng khách. Chị Thu Hà đã mở

nhạc cho tôi nghe trước khi chị trở về. Ngồi một mình trong phòng khách tôi nôn nóng trong lòng không biết mấy mợ này bày trò quỷ quái gì đây.

Đang suy nghĩ lung tung thì Lan xuất hiện miệng cười thật tươi nói:

- Mời hiệp sĩ đứng dậy và sửa soạn ra chiến trận.

Tôi đứng dậy theo Lan đến một phòng khá lớn. Vừa bước chân vào phòng là đã nghe mấy bà nhao nhao lên dặn nhau:

- Phải làm đúng như đã bắt thăm nghe. Không được ai phá ngang hết đó. Tôi quýng quáng chẳng biết họ sẽ làm gì thì mấy dân nữ nhào tới đè tôi ra vằn vằn củ khoai. Tôi y như con kiến... Con kiến đi kiện củ khoai. Tôi đâu có thêm kiện ai. Tôi còn khoái chí tử nữa.

Chị Bạch Diệp cất tiếng hỏi... Họ đẩy tôi ngã bổ ra giường, bò nhồm 4 vó như họ đã bắt thăm.

Chị Thu Hà đứng dí sát lồn vào mặt tôi cho tôi bú. Lan cười tôi, ngồi chà chà môi lồn và mòng đóc trên sống lưng, xương gáy tôi. Xuân và chị Bạch Diệp lòn đầu dưới bụng tôi, người bú vú, người bú cặc. Chị Minh Nguyệt bành lỗ đít tôi ra, cho 2 ngón tay vào mà thọc. Chị Thanh Quang quỳ sau hai chân tôi, tay nâng hai trứng dái, ngậm trong miệng rồi nhả ra, roi nút, rồi liếm, ôi thôi... tôi muốn chết... thần kinh tôi thác loạn, thần hồn lồi đảo điên. Họ thích thú sống loạn yêu cuồng với tôi suốt đêm. Tôi xuất đến 5,6 lần. Bảy giờ sáng tôi lăn ra ngủ như chết mặc kệ cho họ bú mút, chọc quê khều móc, con cặc của tôi vẫn dụi dằm nằm sát một bên bụng, cùng tôi chìm trong một giấc ngủ bình yên vô tội.

Những ngày kế tiếp tôi bị lạc vào mê hồn trận. Tôi không ý thức được thời gian. Ban ngày cùng họ đi ăn chơi, thăm mọi thắng cảnh mà người tôi nhẹ bồng, chân bước lằng lằng. Hễ có tí thì giờ nào là mắt tôi xụp xuống ngủ bù. Nhưng cứ tối đến là mắt tôi lại ráo hoảnh. nhìn những thân hình liêu trai yêu mị chồn vờn trước mặt, những đòi hỏi dục tình lại ngổn ngang chỗi dậy. Tôi hôn, tôi bú, tôi dụ đến tê mê cảm xúc. Tôi tưởng mình như một đáng quân vương vĩ đại. một vị thần tối cao của tình yêu đang ban phát rộng rãi, gieo ơn mưa móc xuống cho đám phi tần, đám đàn bà hèn mọn đang đói bụng khát tình.

Trời Đà Lạt ẩm ướt. Ngoài phố tiếng người gọi nhau ríu rít, những bước chân đập dồn dưới ánh điện vàng. Trong những bộ quần áo mùa lạnh. những mảnh áo mímteau. pardessus. khăn lạnh quần cổ thiên hạ rủ nhau đi tắm nước nóng. Qua

khung cửa kính, cửa chớp mờ đục, tôi thấy những hàng thông lao chao. uốn lả theo tiếng gió rít. Tôi hạnh phúc biết bao. tôi có phước biết bao trong ngôi nhà sang trọng. Trong căn phòng ấm cúng có tiếng lửa tí tách reo vui. chung quanh

mình có những tấm thân vệ nữ sẵn sàng bốc lửa đốt tôi thành bụi. Tôi là Út Lượm lạc lối đào nguyên, và Út Lượm bảnh lắm cứ miệt mài giao hoan với bầy tiên nữ. chẳng còn thiết gì đến lối về trần.

- Này. làm gì mà ngồi thừ người ra vậy?

Đang miên man suy nghĩ , Xuân và Lan đến ngồi cạnh tôi. một ả vỗ vai. một ả thì thầm:

- Lượm coi mấy bà già giết giặc kia.

Tôi quay nhìn. Chị Minh Nguyệt đan nằm phoir lòn trên ghế fauteuil, năm ngón tay chị nhẩy múa trên mu lòn mình. Tiếng nhóc nhách bèm bẹp phát ra theo ngón tay chị kéo ra thụt vào. Bà này có tật thích vôn vê lông lòn. Lòn chị mỏng, lông thưa nhưng chị vôn vê hoài đến nỗi nhỏ Lan phải nói:

- Chị M inh Nguyệt à. chị mà cứ xoắn lông chị hoài một hồi nó rụng hết, lòn chị láng trơn như mông bà vải đó nghe.

Chị Minh Nguyệt cười hì hì:

- Xoắn lông vậy mà đã lấm đó em. Mà cái con nhỏ này liền khỉ, mày thấy mông bà vải hồi nào mà mày biết?

Lan cười hắc hắc:

- Hồi nhỏ em thường nghe người ta nói gì gì...láng như đầu ông sư, trơn như mông bà vải. Đầu ông sư thì em thấy, mà mông bà vải thì

chưa. Nhà em ở dưới miệt Bà Quẹo em cùng với mấy đứa bạn lí lắc đi xuống mấy cái am, mấy cái chùa đó lên coi bà vải đi tắm, mà thiệt hông bà vải lảng trợn đó chị à.

Chị Thu Hà lắc đầu:

- Đã là đàn bà thì hông ai cũng trắng trẻo mịn màng, trừ những người dít thâm, cứ gì bà vải dít mới lảng. Thôi, đừng kéo những người tu hành đó vào những chuyện tục tĩu bậy bạ tội chết Lan ơi.

Lan nhún vai:

- Thì chị Minh Nguyệt hỏi em trước chứ bộ.

Chị Thu Hà nằm nghiêng trên giường đọc sách, hai chân dài khếp lên nhau, chiếc xì líp ôm gọn vòng hông, màu trắng mỏng hiện mờ mờ thẹn thườn hai cánh thẹn đậm màu giữa khuôn hình chữ V thật hấp dẫn. Tôi bồi hồi trong dạ. muốn nhào lại ôm chi liền thì nghe tiếng thở của chị Bạch Diệp. Thì ra chị Thanh Quang đang âu yếm nựng chị Bạch Diệp. Chị Thanh Quang đưa những ngón tay dài chạy lừ cở xuống ngực chị Bạch Diệp. Vẽ vòng vòng chung quanh đầu ngực rồi ngửa bàn tay nâng bộ ngực chị Bạch Diệp bóp nhẹ như người nhồi bột bánh. Tay trái lằn xuống bẹn sườn, xuống bụng, tay phải vờn về hai đầu vú chị Bạch Diệp ngửa hẳn cổ ra trong một tư thế cầu khẩn mong chờ. Chị Thanh Quang ngậm một đầu vú và vói tay ra sau cởi khóa sù-chiêng của mình. Vú chị bung ra, to như hai trái bưởi, tròn và đẹp ời là đẹp. Một cái vú đó mà đè vào mặt tôi cũng đủ làm cho tôi nghẹt thở. Tự nhiên tôi cảm thấy cặc mình nở to thêm, ngã rạp trên đùi mình run run, ntí ng nẩy từng chập khi trông thấy hai cặp vú cọ sát vào nhau. Chị Thanh Quang dùng ngón trỏ của mình miết dài xuống khe lon chỉ Bạch Diệp. Chị Bạch Diệp không còn biết gì đến ai, chị rên dài nhưng tiếng rên tắc nghẹn. Chị đã lạc vào một thế giới khác, thân hình chị vờn vẹo oằn oại theo ngón tay chị Thanh Quang như mình rần nhịp nhàn múa lượn theo điệu sáo mê hồn của người luyện rắn. Chị Thanh Quang lại nâng vú mình ấn vào lồn chị Bạch Diệp mà lắc. Chị Bạch Diệp thả ra những tiếng thở, tiếng rên sắc, gọn, gáp gáp. Chị quờ quạng lấy tay mình úp trên mu lồn chị Thanh Quang, rồi thọc sâu mấy ngón tay vào, nơi đó ứa ra từng giọt mật tình đắng đặc. Thấy họ hứng tình như vậy cặc tôi đang bị ép chặt trong quần cũng cuống quít cựa quậy. Mấy ma nữ thích thú ngồi ngó,

roi bỗng nổi cơn mỉnh lờn hè nhau khiêng tôi lên giường. Tôi nằm lăn đang rộng chân tay bảo các nàng:

- Đó các bà muốn làm gì tôi thì làm đi.

Mấy ma nữ cười ré lên. Chị Thu Hà ngồi ngay trên mặt tôi bành lổ lờn ra cho tôi bú. Chị Bạch Diệp ngồi đầu lững lại với chị Thu Hà nhét cặc tôi vào lờn mình mà nhịp. Cột buồng của tôi nhấp nhô theo từng nhịp nhấp nhồm của chị Bạch Diệp. Lan và chị Minh Nguyệt ngồi dạng chân nơi góc giường bên phải. Xuân và chị Thanh Quang cũng, uốn bụng phơi lờn nơi góc giường bên trái. Chung quanh, trên dtrới mình tôi có tới 6 cái lờn đồ hoe. Chỉ nửa tích tắc là tôi biết mình phải làm gì. Hai bàn tay, mỗi bàn hai ngón tôi thọc vô lờn Xuân, Lan mà móc, mà thọc, mà khều. Hai bàn chân tôi xoay ngang, xeo xéo, ngoáy, ngoắc cào cào vào lờn chị Thanh Quang và Minh Nguyệt. Hai ngón chân cái xoay xoay, dí dí vào 2 cái hột le đang nứng nẩy đợi chờ. Chị Bạch Diệp thụt cặc tôi trong lờn chị một hồi, rồi xoay lại ngồi đối mặt với chị Thu Hà mà lắc đít trên mặt tôi. Chị Thu Hà cũng vừa xoay người lại nâng mông đít lên cao, bành lổ đít ra cho tôi ngoáy lưỡi vào. Lổ đít chị hồng hồng, trông như ngôi sao nhiều cánh. Lưỡi tôi ngoáy mãi vào. Chị lịm người đi, miệng hắt ra những tiếng than dài:

- Lượm ơ... Lượm ơ... Chị sướng làm sao...Ôi

Mấy ma nữ ngồi ở góc giường không được thỏa mãn như hai người ngồi trên bụng tôi bèn hè nhau bịt mắt tôi lại rồi thay phiên nhau đụ tôi, bú tôi tới tấp.

Đêm hôm đó ngũ giác của tôi được chiều chuộng tràn trề. Mùi lờn, mùi cặc, mùi đụ quện đầy không khí, một tuần lễ sau chưa chắc đã phai. Tôi hít đầy buồng phổi, cái mùi hăng hăng mằn mằn ấy làm tôi không biết phải trái gì nữa mà chỉ hành động theo bản năng.

Một tuần lễ trên thành phố Đà Lạt mù sương tôi đã được đụ đéo thỏa thuê, mặt mũi tôi phờ phạc, lưỡi muốn thụt lại, long cả đầu gối, lưng sắp gãy, đầu cặc gằn lột da nhưng mà bảo tôi ở lại thêm một tuần nữa tôi cũng vỗ tay chịu liền. Đụ chẳng nổi hay không cần đụ, nội chỉ nhìn những tấm thân trần truồng bốc lửa, tôi cũng đã đời, khoái chí như đã sống đủ một đời người.

Mùa Xuân năm 1973, hai cô nàng Lan, Xuân bỏ học nšla chừng rủ nhau đi lấy chồng. Xuân lấy một tay bác sĩ quân y, còn Lan lấy một tay thẩm sát viên cảnh sát. Hai ả chỉ báo qua loa cho tôi biết và hứa nếu có dịp sẽ gặp lại để cùng nhau vui thú. Chị Minh Nguyệt theo chồng đi nhận chức tỉnh trưởng một tỉnh ở miền Trung. Thế là Sài Gòn vắng đi một số cái lần khoái đụ. Tôi cũng ít gặp vợ chồng chị Thanh Quang vì họ nhảy ra hô hào chính trị, liên hiệp hòa giải gì đó, nên họ rất bận. Anh Nghĩa cũng nhảy ra chính trường, thường vắng nhà luôn, lại còn chạy chọt áp phe nhiều thứ. Chỉ còn tôi và chị Thu Hà mỗi cuối tuần vẫn quần quít bên nhau.

Chị Thu Hà đưa tôi đi chơi khắp nơi. Những nhà hàng nổi tiếng nhất. Những khách sạn đắt tiền nhất. Những vũ trường tưng bừng nhất. Những động điểm sang trọng nhất. Chị bỏ tiền cho tôi chơi gái, cho tôi được hưởng thụ. Tôi có hỏi lý do gì chị tử tế với tôi như vậy. Chị trả lời:

- Những lúc làm tình với chị, thái độ của em quý mến, trân trọng chị vô cùng. Chị rất cảm ơn em. Mình cùng sống trên một quê hương, một miếng đất nhưng có hai cuộc sống khác biệt. Em đang còn trẻ, lại đẹp trai, có khả năng làm tình dữ dội, lại biết quý trọng đàn bà, sau này sẽ chẳng có ai phụ em đâu. Chị tiếc rằng chị đã sinh ra trước em nhiều lắm. Tình hình đất nước như thế này có lẽ chị sẽ đi xa.

Khuôn mặt chị Thu Hà ưu tư. Giọng chị buồn như lời trời trăn. Tôi ngậm ngùi hỏi:

- Chị sắp đi đâu? Em sẽ không bao giờ được gặp chị nữa sao?

Chị Thu Hà cười buồn:

- Em đừng bận tâm gì về chị. Chẳng ai biết được ngày mai thế nào. Mình gặp nhau lúc nào hay lúc ấy, nhưng tấm lòng của em lúc nào chị vẫn ghi nhớ.

Chị Thu Hà nhìn tôi rồi lại nhìn xuống bàn tay mình. Người chị ẻo lả, đẹp như một cánh ngọc lan. Chị là người đàn bà nhiều nữ tính nhất trong những người đàn bà đã đến với tôi. Nhìn cần cổ thiên nga trắng ngần của chị, trí óc tôi lại thoáng về những lúc làm tình với nhau, thân

thể chị trần truồng trắng phau như bạch ngọc và lòng tôi lại nôn nao thêm muốn chị. Tôi ước ao chị cũng thêm muốn tôi. Tôi sẽ dụ chị hoài. Tôi muốn dụ chị mãi. Dụ chị cho đến khi trời long đất sụp. Vì dụ chị là sướng nhất. Chị để cho cảm xúc chị trôi theo, trôi mãi theo bàn tay dẫn dắt, theo con cặc lèo lái của tôi. Chị làm cho tôi tưởng mình là người đàn ông hoàn toàn nhất, hào hiệp nhất, ban phát tình yêu cho chị trần trụi nhất trong những lúc dụ nhau. Tôi không thích những người đàn bà thích chủ động trong lúc ái ân làm tôi bức mình, nhiều khi có muốn ra cũng ra không nổi...

Một hôm chị Thu Hà dẫn tôi đến một địa điểm ăn chơi sang trọng trong Chợ Lớn. Chắc chị phải hỏi những người bạn dân chơi trong giới của chị, chị mới biết được địa chỉ mà dẫn tôi đến đây. Chị ngừng xe trước một biệt thự mới xây rộng lớn ở

đường Phú Kiệt. Trước khi dẫn tôi vào, chị nắm tay tôi cười thật tươi nói:

- Hôm nay chị cho Lượm hưởng thú nhất dạ đế vương, tận hưởng nghe em.

Nói xong, chị dẫn tôi vào rồi thì thầm to nhỏ với một người đàn bà Tàu khoảng 30 tuổi rất đẹp, một nhan sắc xứng đáng được xếp hạng trong danh sách những người đẹp nhất trên đời này. Chị Thu Hà hẹn đến mai sẽ đón tôi về. Người đàn bà đẹp dẫn tôi vào trong. Ba người con gái ủa ra đón tiếp tôi. Người đàn bà đẹp giới thiệu:

- Yến Vân - một cô gái Nhật khá đẹp, trông hiền hậu, mắt một mí.

- Dejoir - một cô đầm lai sắc xảo, trán cao, môi đỏ.

- Cẩm Linh - một cô gái Tàu, mảnh mai, chân dài, mắt cũng một mí, đẹp như trong tranh cổ.

Người đàn bà nói thêm:

- Chú muốn gì cứ biểu mấy cổ. Mấy cổ sẽ chiều chuộng chú hết lòng. Đêm nay chú là vua và ba cô này sẽ là cung nữ hầu hạ chú đó.

Tôi ngấm nhìn mấy cô gái. Mấy cô cười rúc rich rồi đẩy tôi vào nhà

tắm. Bồn tắm đã đầy nước nóng, sà bông, khăn tắm, tất cả đều là màu xanh nhạt, êm dịu mát mắt. Tắm rửa, kỳ cọ cho tôi xong, các nàng dìu tôi ra, lau khô mặt mày mình

mấy cho tôi. Cẩm Linh bảo:

- Anh Lượm à, đ tụi em đấm bóp cho anh nghe.

Rồi những bàn tay thiện nghệ dần xuống sống lưng, véo vào những thớ thịt lách chách, sao mà nó đã cái gì đâu.

Màn tắm tấp, đấm bóp xong xuôi các nàng bò xuống liếm khắp người tôi từng hồi làm dái tôi săn cứng lại. Cẩm Linh cười khúc khích:

- Cu anh Lượm ngộ quá hà. Cứ dựng đứng lên hoài, chưa tới lúc mà.

Tôi xoa đầu cô gái:

- Cẩm Linh thấy cu anh đặc biệt không? Nói thật với em chứ từ thuở sơ sinh, vừa lọt khỏi lòng mẹ là cu anh đã như vậy rồi, lúc nào cũng ngồng lên như vậy đó.

Cẩm Linh tròn mắt ngạc nhiên. Tôi cười:

- Anh nói thiệt đó. Em thích cu anh không. Vậy em bú anh đi. Rồi lát nữa anh sẽ làm cho các em thích thú.

Tôi nói chuyện với các nàng với giọng nói của một tay lão luyện trong ổ nhện. Cẩm Linh cười ngây thơ rồi cúi xuống bú tôi. Đầu lưỡi nàng liếm nhanh, liếm chậm từng hồi làm tôi có cảm giác như mình đang nằm trên bãi cát, sóng biển hàng hàng tiếp nối xô đẩy tràn về phủ trên người tôi lan man bất tận. Tôi chơi vơi tận hưởng tận cùng của cảm xúc chưa biết nơi đâu là bến bờ.

Cẩm Linh đang bú tôi thì Yến Vân (cô gái Nhật) bảo Cẩm Linh ngừng lại. Yến Vân nằm ngửa trên giường bảo tôi ngồi trên mặt nàng cho nàng bú cặc một hồi, xong nàng lấy ra một miếng bánh quế tròn khoảng bằng hai ngón tay trở chấp lại. Nàng thấm nước miếng vào miếng bánh rồi nhét từ từ vào lỗ dít tôi lòi đau thót dái lại nhưng cũng tò mò xem Yến Vân làm cái trò gì. Nàng ngậm chiếc bánh quế cắn

trong lỗ đít tôi kéo ra ăn dần dần cho đến khi hết chiếc bánh quế. Về sau tôi mới biết được là nhiều người đàn ông Nhật thích màu mè kiểu này, họ thuê người đàn bà để mua vui nên thay vì ỉa, họ muốn con gái lấy bánh thay cho cútt của họ để họ tưởng tượng rằng họ đang ỉa ra cho cô gái ăn.

Cầm Linh lại cho tôi rít một dọc thuốc phiện. Hồn tôi lâng lâng chập choạng. Dejoir mang vào một cái giỏ mây to, giữa đít giỏ mây đan rỗng một cái lỗ to bằng bàn tay nàng lẹ làng máng cái giỏ vào một sợi dây cáp treo trên trần nhà. Cầm Linh khóa thân bước vào ngòai bệ háng trong đó. Nàng điều khiển cho giỏ mây lên xuống bằng một sợi giây cuộn trong một cái hộp tròn nổi hai đầu giây lại.

Hễ nàng vặn qua bên trái thì giỏ mây nângcao lên. Nàng vặn qua bên phải thì giỏ mây hạ thấp xuống. Yển Vân và Dejoir đỡ tôi nằm ngửa trên giường, thay nhau vuốt ve xoa nắn thân thể tôi. Giỏ mây lơ lửng trên mình tôi, Cầm Linh ngồi trong đó cúi xuống nhìn tôi mỉm cười tình tứ. Nàng bắt đầu cho giỏ mây nhấp lên hạ xuống từng hồi. Cái lỗ hồng ở đít giỏ mây vừa vặn như một cái khuôn hở ra cho lồn của Cầm Linh hạ xuống, để cặc của tôi chọc thẳng lên. Có lan Cầm Linh hạ giỏ mây xuống cho lớn của nàng ngậm cặc tôi 5, 10 giây rồi nàng lại điều khiển cho giỏ mây vút lên cao và lơ lửng đến 5, 10 giây sau mà chưa chịu hạ xuống làm

tôi cứ nhìn theo giỏ mây mà nói thầm:

- Lồn, lồn ơi... Hạ xuống đi... Hạ xuống đi...

Nhưng nếu tôi chồm lên để chụp cái giỏ thì Dejoir và Yển Vân lại nhẹ nhàng giữ siết tay tôi lại, vuốt ve tôi trong tiếng cười êm tai ẩm cúng. Dâm thủy của Cầm Linh nhỏ từng giọt trên bụng tôi và nàng dập dòn kéo lên hạ xuống. Chơi kiểu này làm cho tôi kích thích đến cực độ chẳng mấy lúc mà tôi xuất tinh khí vọt ra tung tóe như pháo bông. Yển Vân cười rúc rích đưa tay vét hết tinh trùng trên bụng trên đùi tôi mà liếm hết. Cầm Linh bước ra khỏi giỏ mây nằm dạng chân trên giường, Dejoir dắt vào một con chó béc-giê cho nó liếm sạch lồn Cầm Linh. Tôi vừa gớm ghiếc vừa thích thú, mặt cứ đỏ ra vì ngàn năm một thuở ứt Lượm được làm vua mà.

Sau đó Cầm Linh bưng vào cho tôi một tô cháo bào ngư. Nàng quỳ

xuống bên chân giường đút từng muỗng cho tôi trong khi Yến Vân liếm háng tôi Vừa xuất tinh xong nên con cặc tôi mềm xèo. Dejoir xà xuống xoa nắn cho tôi. Nàng há miệng ngậm trứng dái tôi trước rồi ngậm luôn cả cặc tôi. Tôi hoảng kinh vì thấy cặc mình biến mất trong miệng Dejoir, cùng một lúc con cặc cũng cương cứng nảy bật ra khỏi miệng Dejoir, y như một chú rắn nước đang tách vỏ bò ra. Dejoir cười khanh khách, nàng cho tôi rít một dọc thuốc phiện nữa và vẫy tôi đi theo nàng. Cẩm Linh và Yến Vân cùng bước theo, những bước chân vịn mình xà. Cả ba

nàng đều khỏa thân, chỉ quấn ngang người một tấm voan mỏng, trông thấy rõ cả lông tơ.

Ba nàng dẫn tôi đến một căn phòng có một tấm vách dựng như tấm chắn phong có khoét một lỗ tròn bằng cái đĩa nhỏ. Bên kia vách một người đàn bà to lớn đứng tuổi đang ôm một con ngỗng. Tôi nhìn Dejoir tò mò thắc mắc. Yến Vân giải

thích:

- Con ngỗng đó là của anh đó. Bây giờ anh đụ con ngỗng đó, chút xíu nữa anh xuống đụ tụi em. Tôi dội lại:

- Làm gì thấy gớm vậy. Thôi dẹp cái đó đi. Cẩm Linh vỗ về:

Má lớn của anh biểu tụi em phải chiều anh hết mình và cho anh hưởng đủ mọi thứ. Anh làm vậy không sợ má lớn anh buồn sao?

Tôi ngạc nhiên:

- Má lớn? Ai là má lớn của anh?

- Thì cái bà đẹp đẹp hồi sáng đưa anh tới đó. Tôi vỡ lẽ:

- À, đó là là vợ anh, đâu phải má lớn má nhỏ gì của anh đâu.

Cẩm Linh có vẻ thích thú:

- Ủa, anh cũng biết là má lớn má nhỏ hả. Anh biết không, người Tàu hay lấy nhiều vợ, mà người Tàu cưng vợ lắm đó nghe. Vợ lớn là má

lớn, vợ nhỏ là má nhỏ. Anh Lượm có mấy má nhỏ vậy?

- Ủ..ừ.. Anh có nhiều má lắm... Nhưng mà anh không thích chơi cái kiểu này đâu.

Yến Vân dỗ dành:

- Anh thử đi... Anh trả nhiều tiền quá mà không chơi uống lắm.

Cầm Linh cũng ngọt ngào dụ dỗ:

- Anh Lượm chơi đi... Một hồi Cầm Linh cho anh cọng lông ngỗng.

Tôi nhăn mặt:

- Cái gì? Anh lấy cọng lông ngỗng làm cái gì? Cầm Linh chạy lại thì thào vào tai tôi. Nghe ra, tôi bỗng cười khà khoái chí. Vả lại tôi vừa được hai dọc thuốc phiện, người nó cũng phiêu diêu. Ủ, thử thì thử, sợ cái quái gì. Dejoir lại bồi thêm một

câu:

- Anh không dám chơi con ngỗng hay sao? Tụi Mỹ đến đây cũng khoái chơi kiểu này lắm đó anh, mà tụi nó không thích chơi ngỗng, tụi nó khoái hơn con vịt. Bởi vậy tụi nó hay nói câu: "Fuck a duck". Anh có muốn thử con vịt không?

Cầm Linh háy DeJoir một cái:

- Thôi đi con đằm lai. Cứ nói dõn hoài, một hồi tao méc má Hai à mày.

Lúc này tôi đang hăng máu, sẵn sàng thử mọi thứ, lại được thêm 3 nạng khuyến khích. Tôi hiên ngang tiến tới. Bên kia vách người đàn bà nắm chặt cổ và cánh con ngỗng dí dít nó vào lỗ hồng vách. Tôi thọc cặc thẳng vào. Bên kia người đàn bà bẻ cổ con ngỗng. Con ngỗng đau đớn vặn mình, đập cánh kêu chí chóe dít nó co thắt, bóp nghiền liên hồi làm cặc tôi sượng kinh khủng. Dù có sượng thật nhưng trò chơi này làm tôi ghê sợ, dù có thuốc trợ tôi cũng không chơi nổi nữa chỉ vài giây sau là cặc lòi lại xìu xuống. Thấy tôi không

còn hứng, 3 nàng dẫn tôi trở về căn phòng đầu tiên. Ôm 3 tấm thân trần truồng tuyệt mỹ trong tay tôi ngậm ngùi tự hỏi, tại sao xã hội lại đầy rẫy bất công. Những người con gái đẹp như thế này sao phải đi làm một nghề hạ tiện nhất thế gian để cho những người đàn ông lắm bạc nhiều tiền nghĩ ra nhiều kiểu làm tình bệnh hoạn, chà đạp lên nhân cách người phụ nữ. Thấy tôi im lặng, Cẩm Linh có vẻ lo:

- Anh Lượm à, anh buồn gì tụi em đó. Có buồn gì anh cho tụi em xin lỗi, anh đừng mét má Hai, má Hai chửi tụi em tội nghiệp nghe anh.

Tôi lắc đầu bảo cho Cẩm Linh biết là tôi không có gì phiền lòng hết. Thấy đầu vú của nàng ở ngay trước mắt tôi bèn ngậm lấy mà nút. Một vị ngòn ngọt, nhạt nhạt tiết ra ở đầu vú nàng. Tôi sửng sốt:

- Cẩm Linh, em có con nhỏ hả?

Cẩm Linh gật đầu:

- Dạ, con em mới có 4 tháng hà.

- Vậy em để con ở đâu?

- Em để ở nhà cho má em nuôi.

- Em đi làm em có nhớ con em không? Em có buồn không?

Cẩm Linh hon nhiên:

- Buồn gì mà buồn. Không có tiền nuôi mẹ, nuôi con mới buồn. Không có cơm ăn mới buồn. Cẩm Linh lại ôm vú, nặn đầu vú vào lỗ cặc tôi.

Năm, ba tia sữa nhỏ li ti phun nhẹ thật ấm vào đầu cặc tôi Cẩm Linh cười sặc sụa:

- Đó Anh Lượm lại ra nữa rồi nè.

Tôi lại hỏi tiếp

- Vậy còn chồng em đâu?

Bây giờ giọng Cẩm Linh mới thoáng vẻ buồn:

- Em hồng có chồng. Thằng bồ em nó lấy em rồi nó bỏ. Thôi, trời cho em bao nhiêu em hưởng bấy nhiêu, có muốn vượn lên cũng không nổi đâu anh.

Lòng tôi tự nhiên nặng nặng một nỗi buồn nhè nhẹ. Tôi bảo các nàng mặc quần áo vào rồi cùng tôi ngồi chơi bài cào cho đến khi chị Thu Hà đến đón tôi Trước khi tôi về, Cẩm Linh gói cho tôi 2 cọng lông ngỗng, thứ lông ống ở đuôi ngỗng với một lọ mật ong nhỏ. Cẩm Linh nói:

- Anh dùng cái lông ngỗng này chấm vào mật mà quét lên ngực lên lồn các cô rồi liếm là hết sảy.

Mãi ham chạy theo với những thú vui xác thịt mới mẻ nên thời gian đã đi qua thật lẹ và chỉ còn hơn một tháng nữa là tôi thi ra trường. Thời gian này Lài cứ theo nhắc nhở tôi hoài:

- Lượm lo học đi nghe, chỉ còn vài tuần nữa là thi cuối khóa rồi đó tuần này nhớ đừng đi chơi nữa nghe... Lượm ráng học đi chớ không lờ rớt thì kỳ cục lắm đó...Lượm ơi ráng đi chớ không ba má Lượm buồn lắm đó...

Trước sự săn sóc đầy thương yêu của Lài tôi đã như tỉnh ngủ, chú ý đầu vào việc học hành và kết quả ngày ra trường của tôi tương đối cũng khá khiến Lài vui mừng khôn xiết.

Buổi sáng lãnh bằng là buổi trưa tại tôi lên xe về làng ngay. Ba má tôi và má Lài mừng lắm tổ chức ăn mừng tương bừng rộn ràng cả xóm. Tôi cũng như Lài thật hãnh diện sung sướng trước sự vui mừng của gia đình và sự ngợi khen của làng xóm.

Từ ngày tôi về làng, Mận đã đi xa nên chẳng còn ai để mà nheo gí nữa. Nghe nói từ ngày tôi qua Vĩnh Long học sư phạm thì Mận thấy khổ mòi giữ được chân tôi nên đã xin cha mẹ lên Mỹ Tho học nghề uốn tóc và nghe đâu hiện đang hành nghề ở Mỹ Tho.

Chuyện Mận coi như đã êm, tôi thật thoải mái hẹn hò với Lài tương bừng ở chòi vit, ở ụ rơm và ở bờ sông buổi tối. Khác hơn những lần ở Vĩnh Long cũng như ở làng năm trước, bây giờ tôi và Lài đã văn minh hơn, Lài đã uống thuốc ngừa đàng

hoàng nên hai đứa tha hồ mà thỏa mãn không còn e ngại lo sợ như lúc trước nữa.

Thời gian ở làng chờ đợi sự vụ lệnh đi nhận nhiệm sở tôi thầm nghĩ và hẹn với lòng là thôi không bay nhảy hoang đàng nữa, chỉ vui thú hoan lạc với Lài mà thôi. Nhưng mọi chuyện đã không như tôi nghĩ, nó rối mù lên làm tôi thật khó xử.

Chuyện bắt đầu từ hôm tôi mang một xấp vải KT trắng tới tiệm may của Hiền nhờ may một cái áo sơ mi để mặc cho nó lịch sự ngày đi

nhận nhiệm sở Hôm đó tôi tới tiệm Hiền vào buổi trưa nên tiệm vắng người. Thấy tôi Hiền vui vẻ đón chào rồi kéo ghế mời tôi ngồi. Mở đầu câu chào hỏi Hiền phá tôi ngay:

- Ông thầy giáo hôm nay tới tiệm tui làm gì đây sao không dẫn cô giáo đi với?

Thấy Hiền có vẻ vui và nét mặt kên kên nhìn thật dễ thương, tôi bỗng nổi hứng phản pháo ngay:

- Chào bà chủ tiệm may, sao hồi này tui về làng không thấy ông chủ tiệm đâu hết trơn vậy?

Bị tôi tấn công lại bất ngờ Hiền đỏ mặt ngay, lính quỳnh ra mặt, ngọng ngịu nói:

Tui... Tui... đâu có ai mà Lượm nói là ông chủ...

Tôi bồi thêm:

- Thì người đó đó mà, tui nghe hai người thư qua thư lại, mùi mẫn lắm rồi mà.

Hiền đỏ bừng cả mặt lên nó nói không kịp thở:

- Trời ơi Lượm lại đi nghe ông Bảy nữa, ổng thích tui rồi ổng nói lungtung làm tui mắc cỡ tui cự ổng, ổng bỏ đi lên Mỹ Tho mất tiêu rồi còn gì...

- Thôi Lượm ơi, xí hụi rồi Lượm ơi... .

Tôi chưa chịu êm:

- Chắc tại Bảy nó nghèo nên Hiền chê nó chứ gì chuyện này chắc thằng Bảy nó lo làm lụng cho giàu rồi mới về làng xin cưới Hiền đó.

Hiền phụng phịu nói như muốn khóc:

- Không phải vậy đâu Lượm, tại anh Bảy ảnh không hợp với Hiền... người gì mà tối ngày miệng cứ như ngậm cục kẹo nói chẳng ra hơi,

khù khù khờ khờ làm sao mà thương nỗi. Thấy chọc phá Hiền tới đó coi như đã quá nhiều rồi tôi lại gần Hiền nói:

- Thôi đừng cải chính nữa, tại Hiền chọc tui nên tui chọc lại đó, như vậy huề rồi... “một đều”... thôi đừng ầm ức nữa.

Mặt Hiền có vẻ tươi lại, nó xuống giọng thật nhỏ hỏi tôi:

- Cái này Hiền hỏi thật chứ không chọc phá Lượm đâu... Lượm với Lài chừng nào làm đám cưới đó?

Tôi thành thật trả lời:

- Cũng chưa đâu, tụi này mới ra trường chưa biết đi đâu hết thì làm sao mà tính chuyện được.

- Hiền hỏi thật Lượm nghe, Lượm có bao giờ nhớ tới Mận không? Ngày Mận đi lên Mỹ Tho học nghề uốn tóc nõ có lại nỗi chuyện với tui cả buổi và nó khóc thật nhiều vì Lượm bỏ bê phụ bạc nó...

Tôi lúng túng thật sự lước câu hỏi của Hiền, một lúc sau tôi mới trả lời:

- Nói thật thì chuyện của tui và Mận dài lắm, có những điều sai trái của Mận làm tui buồn mà tui không thể nói cho Hiền biết được... Thôi Hiền đừng thắc mắc làm gì.

Nói dứt câu không đợi cho Hiền nói, tôi tiếp:

- Thôi bỏ hết đi, bây giờ mình nói chuyện bình thường, hôm nay tui tới nhờ Hiền may dùm tui một cái áo sờ mi để tui mặc đi trình diện nhiệm sở.

Hiền may gấp gấp dùm được không?

- Gấp là gấp chừng nào? Ngày mai giao được không?

- Nếu được vậy thì tốt quá vì không biết ngày nào tôi sẽ đi.

Không đợi tôi nói dứt câu Hiền cầm thước dây lên tiến lại đo áo cho

tôi. Khi Hiền quàng thước sau lưng tôi để đo thì mặt Hiền sát vào mặt tôi. Ôi thật là hấp dẫn nước da như trứng gà bóc hồng hồng với những cọng lông tơ phơn phớt và khi

Hiền cầm bút lên ghi những con số trên giấy thì để lộ ra hai cánh tay trần với lông tơ mỏng mỏng nằm sát theo da chỉ nhìn là muốn mà thôi. Tới đó người tôi bỗng nóng ran thẳng nhỏ trong quần nhúc nhích căng cứng làm tôi phải hơi khum người xuống chớ không thôi kỳ quá. Tôi nghĩ trong bụng may quá hôm nay mình chỉ may áo thôi chứ nếu may quần thì mắc cỡ chết mà thôi.

Hiền vừa đo áo xong là tôi lật đật cáo lui ngay. Trên đường về tôi nghĩ tới Hiền hoài và ước gì mình được ôm Hiền trong tay mà vầy vò một trận thì quả thật có chết cũng sướng đời. So với Lài thì Hiền xuất sắc hơn nhiều. Mắt mũi môi cằm và thân hình gì cũng đều ắt bứt hết nhưng còn phần tính tình thì chắc không hơn được Lài, vì qua những đối thoại tôi thấy Hiền có vẻ sắc mắc nhiều hơn và xem cái tôi lớn quá. Nếu phải chọn giữa Hiền và Lài để cưới làm vợ thì tôi chọn Lài vì

Lài bao dung vị tha hơn và nhiều nữ tính hơn.

Nhưng nếu so sánh giữa Hiền và chị ba Huê thì một chín một mười, cả hai người cùng có một nhan sắc tuyệt vời một thân hình lý tưởng và một sức quyến rũ lạ lùng đối với những người chung quanh.

Trưa hôm sau tôi trở lại tiệm Hiền thì đã thấy chiếc áo sơ mi ủi láng bong treo trên móc rồi. Vừa bước vào trong tiệm Hiền đã lên tiếng:

- Lượm mua vải KT này ở đâu mà đẹp quá, ở chợ quận và trên Mỹ Tho tui không thấy bán. Áo này mà mặc đi hỏi vợ là số một.

Nói xong Hiền nhìn tôi cười thật duyên dáng. Nhìn nét mặt Hiền lúc đó thật dễ thương tôi bèn nổi hứng:

- Tui sẽ chờ Hiền lấy chồng rồi tui mới cưới vợ.

Mặt Hiền thật buồn mắt nhìn xa xăm nói:

- Chán lắm Lượm ơi! ở làng thì có ai đâu mà lấy tới ngày cứ gặp cỡ

ông Bảy thì còn gì đời nữa.

- Vậy chứ Hiền muốn gill Tui giới thiệu mấy thằng bạn học chung sư phạm với tui cho Hiền, Hiền chịu không?

Lượm nói vậy, chứ ai mà thềm về làng khỉ ho cò gáy này mà hỏi vợ.

- Mà Hiền chịu không cái đã, tui sợ tui nói tui nó về đây làng rồi Hiền mất công lựa chọn mà thôi. Nói tới đó thấy mặt Hiền vui vui tôi bèn nói tiếp:

- Mà Hiền chịu cỡ nào? Hơi quê quê như tui được không?

Hiền như mắc cỡ má hơi hồng hồng mắt nhìn tôi không nói. Thấy coi mòi Hiền chịu đèn rồi tôi làm liều đem bồn cũ ra soạn lại và thăm nghĩ được thì tốt, không được thì thôi chứ có chết ai mà sợ:

- Tui nói thiệt Hiền nghe, tui với Mận cũng như với Lài chỉ sơ sơ vậy thôi chứ không có gì đậm đà cả tui để ý Hiền lâu lắm rồi mà tại thấy thằng Bảy nó chàng ràng hoài nên tui chưa dám nói ra, hôm nay chỉ cỡ tui với Hiền thôi tui thú thiệt tui thương Hiền lắm, còn Hiền thì nghĩ về tui ra sao?

Tôi nói tới đâu thấy Hiền luống cuống tới đó, mặt Hiền đỏ kè lên nổi như muốn không nổi:

- Lượm à, Lượm đừng nói dõn chơi kiểu đó tội nghiệp tui lắm, con Mận, con Lài đều là bạn học của tui, ai mà đi làm vậy cho được. Thôi đi Lượm ơi! Thôi đi tọt ơi!

Thấy Hiền như con thú đã trúng đạn tôi ào ạt tấn công luôn:

- Tui nói thiệt đó Hiền, để rồi Hiền coi.

Nói dứt câu thấy Hiền rõ ràng như đã thấm thuốc tôi bèn tiến sát lại nắm tay Hiền mà ve vuốt. Như bị điện giật Hiền rút tay lại đứng sát vào góc tiệm lính quỳnh nói:

- Đừng Lượm ơi Hiền sợ lắm, người ta tới ngoài kia kìa.

Không bỏ lỡ cơ hội tôi cứ mạnh dạn nhào vô tay tôi ôm lấy vai Hiền rồi từ từ kéo Hiền vào sát người tôi. Trước sự tấn công ào ạt bất kể trời trăng của tôi Hiền không còn chống trả nổi nữa, nó run như con thăn lẫn trong tay tôi, mắt nhắm

nghiền lại hơi thở như muốn đứt quãng. Tình thế quá thuận lợi tôi bèn tới luôn luôn tay vào trong áo Hiền soa nắn cặp vú tròn căng cứng một cách thật say mê. Ban đầu Hiền còn vùng vẫy chống cự nhưng rồi Hiền nhũn ra và mặc tình tôi muốn làm gì thì làm trong khi đó hai tay Hiền bầu cứng lấy lưng tôi đầu gục trên vai tôi. Tôi cứ tiếp tục lần lên lần xuống như vậy một hồi thì nhác thấy ngoài

đường có người đang từ từ đi lại nên tôi vội vàng ngưng tay dìu Hiền lại để ngồi xuống ghế, Hiền mở mắt ra nhìn tôi ngượng ngùng, miệng nói nhỏ:

- Lợm ầu quá à! Chết Hiền mất Lợm ời!

Tôi chưa kịp nói câu nào nữa thì bà Năm Hớn chồm xồm của tôi bước vào tiệm tay cầm một xấp vải mỹ a đen. Thấy có khách vào Hiền đứng lên lại móc lấy áo xuống đưa cho tôi rồi nói:

- Lợm về mặc thử coi có vừa không rồi ngày mai lại có gì tui sửa cho.

Tôi cầm áo mỉm cười chào Hiền rồi bước ra khỏi tiệm. Trên đường đi về nhà tôi nghĩ ngợi hoài về trường hợp của Hiền và đi đến kết luận về vấn đề chinh phục con gái: "Muốn thắng được đối thủ, nhất là những đối thủ thuộc loại chưa biết chiến trường là gì thì phải bạo và lì lợm thì sẽ thành công".

Cũng canh lúc giữa trưa, ngày ngày hôm sau tôi trở lại tiệm Hiền. Thấy tôi bước vào Hiền như mắc cỡ không dám nhìn ngay mặt tôi mà cúi gằm xuống khúc vải vẽ vẽ cắt cắt. Thấy không khí có vẻ nặng nề tôi lên tiếng:

- Áo Hiền may đẹp lắm, tui mặc mấy bà chị của tui khen hoài, bao nhiêu tiền vậy Hiền cho tui trả? Vẫn không ngước mặt lên Hiền nói:

- Có giá tiền trên bảng đó Lợm.

Quay nhìn tấm bảng giá tiền viết đơn sơ treo trên vách tôi bèn móc túi lấy tiền để trên bàn cho Hiền và trong đầu tôi bỗng nghĩ tới những tấm giấy bảng giá mà tôi đã viết cho chi Tân Huê, tôi nói:

- Tui có đem về mấy tấm giấy màu đẹp lắm, để tui viết lại mấy cái bảng giá biểu này cho Hiền, ngày mai tui đem tới cho. Thôi bây giờ tui về nghe Hiền.

Nói xong tiện tay tôi gỡ luôn tấm bảng giá treo trên vách rồi lại gần bóp nhẹ trên vai Hiền một cái và cúi đầu nói nhỏ vào tai Hiền:

- Trưa mai Lượm sẽ mang tấm bảng giá này lại cho, về nghe Hiền.

Suốt cả ngày hôm đó tôi nghĩ tới Hiền hoài, máu chinh phục trong người tôi nó chảy phùng phùng, tôi nhất quyết phải chiếm được Hiền mới thôi.

Trưa hôm sau tôi trở lại tiệm Hiền thì có hai ba người đang đo áo, tôi đưa cho Hiền những tấm giấy màu tôi vừa viết rồi nói:

- Hiền đang mắc khách, tui qua quán bà Chín uống cà phê, lát tui trở lại đo áo cho tui nghe. Quán bà Chín buổi trưa cũng vắng người. Bà Chín đang loay hoay dọn dẹp dưới bếp, thấy tôi bước vào bà ngược mắt lên hỏi:

- Lượm chưa đi hả, mai mốt dạy ở đâu đó?

- Dạ con cũng chưa biết nữa, mai mốt có sự vụ lệnh rồi mới biết được dạy ở đâu.

Thế rồi những chuyện mây mưa trắng nước được trao đổi cho hết giờ với bà Chín khoảng nửa tiếng. Tôi trở lại tiệm Hiền thì đã không còn ai nữa. Hiền đang loay hoay bắc ghế treo những tấm giấy màu tôi mới vẽ lên vách. Thấy tôi bước vô Hiền quay lại nói:

- Trời ơi, đúng là thầy giáo, viết chữ đẹp quá đi thôi, cho Hiền cảm ơn nghe.

Tôi không trả lời quay lưng bước ra khỏi tiệm nhìn lên tấm bảng hiệu tiệm may treo trước cửa nói với Hiền:

- Tấm bảng hiệu này người ta vẽ cho Hiền hơi thô và màu mè quá để hôm nào tui lên quận mua sơn về vẽ lại cho, Hiền chịu không?

Hiền cũng bước ra khỏi tiệm nhìn lên bảng hiệu rồi nói:

- Lợm nói đúng đó, vẽ gì mà thô kệch quá đi, vậy mà Hiền phải lên tuốt trên chợ quận đặt về đó.

Nói xong Hiền nhìn tôi:

- Nói thì nói vậy chứ Lợm sắp đi rồi thì làm sao mà có thì giờ để vẽ.

Nghe Hiền nói vậy tôi bỗng nổi hứng:

- Nếu Hiền muốn sáng mai tui lên quận sớm mua sơn rồi chiều về tui vẽ một buổi là xong chứ gì.

Hiền nói giọng như reo vui:

- Thiệt không Lợm, vậy sáng mai mình đi quận đi, Hiền cũng muốn đi chợ quận mua ít vải nữa đó.

Nói xong Hiền như khựng lại, mắt nhìn tôi rồi ngập ngừng:

- Ý mà kỳ quá, tui mình đi chung có kỳ không?

Tôi không bỏ lỡ cơ hội:

- Gì đâu mà kỳ, tui đi công chuyện tui, Hiền công chuyện Hiền, tui mình gặp nhau chung chuyện xe đâu có gì phải thắc mắc. Hiền rùn vai le lưỡi nói:

- Ở làng này nhỏ xít, ai mà hó hé nhúc nhích cái gì là thiên hạ biết hết trơn.

Tôi tiếp tục nín kéo:

- Thôi nếu Hiền sợ thì chiều nay tui sẽ lên quận trước, sáng mai Hiền đi, tui sẽ đón Hiền ở bến xe quận.

Mặt Hiền tươi rói lên:

- Đúng rồi đó, mình làm vậy chắc ăn hơn, vậy chừng nào Lượm đi?

- Nếu như vậy thì tui về sửa soạn đi liền cho kịp chuyến xe chót, tui sẽ chờ Hiền sáng mai ở bến xe quận.

Nói dứt câu tôi cầm lấy tay Hiền một cách thật say đắm nói:

- Thôi Lượm về nghe, mai mình gặp nhau.

Hiền nhìn tôi gật đầu thật dễ thương. Ôi cái gật đầu đầy đủ ý nghĩa làm tôi sượng rên lên. Bước chân ra khỏi tiệm Hiền lòng tôi như mở hội, lại thêm một người con gái đẹp nữa sắp đi qua đời tôi. Tôi ra tới bến xe thì chỉ còn vài phút nữa là chuyến xe lam chót khởi hành. Hành lý đem theo chỉ vồn vẹn có cái túi xách nhỏ đựng một bộ quần áo và cái khăn rửa mặt. Quăng túi xách dưới sàn ghế tôi dựa lưng vào thành xe cố ý tìm một giấc ngủ để tối nay còn lấy sức mà đụng độ với chị Tân Huê.

Xe chạy vào buổi chiều nắng chiếu nghiêng nghiêng quái ác rọi vào thẳng trong xe thật khó chịu, nắng soi rọi cả mặt, nóng cả tai làm tôi ngủ chẳng được tí nào cả, cầm cái túi nhỏ lên che mặt mà vẫn thấy nóng như thường. Loay hoay trăn

qua trở lại tránh nắng một hồi mà chẳng ăn nhằm gì nên tôi kệ nó trần mình chịu cho tới khi xe lên tới quận.

Vừa xuống xe là tôi đi thật lẹ lại cửa hàng xén của bà Tư. Bà Tư đang lục đục dọn hàng thấy tôi thì mừng lắm, bà hỏi:

- Lượm mới tới hả con, sao lên gì trễ vậy?

- Dạ con có việc phải lên rồi mai con về, con títlh đi hồi sáng mà còn bận mấy việc nên đi chuyến chiều.

Nói dứt câu tôi nhào vào lo phụ bà Tư dọn hàng gọn ghẽ vào mấy cái sạp rồi chạy qua tiệm uốn tóc chị Tân Huê. Thấy tôi bước vào chị Tân Huê mừng lắm chị nói như reo vui:

- Mới lên hả Lượm, sao ra trường chưa. Sắp thành ông thầy giáo chưa đây?

Thấy chị mừng rỡ cuống quýt hỏi han như vậy trong bụng tôi vui vui. Tôi nói:

- Ra trường rồi, bây giờ đang đợi nhận sự vụ lệnh đi dạy. Biết dạy ở đâu chưa?

- Khi nào có sự vụ lệnh mới biết sẽ dạy ở đâu, kệ nó dạy ở đâu cũng được mà lo gì.

Chị Tân Huê ngừng tay nhìn tôi từ trên xuống dưới một hồi rồi nói:

- Lượm bây giờ chững chạc lắm rồi, đúng là ông thầy giáo rồi còn gì nữa. Mau quá hả Lượm, mới ngày nào Lượm còn học ở quận mà bây giờ đã thành ông thầy giáo rồi.

Tôi nhìn chị Tân Huê, tính ra cũng hơn hai năm rồi còn gì, bây giờ nhìn chị cũng còn ngon lành lắm nhưng nhìn kỹ thì đã bắt đầu có những nếp nhăn sau đuôi mắt và hai bên khóe miệng. Tôi nói:

- Em nhìn chị cũng vậy thôi, chị hồi này có tin vui gì chưa?

Nét mặt buồn buồn chị nhìn tôi nói:

- Thôi chị chẳng nghĩ tới chuyện chồng con gì nữa đâu, một lần là ớn

tới cần cổ rồi còn gì nữa.

Dứt câu chị quay qua nói với mấy người thợ:

- Thôi hôm nay mình nghỉ sớm nghe mấy em, các em sửa soạn đóng cửa tiệm rồi mình về.

Quay qua tôi chị nói:

- Lâu lâu mới về quận, tối hôm nay Lượm lại nhà chị chơi nghe, con Hồng nó nhắc thầy Lượm hoài đó.

Nghe nhắc tới nhỏ Hồng, tôi vội hỏi:

- Hồng giờ này chắc lớn lắm hả chị? Nó học lớp mấy rồi.

- Nó lớn lắm nhưng không chịu ăn nên hơi ốm, năm nay nó học lớp 4 rồi còn gì nữa.

Lần quần ở tiệm chị Tân Huê thêm một lúc nữa tôi từ giã chị để về nhà bà Tư và hẹn chị buổi tối sẽ ghé.

Về tới nhà bà Tư thì thấy bà Tư về tới nhà hồi nào rồi, bà đang lo nấu cơm chiều. Thấy tôi bà nói:

- Lượm lo đi tắm cho mát rồi ra ăn cơm.

Khi tôi bước ra khỏi phòng tắm thì ông Tư về, ông đã đón tôi rất niềm nở và hỏi thăm gia đình tôi thật thân tình. Sau bữa cơm thân mật vui vẻ với vợ chồng ông Tư tôi đứng dậy xin phép ông bà đi chơi. Bà Tư nói:

- Đi chơi tối nhớ về ngủ nghe, nhà để cửa chờ con đó.

Ra khỏi nhà tôi đi thẳng lại nhà chị Tân Huê ngay. Chân bước đi mà đầu óc cứ tưởng tượng tới thân thể nóng hổi dục tình của chị Tân Huê và trận đụng độ sắp tới. Để chào đón tôi chị Tân Huê đã mặc một bộ đồ thật đẹp màu hồng có những bông nhỏ màu đen rất dễ thương. Nhìn chị tối nay mơn mớn tôi chỉ muốn nhào tới ôm chị mà vầy vò ngay.

Thấy ánh mắt nhìn có vẻ đầy thèm khát của tôi chị cười tươi thật tươi nhìn tôi nói nhỏ:

- Từ từ chút mà, sao Lượm có vẻ nôn nóng quá vậy? Con nhỏ Hồng nhỏ trong kia kìa.

Nói dứt câu thì con nhỏ Hồng từ sau nhà chạy ra chào hỏi tôi thật vui vẻ:

- Thầy Lượm mới về chơi, chừng nào thì thầy mới đi?

Tôi nhìn con nhỏ Hồng thấy thật dễ thương, con nhỏ bây giờ đẹp hơn lúc trước nhiều, tuy tuổi mới chừng mười một mười hai mà nhìn có vẻ lớn lắm, khác hẳn với những đứa con gái chạc tuổi của nó.

Thấy coi mồi còn phải mất một hai tiếng nữa mới có thể nhập cuộc được chị Tân Huê bèn bày trái cây, bánh trái ra ăn uống và nói chuyện trời biển để câu giờ. Đâu cũng khoảng cả hai tiếng sau con Hồng mới ngủ và tụi tôi nhào vào phòng nhập cuộc ngay. Sau khi lột hết quần áo kéo nhau lên giường chị Tân Huê vừa nựng trên má tôi vừa hỏi nhỏ:

- Từ từ thôi nhé Lượm, con Hồng hỏi này nó lớn rồi nó biết hết đó...

Tôi dí tay lên trán chị nói:

- Chị đó mới đáng sợ, chị ráng đừng la thì con nhỏ đâu có biết.

Mặt chị Tân Huê đỏ lên nói trong ngượng nghịu:

- Tại Lượm chứ bộ, Lượm làm quá trời ai mà chịu nổi.

Nhìn nét mặt thật dâm dăng của chị lúc đó tôi chịu hết nổi bèn cúi xuống hôn nhẹ trên rốn chị và từ từ rà lưỡi xuống hai bên bắp đùi rồi đi vào trung tâm điểm. Lưỡi tôi rà tới đâu người chị Tân Huê cong lên tới đó, tay chị nín lấy tóc tôi miệng rên hừ hừ, mình cứ trần qua bề lại như con lươn. Tôi cứ tiếp tục hôn liếm rà chị hết lồn đến đít, hết đít tới nách, tới cẳng cổ tới vành tai, người chị nóng rực như cái núi lửa rồi mà tôi cứ tỉnh bơ hôn liếm tiếp khiến chị như muốn điên lên.

Miệng rên rỉ nài nỉ:

- Thôi Lượm ơi! Đủ đi Lượm, chị chịu hết nổi rồi, chết chị em ơi!

Tôi mặc những lời rên xiết năn nỉ của chị vẫn tiếp tục tấn công bằng lưỡi vào ngay trung tâm điểm và mút liếm bằng hết những nước nhờn nóng hổi trong lòng chị tra ra. Tới một hồi tôi thấy chị như muốn là người ra rồi tôi mới từ từ ngồi dậy banh chân chị ra lấy con cặc căng cứng như khúc củ của tôi đẩy nhẹ nhàng vào mòng đóc của chị mà đi lên đi xuống, chị như muốn điên cứ hẩy hẩy mu lồn lên miệng rít từng hồi:

- Để vô đi Lượm, để vô đi Lượm chị chịu hết nổi rồi...

Để chị rên la van vỉ thêm một hồi nữa tôi mới bắt thần nhấn mạnh con cặc tôi tuốt vào trong sâu rồi nhồi lên nhịp xuống tơi bời. Chị Tân Huệ lúc đó chẳng còn biết gì nữa cứ như con thú trúng đạn lồng lộn lên mà hưởng thụ. Mắt chị đờ đẫn ra, tay chân quờ quạng không còn tự chủ nữa. Rõ ràng là chị đã hưởng đến tận cùng của lạc thú, sự thèm khát âm ức của chị hơn cả năm nay bây giờ được thể hiện rõ ràng.

Cứ thế tôi tiếp tục với chị thêm một hai lần nữa, người chị nhũn ra như trái chuối mà vẫn cứ níu lấy tôi như chẳng muốn rời. Trước khi ngủ vùi chị còn

ôm cứng lấy tôi nói:

- Lượm ơi! Sướng quá đi em ơi... mai mốt em đi dạy rồi nhớ thỉnh thoảng về thăm chị nghe em.

Và tụi tôi đã đi vào giấc ngủ trong trạng thái cơ thể mệt nhoài, thỏa mãn vô cùng tận.

Sáng hôm sau tôi mở mắt ra thì đã gần tám giờ. Lật đặt tắm rửa xong là tôi đông thẳng ra bến xe để đón Hiền. Chờ đợi cũng khoảng hơn nửa tiếng thì Hiền đến. Bước ra khỏi xe Hiền đưa tay vuốt tóc mắt dáo dác nhìn quanh kiếm tôi, nhìn cử chỉ Hiền lúc đó thật dễ thương và đẹp vô cùng. Sáng nay Hiền mặc quần tây áo kiểu màu mỡ gà nhìn thật dễ thương. Tôi tiến sát lại đón Hiền thì Hiền có vẻ

như mắc cỡ, dang dang ra xa và nói nho nhỏ vừa đủ cho tôi nghe:

- Có bà Năm Hớn đi chung xe đó, Lượm coi chừng bà biết tội mình hẹn nhau đó.

Nói xong Hiền quay lưng đi về hướng chợ để mặc tôi đứng nhìn theo. Lượm khựng mắt một hai giây tôi mới lững thững bước theo Hiền.

Chợ quận buổi sáng thật đông, dân ở chung quanh quận đổ về đi chợ thật nhiều nên không khí rộn ràng náo nức quá chừng. Tiếng rao hàng, tiếng mời gọi vang vang cả một góc phố. Tôi theo Hiền đi vào phía hàng bán vải. Thấy tôi lại gần Hiền nói nho nhỏ:

- Bà Năm Hớn bà nhiều chuyện lắm đó, buổi sáng bà đi chung xe với Hiền bà nói nhiều quá trời, bà mà biết chuyện tội mình thì chết với bà.

Tôi nhìn quanh quất không thấy bà Năm Hớn đâu cả nên mạnh dạn nói chuyện với Hiền và phụ Hiền lựa vải. Sau khi mua vải xong tôi dẫn Hiền lại cửa hàng bán sơn ở cuối chợ để mua sơn và cọ lông. Sau khi mua đầy đủ các thứ cần thiết Hiền hỏi tôi ra bến xe để về lại làng. Để hoãn binh kéo dài thời gian ở quận tôi bèn than đói và đề nghị Hiền vào tiệm hủ tiếu ba Tàu ở góc chợ ăn. Sau một giây ngần ngừ Hiền gật đầu không nói năng gì lẳng lặng đi theo tôi vào tiệm hủ tiếu. Ngồi trong quán tôi thấy Hiền thật đẹp, cử chỉ, cách ngồi, cách ăn của Hiền thật chừng chặc và tỉnh táo đầy vẻ tự tin khác hẳn với Mận và Lài, hai cô bé này đi giữa đám đông hay ngồi ăn trong quán tiệm thường tỏ ra e dè, ngượng ngập lúng túng thiếu tự nhiên. Sau khi ăn xong tôi nhìn đồng hồ thấy mới chỉ có mười một giờ nên kiếm cách giữ Hiền lại và đưa Hiền về nhà ông Tư. Hỏi đâu Hiền không chịu đi nhưng sau nghe tôi nói chỉ ghé một chút rồi đi ngay nên Hiền miễn cưỡng đi theo. Nhà ông bà Tư buổi sáng không có ai ở nhà cả, nên tôi dẫn Hiền hiên ngang đi vào nhà như nhà của mình vậy. Tới trước cửa Hiền có vẻ lúng túng không muốn vào nên kéo tay tôi dừng lại nói:

- Thấy ghê quá à Lượm, nhà người ta mà mình vào làm chi?

Tôi vội vàng trấn an:

- Nhà ông bà Tư bây giờ không có ai ở nhà hết, ông mắc ngoài đồn, bà bán ngoài chợ, nhà trống trơn không còn ai cả Hiền đừng sợ.

Nói xong không đợi Hiền phản ứng tôi nắm tay Hiền kéo vào nhà và kéo thẳng lên gác. Hiền chống cự lấy lệ và chạy theo tôi te te. Vừa bước chân vào trong căn gác là tôi đã ôm cứng lấy Hiền, hai tay tôi sờ xoạng khắp thân thể Hiền làm Hiền quýng quáng rên lên từng hồi miệng lắp ba lắp bắp nói không thành tiếng:

- Lợm ời! Lợm làm gì thấy ghê vậy, cho Hiền về đi Hiền sợ lắm...

Tới phút đó tôi chẳng còn biết gì nữa, cứ như con gà đá hăng máu tôi ôm cứng lấy Hiền mà hôn tới tấp trên mặt trên cổ trên ngực và từ từ lấy tay gỡ những hột nút áo của Hiền ra. Hiền lấy tay giữ áo lại cố tình không cho tôi mở nhưng trước những cái hôn, liếm quanh càng cổ, trên môi và trong lỗ tai của tôi tay Hiền đã nới lỏng nên tôi dễ dàng cởi được áo Hiền ra. Tới phút đó tôi thấy Hiền như đã chịu trận rồi, mắt cứ nhắm nghiền lại hai tay ôm kín lấy ngực quay người nắm xấp lại miệng rên hừ hừ, nói không ra hơi:

- Thôi Lợm ời! Hiền sợ quá Lợm làm gì thấy ghê quá đi... cho Hiền về đi... sắp hết xe về rồi đó...

Tôi không nói không rằng cứ tiếp tục tấn công. Lưỡi tôi lại từ từ liếm trên gáy Hiền lần xuống lưng và lần ngang qua nách. Trước cái lưỡi đầy thiện nghệ của tôi Hiền chịu không thấu cứ uốn mình qua lại hoài. Tới một lúc thấy thuận lợi nhất tôi bèn luồn tay xuống dưới bụng nhẹ nhàng quay Hiền nằm ngửa ra và cúi xuống hôn say đắm quanh cái ngực tròn trịa xinh xắn với nắm vú đỏ hồng hồng như hai hạt lựu chín cây. Hiền co rúm người lại khi lưỡi tôi rà rà trên nắm vú và phản ứng tự nhiên hai tay Hiền ôm cứng lấy đầu tôi.

miệng rên hừ hừ nghe thật gợi hứng. Lúc đó tôi cũng đã nóng ran cả người lên rồi nhưng biết chắc nếu vội vã kéo quan Hiền xuống ngay trong lúc này thì chắc chắn là cô nàng sẽ không chịu nên tôi ráng kềm mình lại và tiếp tục hâm nóng Hiền nữa. Qua màn dùng lưỡi rồi bây giờ tới màn tôi dùng tay để xoa nắn nhào nặn trên hai cái vú căng cứng nóng hổi. Hai ngón tay cái và trỏ của tôi vê vê liên tục trên đầu vú làm Hiền giật người lên từng hồi, cô bé thở gấp gấp nói không ra hơi:

- Thôi đi Lợm ời... Lợm làm em nhột quá à. Thôi... Thôi Lợm.

Thấy tình thế đã đến hồi thuận lợi rồi tôi bèn nằm xuống ôm lấy thân thể Hiền lưỡi tôi lại liếm giữa khe vú rồi liếm dần lên cổ, liếm ra sau vành tai rồi ngoáy sâu vào trong lỗ tai. Tới phút đó mồ hôi Hiền đã rịn ra ướt trên tay tôi, mắt Hiền đỏ rực lên đầy vẻ hứng tình, không chần chừ nữa tôi bèn từ từ lần tay xuống mở nút quần của Hiền ra nhưng chưa kéo xuống. Biết Hiền thế nào cũng sẽ giữ quần lại không cho tôi kéo nên tay trái tôi vòng ra sau cổ Hiền giữ tay phải của Hiền lại và nhịp nhàng cùng lúc tay phải của tôi tụt nhanh quần của Hiền xuống lới đùi rồi lẹ làng chân phải của tôi kéo tuột quần của Hiền ra khỏi hai chân. Tới lúc đó tôi thấy Hiền quính quáng lên và tìm đủ mọi cách ngồi dậy, trong khi miệng thì rên rĩ:

- Lợm ời... không được đâu... Hiền không chịu đâu...

Không để cho Hiền rên rĩ phản đối nữa tôi cúi xuống hôn tới tấp lên môi Hiền rồi từ từ môi tôi di chuyển xuống càng cổ tới hai vú. Trong khi đó tay tôi nhẹ nhàng lần xuống bóp nhẹ nhẹ trên mu lòn và dùng ngón lay đẩy vào trong lòn mà ngoáy lên ngoáy xuống làm cho Hiền đổ nước nhờn ra chèm nhẹp. Tới đó tôi thấy đã có thể tiến tới màn

dùng lưới để tấn công được rồi nên tôi tụt người xuống rà lưới trên rốn rồi kéo từ từ xuống hai bắp đùi non và liếm thẳng vào cái lồn thơm phức với khe lồn đỏ hoe nhem nhẹp nước nhờn. Lưới tôi chọc thẳng vào trong sâu, đá lên thụt xuống, bẻ qua xẹo lại khiến Hiền rung người lên từng chập hai tay níu chặt lấy tóc tôi mà đè vào lồn. Tôi cứ tiếp tục kiên nhẫn bú mút, liếm thêm một hồi khá lâu nữa thì thấy Hiền như chẳng còn biết gì nữa hai chân tự động banh rộng ra để cho khe lồn mở rộng đỏ hoe với mòng đóc lồi ra căng cứng...

Không còn gì để e ngại nữa tôi bèn cúi xuống lấy mặt mình đè trên cổ Hiền và cong đít lên tụt vội quần mình ra để con cặc căng cứng cọ quẹt vào cửa lồn của Hiền. Thấy Hiền hai mắt cứ nhắm nghiền, hai tay bấu lấy vạt chiếu như chịu trận tôi bèn nhóm dậy cầm con cặc nhét nhẹ nhàng vào lồn Hiền mà day day, nhấp nhấp chứ chưa dám đẩy mạnh vào. Cứ tiếp tục cả hầy cả hầy như vậy thêm một hồi nữa thì tôi chịu muốn hết nổi, tinh khí đã như trào lên tới đầu cặc rời chỉ chờ tuôn ra thôi nên tôi làm liều rần vô, rần vô mặc cho Hiền nhăn nhó xít xoa và cuối cùng tôi nghe một cái "xụt" cùng một lúc với tiếng rít lên đau đớn của Hiền. Lưng tôi đau nhói vì những móng tay bấu xuống và như thác đổ tôi xuất tinh tràn ngập trong người Hiền, Hiền nằm lịm đi như bất tỉnh, tôi tê mê sướng khoái tuyệt đỉnh chẳng còn biết gì nữa. Cứ để cho con cặc cứng ngắc nằm trong lồn Hiền tôi nằm yên như vậy chừng đâu năm mười phút rồi lại bắt đầu nhúc nhích hầy lên hầy xuống nhẹ nhàng. Hồi đầu Hiền mặt hơi nhăn, miệng lâu lâu xít xoa nhưng có vẻ đã chịu được và coi mọi đã hưởng ứng. Cứ như vậy tôi từ từ đẩy cặc qua lại lên xuống và miệng bú vú bên phải tay xoa vú bên trái liên hồi tôi làm cho Hiền quên hết đau đớn và tôi đã đưa Hiền tới tuyệt đỉnh trong lần thứ hai này. Dứt trận tôi lăn ra nằm thờ bên cạnh Hiền trong khi Hiền hai mắt nhắm nghiền nằm như chết.

Để cho Hiền nằm một hồi khá lâu tôi mới đánh thức Hiền dậy để sửa soạn ra về. Vừa mở mắt ra Hiền đã méo máo lật đật đi tìm quần áo, mắt không nhìn tôi nói:

- Lợm ơi giờ làm sao đây Lợm? Hiền sợ có bầu quá à! Chắc Hiền chết quá Lợm ơi!

Nói tới đó Hiền như không cảm được sự xúc động nữa nên khóc mù mẫn làm tôi cũng muốn điên luôn. Lính quỳnh chẳng biết phải nói gì

tôi chỉ biết ôm Hiền trong tay hôn trên môi trên mắt nhòa nước mắt của Hiền, roi như thấy sự lo sợ xúc động quá lớn lao của Hiền tôi vượt miệng nói:

- Hiền à... Hiền đừng lo... Nếu mà lỡ có bầu thì tụi mình sẽ làm đám cưới chứ có sao đâu.

Đang rũ xuống như con gà mắc mưa Hiền vùng dậy nhìn thẳng vào mắt tôi nói với nét mặt đầy tin tưởng:

- Thiệt nghe Lượm, Hiền yêu Lượm lắm, Hiền muốn được làm vợ Lượm... Lượm nói thiệt nghe Lượm... hứa chắc nghe Lượm...

Nói rồi Hiền ôm ghì tôi sát vào lòng mà run lên vì sung sướng. Trước sự mừng rỡ tột cùng của Hiền tôi cũng thấy lòng mình xúc động thật nhiều. Tôi đã cúi xuống hôn Hiền thật đắm đuối. Tụi tôi ra tới bến xe thì chuyến xe chót mới bắt đầu cho khách lên xe. Ngồi sát với Hiền tận trong cùng tôi thấy mặt Hiền thật rạng rỡ, liền đã bấu vào vai tôi, dựa đầu lên người tôi một cách thật say đắm tin tưởng. Tới phút đó tôi mới bắt đầu lo và suy nghĩ lung tung... Nếu xui xẻo mà kỳ này Hiền về dính thiệt thì phải làm sao đây... rồi Lại sẽ thế nào... Biết tính làm sao cho ổn đây... Đầu óc tôi lúc đó cứ rối bời lên, mặt ngố ra chẳng còn biết gì tới chung quanh nữa. Thấy tôi lặng đi như vậy Hiền lắc lắc vai tôi nói:

- Lượm làm gì mà mặt thẫn thờ vậy? Lượm đang suy nghĩ gì vậy?

Tôi lén lút nhìn ú ớ trả lời cho qua chuyện:

- Không đâu có gì đâu Hiền, Lượm mệt đó mà, Lượm có nghĩ gì đâu...

Nói xong tôi quàng tay ôm vai Hiền kéo sát vào mình hơn, ghé mặt hôn lên tóc Hiền thật tình tứ. Hiền sung sướng lộ ra mặt người cứ dúi vào người tôi mắt ngược lên nhìn tôi thật say đắm.

Xe nổ máy chuyển bánh đi trong buổi chiều thật mát mẻ. Hiền thủ thi bên tai tôi:

- Đường từ quận về làng mình gần quá hả Lượm?

Sau khi về làng tôi đã vẽ cho Hiền một tấm bảng hiệu thật đẹp và tụi tôi lại tiếp tục long trời lở đất với nhau năm bảy trận nữa ở chòi vẹt, ở ụ rơm và ở ngay trong cửa tiệm của Hiền nữa. Ngày tôi đi Hiền đã bắt chấp mọi chuyện đưa tôi ra tới bến xe. Lài cùng đi chung với tôi hôm đó đã khóc thật nhiều trên đường. Tôi chẳng nói được với Lài lời nào, chỉ biết thở dài chịu trận.

Tôi và Lài được bổ nhiệm về hai trường tiểu học khác nhau trong một tỉnh. Từ trường tôi dạy đi tới trường Lài dạy cũng phải mất cả nửa tiếng xe lam.

Vì dạy hơi xa nhau nên Lài đã ở trọ gần trường, vì vậy tụi tôi cuối tuần mới gặp nhau một lần. Mỗi lần gặp nhau Lài thường theo nhắc nhở tôi về chuyện cưới hỏi, tôi hứa với Lài tết năm đó sẽ làm đám cưới.

Đang yên lành tính toán mọi chuyện để sửa soạn ngày cưới thì Hiền xuất hiện cho biết là đã có bầu hơn hai tháng rồi. Tôi quýng quánh chẳng biết tính sao còn Lài thì khóc ngất, bệnh mất hai ba ngày không đi dạy nổi.

Sau hai ngày tính toán, bàn soạn với Lài tụi tôi đã đi đến quyết định là Lài rút lui để nhường cho Hiền. Lài đã khóc hết nước mắt ngày tôi về làng để làm đám cưới với Hiền. Ngồi trên xe đò về làng tôi nghĩ thật nhiều về trường hợp lạ lùng của Lài và nghĩ chắc trên đời không có người thứ hai giống Lài.

Đám cưới của tôi với Hiền tổ chức thật bất ngờ gây ngạc nhiên cho khắp làng. Trong ngày cưới Hiền đã sửa soạn đẹp rạng rỡ miệng luôn nở nụ cười thật tươi, tràn trề hạnh phúc còn tôi thì như người mất hồn cười cười, nói nói, chào chào hỏi hỏi mọi người nhưng trong lòng nghĩ đâu đâu.

Ở làng thêm hai ngày nữa tôi lên đường trở lại trường học. Vừa về tới nơi tôi lật đật đi kiếm Lài ngay nhưng chú nhà trọ cho hay Lài đã đi khỏi từ hai hôm rồi. Sau này tôi mới biết Lài đã xin đổi đi tỉnh khác, nghe đâu tận mãi ngoài Trung. Lòng tôi ngơ ngẩn rồi bởi chẳng còn tâm trí nào để dạy dỗ nữa, đầu óc lúc nào cũng chỉ muốn đi tìm Lài mà

thôi. Lần quãng thời gian trôi qua thật nhanh. Tôi đã đi dạy gần tám tháng và Hiền đã có bầu bảy tháng. Ngày Hiền vác bụng bầu từ nhà quê lên thăm tôi thì tỉnh tôi đang tổ chức hội thảo về phòng thủ tỉnh vì tình hình miền Trung đã sôi động quá chừng rồi. Đà Nẵng, Huế đã mất, các tỉnh kế cận đang bị đe dọa trầm trọng. Buổi tối ngủ lại với lời Hiền nói:

- Anh coi nếu tình hình quá căng thẳng thì bỏ chạy về với mẹ con em nghe anh, giặc giã ỳ xèo mà không có anh bên cạnh rồi mẹ con em ra sao...

Tôi đã trấn an Hiền và hứa khi nào thấy tình hình không ổn tôi sẽ tìm cách bỏ về với Hiền. Và những ngày cuối tháng 3 năm 75 đã tới. Ngay trong phạm vi tỉnh tôi dạy thì vẫn yên lành nhưng chung quanh tỉnh thì Việt Cộng đã chiếm gần hết. Dân chúng ở các vùng phụ cận đã đổ xô vào thành phố để tị nạn. Trường tôi đang dạy đã trở thành nơi tạm trú cho họ... Trong lòng tôi nóng như hơi muốn tìm đủ mọi cách để về với gia đình nhưng đường xá đã cắt hết rồi chỉ còn cách đi đường biển về tới Gò Công rồi từ đó tìm cách đi đường bộ về nhà mà thôi. Lần quãng tính toán tìm đường hoài không ra, mãi đến chiều 30 tháng 4 tôi mới theo đám bạn thầy giáo xuống được một chiếc ghe bầu chở lúa giồng buồm ra khơi. Bờ biển chiều hôm đó lao xao người đi kẻ ở thật ồn ào. Ghe tôi đi được năm bảy tiếng thì gặp chiến hạm Mỹ chiếu đèn sáng rực tấp lại xả giầy xuống cho tụi tôi leo lên. Như cái máy chẳng còn biết gì nữa mọi người trên ghe lục tục lên tàu. Lúc đó tôi cứ ngỡ là tàu Mỹ sẽ chở tụi tôi xuống Cần Thơ hay ra Phú Quốc gì đó rồi vài bữa yên Việt Cộng sẽ về... Nhưng nào ngờ chuyến đi của tôi là chuyến đi biệt xa rồi quê hương chẳng biết khi nào mới có ngày trở lại.

Thôi chào tạm biệt Lài, Hiền, Mận, Ba Huê, Hường, chị Tân Huê, chị Hồng, chị Thu Hà, Lan, Xuân, chị Thanh Quang, chị Minh Nguyệt, chị Bạch Diệp... Những người đàn bà đã cho tôi một thời ngây ngất và biết thế nào là thống khoái của xác thịt... Hẹn ngày tái ngộ.